

வெற்றி என்பது இங்கே யாருக்காகவும் முன்பதிலு
செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகு யாருக்காகவும்
காத்திருப்பதுமில்லை.

அதை நோக்கி நாம்தான் பயணிக்க வேண்டும்.

காற்றும், கதிரவழும் எதிர்காலவும் காத்திருப்பதில்லை. ஆதாரதன்
கடமைகளை அடித்தது அந்தந்த நேரத்தில் செய்கின்றேன்.
அவற்றுக்குத் தடையோ, வேலியோ இல்லை.

அதே மாதிரி நம் முயற்சிகளும் தொடர வேண்டும்.

நாம் இருப்பது குடிசையா ஆல்லது கோபுரம்... என்பதுவும்
முக்கியம், நம் எண்ணைய்கள்-எங்கே-எப்படி உயர்ந்திருக்கின்றன
என பார்க்க வேண்டும்.

சிந்தையும் செயலும் உயர்வானங்காக இருந்தால் குடிசையும் சரி
கோபுரமும் சரி எல்லாம் ஒன்றுதான் நம் வளர்ச்சியை பலமான
ஆஸ்திரவாத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வெற்றி என்பது வெறும் பணம் பண்ணுவதில் மட்டுமல்ல. ஆந்தே
சம்பாத்தியம் ஏப்பட வந்தது. எந்த வழியில் சமூகத்திற்கு பயத்துள்ள
வகையில் சிலாசிடப்படுவதற்கு என்பதில் ரான் இருக்கிறது.

R. சிதாராமன்

KAVITHA PUBLICATION
POST BOX NO: 6123
NO: 8, MASILAMANI STREET,
PONDY BAZAAR, T.NAGAR,
CHENNAI - 600 017. ஓ 24364243, 24322177
E-mail : kavitha_publication@yahoo.com
website : www.kavithapublication.in

ISBN: 978-81-8345-
Code No.: 1   ₹/-

N.C. மோகன்தாஸ் & அரங்கநெடுமாறன்

உன்மையை நோக்கி...

ஓர் சாதனையாளரின்
வெற்றிப் பயண
அனுபவங்கள்

N.C. மோகன்தாஸ் & அரங்கநெடுமாறன்

உன்மையை நோக்கி...

மாதிரி ஆர். சீதாராமனின்
வாழ்க்கைப் பயண் அனுபவங்கள்

N.C. மோகன்தாஸ்
அரங்கநடுமாறன்

கவிதா பப்ளிகேஷன்

தபால் பெட்டி எண் : 6123
8, மாசிலாமணி தெரு, பாண்டி பஜார்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
© 2436 4243, 2432 2177

உண்மையை நோக்கி...

N.C. மோகன்தாஸ்/அரங்கநெடுமாறன்

வெளியீடு : பிப்ரவரி, 2017

UNMAIYAI NOKKI

By N.C. MOHANDOSS/ARANGANEDUMAARAN

Edition : February, 2017

Pages : 328

Published by:

KAVITHA PUBLICATION

Post Box No. : 6123

8, Masilamani Street,

Pondy Bazaar,

T. Nagar, Chennai - 600 017.

© 2436 4243, 2432 2177

Telefax: 044-2436 4243

E-mail : kavitha_publication@yahoo.com

kavithapublication@gmail.com

website : www.kavithapublication.in

Price : ₹ 325/-

Compliments by 'S' Family Foundation

ஓளி அச்சு : சு. அசோக்குமார்

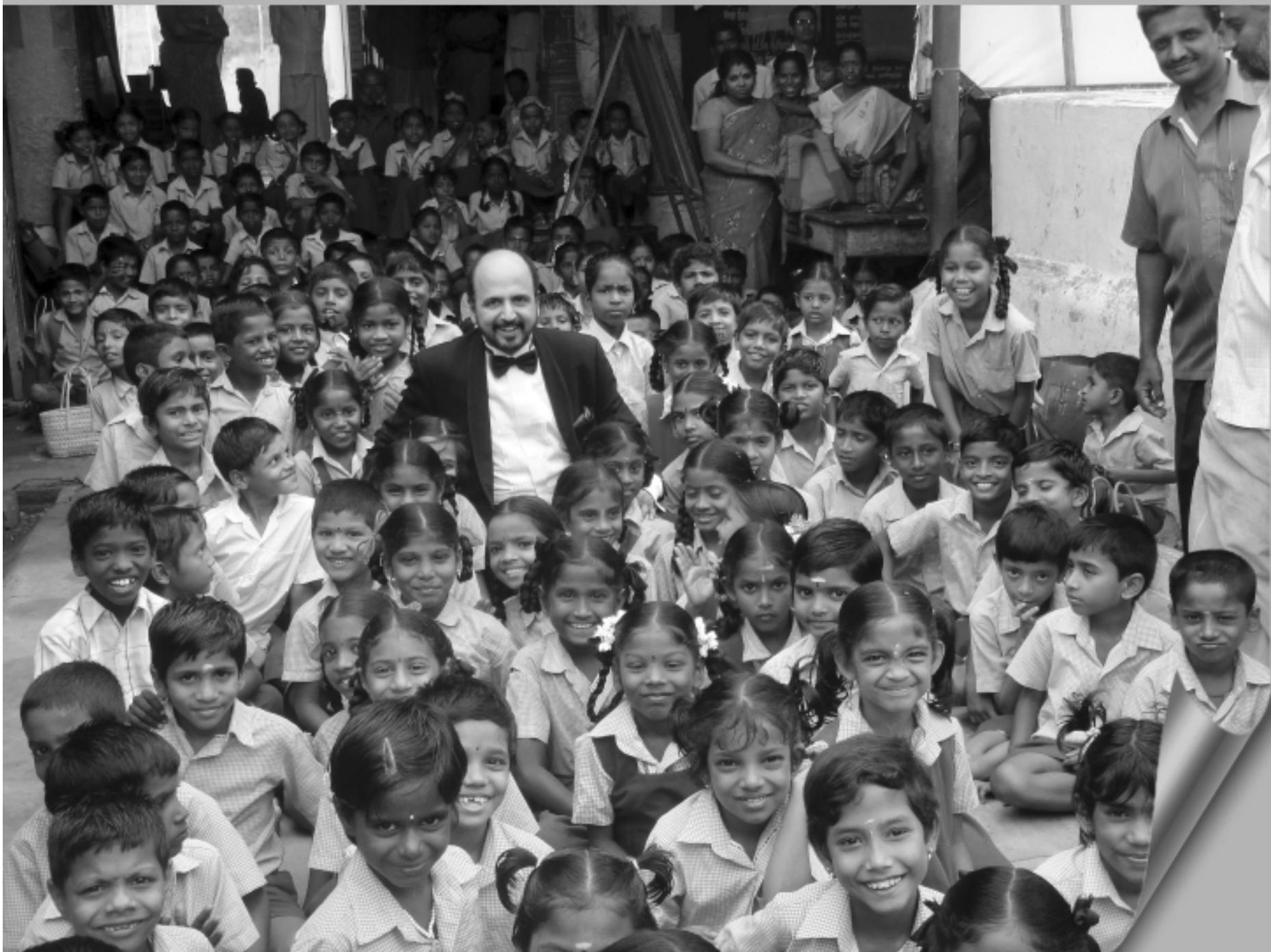
ஓவியங்கள் : ஷ்யாம்

அட்டை வடிவமைப்பு : பூபதி

அச்சிட்டோர் : கணபதி புராசல்,
சென்னை-5.

பொருளாடக்கம்

முன்னுரை - அரங்க நெடுமாறன்	9
என்னுரை - டாக்டர் R. சீதாராமன்	13
நான் பாக்யவதி! - திருமதி சங்கீதா சீதாராமன்	19
Awards and Honours of Dr R. Seetharaman	24
ஒரு நிமிடம் பள்ளிஸ்... - என்.சி. மோகன்தாஸ்	39
உள்ளே நுழையும் முன்... - என்.சி. மோகன்தாஸ்	43
பிறந்த மண்ணை நோக்கி...	50
வீடு வீடாக பேப்பர்	60
பக்குவமான பாட்டி	76
தாய்க்கு பணிவிடை	90
பரீட்சைக்கு ஒரு பரீட்சை	98
உலகம் ஒரு நாடக மேடை	107
கால் ரூபாய் மக்துவம்	115
அம்மாவுக்கு மிக்ஸி	123
அதிலே ஒரு சுகம்	128
ரேடியோ பெட்டி	137
கூட்டு முயற்சி...	145
பணம்... பணம்...	157
என் போன் ஆடிட்டர்...	168
நடிகர் தலகமும் நானும்	176
எதிர்நீச்சல்	180
அணில் சேவை	184
பறந்து... பறந்து...	188
நான் என்பது நானால்ல!	199
மனைவி ஒரு வரம்	205
சவாலே ... சமாளி	213
புதிய சவால்கள்...	221
ஒரு புண்ணிய ஜன்மம்...	229
தொழில் தர்மம்	237
அப்பாவின் ஆசை	247
எல்லாம் நம்கையில்...!	257
எண்ணங்களே... செயல்களாக...	263
வாழ்க்கையே ஒரு வாய்ப்புதான்	273
தாயும், தந்தையும் முன்னறி தெய்வங்கள்	275
பறந்து விரிந்த இந்திய கலாசாரம்	276
பசுமை உலகம் படைப்போம்	278
நிறைவாக...	280
பாசமான தம்பி	289
இந்தியர்களுக்கு பெருமை சேர்த்த தமிழர்	291
தாயைப் போற்றுகிறவன் தரணியெல்லாம் போற்றப்படுவான்	293
மனதில் நிற்கும் மாமனிதர்!	296
இப்படி ஒருவரை பார்த்ததில்லை	298
சீதாராமன்-ஒரு அற்புதமான கலவை	300
வெள்ளை மன தமிழர், இந்தியன்!	302
பெருமைக்குரிய தமிழர்!	304
எனியவர், வலியவர், இனியவர்!	306
பிறந்த மன்னிற்கு பெருமை சேர்ப்பவர்	308
இவர் ஒரு உற்சாக ஊற்று	310
அற்புத மனிதர்	312
அப்பாவின் தூதுவர் இந்த சீதாராமன்	315
சீதாராமனிடம் சிவாஜியைப் பார்க்கிறேன்	320

பள்ளி மாணவர்களுடன்

தஞ்சாவூர் பெருவுடையார் கோயில்

முன்னுரை

- புலவர் அரங்கநெடுமாறன்

தன்னம்பிக்கைத் தமிழர்

அரச மரியாதை, குணமுள்ள மனைவி, உழைத்துக் கிடைக்கும் உணவு, குழந்தையின் மழலை - இவை நான்கையும் அமிர்தம் என்று சொல்வார்கள்.

இவை நான்கும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர் டாக்டர் சீதாராமன்.

இன்று உலகிலேயே மிக உயர்ந்த கார்கள் தனக்கு, மனைவிக்கு, மகள்களுக்குப் பெற்று செல்வம் - செல்வாக்கில் வாழ்ந்தாலும் வந்த வழி மறக்காதவர். யதார்த்தத்தையும் மனிதநேயத்தையும் மதிப்பவர்.

என்னிலடங்கா விருதுகள் இவரைத் தேடி வந்திருக்கின்றன. இன்னும் வர இருக்கின்றன. (அந்தப் பட்டியல் வேறு பக்கங்களில்)

தோலூ நாட்டு அரசின் இந்திய விஜயத்தின்போது அந்நாட்டின் சார்பாக வந்த உயர்மட்டக் குழுவில் சீதாராமனும் இடம் பெற்றது இவரது சிறப்பு.

வெளிநாட்டில் படித்தால்தான் ஜோவிக்க முடியும் என்றில்லை. இந்தியப் படிப்பும் சிறந்ததே என்பதற்கு இவர் ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

எத்தனை வளர்ந்தாலும் பிறந்த மன்னையும், படிப்பித்தவர் களையும் மறக்காத குணம் இவருக்கு.

தஞ்சாவூர் காந்திலீ சாலையில் இருந்த ராணி விக்டோரியா ஆர்ச்.

Honoray Degree, Doctor of Laws 2012 during the 229th Commencement Ceremony of Washington College

தொடக்கப் பள்ளியில்-திரு வச்ச வாத்தியார், காந்திமதி டெசர்ஸ், தலைமையாசிரியர் திருஜானகிராமன், கட்டுப்பாட்டுடன் நடக்கக் கற்பித்த பள்ளி ஆசிரியை திருமதி ரத்னாபாய், தலைமையாசிரியர் திரு.பாலு வாத்தியார், அறிவுரைகள் வழங்கிய பக்கத்து வீட்டு திரு.ராஜகோபால் என சீதாராமன் பலரையும் நினைவு கூறுகிறார்.

கத்தார் நாட்டின் தோஹா வங்கிக் குழுமத்தின் தலைவராக இருக்கும் இவரை ஒரு மேதை எனலாம். உலக பொருளாதாரத்தைக் கரைத்துக் குடித்து விரல் நுனியில் வைத்திருக்கிறார். எந்தவித குறிப்புகளும் இல்லாமல் மணிக்கணக்கில் சொற்பொழிவாற்றுகிறார்.

இவரிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவைகள் ஏராளமாக:

மஹாபாரதத்தில் இவருக்குப் பிடித்த கதாபாத்திரம் கர்ணன்.

அவன் சத்யம் தவறாதவன். பிறருக்கு உதவுபவன். கொடுத்த

வாக்கு மாறாதவன். அஞ்சாநெஞ்சன். நட்புக்கு மரியாதை தருபவன். இரக்க குணமும் தொண்டுள்ளமும் ஒருவருக்கு கருவிலேயே அமைய வேண்டும். சீதாராமனுக்கும் அமைந்திருக்கிறது-கர்ணனைப் போலவே!

வெற்றியாளர்களுக்கும், தோல்வி அடைந்தவர்களுக்கும் முக்கியமான வேறுபாடு ஒன்று உண்டு.

வெற்றி பெற்றவர்கள், வாய்ப்புகள் - சவால்கள் - மாற்றங்கள் - கடுமையான முயற்சி-ஆக்கப்பூர்வமான உழைப்பு பற்றி சிந்திக்கிறார்கள்.

தோல்வியாளர்கள், வறுமை-பிரச்னைகள், பின்னடைவு, இயலாமை, ஓவ்வாமை, பொறாமை - போதாமை பற்றி புலம்பி பொழுதை கழிக்கிறார்கள்.

‘வெறுங்கை என்பது மூடத்தனம்; விரல்கள் பத்தும் மூலதனம்’ என கவிஞர் தாராபாரதி பாடியிருக்கிறார்.

‘செய்யும் தொழிலே தெய்வம்-அதில் திறமைதான் நமது செல்வம்’ என்கிற பட்டுக்கோட்டையாளின் வரிகள் சீதாராமனுக்கு மிகவும் பொருந்தும்.

ஏற்குறைய கடந்த பத்து வருடங்களாய் திரு.சீதாராமனுடன் பழகி வருகிறேன். தோஹாவிற்கு தமிழ்ச்சங்க நிகழ்ச்சிக்காகவும், அது தவிர இவரது விருந்தினராகவும் போய் வந்திருக்கிறேன்.

கேட்டு - பார்த்து - கவனித்து - பேசி - பழகினதில் பல அற்புதமான விஷயங்கள் இவரிடம் கொட்டிக் கிடப்பதை அறிய முடிந்தது.

எத்தனை பேர்களுக்கு இவரை-பார்க்க-பழக-இவரது சொற்பொழிவைக் கேட்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும்? அந்த வாய்ப்பு கிடைக்காதவர்களும் பயன்பெறும் வண்ணம் இவரது அனுபவங்களை எழுதி ஏன் புத்தகமாக்கக் கூடாது என்று களத்தில் இறங்கித் தொகுக்க ஆரம்பித்தேன்.

Business Man of the Year Award -2015

நன்பர் எழுத்தாளர் என்.சி.மோகன்தாஸ் அதை சிறப்பாக நிறைவு செய்திருக்கிறார்.

‘எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்.

நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்.

திண்ணிய நெற்சம் வேண்டும்

தெளிந்தநல் லறிவு வேண்டும்’

பாரதியின் வரிகளுக்கு வாழும் ஓர் உதாரணமாக இருக்கும் டாக்டர் சீதாராமன் மகிழ்வோடு பகுத்தறிய-படித்து அறிய, உங்களை அழைக்கிறேன்.

நன்றி!

அன்புடன்,
புலவர் அரங்கநெடுமாறன்,
புதுக்கோட்டை.

என்னுடைய

- டாக்டர் ஆர். சீதாராமன்

(CEO, DOHA BANK GROUP)

வணக்கம்.

கடந்து வந்த பாதையை கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்க்கும் எனது முயற்சி இது.

பிரபல பட்டிமன்றப் பேச்சாளர் புலவர் திரு. அரங்க நெடுமாறனும் எழுத்தாளர் திரு. என்.சி.மோகன்தாஸாம் என்னைப் பற்றி அறிந்து, அவற்றைப் புத்தகமாக்கினால் இளைஞர்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டு-அதை செயல்படுத்த இங்கே நிறையவே மென்கெட்டிருக்கிறார்கள்.

வனிக ரீதியாக உலகம் முழுக்க சுற்றுவதற்கிடையில் இங்கு முடிந்தவரை தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொண்டிருப்பதாகவே நினைக்கிறேன்-ஓரளவிற்கு!

முன்னேற நினைக்கும் ஒருவருக்கு ஏழ்மையும் வறுமையும் நிச்சயம் தடையல்ல என்பதே எனது கருத்து. ஒரு வகையில் பார்த்தால் ஏழ்மையும்கூட ஒரு வரப்பிரசாதம் என்பேன்.

பிரச்னைகள்-கஷ்ட நஷ்டங்களிலிருந்து வெளியேறியாக வேண்டும் என்கிற உந்துசக்தியை ஏற்படுத்தி முயற்சியைத் தூண்டுகிறது ஏழ்மை.

தாய் தந்தையரை நான் மிகவும் மதித்தேன். நேசித்தேன். தினந்தோறும் பூஜித்தேன். கண்ணாடி முன் நின்று என் முகத்தைப் பார்க்கும் போது, அவர்களைப் பார்ப்பதாகவே உணர்வேன். அப்போது ‘நான்’ என்பது வெறும் நானைல்ல என்பது புரிந்தது.

அதன்காரணமாகவே, ஆணவம்-செருக்கு-வீம்பு-இறுமாப்பு-பொறாமை-காழ்ப்புணர்ச்சி போன்றவற்றிற்கு இடம் கொடுப்பதில்லை.

எனக்குள் உயிராக-உடலாக-ரத்தமாக-நரம்பாக-உணர்வாக என்னுள் கலந்திருந்த பெற்றோரைப் பார்த்தேன். அவர்கள் மூலம் இறைவனையும்!

தாயின் அன்பு என்னை மனிதனாக்கியது.

தந்தையின் அறிவு சிந்திக்க வைத்தது.

அதனால் உழைப்பு என்ற அஸ்திவாரத்தில் உண்மை எனும் மானிகையை உருவாக்க வேண்டும் என்று சிறுவயதிலேயே சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன்.

உலகம் தந்திருக்கும் பலன்கள் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும், அனைத்து நாட்டினருக்கும் பொதுவானவை.

வசதியில்லாதவனுக்கு உயரிய எண்ணங்கள் தேவைதானா என நான் யோசித்ததேயில்லை. இதனால் சிந்தனை உயர்ந்தது. அது செயலாக உருப்பெற்றது.

குடும்பத்தை-சூழ்நிலையை-சமூகத்தைப் புரிந்துக் கொள்ள முயற்சித்த போது எனக்குள் ஏற்பட்ட வீச்சக்கள், ஆவேசங்கள், கோபங்கள், துணிச்சல்கள் இவைதான் இன்றைய-நான்!

எனக்குள்ளும் வெளியேயும் நடந்த போராட்டங்கள்-சந்தித்த சவால்கள்-இவைதான் இப்புத்தகம். வாழ்க்கை எனக்கு நிறைய கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது.

துணிந்து நின்றால் தோல்வியில்லை. நேர்மையும் நியாயமுந் தான் நம் மனதிற்கு நிறைவையும் நிம்மதியையும் கொடுக்கும்.

தந்தை திரு. ராகவ ஷர்மா, தாயார் திருமதி தூர்காம்பாள்

எத்தனை உயர்ந்தாலும், உலக அரங்கில் நம் கருத்துகள் ஒவித்தாலும், பழையதை-பட்ட கஷ்டங்களை நினைவில் கொண்டிருத்தல் நலம்.

இளமையில் பணத்திற்காக பலதரப்பட்ட வேலைகளை நான் செய்திருக்கிறேன். ஆனாலும்கூட ஏழையாகப் பிறந்ததற்காக ஒருநாள் கூட வருந்தியதில்லை.

எதிர்ப்புகள் வரலாம்; எதிரிகளின் வஞ்சகமும்-சூதும் நம்மைத் தாக்கலாம்; முன்னேற்றத்திற்குத் தடைகள் ஏற்படலாம், ஏற்படுத்தப்படலாம்.

சத்தியம் நம் பக்கமிருந்தால் அவற்றை எளிதாய் விரட்டியடிக்கலாம்.

அதற்கு நாம் நாமாக இருக்க வேண்டும். நம் பலத்தை நாம் உணர வேண்டும். நம் மனம்தான் நமக்கு நீதிபதி. அதிபதியும்கூட.

வாழ்வதற்காக வசதியைத் தேடிக் கொள்ளலாம். ஆனால், வசதிக்காக வாழ்க்கையை இழந்து விடக்கூடாது;

அமைதிக்காக பணம் ஈட்டலாம். பணத்திற்காக அமைதியை இழந்து விடக்கூடாது;

உண்மைக்காக எதையும் விட்டுக் கொடுக்கலாம். எதற்காகவும் உண்மையை விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது;

நான் பயணித்து வந்த பாதை கல்லும் முள்ளும் நிறைந்தவை. முன்னேற்ற தூடிப்பவர்களுக்கு, இவைகள் வழிகாட்டியாகவும் காலுக்கு மெத்தையாகவும் பயன்பட வேண்டும் என்பதற்காக உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

நம் ஆன்மா வளர்ச்சி பெறவும், வளத்துடன் வாழவும், மகிழ்ச்சி பெறவும் இயற்கை பல விஷயங்களை நமக்கு அளித்திருக்கிறது. இந்த நூல் அவற்றைக் கண்டறியும் முயற்சி என்றுகூட சொல்லலாம்.

வாழ்வில் நான் படிப்படியாய் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஏறவேண்டிய படிகளும், பணிகளும் ஏராளம்!

அதற்குக் கைகோர்த்துப் பயணிக்க உங்களையும் அன்புடன் அழைக்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்-

என் அனுபவங்களைக் கிரகித்து, சிரத்தையுடன் எழுதித் தொகுத்திருக்கிற புலவர். திரு. அரங்க நெடுமாறனுக்கும், எழுத்தாளர் திரு. என்.சி. மோகன்தாஸ், வண்ணப்படம் திரு. யோகா, வாழ்த்துச் செய்திகள் தந்திருக்கிற நண்பர்கள் மற்றும் சிறப்பாகப் புத்தகமாக்கியிருக்கிற கவிதா பதிப்பக திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கும்-

மிக்க நன்றி!

அன்புடன்
R. சீதாராமன்

நான் பாக்யவதி!

தாம் துர்காம்பாள் பிறந்த நாளின்போது மனைவியுடன்

சீதாராமனிடம் உள்ள அந்த பிரகாசம், உற்சாகம், கனிவு, பாசம் எல்லாமே இயல்பாகவே சங்கீதாவிடம் அமைந்திருப்பது விசேஷம். இருவருக்கும் ஒரே ரசனை! ஒத்துப் போகிற விஷயங்கள் ஏராளம். மாற்று ரசனைக்கும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்ப்பு தெரிவிக்காமல் அனுசரித்துப் போவதால் இருவருக்குள்ளும் சண்டையே வருவதில்லை என்று புளகாங்கிதம் அடைகிறார் சங்கீதா.

மும்பையிலேயே வளர்ந்ததால் சங்கீதாவுக்கு தமிழ் அத்தனை போதாது. ஆனாலும் கூட சீதாராமனின் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வத்தை ரசித்து வீட்டில் பேசிப் பேசி பேச்கத் தமிழில் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டார்.

திருமணத்திற்குமுன்பு இரண்டு பக்கமும் நடுத்தரக் குடும்பம்தான். சீதாராமனின் தங்கை பாரதிதான் சங்கீதாவை முதலில் பார்த்தாராம். பிறகு தம்பி ரங்கேஷ் மற்றும் பெற்றோர்களும் சேர்ந்து நடத்தி வைத்த திருமணம் இது.

சங்கீதாவுக்கு சீதாராமனைப் பற்றி அப்போது எதுவும் தெரியாது. திருமணத்திற்கு முன்பு இரண்டு முறைதான் பார்த்திருக்கிறார். என்னதான் படித்து, மும்பையில் வளர்ந்து செச்சராக பணிபுரிந்து வந்தாலும்கூட சங்கீதாவுக்குள் சீதாராமனைப் பற்றி - யாரோ... எவரோ... நமக்கு ஒத்து வருவாரோ... என்கிற படபடப்பு இருக்கத்தான் செய்தது.

Family Picture in front of White House, Washington.

சங்கீதாவின் பெற்றோர்தான், “ராமன் மிக நல்ல பையன். அம்மாவையும் தங்கையையும் நல்லா பார்த்துக்கிறார். அவங்க மேல அன்பா இருக்கார். அதுபோல மனைவியையும் நிச்சயம் நல்லா வச்சுப்பார்!” என்று தெம்பு தந்தார்களாம்.

“அது பொய்க்கவில்லை. பெற்றோர்களின் கணிப்பு முழுக்க முழுக்க நிஜம்!” என்று பூரிக்கிறார் சங்கீதா.

“அவரிடம் எனக்குப் பிடித்தது. எல்லாவற்றிலும் பாலிடிவ் அப்ரோச். எதுவாயிருந்தாலும் நேராய் பேசிவிடுவார். எதற்கும் கலங்கமாட்டார். தயங்கமாட்டார். சரியென்று தோன்றுவதை செய்து முடித்துவிடும் தீவிரவாதி இவர்! அதேமாதிரி எதைச் செய்தாலும் பிறருக்கு பாதிப்பு வராமல், பிறர் துன்பப்படாமல் பார்த்துக் கொள்வார்.

இவருக்கு கோபம் ரொம்ப அரிதாய்த்தான் வரும். சமயத்தில் நான் படபடப்பாய் பேசினாலும், சாந்தப்படுத்தி விடுவார். இவரிடம்

உள்ள இன்னொரு நல்ல குணம் - யாரையும் குறைவாக மதிப்பிடுவதில்லை. அதேமாதிரி யாரைப்பற்றியும் குறையாக பேசுவதில்லை. இருவருமே எந்த வம்பு தும்புக்கும் போவதில்லை. பொய்-பித்தலாட்டம்-புரளி இவற்றை அருகில் சேர்ப்பதில்லை.

இது இருவருக்கும்-எங்கள் பெற்றோர்கள் மூலம் கிடைத்த குணம் என்று நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக வளைகுடா நாடுகளில் வெள்ளி, சனி விடுமுறை அன்றுகூட ராமன் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். ஆரம்பத்தில் என்ன இப்படி இருக்கார் என நான் நினைத்ததுண்டு. ஆனால் போகப் போக அவரது ஆத்மார்த்த உழைப்பு புரிந்ததும், நானும் அவற்றில் பங்கேற்க ஆரம்பித்தேன்.

என்னதான் அலுவலகத்தில் பிலி என்றாலும், வீட்டிற்கு வந்துவிட்டால் மனிதர் அமைதியாகி விடுவார். பிறரின் கருத்துகளை வரவேற்பார். காதுகொடுத்துக் கேட்பார்.

இத்தாலியில் குடும்பத்தினருடன் சீதாராமன்

Mahatma Gandhi's statue in France - June 2014.

குழந்தைகளுக்காக நேரம் ஒதுக்குவார். குழந்தைகளோடு-குழந்தையாய் சேர்ந்து விளையாடுவார்.

என்ன வசதி இருந்தாலும் கடந்துவந்த பாதையை மறக்காமல், பழகினவர்களைத் துறக்காமல் இருப்பது இவரது இன்னொரு சிறப்பு.

ஆரம்ப காலங்களில் எங்களுக்குக் கார் கிடையாது. அக்கம் பக்கமெல்லாம் நடந்துதான் சொல்வோம். அவரைப் போலவே எனக்கும் ஆடம்பரம் பிடிப்பதில்லை.

எனது விருப்பு-வெறுப்புக்கு அவர் குறுக்கே நிற்பதில்லை. எனது ஆசாபாசங்களுக்குத் தடைபோடுவதில்லை. இப்படி இரு.. அப்படி இரு என்று கட்டளை இடுவதில்லை. நான் விரும்பும் பொருட்களை உடனே வாங்கிக் கொடுத்து விடுவார்.

இவரது ‘நான் முழுக்க’ வேலையை அறிந்து, வீட்டில் சும்மா உட்கார்ந்து போடிக்க வேணாமே என்று - இவருக்குத்

தெரியாமலேயே இந்தியாவில் இருக்கும் போதே ஓமனில் செச்சர் வேலைக்கு மனு போட்டு, இன்டர்வியூ அட்டென் பண்ணி-வேலையும் கிடைத்துவிட்டது. அதற்கும் இவர் முகம் சளிக்கவில்லை.

எனக்கு பெயின்டிங் பிடிக்கும். சின்மயா, தியாகராஜர் வகுப்புக்கெல்லாம் செல்வேன். அனைத்தையும் இவர் ஊக்கப்படுத்துவார்.

இவரிடம் பாராட்டும்படி உள்ள அடுத்த குணம்-தொண்டுள்ளம். உதவும் குணம். நம்மிடம் உள்ளதற்கு மகிழ்ந்து, பேராசை தவிர்த்து, தேவை உள்ளவர்களுக்கு உதவி, மனநிறைவோடும் அமைதியோடும் வாழ வேண்டும் என்பார்.

இவையெல்லாம் கடுமையான உழைப்பு-பெற்றோர் மற்றும் இறைவனின் கருணையால் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ராமனுக்கு சீதையாக வாய்க்க முடிந்ததை நிச்சயம் எனது பாக்யம் என்றே சொல்வேன்”

Awards and Honours of Dr R. Seetharaman

- Sethu Nagarajan, Dinamalar

- ¶ 2016 மே 30ம் தேதி இத்தாலியின் தலைநகர் ரோமில் யூனியன் அரப் பேங்கல் இன்டர்நேஷனல் பேங்கிங் சமிட் விழாவில் டாக்டர் ஆர்.சீதாராமன் அவர்களுக்கு ‘கீர்ண் எகானமி விசினரி பட்டம்’ வழங்கப்பட்டு சிறப்பிக்கப்பட்டார்.
- ¶ 2015 ஜூன் 16ம் தேதி தோற்றுவாலில் நடைபெற்ற விழாவில் டாக்டர் ஆர்.சீதாராமன் அவர்களுக்கு ‘பிசினஸ் மேன் ஆஃப் த இயர்’ விருது வழங்கப்பட்டு சிறப்பிக்கப்பட்டார்.
- ¶ 2015 மார்ச் 13 டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு வெளிநாட்டுவாழ் இந்தியர் உயர் விருது, இந்திய நிதி அமைச்சர் திரு. அருண் ஜெட்லி அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.
- ¶ 2014 நவம்பர் 20 துபாயில் நடந்த ஜ.எ.ஜ.ஆர். விருது விழாவில், கத்தர் நாட்டின் சிறந்த வங்கியாக தோற்றுவாலில் நடந்த தேவைடுக்கப்பட்டது. அதன் தலைமை செயல் அதிகாரி டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு இந்த ஆண்டின் சிறந்த மனிதர் (மேன் அப் த இயர்) விருது வழங்கி கருவிக்கப்பட்டார்.
- ¶ 2014 அக்டோபர் 10 பார்சில் நடந்த சர்வதேச வர்த்தக விருதான தஸ்லி அவர்ட்ஸ் நிகழ்ச்சியில், பெருமைக்கோல்டு ஸ்லை அவர்களுக்கு தோற்றுவாலில் நடந்த சர்வதேச வர்த்தக விருதான தஸ்லி அவர்ட்ஸ் நிகழ்ச்சியில் பெருமைக்கோல்டு ஸ்லை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.
- ¶ 2014 ஆகஸ்ட் 22 சென்னையில் நடந்த, த இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் ரைக்டர்ஸ் தமிழ்நாடு பிரிவின் சர்வதேச மாநாட்டில், தமிழ்நாடு கவர்னர் மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கே. ரோசையா அவர்கள், தோற்றுவாலில் நடந்த சர்வதேச வர்த்தக விருதான தஸ்லி அவர்ட்ஸ் நிகழ்ச்சியில் பெருமைக்கோல்டு ஸ்லை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

- ¶ 2011 ஆம் ஆண்டின் மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் சிறந்த ‘சி.இ.ஓ’ (தலைமை செயல் அதிகாரி)விருது, ‘இளம் இரை’ விருது விழாவில் தோற்றுவாலில் நடந்த சர்வதேச வர்த்தக விருது வழங்கப்பட்டது. இந்த விருதை 2வது முறையாக டாக்டர் ஆர்.சீதாராமன் அவர்கள் பெற்றுள்ளார்கள்.
- ¶ 2014 டிசம்பர் 13 தோற்றுவாலில் வங்கித் தலைமைச் செயல் அதிகாரி டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு, ‘த. ஏ.பி.எல்.எப். பிசினஸ் எகானமிஸ்ட் விருதை ஜக்கிய அபு குடியரசு நாட்டின் பொருளாதார அமைச்சர் எச்.இ. சல்தான் பின் செய்து அல் மன்குரி அவர்கள் வழங்கினார்கள்.
- ¶ 2013 பிப்ரவரி மும்பையில் நடந்த ‘த இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் சார்ட்ட் அக்கவுண்டன்ட்ஸ் ஆப் இந்தியா’ (ஐசி.ஐ.ஐ) விருது-2012 விழாவில், டாக்டர் ஆர்.சீதாராமன் அவர்களுக்கு ‘சி.எ.குணோபல் அச்சீவர் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.
- ¶ ஐ.நா.வின் நல்லெண்ணத் தூதுவர் சுற்றுச்சூழல் மேம்பாட்டுக்காக, தோற்றுவாலில் வங்கித் தலைமைச் செயல் அதிகாரி டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்காக அவரை ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் நல்லெண்ணத் தூதுவராக ஐ.நா. சபையின் பொதுச் செயலாளர் பான் கீ-முன் நியமித்தார்.
- ¶ 2013 அக்டோபர் டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு ‘மகாத்மா காந்தி பிரவாசி சம்மான்’ விருது லண்டனில் வழங்கப்பட்டது

Doha Bank India branch opening ceremony - India -2015

Doha Bank Corporate road show – China -2013

- ¶ 2012 செப்டம்பர் 'வேங்கடு லீடர் பிசனஸ் பெர்சன்' கவுரவும் டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களைத் தேடி வந்தது.
- ¶ 2013 ஜூன் 15 இந்தியாவின் சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில் மேம்பாட்டு அமைப்பு சார்பில், சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில்களை ஆதரித்த சிறந்த வங்கியாளர் விருது டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.
- ¶ 2013 டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு ராஜ்விகாந்தி எக்சலன்ஸ் விருது வழங்கிக்கொண்டிருக்கப்பட்டது.
- ¶ 2013 டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு ரோட்டரி கிளப் ஆப் மெட்ராஸ் மெட்ரோ சார்பில் குளோபல் இந்தியன் விருது வழங்கப்பட்டது.
- ¶ 2010 இந்தியாவின் புதும்பிக்கப்பட்ட எரிசக்தித்துறை அமைச்சர் டாக்டர் பருக் அப்துல்லா அவர்கள், தொஹா வங்கி தலைமைச் செயல் அதிகாரி டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு 'சர்வதேச இந்தியர் விருது' வழங்கினார்.
- ¶ 2008 மத்திய கிழக்கு வங்கித் துறையின் சிறந்த 'சீஇஓ' விருதை டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு பிரான்ஸ் நாட்டின் முன்னாள் பிரதமர் டொமினிக் த வியேப்பின் வழங்கினார்.
- ¶ 2007 மத்திய கிழக்கு நாட்டு வங்கிகளில் சிறந்த வங்கியாளர் விருது டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.
- ¶ 2006 சிங்கப்பூரில் நடந்த விழாவில் 'அராப் ஏசியன் பேங்கர் எக்சலன்ஸ் அவார்ட்' டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.
- ¶ 2009 டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு மொரிஷியஸ் நாட்டின் அதிபர் 'சிறந்த வங்கியாளர் விருது' வழங்கினார்.

- ¶ 2009 வங்கித்துறையில் சாதனைகள் நிகழ்த்தியதற்காக, தோஹா வங்கி தலைமைச் செயல் அதிகாரி டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு வெளிநாட்டுவாழ் இந்தியர் நிறுவனம் (என்.ஆர்.ஐ. இன்ஸ்டிடியூட்) சார்பில், வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதை இந்திய வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் வழங்கினார். இந்த நிறுவனம் தனி நபர் ஒருவருக்கு விருது வழங்குவது வெகு அடிப்படையாக இருக்கிறது.
- ¶ 2010 ஸண்டனில் உள்ள வெளிநாட்டுவாழ் இந்தியர் சொசைட்டி சார்பில் டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் அவர்களுக்கு பிரவாசி அச்சீவர்ஸ் கோல்டு மெடல் (வெளிநாட்டுவாழ் சாதனையாளர் தங்க பதக்கம்) வழங்கப்பட்டது.

Few Prestigious awards won by Dr R.Seetharaman

- ¶ Outstanding Contribution to the Industry award by Banker Middle East in partnership with Hawkamah Institute for Corporate Governance during the Banker Middle East Industry Awards 2010 in Dubai, UAE.
- ¶ Leadership and Fellow Award during the 23rd World Congress Leadership and Quality of Governance and Presentation of Golden Peacock awards ceremony hosted by Institute of Directors in February 2013

Global Indian Award by Rotary club of Madras Metro during the launch of KRIA - Rotary Metro Awards 2013 in Commemoration of the 10th Anniversary of Kesar

Doha Bank South Africa Representative Office inauguration - 2015

- ❖ The Gullands Excellence Awards for excellence as a Phenomenal Banker in 2008.
- ❖ Certificate of Appreciation from United States Department of Commerce - U.S. Commercial Service in promoting US-Qatari trade and financial ties from Mr. Israel Hernandez, Assistant Secretary of Commerce Director General of the Commercial Service International Trade Administration in 2007.

Dr. Seetharaman has transformed Doha Bank as one of the best performing bank in the Middle East region and the Bank has been recognized as Best Bank in Qatar 2011 by EMEA and the Best Commercial Bank in Middle East 2010 by Banker Middle East. During his stewardship Doha Bank has become a Global Brand, conferred with the following awards / recognitions:

டாக்டர் ஆர். சீதாராமன் பெற்ற கலைமாமணி விருது.

Doha Bank Mumbai branch Inauguration – India -2015

- ¶ Doha Bank has been named Bank of the Year 2013 - Qatar by The Banker magazine, an affiliate publication of The Financial Times, at the 14th Bank of the Year awards function held in London in 2013.
- ¶ "Best Commercial Bank Qatar 2013" & "Best Customer Loyalty Programme 2013" from International Finance Magazine (IFM), a leading source of information, analysis and insights for the global finance community.
- ¶ Golden Peacock Global Award for Sustainability 2014, 2013, 2012 & 2010 by Institute of Directors, India
- ¶ Golden Peacock Global Award for Corporate Social Responsibility for the years 2013, 2012 & 2011

- ¶ BIZZ Peak of Success Award from the World Confederation of Businesses in 2013
- ¶ Best Regional Commercial Bank in Middle East by the Banker Middle East in 2013 & 2014
- ¶ Ebanking 2013 Excellence Award by the Middle East Excellence Awards Institute in 2013
- ¶ Most Innovative Retail Bank Middle East by Global Banking & Finance in 2013
- ¶ Best Corporate Responsibility Programme in the Middle East by EMEA Finance in 2012
- ¶ Best Bank in Qatar by EMEA Finance in 2012
- ¶ Best Corporate CSR Program by Arab Organisation for Social Responsibility in 2012
- ¶ Best Bank in Qatar 2011, 2012 - EMEA
- ¶ Best Bank in Qatar & Most Innovative Bank In the Middle East 2012 by Global Banking & Finance Review
- ¶ Bank of the Year 2011 in Qatar by Arabian Business Awards
- ¶ Asia's Best Brand Award from CMO for the year 2011
- ¶ Best Bank in Qatar & Most innovative bank in Middle East for the year 2010 from EMEA
- ¶ Best Sustainable Financial Institution in Qatar for the year 2010 from The New Economy
- ¶ Golden Peacock Global Award for Corporate Social Responsibility for the year 2011
- ¶ Best Bank in Qatar & Most innovative bank in Middle East for the year 2010 from EMEA

Dr.R. Seetharaman with Honourable Indian Prime Minister Shri Narendra Modi

- ¶ Best Sustainable Financial Institution in Qatar for the year 2010 from The New Economy
- ¶ Best Commercial Bank in Middle East from Banker Middle East for the years 2005, 2007, 2009 & 2010.
- ¶ Best Bank in Qatar from Euromoney for 2008 and 2005
- ¶ Best Globalization Bank and Best Green Bank from Banker Middle East Awards 2008
- ¶ Bank of the Year from The Banker, Financial Times for the years 2003, 2004 and 2006
- ¶ Best Bank in Middle East from Banker Middle East for 2006
- ¶ Best Bank in Qatar from World Finance for 2007
- ¶ Best Internet Banking Award from Banker for 2008
- ¶ Best Islamic Corporate Finance Award from Banker for 2007

He has played a pioneering role in introducing innovative products and services, deploying consumer centric technology solutions, newer strategic business models etc., and all first of its kind in the State of Qatar.

His strategic business model initiatives include his vision towards globalization through opening of full-fledged cross border branch operations in Dubai, Abu Dhabi and Kuwait and representative offices in Australia, Hong Kong, Singapore, Japan, Turkey, China, South Korea, United Kingdom, Canada, Frankfurt and Sharjah.

Doha Bank has successfully established Doha Bank Assurance Company, the first Middle Eastern Bank to establish a 100% owned insurance company.

Doha Bank and UNESCO Environmental Alliance

He was instrumental in striking a strategic tie-up with a leading Indian brokerage firm and named it as Doha Brokerage and Financial Services Ltd., first financial institution to set foot in the Indian sub-continent. His thought leadership and relentless attitude resulted in Doha Bank being granted license to commence banking operations in India and has been permitted to provide full-scale banking services.

Addressing “International Arab Banking Summit 2007” – Belgium -2007

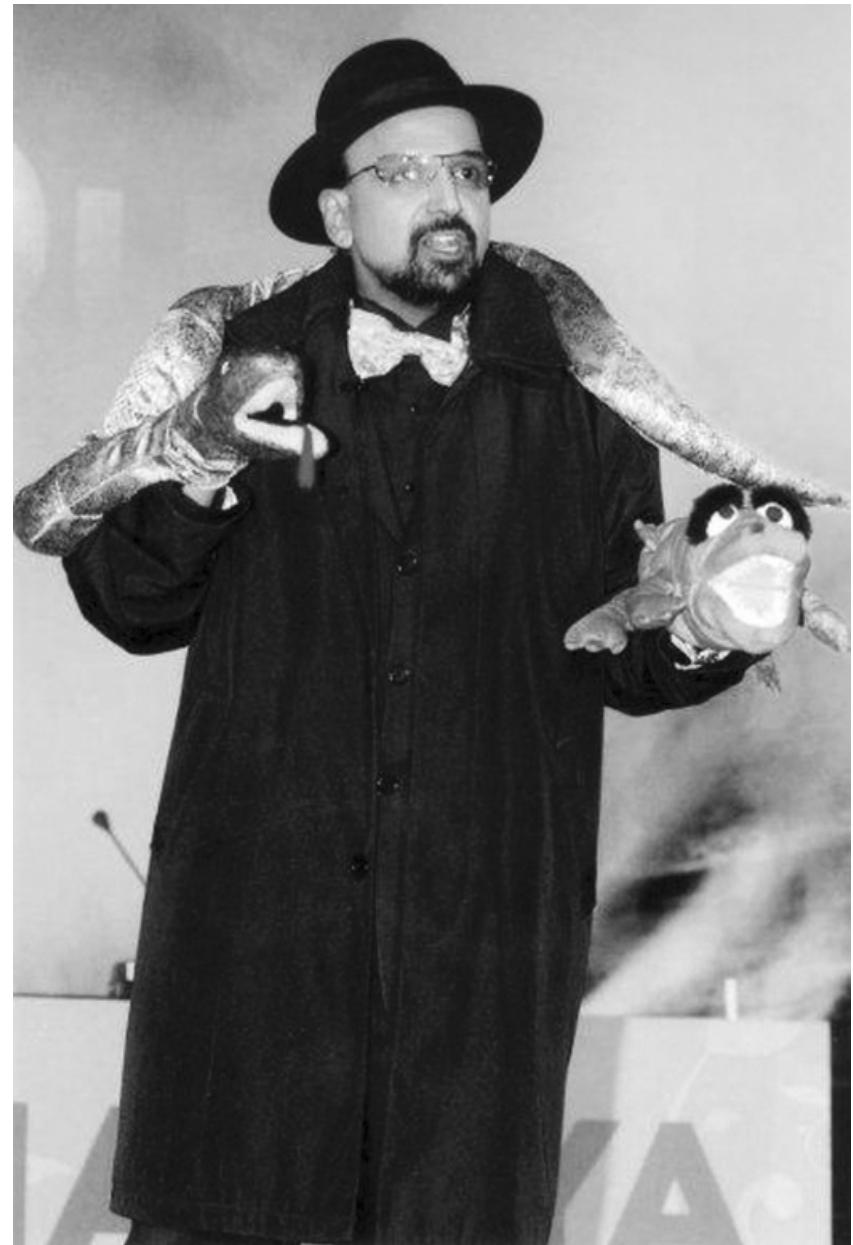
Turkey Ambassador and other officials during the “Qatar Turkey Economic Partnership “–Turkey

Arab Asian Banker Excellene Award - 2006 from annual Arab Asian Forum in Singapore.

Dr Seetharaman with H.E.Nassir Abdul Aziz Al-Nasser
Former President of UN General Assembly

Dr.R. Seetharaman addressing "Global Warming Seminar" - Washington -2007

கத்தார் வங்கி கவர்னர் வாழ்த்து கடிதம்

Foreword

Being Doha Bank's Group Chief Executive Officer, R Seetharaman is a well known figure in the Middle East financial services industry. His knowledge, experience and expertise on Qatar puts him in a position to write about the State's financial services industry in general and banking industry in particular.

Seetharaman's thesis, "Qatar: A country of great substance" provides wide-ranging discussion and views on Qatar, in areas as economic diversification, investment climate, and small and medium enterprises, among others.

Qatar's economy weathered the recent global financial crisis relatively unscathed. Supported by sound financial regulation, adequate capital, healthy liquidity positions and asset quality, banks in Qatar were relatively unaffected as they did not depend on foreign capital for funding. The economy of Qatar was performing relatively well, also supported by strong macroeconomic fundamentals. There is, however, limited published analyses in a single work on Qatar's journey in the last couple of decades. In his dissertation, Seetharaman contributes in this respect, and discusses Qatar's recent experience, especially during the crisis, and highlights Qatar's resilience. He concludes that measures taken by Qatar Central Bank and government have led to robust growth in the financial services sector, and that Qatar is a "strong model of public-private partnership". He recognizes the crucial role of the financial sector in the Qatar National Vision 2030, and describes Qatar's recent progress as "a journey of transformation", noting that Qatar has set high benchmarks to improve its economy on various fronts and thereby, to become a role model for new Arab world transformation.

Seetharaman's thesis is an excellent compilation of economic analyses about Qatar. I thank and congratulate him for this work and for his commitment in serving the financial services industry in Qatar.

I wish him well in his pursuits.

October 2015

H.E. Sheikh Abdulla Bin Saoud Al-Thani
 Governor and Chairman, Qatar Central Bank
 Doha

Foreword by HE the Governor of Qatar Central Bank for Dr.R. Seetharaman's Book "Qatar – A Country of Great Substance"

இரு நிமிடம் பள்ளில்...

- என்.சி.மோகன்தாஸ்

2 லக அளவில் இந்தியா அதிலும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சாதனையாளர்கள் பலர் நம் நாட்டிற்கு பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நம்மவர்கள் அரபு நாடுகளிலும் வெற்றிகரமாய் செயல்பட்டு வந்தாலும்கூட முதன்மையான அங்கீகாரமோ, பதவியோ நமக்குத் தரப்படுவது அழுர்வம். எல்லாம் நாம் செய்து கொடுத்தாலும் பதவி மட்டும் உள்ளூர்வாசிகளுக்குத் தான்!

இதற்கு விதிவிலக்காக இருப்பவர் கும்பகோணத்தை சேர்ந்த டாக்டர் ஆர்.சீதாராமன். தோஹா வங்கிக் குழுமத்தின் தலைவர்! உலக அளவில் அந்த வங்கியை வளர்த்துக் கொண்டு எல்லோராலும் வியந்து பார்க்கப்படும் வித்தகர்.

இவரது மிகுக்கும், கம்பீரமும் பரபரப்பாய் மிரட்டினாலும், பார்க்கவும் பழகவும் எனிமையானவர். கண்களில் எப்போதும் ஒரு கணிவு. ஒரு பாசம்-நேசம்! தினம் 18 மணி நேரங்கள் உழைத்தாலும்கூட எப்போதும் முகத்தில் ஒரு பிரகாசம். தேஜஸ்!

அவரைப் பார்த்தால் அல்லது தொலைபேசியில் பேசினால் கூட போதும் - நமக்கும் உற்சாகம் தொற்றிக் கொள்ளும். அந்த அளவிற்கு பேச்சிலும் செயலிலும் ஒரு வேகம். அத்தோடு விவேகமும்.

Dr.R. Seetharaman at NRI meet with Mauritius President.

உயர்பதவி, பொருளாதாரத்தில் - உயர் இடம் என்றாலும்கூட செருக்கோ இறுமாப்போ கொள்வதில்லை. அவற்றைத் தன்னருகே நெருங்க விடுவதில்லை.

வளர்ந்துவந்த பாதையை மறக்காதவர். அதேபோல் பிறர் கஷ்டம் பொறுக்காதவர். கஷ்டப்படுகிறார்கள் என தெரிந்தால் அப்படியே உருகிவிடுவார். கத்தார் நாட்டில் எந்த இந்திய நிகழ்ச்சி என்றாலும் உடனே கைகொடுப்பார்.

இவர் எப்படி திட்டங்களை வகுக்கிறார்? நேரத்தைத் திட்டமிடுகிறார்? மனிதர்-எப்போது தூங்குவார்-தூங்குவாரா என்கிற சந்தேகம் எழுவதுண்டு. அந்த அளவிற்கு தானும் ஓடிதன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் ஓட வைத்து, எளிதில் பிடிக்க முடியாத அளவிற்கு உலகத்தைச் சுற்றிவரும் வாலிபார்.

சீதாராமன் எந்தச் சூழலிலும்-தருணத்திலும் வறுமையையோ தன் கஷ்டத்தையோ நொந்து கொண்டதில்லை. இல்லாததை நினைத்து ஏங்கவோ புலம்பவோ செய்ததில்லை. இருப்பதை

ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை இவரது தந்தை கற்றுக் கொடுத்திருந்தார்.

வசதி-வாய்ப்புகள் இருந்தாலும் அவற்றைப் பயன் படுத்தாமல் வீண் செய்பவர்களுக்கு மத்தியில் ‘வறுமையும் கஷ்டமும் படிப்பிற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் தடையல்ல’ என்று நிருபித்திருக்கும் சீதாராமன், உலக அளவில் இந்தியர்களின் பெருமையை உயர்த்தி பிடித்திருப்பவர். ஒரு முன்னுதாரணத் தமிழர்.

இவருடனான நட்பிற்கும், இவரது முன்னேற்றப் பாதையைக் கிரகித்து அனுபவித்து-இங்கே படைப்பதற்கும் பெருமைப்படுகிறேன்.

பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து பரீட்சை வைப்பது கல்வி அறிவு. பரீட்சை வைத்து பாடம் கற்பிப்பது அனுபவம்.

Dinner with Christine Lagarde (Managing Director - International Monetary Fund) – Delhi -2016

14th London Global Convention and Global Business
Meet – London – 2014

இவரது அனுபவம், முன்னேற்ற துடிக்கும் இளைஞர்களுக்கு சுவையான ஒரு பாடமாக அமையும் என்பது நிச்சயம். அனுபவ பாடம்!

சீதாராமனின் வாழ்க்கையைப் புத்தகமாக்க புலவர் திரு.அரங்க நெடுமாறன், உழுது அடிகோவி, விதைத்து, பயிரிட்டிருந்தார். அதைப் பராமரித்து அறுவடை செய்யும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

அவரது உழைப்பிற்கும் ஒத்தாசைக்கும்

எனது சிரம்தாழ்த்தின நன்றி.

அன்புடன்
என்.சி. மோகன்தாஸ்

திரு. சீதாராமன் அவர்களின் இந்த சுயசரிதையை நாங்கள் தொகுத்து படைத்தாலும்கூட, சில சம்பவங்கள் உணர்வுபூர்வமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தன் அனுபவங்களை அவரே நேராகச் சொல்வதுபோல பல இடங்களில் அமைத்திருக்கிறோம்.

உள்ளே நுழையும் முன்...

- என்.சி. மோகன்தாஸ்

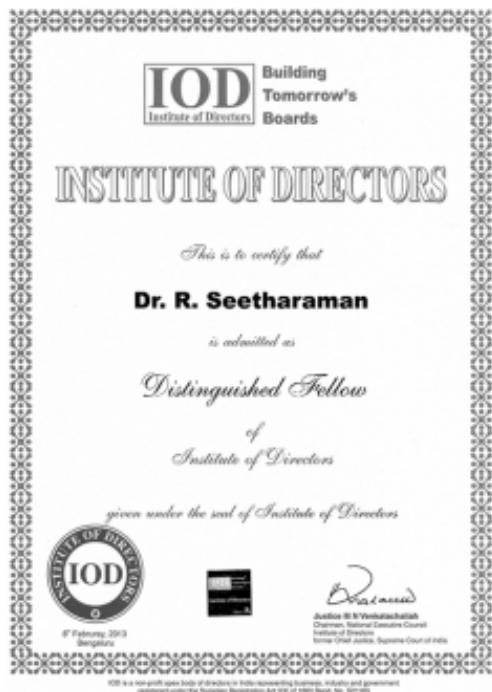
சீதாராமன் அவர்களைப் பற்றி நான் நிறைய கேள்விப் பட்டிருந்தாலும்கூட, கடந்த சில வருடங்களாக அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது.

இந்தியன் ஃப்ரன்ட்லெனர்ஸ் சேவை அமைப்பின் நிகழ்வில் இரண்டு வருடங்கள் தலைமை தாங்கி சிறப்பித் திருக்கிறார். அத்துடன் தோஹா வங்கி குவைத் கிளையின் நிகழ்வுகளுக்கு வரும்போதும் தவறாமல் அவரை (விரட்டி விரட்டி) சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அவரை சந்திப்பதில் இருக்கும் சந்தோஷம் ஒருபக்க மிருக்க, கடந்து வந்த பாதையை அவரிடமிருந்து ‘கறந்து’ புத்தகமாக்கி அதைப் பலருக்கும் பயனுள்ளதாக்க வேண்டும் என்பதும் என் நோக்கம்.

அவரும் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அன்புடன் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அப்புறம், தொலைபேசி மூலமும், சென்னையிலும் பகிர்வு தொடர்ந்திருக்கிறது.

எப்போதும் தொழில்நிமித்தம் உலகம் சுற்றிக் கொண்டிருப்பவர், தனது விடுமுறை சமயம் சென்னைக்கு வந்திருப்பது அறிந்து “சார்... எனக்காக கொஞ்சம் நேரம் ஒதுக்க முடியுமா...?” என்றேன்.

Leadership and Fellow Award by Institute of Directors – India – 2013

“ஓ... யெல். அதனாலென்ன-நாளைக்கு சொந்தக் கிராமத்துக்கு குடும்பத்தோடு போறோம். நீங்க ஃப்ரியா இருந்தா வாங்களேன்-காரில் பேசிக்கிட்டே போகலாம்!” என்றார்.

இங்கே ஒரு விஷயம் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

தோஹாவில் இவர்களது அலுவலகமும் சரி, வீடும் சரி, பிரமாண்டம்! அந்த பிரமாண்டத்திற்கு சற்றும் குறைவில்லாமல் மயிலாப்பூரில், சீதாராமன் பங்களா வாங்கிப் போட்டிருக்கிறார்.

அது அவரது மனதைப் போலவே பளபளப்பு! அங்கு சென்றால் அவரது தம்பி திருரங்கேஷன் தெய்வீக வரவேற்று. ஜஸ்வர்யமும், புன்னகையுமான அம்மா, பிடிவாதமாய் தன் கையாலேயே காபி போட்டுத் தரும் அன்பு.

சீதாராமன் பயணத்திற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்க, அந்த இடைவெளியில் அவரைப் பற்றின இன்னொரு விஷயத்தைக்கூட இங்கே தெரிவிக்கலாம் என நினைக்கிறேன்.

என்னதான் உச்சத்தில் இருந்தாலும், உலகம் முழுக்க 5 ஸ்டார், 7 ஸ்டார் ஹோட்டல் வாசம் என்றாலும்கூட இவருக்கு நம்முர் இட்லி.. தோசை, பொங்கல் என்றால் கொள்ளை பிரியம்.

ஒருசமயம், குவைத்தில் எங்கள் வீட்டிலிருந்தும் மறுநாள் சரவணபவனிலிருந்தும் அவருக்கு காலை டிபன் கொண்டு போயிருந்தேன்.

ஆனால் பாருங்கள், ஹோட்டல் செக்யூரிட்டி, “சீதாராமன் சாருக்கு வெளியே இருந்து உணவு அனுமதியில்லை!” என்று வழிமறித்தார்.

Dr.R. Seetharaman receiving Lifetime Achievement Award at a Banker middle east awards - Dubai- 2015

Dr.R. Seetharaman addressing at the global citizen forum-
New Delhi, India - 2014

எனக்கு மகா கடுப்பு. “நீ யார்யா... தடுக்க.. கூப்பிடு உங்கள் மானேஜரை!” என்று விரட்டினேன்.

அவர் எவ்னோ பெரிய மனிதர்! எவ்வளவோ பேர்களுக்கு என்னென்னவோ உதவிகள் செய்பவர். அவர் விரும்பிய உணவைக் கொடுக்கக்கூடாது என்றால் என்ன அர்த்தம்?

மானேஜர் என்னை சமாதானப்படுத்தி, ரிசப்ஷனிலுக்கு அழைத்துப் போய், சீதாராமன் அவர்களுக்கு ஃபோன் போட்டு, பேசி, “ஓகே சார்... ஸாரி ஃபார் இன்கன்வீனியன்ஸ்! நீங்க எடுத்துப் போகலாம்!” என்றார்.

அப்படியும் கூட சும்மா விட்டுவிடவில்லை. டிபன் பார்சலை ஸ்கானிங்கில் போட்டுதான் அனுப்பினார்கள்.

“ஏன் சார் இப்படியெல்லாம் பண்றீங்க...?”

“கோவிச்சக்காதீங்க சார். இது எங்கள் டூட்டி.” என்று மேனேஜர் கெஞ்ச ஆரம்பித்தார். எதுவாக இருப்பினும் பரிசோதிக்காமல் அவருக்கு அனுப்பக்கூடாது என்பது எங்களுக்கு இடப்பட்டுள்ள கட்டளை. சீதாராமன் சார் VVIP கேட்டகரியில் இருப்பவர்... அதனால்தான்...!”

அந்த VVIP தனது வெகு எளிமையான-சவாலான கடந்த காலத்தை இங்கே சுவைபட விவரிக்கிறார். சுவைக்கலாம் வாருங்கள்...!

Dr.R. Seetharaman Knowledge sharing session at Georgetown University -Qatar - 2014

தன் கிராமத்து ஞாபகங்களை
நினைவு கூர்கிறார் Dr. R. சீதாராமன்

பிறந்த மண்ணை நோக்கி...

தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திலிருந்து காரைக்கால் செல்லும் வழியில் உள்ள பாரம்பரியமான கிராமம் தான் கோனேரி ராஜபுரம்.

ராஜாக்கள் காலங்களில் பிரசித்தி பெற்ற ஊராக இருந்திருக்க வேண்டும்.

சோழ மன்னர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்ற ராஜராஜ சோழனின் பாட்டி செம்பியன் மாதேவி தன் கணவன் நினைவாக அமைத்த ஆலயம் இந்த சிற்றூரில் இருக்கிறது.

ஆலய சிற்பங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கலாம். ஒரு முறை அல்ல, பல முறைகள், சிற்பங்கள் அழகிற்காக, கலை நுட்பங்களுக்காக, சிற்பவேலைப்பாட்டிற்காக, பக்தி உணர்விற்காக இப்படி பல நினைவுகளுடன் பலமுறை பார்க்கும் படியாக சிற்பங்கள் அமைத்த சிற்பிகள் கைவண்ணம். இறைவன் கொடுத்த வரம் என்று நினைப்பது, மிகச்சரியான கருத்து என்பது சிற்பங்களைப் பார்க்கும் போது நமக்குத் தெரிகிறது.

நாயன்மார்களான சைவ அடியார்கள் இந்த ஊருக்கு 'திருநல்லம்' என்ற அழகான பெயரை வைத்து பாடிச் சிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அனைத்துச் சிற்பங்களும் அழகுதான். என்றாலும் அம்பாளின் சிற்பம், மிக மிக அழகான அமைப்புடையது.

இதனாலேயே அந்த ஆலயத்திலுள்ள அம்பாளுக்கு 'அங்கவள நாயகி' என்றும், 'தேக சௌந்தரி' என்றும், பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆலயத்திலுள்ள நடராசர்சிலை அதி அற்புதமானது. உலகிலேயே மிகப்பெரிய நடராசர் சிலை இதுதான்.

நடராசரின் முகஅழகை, கம்பீரத்தை ரசிக்கும் போது சற்று கூர்ந்து நோக்கினால் நடராசர் உடம்பில் ரோமங்களும், நரம்புகளும் தெரிவதைக் காணலாம்.

கருங்கல் சிலையில் இத்தனை கைவண்ணம் சேர்த்த அந்த சிற்பியின் விரல்களில், அவர் கையில் இருந்த உளியில் நடராச பெருமானின் அருள் இருந்திருக்க வேண்டும்.

தஞ்சை பெசண்ட் லாட்சு.

பச்சண்ணா வீடு

ஆலயத்திற்கு நேராக அளவுகோல் வைத்து கோடு போட்டது போல அமைந்திருக்கும் அக்கிரகாரம். வைகறைப் பொழுது விடியற்காலை 4.00 மணிக்கு நாங்கள் வசித்த பகுதி மக்கள் விழித்து விடுவார்கள்.

உடன் அருகில் இருக்கும் இடங்களில் பசுமாடுகள், ஆடுகள் எல்லாம் குரல் கொடுக்கத் தொடங்கும்.

ஏனென்றால் அது பால்காரர் சைக்கிளில் வரும் நேரம். அந்த அதிகாலையிலும் அவரது முகம் பிரகாசமாயிருக்கும். தொழில் என்று வந்து விட்டால் அப்படித்தான்!

பல இடங்களில் அவர் சைக்கிள் மணியை அடித்து ‘பால்’ என்று கத்தி, பால் வாங்குபவர்களுக்காக காத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் கோனேரி ராஜபூரத்தில் நாங்கள் வசித்த இடத்தில் அந்த சிரமம் இல்லை. பால்காரருக்காக பெண்களே சீக்கிரம் எழுந்து காத்திருப்பார்கள். அவரது வேலை சுலபமாக முடியும்.

கலைஞர்கள், இசைவாணர்கள், இதிகாசம், இலக்கியம் போன்றவற்றில் தேர்ந்த வேத விற்பனர்கள் இவர்களுக்கும், இவர்களின் பாரம்பரியத்திற்கும் தான் தொடர்பு உண்டு என்று நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் மண்ணுக்குத் தகுந்த செடிகள், பயிர்கள் வளர்வது போல மண்ணுக்குத் தகுந்த மனிதர்களும் பிறக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை கோனேரிராஜபூரம் உறுதியாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அந்த ஊரில் நாங்கள் வசித்த இடத்தின் நடுமையத்தில் கிழக்கு நோக்கி இருந்தது என் தந்தை பிறந்த வீடு.

என் தந்தையின் பெயர் கோபால ராகவ சர்மா. பொதுவாக கோனேரி ராஜபூர அந்தனர்கள் ஆயகலைகளிலும் வல்லவர்களாக இருப்பார்கள்.

என் தந்தை, வேத விற்பனராகத் திகழ்ந்தார். சமஸ்கிருத மொழிப்புலமை பெற்று அதில் சிரோன்மணி என்ற பட்டமும் பெற்றவர்.

அந்தக் காலத்திலேயே சென்னை வந்து சமஸ்கிருதக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்து தங்கப்பதக்கம் பெற்றவர்.

அந்த ஊரில் இருந்த பெரும்பாலான குடும்பங்கள் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவை.

கலைகளின் தாயான சரஸ்வதியின் பூரண அருளைப் பெற்றிருந்ததால், செல்வத்தின் நாயகியான திருமகள் அருள் குறைவாக இருந்ததோ என்னவோ.

எப்போதும் சிரித்த முகம், கோபமே இல்லாதவர், கள்ளங்கபடம் இல்லாதவர் வெகுளித்தனமான மனிதர் என்று எல்லோராலும் சொல்லப்பட்டவர் என் தந்தை, சுறுசுறுப்பின் இலக்கணமாக இருந்தார். எல்லோரும் என் தந்தையை ‘வேதாந்த சிரோன்மணி’ என்றுதான் அன்புடன் அழைப்பார்கள்.

வேதங்களிலும், சாஸ்திரங்களிலும் விற்பனராகத் திகழ்ந்ததோடு மட்டுமின்றி, மனித உள்ளங்களையும்,

தஞ்சை சீவகங்கை தூங்கா

சந்தர்ப்பங்களையும் புரிந்து கொள்வதில் இவர் தன்னிகரற்று விளங்கினார்.

நீதிநெறி மாறாத சத்தியவாணாக வாழ்ந்த அவரது குறிக்கோள் எல்லாம், பின்னைகளின் கல்வி வளர்ச்சி பற்றித்தான் இருந்தது.

அந்த ஊரில் என் தாத்தாவைப்பற்றி அங்கிருந்த பெரிய வர்கள் சிலாகித்துச் சொல்வதை பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன்.

தாத்தா வேதமந்திரங்களை தனி அழகுடன் உச்சிப்பார் என்றும், இறைநேசச் செல்வர் என்றும், மனித நேயம் மிக்கவர் என்றும், சத்தியம் தவறாதவர் என்றும் போற்றப்பட்டவர்.

நகைச்சுவை உணர்வுடன் பேசக்கூடியவர். அவர் பேச்சைக் கேட்பதற்கு எப்போதும் அவரைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் இருந்து கொண்டே இருக்குமாம். உலக அரசியலில் இருந்து, அடுப்படி சமையல் வரை அவருக்குத் தெரியாததே இல்லை என்பார்கள்.

தஞ்சாவூர் இல்லம்

தஞ்சாவூர் மெயின் பஜார்

என் தந்தை சமஸ்கிருதம் கற்பிக்கும் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்த போதுதான் அந்த ஆபத்து வந்தது. தமிழ்நாட்டில் இந்தியும், வடமொழியும் ஏன் என்ற கோஷங்கள் எழுந்தன.

கல்வித் திட்டங்கள் மாறின. மாநில உணர்வு வளர்ந்தது. இதன் காரணமாக சமஸ்கிருத பள்ளி ஆசிரியர்கள் பதவி இழந்தனர்.

பலபேர், அலுவலகப் பணியிலும், நூலகப் பணியிலும் மாற்றப்பட்டனர்.

ஆனால் என் அப்பா ஒரு எழுத்தராகப் பணிபுரிந்தவர். “அத்தனை வேதம், சமஸ்கிருதம், இதிகாசம், புராணம் எல்லாம் படித்தேன். என்னால் சமஸ்கிருதம் தொடர்பில்லாத எந்தப் பணியையும் என்னால் முழுமனதுடன் ஏற்க முடியாது”. வேலை இல்லை என்றால் குடும்பம் கஷ்டப்படும் என்பது அவருக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் ஊதியத்தை விட என் கல்விக்குத் தகுந்த

வேலை தான் முக்கியம் என்று வேலையை உதறிவிட்டு வந்து விட்டார்.

ஒரு ஆண்மகன் பிறக்கின்றபோதே அவன் வாழ்க்கைத் துணைவி அமைவதும், வாழ்வின் கஷ்டநஷ்டங்களும் நிச்சயம் செய்யப்பட்டு விடுகிறது என்பது நமது நம்பிக்கை.

என் தந்தையின் குணத்திற்குத் தகுந்ததுபோல அமைந்தவர் என் தாய் துர்காம்பாள். திருமணத்தின் போது “இவருடைய சந்தோஷத்திலும், கஷ்டத்திலும் நான் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவேன், அதேபோல இவருடைய அன்பிற்குப் பாத்திரமாக இருந்து நன்மையிலும், சோதனையிலும் இவரை அரவணைத்திருப்பேன்” என வாக்கு கொடுப்பது போல. நான்கு குழந்தைகளின் தந்தையான என் அப்பா வேலையை இழந்து வீட்டில் வந்து நின்ற போதும் என் தாய் பதட்டமில்லாமல், முகத்தில் கவலை இல்லாமல் ‘இறைவன் இருக்கிறான்’ பார்த்துப்பான்” என்று அமைதிகாத்தார். ஆனால் அதற்குப் பின்னால் நான் ஒரு பக்கம், என் அம்மா மற்ற பின்னைகளுடன் ஒருபக்கம், என்தந்தை ஒருபக்கம் இப்படி வாழ்ந்த வாழ்க்கையும் இறைவன் தந்ததுதானோ என்று நான் யோசிப்பேன்.

பள்ளி நூலகம்

கிராமத்துவீடு

அம்மா - அப்பாவைப் பிரிந்து, தஞ்சாவூரில் பாட்டி வீட்டில் தங்கி நான் படித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

ஆறாம் வகுப்பு படிக்கின்றபோது, பத்துவயதில் எனக்கு என் மனதில் தோன்றிய கேள்வி “நாம் பிறந்த குடும்பத்திற்கு நம்மால் எப்படி உதவியாக இருக்க முடியும்?” என்பது தான்.

ஒருவேளை இந்தக் கேள்விதான், இந்த சிந்தனைதான் எனது அத்தனைப் போராட்டங்களுக்கும் பக்கபலமாக இருந்ததோ என்னவோ தெரியவில்லை.

என்ன மிகவும் பாதித்தவர்கள்; என் தாய் - தந்தை அடுத்து பாட்டி! என் தந்தை பல தியாகங்களைச் செய்தவர். எப்பேற்பட்ட சோதனையிலும் அவர் ஒரு குழந்தையைப் போல வெகுளியாகவே இருந்தார்.

கள்ளம் கபடம் என்றால் என்ன என்றே அவருக்குத் தெரியாது. உண்மை, உழைப்பு. நேர்மை இவற்றின் வடிவமாக

இருந்தார். அவர் எப்போதும் சறுசறுப்புடன் இருப்பார் அவர் ஒரு போதும் நோயில் படுத்தது கிடையாது.

குரு அர்ச்சனனிடம் கேட்டார்.

‘அர்ச்சனா! மரம் தெரிகிறதா?’

அர்ச்சனன் ‘இல்லை’ என்றான்.

‘கிளை தெரிகிறதா?’

‘இல்லை.’

‘இலை தெரிகிறதா?’

‘இல்லை.’

‘கனி தெரிகிறதா?’

‘ஆம் கனிமட்டும் தான் தெரிகிறது.’

அர்ச்சனனுக்கு தன் குறியான கனிமட்டும் தெரிந்தது.

எனக்கு 10 வயதிலே இருந்து தெரிந்த ஒரே கனி, கல்வி, கல்வி! கல்வி கற்று அதனால் என் குடும்பத்தை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நினைப்பு மட்டுமே உள்ளுக்குள் ஒடிக் கொண்டிருந்தது.

வீடு வீடாக பேப்பர்

அன்று காலை 4.00 மணிக்கு நாள் எழுந்து கொண்டேன். ஊரே உறங்கிக் கொண்டிருந்தது. விடியற்காலை 3.00 மணி முதலே தூங்கவில்லை. முதல் நாளே வாடகைக்கு வாங்கி வந்த சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டிலிருந்து 2 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலிருந்த பேருந்து நிலையத்திற்கு வேக வேகமாய் மிதிக்க ஆரம்பித்தேன். வெளியே இளம் குளிர். மனத்திற்குள் இனம் புரியா மகிழ்ச்சி.

முன் தினமே ஒரு பெட்டிக்கடையில் பார்த்த அந்த விளம்பரம் என் கவனத்தைக் கவர்ந்தது.

‘பேப்பர் போட பையன் தேவை’

உடனே முடிவெடுத்தேன். நாழும் பேப்பர் போட போனால் என்ன? நம்மால் முடியாதா என்ன? முடியும்தா ராமா!

அந்தக்கடையில் போய் ‘வேலைக்கு வரலாமா?’ என்று கேட்டேன். அவர் என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்.

‘சின்னப் பையனாக இருக்கிறாயே, படிக்கிறாயா?’ என்று கேட்டார். ‘ஆமாம் ஆம் வகுப்பு படிக்கிறேன். ஆனால் இந்த வேலையால் என் படிப்பு எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாது’ என்று நெஞ்சை நிமிர்த்தினேன்.

எனது உறுதியும் தீர்க்கமான பதிலும் அவருக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

'இன்று மாலை வா. ஒரு பையன் உனக்கு எந்த எந்த வீடுகள் போட வேண்டும் என்று காட்டி பயிற்சி கொடுப்பான்' என்றார் பிரியமுடன்.

விடியற்காலை 4.00 மணிக்கே வந்து விட வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். போக்குவரத்து எதுவுமில்லை. சாலை வெறிச்சோடி இருந்தது. எங்கேயோ போய்க்கொண்டிருந்த லாரியின் சத்தம்

Dr. R. Seetharaman receiving Brand Leadership Award -2008

சீராகக் கேட்டது. சாலையோரத்தில் படுத்திருந்தவர்கள் செருமனர். கொசு அடித்து புரண்டு படுத்தனர். நாய்கள் குளிரில் குரைத்தன.

இது எனக்கு புதுவேலை. எங்கெங்கு போடவேண்டும் எப்படி போட வேண்டும் என்று நேற்று பாலு என்ற பையன் எனக்கு சொல்லிக் கொடுத்திருந்தான்.

வீட்டிலிருந்து நான் புறப்பட்டது என் மாமாவுக்கு தெரியாது. நான் மெதுவாக யாருக்கும் தெரியாமல் கிளம்ப், பாட்டி மட்டும்

'யாரது ராமனா?' என்று கேட்டுவிட்டு புரண்டு படுத்துக் கொண்டாள். தூக்கத்திலும் கூட அவருக்கு பேரன் நினைப்பு தான்!

நான் அந்த வேலைக்குப் போவதை வீட்டில் யாரிடமும் சொல்லவில்லை. ஒருவேளை அவர்கள் மறுக்கலாம். அல்லது மாயவரத்தில் இருக்கும் என் அம்மாவுக்கு தகவல் சொல்லி அதை நிறுத்திவிடலாம். எதற்கு விஷப்பரீட்டை? முடிவெடுத்தாயிற்று, இனி பின் வாங்குவதாக இல்லை!

Dr. R. Seetharaman receiving CA Global Achiever Award – India -2013

பேருந்து நிலையத்திற்குள் பிரவேசித்து ஈசக்கினை நிறுத்தி விட்டு உள்ளே போனேன். அங்கே அதிகம் ஆரவாரமில்லாமல் இருந்தது. சில தேநிர்க் கடைகள் மட்டுமே திறந்திருந்தன. ஏதோ ஒரு பஸ் புறப்பட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தது.

பலர் குடும்ப சகிதமாய் நிலையத்தின் பிளாட்பாரத்தில் படுத்துறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். நேராக என்னை வரச்சொன்ன அண்ணனிடம் சென்றேன்.

Dr.R. Seetharaman receiving Ph.D. for his thesis on Green Banking and Sustainability at the 2nd Convocation of Sri Sri University – India -2015

‘நான் ‘சரி அண்ணே!’ என்றேன் குதூகலமாய். செய்தித்தாள்களை எடுத்துக் கொண்டேன்.

பேப்பர் போடும் பையன்கள் எல்லாம் அங்கு தயாராய் நின்றிருந்தனர். எல்லோரும் என்னைவிட வயதில் முத்தவர்களாகவே இருந்தனர்.

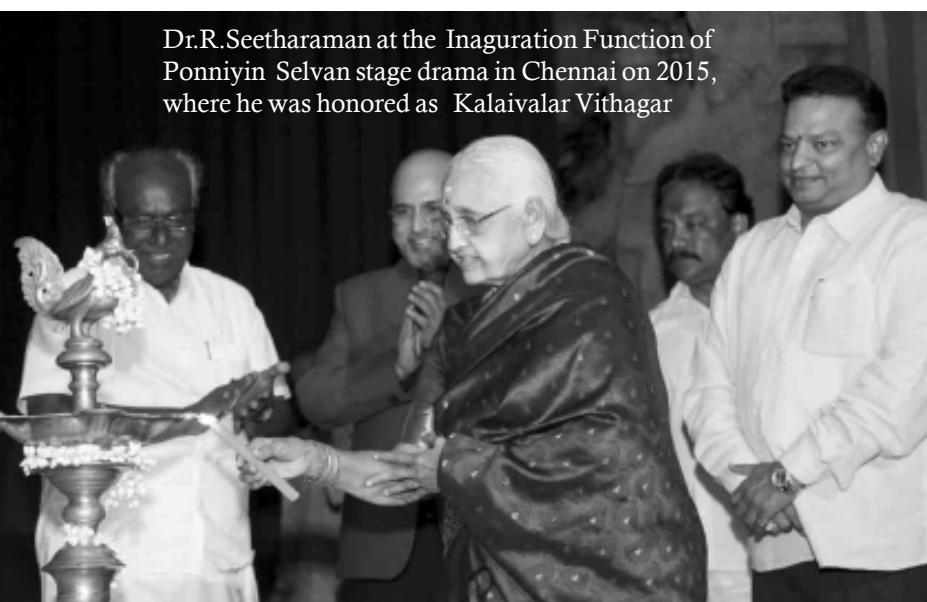
அவர்களுக்கு அது தொழில். அவர்களைப் பார்த்தால் படித்தவர்கள் போலவும் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு மத்தியில் சிறு பையனாக நானும்!

பலர் என்னை அலட்சியமாகப் பார்த்தனர். எல்லோருக்கும் அவர்களுக்குரிய செய்தித்தாள்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

நான் செய்தித்தாள்களை எடுத்துக் கொண்டு எல்லாவற் றையும் என் சைக்கிளின் பின்னால் வைத்துக் கொண்டேன்.

வீடுவீடாய் பேப்பர் போடச் சென்ற அனுபவம் எனக்கு புதுமையாகவும், விநோதமாகவும் இருந்தது. பல வீடுகளில் கதவுகளே திறக்கப்படவில்லை.

நான் போட்ட பேப்பர்தான் அந்தக் கதவுகளை முத்தமிட்டன.

Dr.R.Seetharaman at the Inaguration Function of Ponniyin Selvan stage drama in Chennai on 2015, where he was honored as Kalaivalar Vithagar

ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களுடன்

'பேப்பர், பேப்பர்' என்று சப்தமிட்டு பேப்பர் போட முதலில் தயக்கமிருந்தது. வெட்கம், அப்புறம் எல்லாம் பழகிவிட்டது. நாம் ஏன் வெட்கப்படனும்?

ஒரு நாளைக்கு நூறு வீடுகளில் பேப்பர் போட வேண்டும். 6 மணிக்குள் போட்டு விட்டால் அன்று $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் அதற்கு கூலி!

அந்த $1\frac{1}{2}$ ரூபாயை நினைத்துக்கொண்டேன். விறுவிறு வென ஓவ்வொரு வீடாகப் போட்டுக்கொண்டு வந்தேன்.

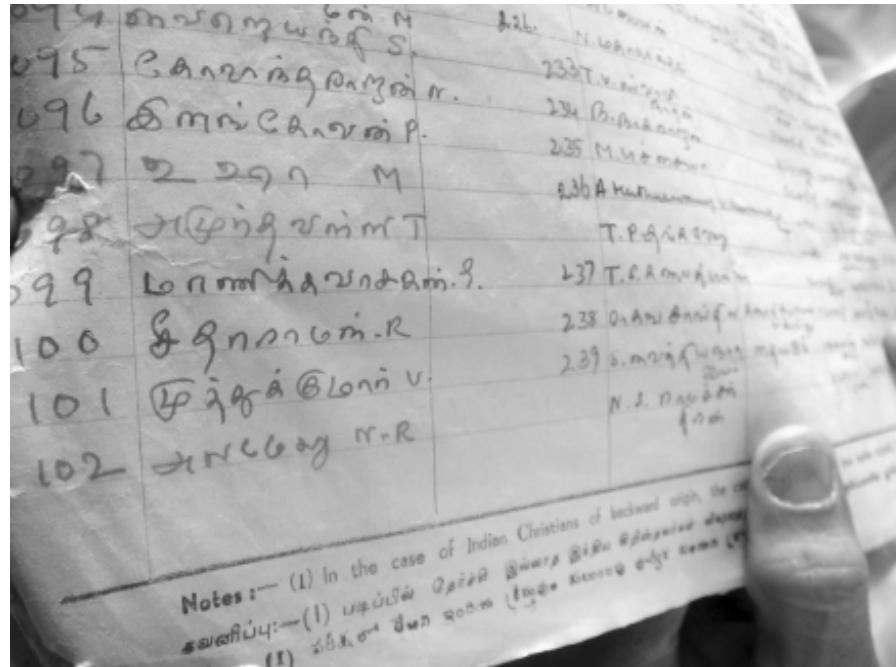
சில வீடுகளில் பெண்கள் எழுந்து கோலம் போடத்துவங்கி இருந்தனர். அவர்கள், யார் இந்தப் பொடியன் புதிதாக இருக்கிறான் என்று என்னை விணோதமாய் பார்த்தனர்.

ஒரு அம்மா 'நீ யாரப்பா புதுப்பையனா? இனிமே நீ தான் தினமும் பேப்பர் போடுவியா?' என்று விசாரித்தார். சந்தோஷத்துடன் அவரது முகத்தில் ஒரு கனிவு பாசம் தெரிந்தது. பையனுக்கு என்ன கஷ்டமோ தெரியல... "நீ நல்லா வருவேப்பா" என்று வாழ்த்தினார். அத்துடன் உள்ளே போனதும், "ஓய்... அந்த தம்பியை பார்த்தியா?" இந்த வயலையே எத்தனை பொறுப்பு? இப்போ நீ இன்னும் தூங்குகிறாய், பல் விளக்கு, குளி என உன் வேலைக்கே உன்னைத் தூண்ட வேண்டியிருக்கு!" என்று சலித்துக் கொள்வது கேட்டது.

இதுமாதிரி எத்தனை பசங்களின் கோபத்துக்கு நான் ஆளாகினேனோ தெரியாது. ஆனால் மற்றவர்களுக்கு திட்டுவாங்கி வைக்க வேண்டுமென்றோ, பெருமையாய் காட்டிக் கொள்ளவோ நான் பேப்பர் போடப் போகவில்லை. அது என்

ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களுடன்

பள்ளியின் வருகைப் பதிவேடு

தேவை என் சூழ்நிலை, என் கல்விக்கு நானே உழைக்கணும் பிறர்க்கையை எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்கிற ஊக்கம். அவ்வளவே.

இங்கே யாருமே மோசமில்லை. தேவைக்கேற்ப நாம் செயல்படுகிறோம். தேவையை அதிகப்படுத்தி இன்னும் வேணும் இன்னும்.. இன்னும்... என்று அலைபவர்கள் உண்டு. ஆசை தேவை, அது நம்மை செயல்படத் தூண்டும். அதை அடைய எடுக்கும் நேர்மையான முயற்சிகள் - அதற்கான உழைப்பு - சந்திக்கும் கஷ்டநஷ்டங்கள் எல்லாம் பலன் கையில் கிடைக்கும் போது பறந்துவிடும். இதில் ஒரு மகிழ்ச்சி. திருப்தி கிடைக்கும். அதே சமயம் எவ்வளவு கிடைத்தாலும் போதாது என்று பேராசைப் பட ஆரம்பித்தால் எத்தனை பலன் கிடைத்தாலும் திருப்தியும் - மகிழ்ச்சியும் கிடைக்காமல் மனது அலைந்துகொண்டேயிருக்கும். எந்தச் சூழலிலிலும் நான் பேராசைக்கு அடிமையானதில்லை.

இல்லாததிற்காக ஏங்கவில்லை. ஆனால் அதற்காக வட்சியத்தை விட்டுக் கொடுத்துமில்லை.

அன்று காலை 6 மணிக்கு முடிக்கச் சொன்ன வேலையை காலை 5.45 மணிக்கே முடித்து விட்டேன். அதுதான் நான்! ஒரு 'டார்க்கட்' வைத்தால் உரிய நேரத்திற்கு முன்பே முடித்துவிடும் பழக்கம் இப்போதும் என்னிடம் தொடர்கிறது.

ஒரு வீட்டின் ரேடியோவில் ஒளவையார் பாடலை கே.பி. சுந்தராம்பாள் தனக்கே உரிய காந்தக் குரலுடன் பாடிக் கொண்டிருந்தார்.

அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது
 மானிடராயினும் கூன் குருடு செவிடு
 பேடு நீக்கிப் பிறத்தல் அரிது
 பேடு நீக்கிப் பிறந்த காலையும்
 ஞானமும் கல்வியும் நயத்தல் அரிது
 ஞானமும் கல்வியும் நயந்த காலையும்
 தானமும் தவமும் தான் செயலரிது
 தானமும் தவமும் தான் செய்வாராயினும்
 வானவர் நாடு வழி திறந்திடுமே!

'தவம் செய்வார் தன் கருமம் செய்வார்' என் தந்தை இதற்குக் கொடுத்த விளக்கம் இன்னும் என் செவிகளிலே ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

யார் தனக்கு இட்ட பணியை, தன் தொழிலை திறமையுடன் ஆத்மார்த்தமாய் செய்கிறாரோ அதுதான் தவம்.

குடும்ப வறுமையை பகிர்ந்துக்கொள்ள, பத்து வயதில் நான் வீடுவீடாகப் பேப்பர் போட்டேன். அதில் கிடைத்த $1\frac{1}{2}$ ரூபாயை மகிழ்ச்சியாக பாட்டி கையில் கொடுத்தேன்.

இதுவும் தவம் தானோ? இந்தத் தவம்தான் என் வாழ்வில் ஒவ்வொரு வெற்றிப்படிக்கும் காரணமாக இருந்ததோ?

அப்படி என்றால் இந்த வெற்றிகள் எல்லாமே, என் தாய் தந்தை போட்ட பிச்சை என்பதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்!

போர்ப்ஸ் தலைவரின் வாழ்த்துக் கடிதம்

Forbes
 PHONE: 212.620.2282 FAX: 212.620.2374 sforbes@forbes.com

STEVE FORBES
 PRESIDENT & CEO
 EDITOR-IN-CHIEF

November 7, 2007

Mr. R. Seetharaman
 Chief Executive Officer
 Doha Bank
 Main Branch
 Grand Hamad Avenue
 PO Box 3818
 Doha – Qatar

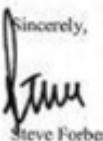
Dear Mr. Seetharaman:

It was my honor to be with you! I am very grateful for your thoughtfulness and your generous spirit. Needless to say, I was delighted to receive the ship. May the financial seas be calm ones!

You are a great entrepreneur and it is a privilege to know you and to count you as a friend.

You might enjoy this collection of sayings that were originally put together by my father and grandfather.

Best wishes.

Sincerely,

 Steve Forbes

SF:mm

Enclosure

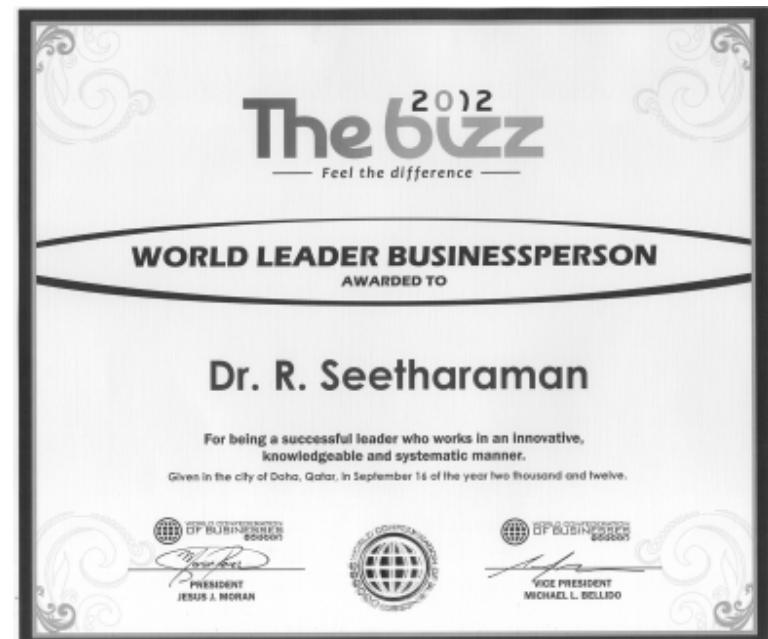
FORBES BUILDING 50 FIFTH AVENUE NEW YORK, NY 10018

Received letter from Steve Forbes
 (President - Forbes Business Magazine).

பொதுவாய் சந்தோஷத்தையும், வெற்றியையும் பங்கு போட ஆட்கள் இருப்பார்கள். அல்லது வருவார்கள். அந்த வெற்றியை அடைய எடுக்கும் முயற்சிகளில் அல்லது அந்த கஷ்டநஷ்டங்களில் பங்கு பெற்ற எவரும் கிடைக்க மாட்டார்கள்.

அதற்காகத் தளர்ந்து போகக்கூடாது. வாழ்வில் வெற்றி பெற்றவர்களை மட்டும் தான் நாம் பார்க்கிறோம், தோற்றவர்கள். வெல்ல முடியாமல் போனதிற்கான காரணங்களை நாம் அறிவதில்லை. அறிய முனைவதில்லை.

வெற்றி எப்படியும் வெளியே வந்துவிடும். அதைக் கொண்டாட பலரும் இருப்பர். என்னைப் பொறுத்தவரை - தோல்விகளை - அதன் காரணங்களை அலசிப் பார்ப்பேன். அப்போது அமைதிக்கு வழி பிறக்கும்.

The Bizz 2012 –World Leader Business Person

எங்கே, என் - எப்படி - எதனால் தோல்வி என்பதைக் கண்டுபிடித்து விட்டால், அவற்றைக் களைவது எனிது. நாமும் உஷாராய் பயணிக்கலாம்.

யாருமே - எளிதாய் இங்கு இலக்கை அடைந்து விடவில்லை. அப்படி முடியவும் முடியாது. அப்படி என் தாய் ஜெயித்திருந்தால் அது தற்செயலாய் நிகழ்ந்திருக்கலாம். அதற்கான யோகாம்சம் கொடுத்திருக்கலாம்.

அப்படி எளிதாய் கிடைக்கும் எதுவும் நிரந்தரம் என்று சொல்லி விடமுடியாது. எதுவும் எளிதாய் கிடைக்கும் போது அதன் அருமை யாருக்கும் தெரிவதில்லை. அதை யாரும் மதிக்கவும் மாட்டார்கள்.

லாட்டரியில் ஒருவருக்கு 1 கோடி கிடைத்திருக்கலாம். அதனால் திடீர், பணக்காரர் ஆகி சொகுசாய் வாழலாம். ஆனால் அவருக்கு சமுகத்தில் என்ன மரியாதை கிடைக்கும். "... இவனை தெரியாதா... லாட்டரி அடித்த அற்ப வாழ்வு" என்பார்கள்.

உழைத்து பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு முன்னேறு பவர்களுக்கு அதன் வலி தெரியும் புரியும். அதனால் அந்த வலியின் தழும்புகளை மறக்காமல் இருப்பான். அந்த வலி பிறருக்கும் வந்துவிடக் கூடாது. நம் கஷ்டம் நம்மோடு போகட்டும். பின்னால் வருபவர்கள் சிரமப்படக் கூடாது என்று தான் கடந்து வந்த கல்முள் பாதையை செப்பனிடுவான்.

அது பலருக்கும் பயன்படும். அதுதான் என்னோக்கம். என் அனுபவங்கள் மற்றவர்களுக்கு வெளிச்சம் தருவதாக அமைய வேண்டும்.

வெற்றி பெற்றவர்கள் எல்லோருமே தங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள முன் வருவதில்லை. ஒன்று அவற்றை முறையாய் பகிரத் தெரிவதில்லை. அல்லது கூச்சம். அதற்கும் மேல்.

மற்றவர்கள் நம்மைக் கேவலமாக நினைத்து விடுவார்களோ இவன் இப்படியெல்லாம் வறுமையில் கிடந்தானோ... என மட்டமாய்

எடை போட்டு விடுவார்களோ என்று எல்லாவற்றையும் மறைப்பவர்களும் உண்டு.

இதில் மறைக்க என்ன இருக்கிறது? இதுதான் நிதர்சனம். அந்தந்தக் காலகட்டத்தில் நம் வளர்ச்சியைப்பற்றி சிந்தித்தோ மென்றால் யதார்த்தம் புரியும்.

பிறக்கும்போது ஆடையோடா பிறக்கிறோம்...? குழந்தையாய் இருக்கும் போது படுக்கையிலேயே மலம், சிறுநீர் என கழிக்கிறோம். அது இயல்பு.

அதற்காக அதை நினைத்து இப்போது வெட்கப்பட முடியுமா? உண்மையையும் வளர்ச்சியையும் சூழ்நிலை சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த வெற்றிப்பாதை பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளியே தெரிவதில்லை. நம் கண்ணிற்கு வெற்றி பெற்றவர்கள் மட்டும்தான் தெரிகிறார்கள். எத்தனை முயற்சித்தும் கூட வெற்றிபெற முடியாதவர்கள் ஏராளம்.

அவர்களைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதில்லை. வெற்றி ஜோலிக்கிறது. தோல்வி கசக்கிறது.

உதாரணத்திற்கு, சினிமாவில் வெற்றிபெற்ற பாலசந்தர், பாரதிராஜா, பாக்யராஜ், மகேந்திரன், பாலுமகேந்திரா போன்ற டெரக்டர்களைப் பற்றி பேசுகிறோம். ரஜினி, கமல், அஜித், சூர்யா, விஜய் என சிலாகிக்கிறோம்.

இவர்கள் மட்டும்தான் சினிமாவில் நுழைந்தார்களா...? தினம் தினம் நூற்றுக்கணக்கான சினிமா ஆர்வலர்கள், அங்கே பல துறைகளிலும் தங்கள் திறமைகளைக் காட்ட களம் இறங்குகிறார்கள். அவர்களில் ஜெயிப்பது எத்தனை பேர்? ஜெயிப்பவர்களை விட அங்கே தோற்பவர்கள் அதிகம். தோற்று வாழ்க்கையை சிதைத்துக் கொள்பவர்கள் ஏராளம்.

அது என் நடக்கிறது?

சினிமா ஒரு மாய உலகம். அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. அந்த மாய உலகத்தில் ஜெயித்தவர்கள். தாங்கள்

அதற்காக எடுத்த முயற்சிகள். பட்ட சிரமங்களை முறைப்படி திறந்த மனதோடு வெளிப்படுத்தினால் -

அடுத்து ஆசையோடும் கனவோடும் வருபவர்களுக்கு அது ஒரு பாடமாக, வழிகாட்டுதலாக இருக்குமே. அப்படிச் செய்யாததால் தானே. மறுபடியும் மறுபடியும் தோல்வியாளர்கள் உருவாகிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரை -

வெற்றி எனக்கு உயர்வைத் தந்திருக்கலாம். பெயர், புகழ், பொருள் எல்லாம் தந்திருப்பதில் எனக்கு திருப்தி. ஆனால், அதுவே எனது சந்தோஷம் அல்ல. நான் நடந்து வந்த, கடந்து வந்த கரடு முரடான - கடினமான பாதையை செப்பனிட்டுப் பார்த்து வாங்கப்பா - தளராதீங்க தயங்காதீங்க என்று அறிவுறுத்தி- மற்றவர்களும் முன்னேற முடிந்தால் - அதுதான் என் சந்தோஷம். நாம் அனுபவிப்பதை விட பிறருக்குக் கொடுத்த - அதை அவர்கள் அனுபவிப்பதைப் பார்க்கிற சந்தோஷமே தனி.

சில சமயங்களில் -

வெற்றியாளர்கள் வெளியே தெரிவார்கள். அவர்களை அப்படிப் பறக்க வைத்தவர்கள் வெளிப்படாமல் போவதுண்டு. இங்கே யாரும் சொந்தமாய் முளைத்துவிடவில்லை, வளர்ந்து செழித்துவிடவில்லை. நம்மைத் தூக்கிப் பிடிக்க யாரோ இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தூக்கிப் பிடித்தவர்களையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

உதாரணத்திற்கு -

பறக்கிற விமானத்தை நமக்குத் தெரியும்.

அது சட்டென தானாக பறந்து விடுகிறதா என்ன?

முதலில் தரையில் நிற்கிறது. அதற்கு சக்கரங்கள் தேவை, அப்புறம் ஊர்கிறது... வேகமாய் ஓடுகிறது. இன்னும் வேகம், இன்னும் வேகம்....!

ஒரு கட்டத்தில் தேவையான அளவிற்கு ஊட்டம் கிடைத்தும் சட்டென எழும்புகிறது. எழும்பி மேலே போனதும்

தன்னை உயர்த்திய சக்கரங்களை மடக்கி உள்வாங்கிக் கொள்கிறது. அந்த சக்கரங்கள் வெளியே தெரிவதில்லை.

பறக்கிற விமானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறோம். வியக்கிறோம். அந்த பாராட்டும் புகழும் அதற்கு மட்டுமே சொந்தமா? இல்லை. விமானத்தின் அத்தனை உறுப்புகளுக்கும் அதில் அடக்கம்.

எந்த ஒரு வெற்றியுமே எளிதாய் - நம்மால் மட்டுமே கிடைத்தது என்று நினைப்பது இறுமாப்பு. நமக்குப் பின்னால் நம்மை ஆளாக்கின பெற்றோர், உறுதுணையாக இருந்த உடன் பிறப்புக்கள், உதவின உற்றார், உறவினர், நம்முடன் சேர்ந்து பணியாற்றிய சக ஊழியர்கள் என -

அத்தனை பேர்களுக்கும் அந்த வெற்றியும் அதனால் கிடைக்கிற புகழ் - பலன்கள் போய்ச் சேரவேண்டும்.

எந்த நிலைக்குப் போனாலும் நாம் வளர்ந்த பாதையை மறக்கக் கூடாது என்பது என் தந்தை அறிவுறுத்தின் பாடம். அதை மனதிலும், மூளையிலும் ஏற்றி வைத்து செயல்படுகிறேன்.

“ஏற்றங்களை மதி, ஆனால் மனதில் ஏற்றிக்கொள்ளாதே. இறக்கங்களைக் கண்டு துவண்டு விடாதே! இங்கே எதுவும் நிரந்தரமில்லை. இன்பம் துன்பம், வெற்றி, தோல்வி, ஏற்றம் - இறக்கம் எல்லாவற்றையும் ஒரே மாதிரி அனுகும், மனோபாவமும் மனோதையியமும் வேண்டும்” என்று அப்பா அறிவுறுத்துவார்.

நல்ல கருத்துகளை அவர் அவ்வெப்போது சொல்வதுண்டு. ஆனாலும் ஒருபோதும் அவற்றைத் திணிக்க முயன்றதில்லை. “இதுதான் - உலகம்! இருப்பதை நம்மால் பல சமயங்களில் அறியமுடிவதில்லை. அனுபவிப்பதில்லை அவற்றை நீ உணர வேண்டும். உனக்கு எது சரிப்படுகிறதோ எது சாத்தியப்படுகிறதோ, அதை, அந்தப் பாதையை நீ தேர்ந்தெடுக்கலாம். தேர்வு செய்து விட்டால் பிறகு அதிலிருந்து பின் வாங்கக்கூடாது” என்பார்.

பக்குவமான பாட்டி

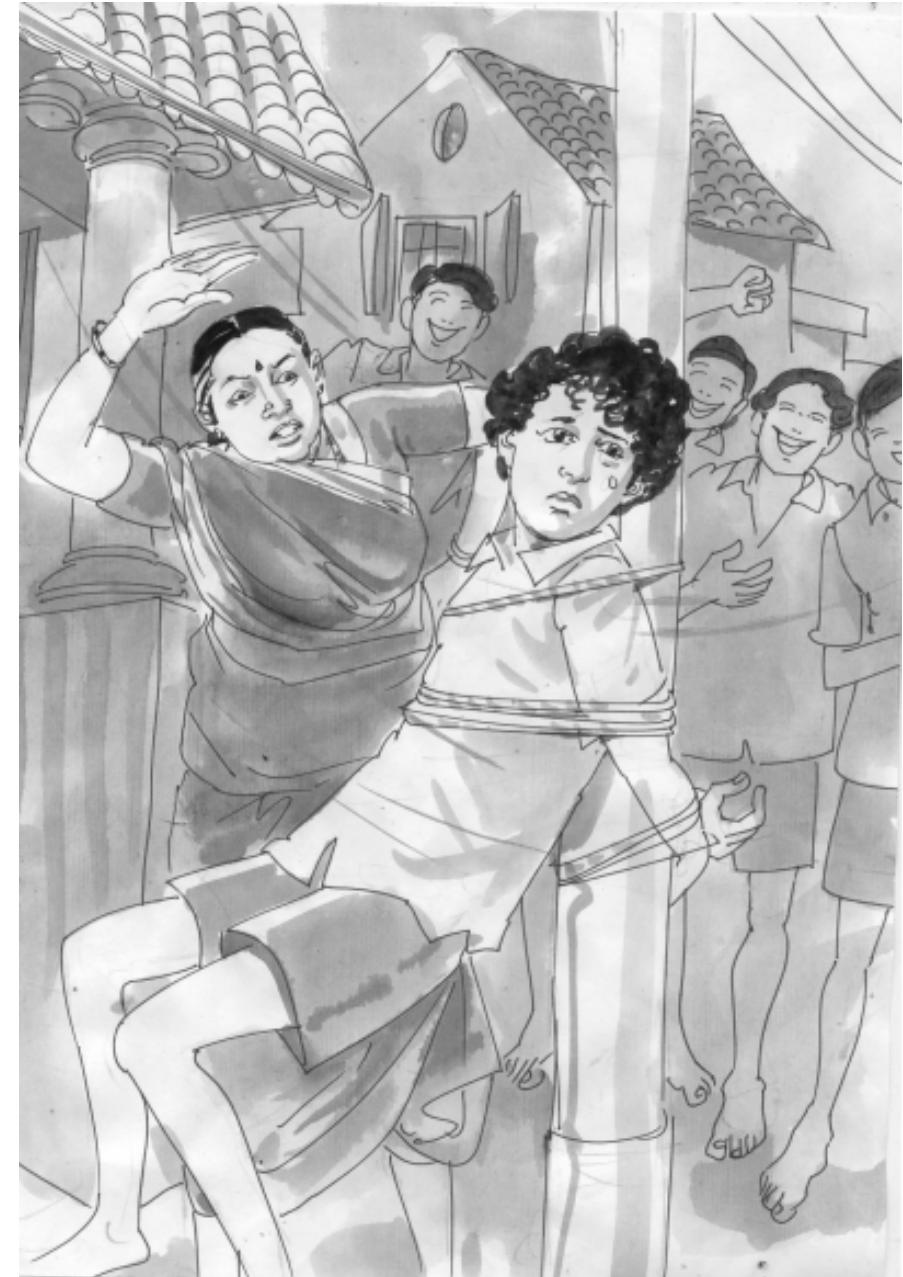
அப்போது மஸ்கட்டில் உயர்பதவியிலிருந்த நேரம் -

அன்று ஏதோ அவசர வேலை முக்கியமான காரியம் ஒன்றிற்காக பரபரப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அன்றுமட்டும் என்றில்லை எப்போதுமே அப்படிதான்!

என்னால் சும்மா இருக்க முடியாது. பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எதையும் தள்ளிப் போடுவதில்லை. அப்படி முடியாது. செய்ய வேண்டியதை செய்ய வேண்டிய நேரத்திற்குள் செய்து முடித்தாக வேண்டும் என்கிற தாக்கம் எப்போதுமே இருக்கும்.

மனிதனுக்கு ஓய்வு தேவை, பொழுது போக்கு அவசியம் தான். பொறுப்புகளை நிறைவேற்றிவிட்டு அப்புறம் ஓய்வெடுக்கலாமே! படிக்கும் போதுகூட அப்படித்தான். படித்து முடித்தபின் ஓய்வு அல்லது மற்ற காரியங்களில் ஈடுபடும் போது அவற்றையும் நாம் முழுதாக அனுபவிக்க முடியும்.

வேலையைத் தள்ளிவைத்துவிட்டு, கேளிக்கைகளில் இறங்கும் போது ‘ஜீயோ... நேரமாகுது... வேலை இருக்கு... போகணும்!’ என்று உறுத்தல் எழுவதற்கிடையில் கேளிக்கை எப்படி வரும்!

அதனால் என்னென்பொருத்தவரை கடமை - மத்ததெல் லாம் பிறகு! அன்றும் அப்படி இயங்கிக் கொண்டிருந்த போது தான் அந்தத் தகவல் வந்தது:-

'பாட்டிக்கு உடல்நிலை மோசமாகிவிட்டது. படுத்த படுக்கையில் கவலைக்கிடம்! எந்த நேரமும் உயிர் பிரிந்துவிடும் அபாயம் உள்ளது. ஆகையால் உடனே புறப்பட்டு வரவும்!'

பாட்டிக்கு வயதாகியிருந்ததாலும் கூட அத்தனை சீக்கிரம் அந்த உடல்நலக் குறைவை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. நெஞ்சுக்குள் துக்கம் அடைத்தாலும் கூட அன்றைய தேவைகளை ஏற்கனவே முடித்திருந்ததால் என்னால் உடன் புறப்பட முடிந்தது.

மனிதனிடம் திறமையிருக்கலாம். பணம்! பதவி! அந்தஸ்து! செல்வாக்கு... எல்லாமும் என்னிடமும் அப்போது இருந்தது.

ஆனாலும் கூட மனதிற்குள் வெறுமை! என்னை ஆளாக்கின, போதித்து வளர்த்த அவளை இவைகள் ஈடுசெய்து விட முடியுமா?

விமானத்தில் சாப்பாடு, குளிர்பானம் வேணாம் எந்த உபசரிப்பும் வேணாம் என்று இருக்கையில் சரிந்து கண்களை மூடினால் கூட தூக்கம் வரவில்லை. மனதிற்குள் பாட்டியின் நினைவுகள்... நிழலடித்துக் கொண்டிருந்தன. ஒரு சமயம் எப்போதும் ஒழுங்காய் பள்ளிக்கூடம் போய், ஒழுங்காய் படித்தும் கூட, எதனால் என்று சரியாய் ஞாபகமில்லை. பள்ளிக்குப் போகாமல் பசங்களுடன் விளையாடப் போயிருப்பேன் என்று நினைக்கிறேன்.

கண்டிக்கவோ, வீட்டில் வைத்துத் தண்டிக்கவோ நான் அகப்படாமல் தெருவில் அகப்பட -

பாட்டிக்கு ஆத்திரமான ஆத்திரம். உடன் தந்திக் கம்பத்தில் என்னை கட்டிப் போட்டு, "இனி ஒழுங்காய் பள்ளிக்கூடம் போவாயா.... வெட்டிப் பயல்களுடன் சேர்ந்து ஊர் சுற்றப் போக மாட்டாய் தானே...?" என்று ஆவேசத்துடன் அடி பின்னி எடுத்தாள்.

Honorary Degree, Doctor of Laws 2012 during the 229th Commencement Ceremony of Washington College

எனக்கு அந்த அடி பெரியதாய் வலிக்கவில்லை. ஆனாலும் கூட அழுதேன். "விட்டிரு பாட்டி... இனி சொன்ன பேச்சு கேக்கிறேன்... ஒழுங்கா பள்ளிக்கூடம் போறேன்" என்று கெஞ்சினேன்.

எனது அழுகை வலியினால் அல்ல -

படிப்பில் அல்லது இதர காரியங்களில் என்னை வெல்ல முடியாத அல்லது நேரிடமுடியாத பசங்களின் முன்னில் தண்டனை கிடைத்ததை என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

எனக்கு துளிக்கூட போட்டியாக இல்லாத பசங்கள், பாட்டி அடிப்பதை ரசிப்பதும், தங்களது இயலாமை - பொறாமையைத் தீர்த்துக் கொண்ட மாதிரி நமுட்டுச் சிரிப்பு சிரிப்பதையும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் அழுகை!

ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள்.

எதற்கென்று தெரியாது உள்ளுக்குள் வன்மம் வைத்து அடித்து உதைத்து பழிவாங்குவார்கள். தண்டிப்பார்கள்.

தண்டனை என்பது எதற்கு? துன்புறுத்தவா? திருத்தத்தானே! செய்த தவறை திரும்பச் செய்யக்கூடாது என்பதற்கு பயமுறுத்தத்தானே!

பாட்டிக்கு என்மேல் எந்த பழிவாங்கும் நோக்கமும் இல்லை. என்மேல் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பாசம் வைத்திருந்தாரோ... அதை விட அதிகமாய் எனது எதிர்காலத்தின் மேல் அக்கறையும் கொண்டிருந்தாள்.

அம்மாகாரி, நம்மை நம்பி மகனை ஒப்படைத்திருக்கிறாள். நாம் நன்றாக வளர்ப்போம் - நல்ல மனிதனாக உருவாக்குவோம் என்கிற அந்த நம்பிக்கை மோசம் போய் விடுமோ என்கிற அச்சம் அவருக்கு.

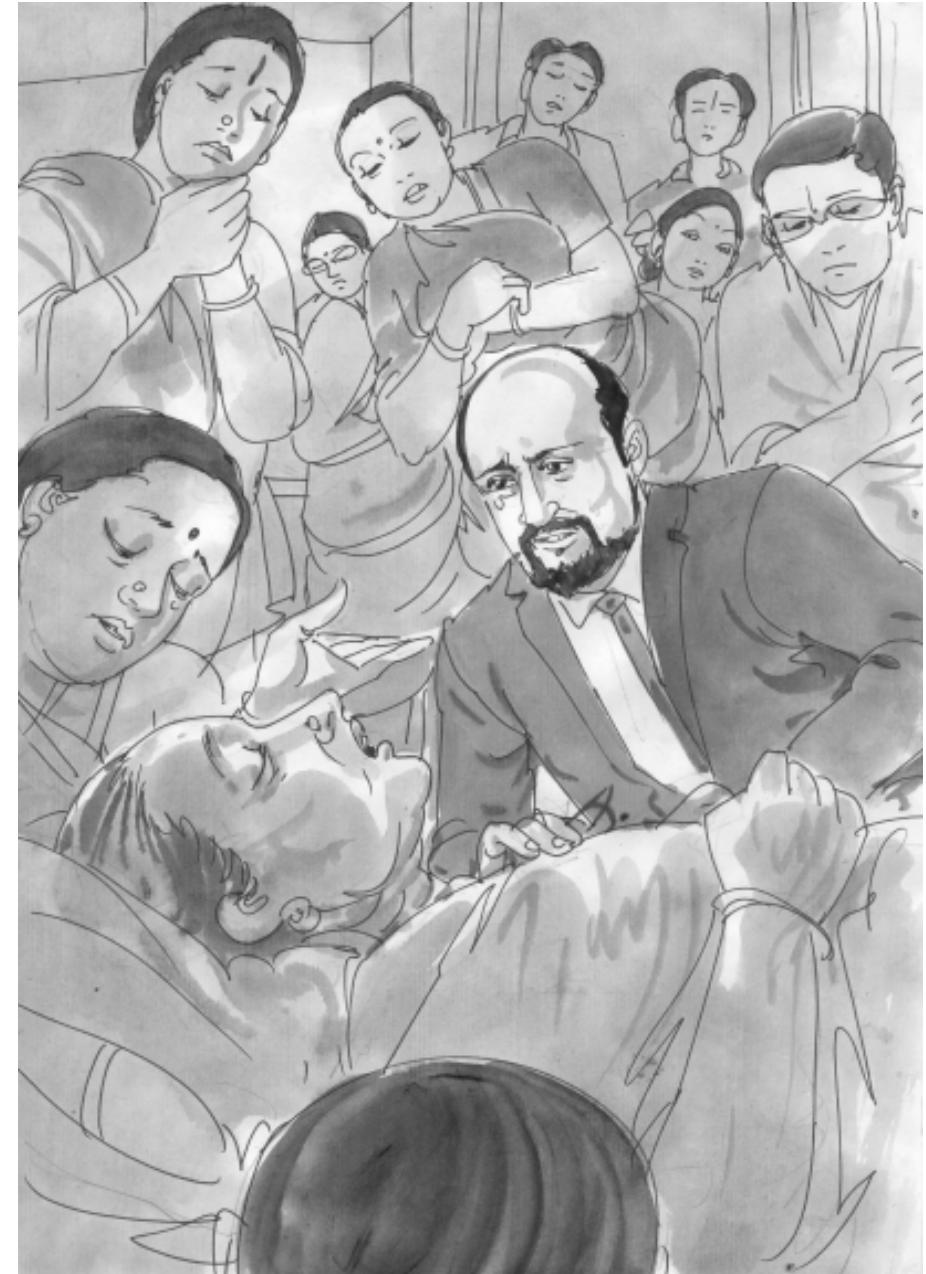
எது செய்தாலும் அதிலுள்ள நியாயத்தைச் சொல்லிவிட்டுச் செய்வது தான் பாட்டியின் வழக்கம்.

பசங்கள் மட்டுமின்றி தெருவில் உள்ள அணைவரும் சுற்றி நின்று வேடிக்கை பார்க்க ஆரம்பித்தது. அவமானம்!

இங்கே அடியை விட அவமானம் பெரிது. தோல்வியும் நஷ்டமும் நம்மைச் சார்ந்தவை. அவற்றை நாம் அனுபவிக்கப் போகிறோம். எதற்காக அவற்றை பிறர் அறியவேண்டும் என்கிற கோபம்.

பார்த்துக் கொண்டிருந்ததில் ஒரு நடுத்தர வயது மாது, “இந்தக் கிழவிக்கு என்ன புத்தி பேதலித்துவிட்டதா? பாவம் குழந்தை இதைப் போய் தந்திக் கம்பத்தில் கட்டிவைத்து அடிப்பாரோ? இந்த சிறு பையன் படிக்காவிட்டால் என்ன குறைந்து விடப்போகிறது!” என்று அங்கலாய்த்தாள். அப்புறம் அவள்பாட்டிற்கு போய்விட்டாள். அவளைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. சமூகத்திற்கு தனி மனிதனின்மேல் இவ்னோதான் கருணை காட்டமுடியும். எல்லாம் நாம் தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பாட்டி இளவயதிலேயே வாழ்க்கையைத் தொலைத்தவள். வாழ்க்கை என்பது இதுதான் என்று புரியும்போது அவள் தன்

துணையை இழந்திருந்தாள். தனித்துவிடப்பட்ட துக்கத்தை - அவலத்தைக் கண்டு அவள் அஞ்சவில்லை. எதையும் எதிர்கொள்ளும் பக்குவம் அவருக்கு அப்போதே வந்திருந்தது.

அதையும் இறைவன் தனக்களித்த கட்டளை என்றும் விதி என்றும் ஏற்றுக்கொண்டவள் அவள்.

தொடக்கப் பள்ளியில் படிக்கும்போது பாட்டியின் பாதுகாப்பில் தான் இருந்தேன். அவளை அருகில் இருந்து பார்த்து - வியந்து சில சமயம் மிரண்டு வளர்ந்தேன். அந்த மிரட்சி பயத்தால் அல்ல. இவருக்குள் இத்தனை சக்தியா? இத்தனை சாமார்த்தியமா என்கிற மிரட்சி.

நீண்ட பாரம்பரியத்தின் வடிவமாக இருந்தாள் பாட்டி.

அவருக்குத் தெரியாத கலைகளே இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆச்சர்யமாய் இருக்கும். இவற்றையெல்லாம் இவள் எப்படி - எங்கே கற்றாள்? யாரிடம்? அதற்கெல்லாம் இவருக்கு எது நேரம்?

கோகுலராமன் சீதையைப் பிரிந்தபோது இயற்கை எல்லாம் அவனைப்படுத்திய வேதனைகளை ஸ்லோகங்களாகச் சொல்லுவாள்.

பாட்டினத்தார் பாடல்களை ஒரு வரி விடாமல் ஓப்பிப்பாள்.

பாட்டி, இயற்கையும் சம்பிரதாயங்களும் வகுத்து வைத்திருந்த சட்டங்களை மனதாலே ஏற்றுக்கொண்டவள். நான் கொடுத்து வைத்தவன்.

இன்றைய பேரன் பேத்திகளுக்கு கதை சொல்ல ஆளில்லை. அரவணைத்துக் கொஞ்ச, தாத்தா பாட்டிகளுக்கு முடிவதில்லை. மனதிருந்தாலும் அதற்கு உடலில் தெழுவில்லை. பெற்றோர்களுக்கும் பொறுமையில்லை. சுகிப்புத் தன்மையில்லை! சம்பாதிக்கணும் - வேலைக்குப் போகணும் - சொகுசு வேணும் என்பதுதான் பிரதானமாயிருக்கிறது.

பாட்டியின் கவனமெல்லாம் பேரளாகிய என் வளர்ச்சி பற்றியும், என்னுடைய கல்வி அறிவு பற்றியும், ஒழுங்கு பற்றியுமே இருந்தது.

Dr.R. Seetharaman addressing "Global Warming Seminar - Japan -2012

பல சந்தர்ப்பங்களில், “எந்த சாஸ்திரம், எந்த சம்பிரதாயம் என் பாட்டியின் வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் போதே அஸ்தமனம் செய்ய வைத்ததோ அது இல்லாமல் போகட்டும்” என்று நான் சபித்ததுண்டு.

தனக்கென்று எந்த ஆசையும் இல்லாமல் சுயநலமின்றி அந்த ஜீவன் எனக்காகவே உயிர் வாழ்ந்தது. என் படிப்பு, என் உயர்வு, என் மேன்மை என்பதே அந்த இதயத்திற்குள் லட்சியமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை விளையாட்டுப் பருவம் தாண்டின பின்பு தான் என்னால் உனர் முடிந்தது.

பாட்டி என்ற வார்த்தை மிகவும் அர்த்தம் நிறைந்தது. தாயிடம் கிடைக்காத ஏதோ ஒன்று - அது சுதந்திரமா, சுகமா, ஏதோ ஒன்று அவளிடம் கிடைத்தது.

அவளிடம் நிதானம் இருந்தது. சுகம் - துக்கம் இரண்டையும் சமமாக பாவிக்கும் உணர்வு அறுபது வயதில் வரலாம். ஆனால் இருந்தது.

Dr.R. Seetharaman with Top diplomats - Houston

பாட்டிக்கு அந்த உணர்வை இருப்பு வயதிலேயே இந்த சமூகம் கொடுத்திருந்தது.

ஒரு கவிஞன் இறைவனிடம் கேட்டான், “பிறப்பு என்பது எது?” கடவுள் “பிறந்து பார்” என்று பதிலளித்தான்.

கவிஞன் மறுபடியும் “படிப்பு என்பது?”

“படித்துப்பார்!”

“‘அன்பு’ என்பது யாது?”

“கொடுத்துப்பார்!”

“‘மனையாள் சுகம் என்றால் என்ன?’

“இறைவன், “மனந்து பார்” என்றான்.

“‘பிள்ளை’ என்பது யாது?”

“பெற்றுப் பார்!”

“‘முதுமை’ என்பது? ”

“முதிர்ந்து பார்!”

“‘வறுமை’ என்பது?”

“வாடிப் பார்!”

கடைசியில், கவிஞன் சற்று கோபமாக ‘இறப்பு’ என்றால் என்ன? என்றான் கடுப்பாக.

அதற்கு “இறந்து பார் தெரியும்!” என்றான் இறைவன்.

கவிஞருக்கு மிகவும் கோபம். “எல்லாவற்றையும் நான் அனுபவித்துதான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் ஆண்ட வனே... நீ எதற்கு?” என்றான் வெறுப்புடன். இறைவன் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாராம். “ஆமாம், அந்த அனுபவம் தான் நான்!”

தமிழ்க்கவி - மகாகவியான கவியரசு கண்ணதாசனின் சாகாவரம் பெற்ற கவிதை இது.

ஆமாம், நானும் கூட ஒவ்வொன்றையும் அனுபவத்தின் மூலம் தான் கற்றுக்கொண்டேன்.

இந்த அனுபவத்தினால் கிடைக்கும் அறிவு என் பாட்டிக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்த போது பூர்வ புண்ணிய ஞானத்தால், ஜம்பது வயதிலே பெற வேண்டிய ஞானத்தை அவள் முப்பது வயதிலேயே பெற்றிருந்தாள்.

எனக்கும் முப்பது வயதில் இருக்க வேண்டிய போராட்டங்கள், பக்குவம் பதினெண்து வயதிலேயே இருந்ததாக உணர்கிறேன்.

பாட்டியின் வளர்ப்பால் இது எனக்குக் கிடைத்தது என்பது தான் உண்மை. கிடைத்த, சந்தித்த நேரிட்ட அனுபவங்கள் வெற்றியை நோக்கி என்னை அழைத்து வந்திருக்கின்றன.

பாடம் நடத்திவிட்டு பரீட்சை வைப்பது கல்வி தந்த அறிவு.

ஆனால் பரீட்சை வைத்துவிட்டு பாடம் நடத்துவது அனுபவ அறிவு. இவை இரண்டுமே கிடைக்கப் பெற்றது எனது பாக்கியம்.

ஒரு சமயம் -

மஸ்கட்டில், வங்கிப் பணியாற்றும் போது இரண்டு வங்கி களின் இணைப்பில் என் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

இணைப்பு இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் இந்த முறையில்தான் செயல்பட வேண்டும் என்கிற என் கருத்து உதாசீனப்படுத்தப்பட்டது. ஒதுக்கப்பட்டது.

Dr.R. Seetharaman addressing at European University -
Barcelona - 2013

சற்றும் நான் யோசிக்கவில்லை. உடனே பணியிலிருந்து விலகினேன். அதன் பின்னர் தோகா வங்கியில் இணைந்து கத்தார் நாட்டில் எனது சேவை மலர ஆரம்பித்தது.

மஸ்கட்டில் பெரிய பதவியை, பெரிய சம்பளத்தை விட்டுவிட்டு வந்தது பலரால் குறை கூறப்பட்டது. அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை.

நாம் அறியாமல் தவறு நடந்தால் அதைப் பொறுக்கலாம். சீரமைக்க உதவலாம். தவறு என்பது எங்கும் எப்போதும் நேரக்கூடிய ஒன்று தான்.

ஆனால் கண் முன்னேயே நடப்பது தவறு எனத் தெரியும் போது, அதை சுட்டிக்காட்டி சரிசெய்ய முடியாமல் முட்டுக்கட்டைகள் போடப்பட்டால் அதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? அப்புறம் நான் கற்ற கல்விக்கும் பெற்ற அனுபவத்திற்கும் என்ன அர்த்தம்?

பெரும்பாலும் பலரும் அன்றைய தேவைகளையும் காரியங்களையும் தான் பெரிதாய் நினைக்கிறார்கள். கொஞ்சம்

விசாலமாய் எதிர்காலத்தையும் சிந்தித்து முடிவெடுக்கத் தயாராவதில்லை. எனக்கு எப்போதுமே தொலைதூரப் பார்வை!

சுமார் ஐந்து ஆண்டு காலம் கழித்து என் முடிவுதான் சரியானது என்பதை மஸ்கட்டின் அந்த வங்கி நிர்வாகம் ஒப்புக் கொண்டது.

கல்வி அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டு, அனுபவத்தின் மூலம், ஆன்மீக ஆற்றலின்மூலம் சரியான முடிவு எடுப்பது முன்னோர்களாலும் அன்பான பாட்டியினாலும் எனக்குக் கிடைத்த திறமை என்றே நினைக்கிறேன்.

விமானப் பயணம் முழுக்க பாட்டி, தனது நினைவுகளுடன் கூடவே இருந்தாள்.

இந்தியாவில் கால்பதித்து இரண்டு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு தான் பாட்டி இருந்த ஊரை அடைய முடிந்தது.

அப்போது ஏற்றதாழ பாட்டிக்கு உயிர் பிரிந்த நிலை. அவளைச் சுற்றிலும் சொந்தக்காரர்கள் விசன்துடன் குழுமியிருந்தனர்.

என்னைக் கண்டதும், “ராமா....! பாட்டி ஒரு வாரமாக சாப்பிடவில்லை. தண்ணீர் ஆகாரம் கூட செல்வதில்லை. கண் திறந்து பார்ப்பதில்லை. முச்ச மட்டும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது” என்றார்கள்.

என் பாட்டியைக் கூர்ந்து பார்த்தேன். அதே அன்பான அமைதியான முகம். என்னை உருவாக்கி இந்த உலகத்திற்கு சேவை செய்யக் கொடுத்த இவருக்கு திருப்பி என்ன செய்யப்போகிறேன்?

பிறந்ததிலிருந்து எந்த சுகத்தையும் அடையாமல் இப்போது எங்களை விட்டுப் பிரியத் தயாராய் இருக்கும் முகம்!

நான் வெறித்தபடி நின்றிருக்க “பாட்டி! யார் வந்திருக்கான்னு... பாரு!” கண்ணை திறந்து பாரு பாட்டி....! ” என்று யார் யாரோ குளிந்து அவளது காதுகளில் ஓதினர்.

அவளிடம் எந்த அசைவும் இல்லை. எனக்கு நெஞ்சுக்குள் என்னவோ செய்தது. பேரன் படிப்பு, பேரன் பதவி, பேரன்

செல்வம் எல்லாவற்றையும் பார்த்து அந்த வட்சியத்தில் வெற்றி பெற்று விட்டதால் அந்த பெருமிதத்தின் அமைதியான தூக்கமா இது?

அதற்கு மேலும் தூக்கத்தை அடக்க முடியாமல்,
“பாட்டி, நான் ராமன் வந்திருக்கிறேன்” என்று சுத்தமாய் கதற ஆரம்பித்தேன் - பாருங்கள்.

திடீரென அவளது முகத்தில் ஒரு சலனம்! விழிகள் மின்னல் போல லேசாகத் திறந்தன. உதடுகள் பிரிந்தன.

உடலில் ஒரு அசைவு, தெரிந்தது. ஆகா... உனர்வு பெற்றுவிட்டாள்! இனி பிரச்சினையில்லை. தாங்க் காட்டி பிழைத்துக் கொள்வாள்!

எங்கள் கண்களில் சந்தோஷ வெளிச்சம்!
இதோ.. பார்க்கிறாள்! இதோ... என் பக்கம் திரும்புகிறாள்...!
கமான்... கமான் பாட்டி! பேசுங்க.... பேராண்டின்னு கட்டிப்பிடிங்க!

Dr.R. Seetharaman being Honoured with “Times now ICICI NRI of the year Award” - India -2015

அவள், நிதானமாக, பொறுமையாக ‘ராமா’ என்று திருத்தமாக அழைத்தாள்.

எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி பிடிபடவில்லை.

ஆச்சர்யம், ஆனந்தம். ஆனால் அது அதிக நேரம் நீடிக்கவில்லை. ஒரு நிமிடத்திற்குள் கணகள் மூடிக் கொண்டன.

தன் 10 வயதிலே இருந்து பிறருக்காக வாழ்வதே வாழ்க்கை என்று வாழ்ந்த ஒரு ஆத்மா கூடு துறந்தது. நிரந்தரமாய் எங்களை விட்டுப் பிரிந்தது.

இதை ஏன் இன்று உங்களிடம் சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைய இளைஞர்கள் கூட்டு குடும்பத்தின் அவசியத்தை உணர வேண்டும். நான் பெரியவர்களுக்கு மற்றும் பெற்றோர்களுக்கு தர வேண்டிய பாசத்தினைப் பற்றி உணர வேண்டும். வயதான பெற்றோர்களை பேணிக்காக்க வேண்டும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

O

தாய்க்கு பணிவிடட

நாங்கள் குடியிருந்த தேரெழுந்தூரில் மன்னெண்ணெண்டு தட்டுப்பாடு இருந்தது.

அந்தக்காலத்து வீடுகளில் அடுப்பங்கரைகள், விறகிலிருந்து மன்னெண்ணெண்டுக்கு மாறிவிட்டிருந்தன.

நகரங்களில் விறகு அடுப்பைப் பார்ப்பது மிகவும் அரிதாக இருந்தது.

சமையலுக்கு மிகவும் உதவியது மன்னெண்ணெண்டு ஸ்டவ்கள் தான்.

என் அம்மா, நேற்றே மன்னெண்ணெண்டு தீர்ந்து விட்டதே, நாளைய சமையல் எப்படி...., மாயவரம் போனால்தான் மன்னெண்ணெண்டு கிடைக்குமாம், என்ன செய்வது என்கிற விசனத்திலிருந்தாள். அவளின் கஷ்டம் எனக்குப் புரிந்தது. அம்மா என்றில்லை. கஷ்டம் யாருக்கு என்றாலும் எனக்கு வலிக்கும். இதற்கு ஏதாவது செய்தாக வேண்டும்!

“அம்மா ‘மாயவரம் போய் நான் வாங்கி வருகிறேன்’ என்றேன்.

என் அம்மாவுக்கு ஒரு பழக்கம். எதையும் உத்தரவாக கடிந்து சொல்ல மாட்டாள். ஆனாலும் கூட அவள் மறுக்கவில்லை.

எனது சமயோசித விருப்பம் அவளுக்கு ஆறுதல் தந்து, பதட்டத்தைக் குறைத்திருந்தது.

அப்பா பம்பாயில் ஜீவனம் செய்துகொண்டு, ஹோமங்கள் மூலம், யாக பாட சாலைகளில் பணியாற்றியதன் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தை வீட்டிற்கு மணியார்டர் மூலம் அனுப்பி வைப்பார்.

அது ஒன்றும் பெரிய தொகையாக இருக்காது. ஆனாலும் அம்மா சலித்துக் கொள்வதில்லை. இவ்ளோதானா.... என்று அப்பாவிடம் சண்டை பிடிப்பதில்லை. உள்ளதை வைத்து மாதம் முழுவதும் ஓப்பேற்றுவாள். போதும் என்கிற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து என்பார்கள்.

என் தாயாரிடம் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது - அவர் தன்னுடைய எந்த அபிலாசைகளையும், குறிக்கோளையும் பிள்ளைகள் மேல் திணித்ததில்லை.

அதிலும் -

என் மேல் மிகுந்த பாசம் கொண்டிருந்தார். நம்பிக்கையும்! அதே நேரத்தில் என்ன சொந்த முயற்சியுடன் வளர வாய்ப்பளித்தார். என் பெற்றோர்களின் தனிச்சிறப்பாக நான் நினைப்பதே அவர்கள் எந்த ஒரு துறையையும் தேர்ந்தெடுத்து என் மேல் திணிக்காதது தான்.

அவர்களைப் பொறுத்தவரை நான்கு பிள்ளைகளைக் கரையேற்ற வேண்டும். உடையும், கல்வியும் வழங்க வேண்டும்.

அதற்குத் தடையில்லாமல் இருந்தால் போதுமானது. வேறு பெரிய கற்பனைகள் - கனவுகள் எதுவும் அவர்களுக்கு இல்லை. பேராசைகளும் இல்லை.

ஆனாலும் என் தந்தை ஒருமுறை சொன்ன வார்த்தை இது. “நீ எதை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள். ஆனால் அதில் சாதனை படைப்பவனாக இருக்கவேண்டும். எந்தத் துறையைத் தேர்ந்தெடுத்தாலும் அதில் நீ முதன்மையானவனாக

இருக்க வேண்டும். நம் குடும்பம் நீண்ட பாரம்பரியம் உள்ளது. உன்னால் இந்தக் குடும்பத்திற்கு நல்ல பெயர் கிடைக்க வேண்டும்!”

அப்பாவின் இந்த வார்த்தை எனக்கு உற்சாகம் தரும் டானிக்; அன்று உடனே கிளம்பிப் போய், ஒரு வழியாக 10 லிட்டர் மண்ணெண்ணெண்ய வாங்கிக் கொண்டு பஸ் நிலையம் வந்தேன். மனத்திற்குள் மகிழ்ச்சி, குடும்பத்திற்கு - அம்மாவுக்கு ஏதாவது ஒருவகையில் நம்மால் உதவமுடிகிறதே என திருப்தி.

ஆனால் ஏற்போன டவுன் பஸ் கண்டக்டர், ‘இது என்ன... மண்ணெண்ணெண்யா...? இதை பஸ்ஸில் கொண்டு போக முடியாது!’ என்று கடுப்பேற்றினார். “வண்டியில் எரிபொருள் ஏற்றக்கூடாது என சட்டம் இருக்கிறது. பாதுகாப்பு கருதி அனுமதிக்க முடியாது!” என்று பிடிவாதமாய் மறுத்தார்.

அவரிடம் எவ்வளவோ கெஞ்சிப் பார்த்தேன். அவர் என்னை அலட்சியத்துடன் பார்த்தார். “இதெல்லாம் உன் சொந்த வண்டியில் கொண்டு போ!” என்று வண்டியை எடுத்து விட்டார்கள். நான் ரோட்டில் நிற்கிறேன். இப்போ என்ன செய்வது- எப்படி போவது?

கண்டக்டரின் மேல் எனக்கு எந்தக் கோபமும் இல்லை. மண்ணெண்ணெண்ய கிடைக்காமல் நாளை என் தாய் எப்படி சமைப்பாள்? எங்களை எப்படி பள்ளிக்கு அனுப்புவாள்? வாக்கு கொடுத்து விட்டு வந்திருக்கிறேன். அதைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா!

வாக்குக் கொடுத்துவிட்டால் தலையை அடமானம் வைத்தாவது காப்பாற்றியாக வேண்டும்!

அடுத்த நிமிடம் எங்கிருந்து வந்தது அந்த வேகம் என்று தெரியாது. விடு ஜிட்ட!

இன்னைத் தூக்கிக்கொண்டு ‘விடு, விடு’ என நடக்க ஆரம்பித்தேன். நடக்க ஆரம்பித்த போது தெரியவில்லை. போகப் போக டின் கையை உறுத்த ஆரம்பித்தது. பாரம்

அமுத்திற்று. ஆனாலும் கூட மனம் தளரவில்லை.

ஒவ்வொரு அரை கிலோமீட்டருக்கும் டின்னெக் கீமே வைத்து கை மாற்றி மாற்றி நடந்தேன்.

பத்து மாசம் என்னை வயிற்றில் சமந்த என் தாய்க்காக எட்டு கிலோ மீட்டர் நான் நடக்கக் கூடாதா? அம்மாவின் சமையை விட இது என்ன பெரிதா? அதை ஒப்பிடும் போது இது எதுவுமேயில்லை!

மலைப்பு தெரியாமல் இருக்க, தெரிந்த சினிமாபாடல்களை முன்முனுக்கிறேன். போன கதை - வந்த கதையையெல்லாம் மனதில் உருட்டுகிறேன்.

Dr.R. Seetharaman receiving award from the Rt. Hon. Theresa Mary May, MP-UK Home Secretary.

அப்போது, சின்ன வயதிலே பாட்டி சொன்ன கதை நினைவுக்கு வந்தது.

பண்டீகன் மிகச் சிறந்த பக்தன். தன் தாய், தந்தை மீது மிகுந்த பற்று கொண்டவன்.

ஒருமுறை பண்டீகன் தாய் தந்தைக்கு பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்கும் போது பெருமானான பாண்டுரங்கன் வந்தார்.

பண்டீகனைப் பார்த்து “உனக்கு அருள்தருவதற்காக வந்திருக்கிறேன், வா” என்று கூப்பிட்டார். ‘தயவு செய்து பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், என் தாய் தந்தையர் பணிவிடையை முடித்துக்கொண்டு வருகிறேன்’ என்றான பண்டீகன்.

அதற்கு பெருமாள், சற்று சினத்துடன், “என்னை விடவா உனக்கு அது முக்கியம்?”

பண்டீகன் சிரித்துக்கொண்டே, “பெருமானே! இந்தப் பணிதானே, உன்னையே இங்கு வரவழைத்தது. அதை மறந்து விட்டாயா?”

இந்தக்கதையை என் பாட்டி சிலாகித்துச் சொல்லுவாள். கடைசியில் பண்டீகன் சொல்லும் வசனத்தைச் சொல்லும்போது அவரே பண்டீகனாக மாறிவிடுவாள்.

அதைச் சொல்லும்போது அவளது முகத்தில் புளகாங்கிதம் தோன்றுவதைக் கவனித்து ரசித்திருக்கிறேன்.

ஒரு மணி நேரத்தில் அந்த எட்டு கிலோ மீட்டரை 10 விட்டர் மண்ணெண்ணைய் டின்னுடன் கடந்திருந்தேன். இன்று மக்களின் நலனுக்காக பல்வேறு திட்டங்களையும், கருத்துகளையும் சமந்து கொண்டு மாதந் தோறும் உலகெங்கும் விமானத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கும் நான் அன்று தாயாருக்காக 10 லிட்டர் மண்ணெண்ணைய் டின்னை 8 கிலோ மீட்டர் சமந்து கொண்டு நடந்தது ஒரு சுகானுபவம்!

வீட்டிற்குள் டின்னுடன் நுழைந்தவுடன் அம்மாவுக்கு சந்தோஷம் பிடிப்பவில்லை. என்னை ஏதோ ஒரு கோடி ரூபாய் பணம் கொண்டு வந்தது போல வரவேற்றாள்.

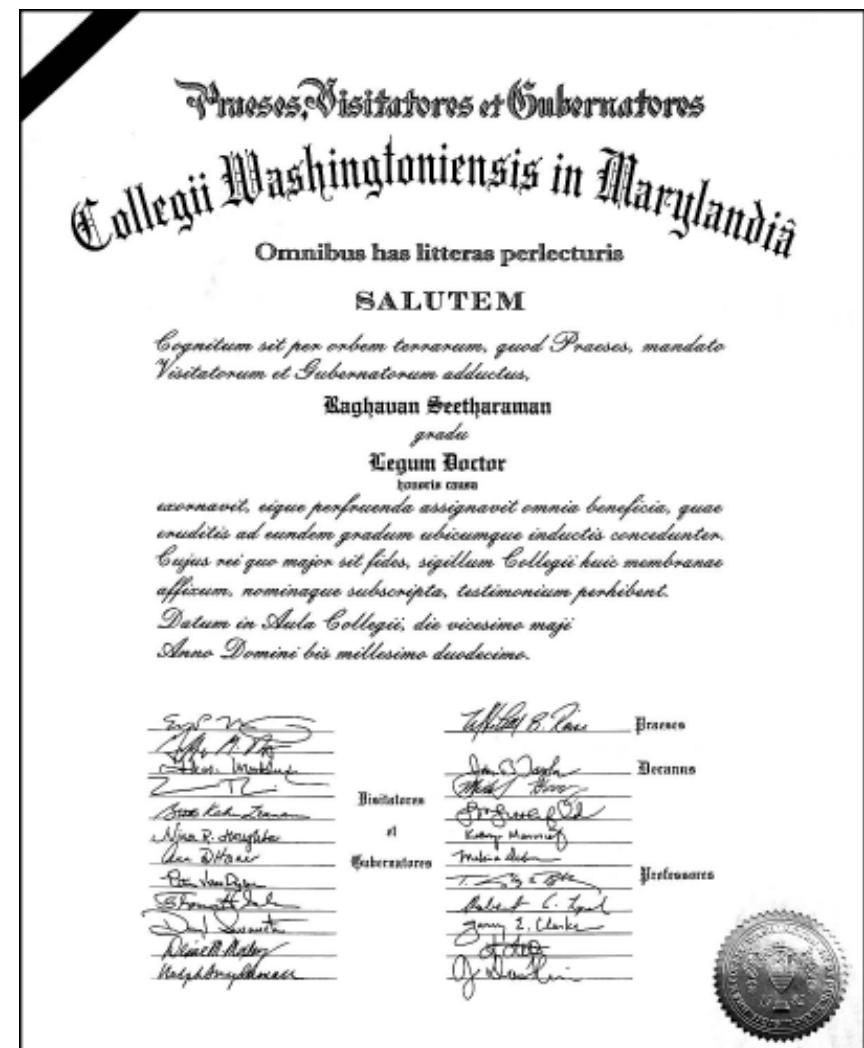
பஸ்ஸில் தான் இதைக்கொண்டு வந்திருப்பேன் என்று முதலில் அம்மா நினைத்திருந்தாள். “இல்லை - சுமந்து கொண்டு நடந்து வந்தேன்” என்று சொன்னவுடன் அம்மாவிடம் அதுவரை இருந்த சந்தோஷம் பறிபோய் பதற்றம்.

என் கைவிரல்கள் சிவந்து மரத்துப்போயிருந்தன. ஆனால் அம்மாவின் முகத்தைப் பார்த்தவுடன் அடுத்த நிமிடம் வலி, வேதனை எல்லாம் மறைந்து காணாமல் போயிருந்தது. நாம் கஷ்டப்பட்டாலும் பிறருக்கு நல்லது செய்ய முடிகிறதே என்கிற பூரிப்பு. அதற்கு முன்னில் வலியாவது... வேதனையாவது!

என் தாயின் கண்கள் கலங்கிவிட்டன. இதற்குள் தங்கை பாரதி ஓடி வந்து, “அண்ணா, எட்டு கிலோ மீட்டரா தூக்கிக்கொண்டு வந்தாய்? எங்கே கையைக் காட்டு” என்று பற்றினாள். “அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை” என்று நழுவினேன்.

மறுநாள், எனது வலது உள்ளங்கை முழுக்க கொட்டுளங்கள்!

○

Honorary Degree, Doctor of Laws 2012 at Washington College

பர்சைக்கு ஒரு பர்சை

IDIA யவரம் தேசிய உயர்நிலைப்பள்ளி, எனக்கு கல்வி வழங்கிய ஆலயம் என்று சொல்லலாம். தரமான படிப்பைத் தந்த தாய்வீடு.

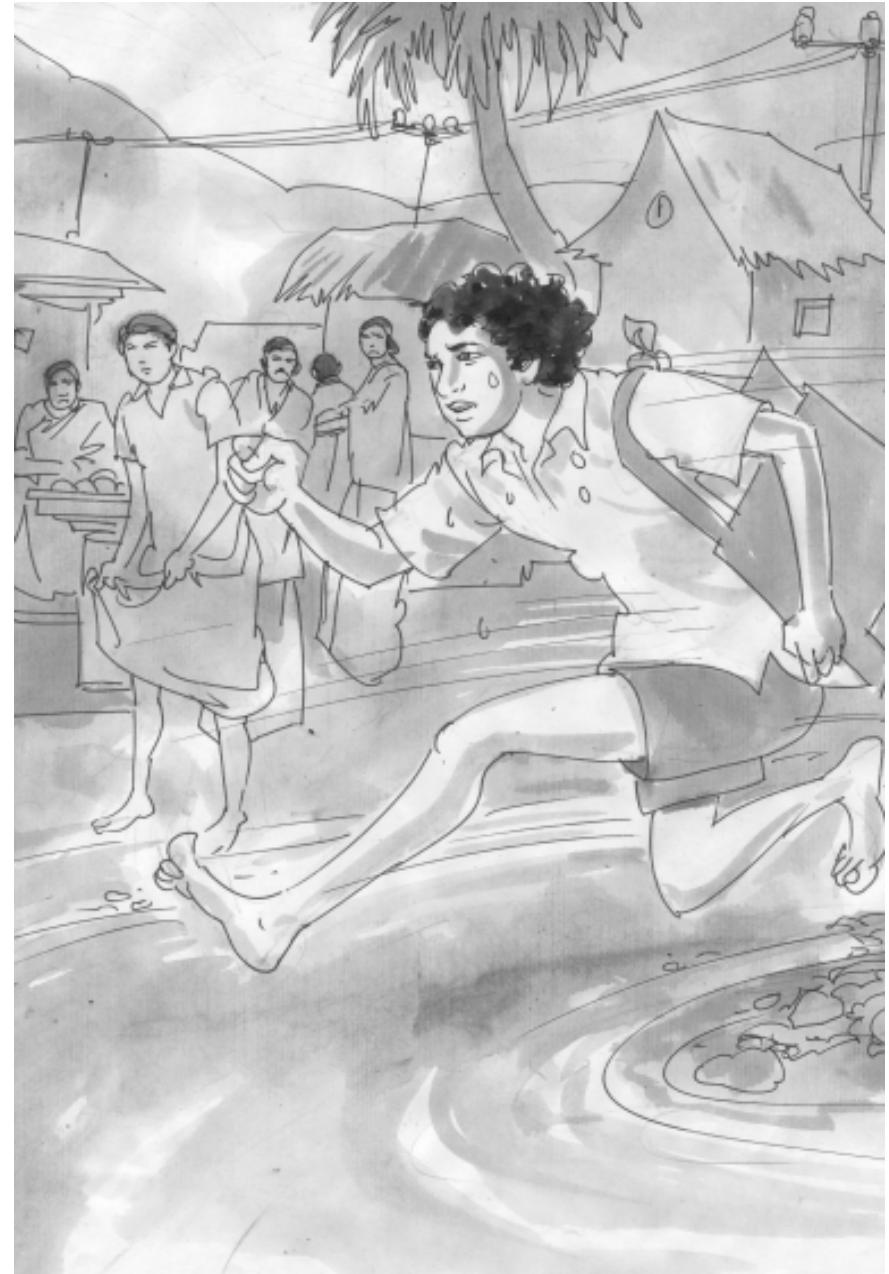
எங்கள் வீடு தேரெழுந்தாரிலிருந்து தினமும் மாயவரத்திற்கு பேருந்தில் வரவேண்டும். அதற்கு மாதம் 15 ரூபாய் செலவு.

15 ரூபாய் என்பது அந்தக் காலகட்டத்தில் எங்கள் வீட்டிற்கு ரூ.15,000 போல இருந்தது.

வேதனையை வெளிக்காட்டாத தாய்! ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் தந்தை. தாயின் சமை குறைய வேண்டும். மாதம் 15 ரூ. செலவை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். என்ன செய்யலாம்... என யோசனை ஓடிற்று.

அதற்கு ஒரே வழி ஏழை மாணவர்களுக்காக யாரோ ஒரு புன்னியவான் கட்டிவைத்த மாயவரத்தில் இருந்த அம்பாபாய் சத்திர இலவச ஹாஸ்டல்தான்!

அதில் சேர வேண்டும் என்றால் 9ம் வகுப்பு முதல் 11ம் வகுப்பு வரை 3 ஆண்டுகள் அங்கு தங்கிப் படிக்க வேண்டுமென்றால், தேவை 8ம் வகுப்பில் அதிக மதிப்பெண்கள்!

அதிக மதிப்பெண் எடுத்தால் ஹாஸ்டலுக்கு சிபாரிசு செய்வதாக தலைமையாசிரியர் தெரிவித்திருந்தார்.

அன்று 8ம் வகுப்பில் தேர்வின் கடைசிப் பரீட்சை!

விதியோடு நான் நடத்திய போராட்டம் அன்று தான். கடவுள் எனக்கு வைத்த சோதனை - சோதனை என்று சொல்ல முடியாது. சாதிக்கக் காட்டிய வழி எனலாம்.

பால்ய வயது
பயண நண்பன்

இளமையில் சீதாராமன்

10 மணிக்கு பரீட்சைக்குச் செல்ல வேண்டும். 8.30 மணிக்கு புறப்படும்போது பஸ்ஸாக்கு அம்மாவிடம் காசில்லை. பள்ளிக்கூடமோ அங்கிருந்து 8 கிலோ மீட்டர் தூரம்! அப்போது எனக்கு 13 வயது. பதற்றத்தில் பக்கத்து வீட்டிலே பணம் கடன் வாங்கப் போனோம். அந்த மனிதர் வீட்டிலே இல்லை.

நேரம் கடந்து கொண்டிருக்கிறது. மணி 8.35. நெஞ்சம் பதைப்பதைக்கிறது. என்ன செய்யலாம்? எப்படி பள்ளிக்குப் போகப் போகிறேன்? எப்படியாவது போயேயாகவேண்டும்! கண் முன்னால் ஹாஸ்டல் எனும் லட்சியம்... வா... வா... என அழைக்கிறது. உசுப்புகிறது.

கடைத் தெருவுக்கு ஓடினேன். எனக்குத் தெரிந்த மருதை என்றவரிடம் பணம் வாங்கலாம் என்று. அங்கே ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. 8.35க்கு மாயவரம் செல்லும் ஓரே பஸ்ஸாம் போய்விட்டது என்றார்கள்.

எனக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. நேரம் 8.50.

இந்தத் தேர்வு எழுதாவிட்டால் 8ம் வகுப்பு தேர்ச்சி கிடைக்காது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு தாய்க்கு துண்பம் தராமல் படிக்க நினைத்த இலவச ஹாஸ்டலிலும் இடம் கிடைக்காது.

கனவுகள், எதிர்காலம் எல்லாமே சிதைந்து விடும். என் லட்சியம், முயற்சிகள், உழைப்பு, அறிவு, ஆற்றல் எல்லாமே விரயமாகி - என் வாழ்க்கையே அழிந்துவிடும்! இதற்காகவா இத்தனை பிரயாசைப்பட்டேன்?

கையை பிழைந்துக்கொண்டு, பதைப்பதைப்படுதன் அங்கும் இங்கும் ஓடினேன். புயலில் அகப்பட்ட துரும்பு போல, கடலில், புயற்காற்றில் வழிதெரியாமல் தத்தளிக்கும் மரக்கலம் போல. அப்போது தான் என் நெஞ்சிற்குள் ஒரு உத்வேகம் பிறந்தது. இதயம் என்ற வானத்தில் வைராக்கியம் என்ற சூரிய ஓளி தோன்றியது.

பஸ் இல்லாவிட்டால் என்ன, இருக்கவே இருக்கிறது சைக்கிள்! திரும்ப வீட்டுக்கு ஓடினேன்.

சுவற்றில் சரித்துவைக்கப்பட்டிருந்த -

சைக்கிளை எடுத்தேன். மணியோ 9.15. என் பள்ளியோ 8 கிலோ மீட்டரில்! வேறு எதுபற்றியும் யோசிக்கவில்லை. துருப்பிடித்து வயதாகியிருந்த அந்த சைக்கிளை கடக்... மடக்... கென மிதிக்க ஆரம்பித்தேன். அது கிறீச் கிறீச்சென கதறிற்று.

சைக்கிள் பறந்தது. என் உடம்பில் எங்கிருந்து அந்த வேகம் வந்தது என்று தெரியவில்லை.

ஜெயிக்கவேண்டும் என்கிற உந்துதல்! நான் ஜெயித்துக் காட்டுவேன், என்னால் தேர்வு எழுத முடியும் என்கிற வேகம். 13வயது சிறுவனின் உத்வேகம்!

இன்று எத்தனையோ விலை உயர்ந்த கார்களில் பயணம் செய்கிறேன்.

தேர்போன்ற கார்களை வைத்திருக்கிறேன். எத்தனை சொகுசாக பயணம் செய்தாலும் எத்தனை, ஏ.சி. கார்களில் பவனி

Dr.R.Seetharaman honouring Chief Guest Mr.Rashid Ali Al-Mansoori, CEO of Qatar Stock Exchange at the Bank's Knowledge Sharing event in Doha on Nov,2016.

வந்தாலும் அன்று எனக்கு வாழ்க்கை தந்த அந்த ஓட்டை சைக்கிளை வாழ்நாள் முழுதும் மறக்கவே முடியாது. ஒரு ஏழை மாணவனுக்காக அந்த ஓட்டை சைக்கிணும் ஒத்துழைத்தது. மூன்று மைல் வந்திருப்பேன். மீண்டும் சோதனை! டயர் பஞ்சர்! அந்த சைக்கிணும் என்னை கைவிட்டுவிட்டது.

பள்ளிக்கும் நான் இருந்த இடத்திற்கும் இன்னும் 5 கிலோமீட்டர் தூரம் இருந்தது. நேரமோ 9.50 பர்ட்சையோ 10 மணி. எனக்கு மூச்சு வாங்குகிறது. உடலெல்லாம் தெப்பமாய் வியர்வை. என்ன செய்வது. என்ன செய்யப் போகிறேன்? யார் எனக்கு உதவப் போகிறார்கள்? யாரால் எனக்கு உதவ முடியும்?

அந்தப் பக்கம் வாகனங்கள் ஏதாவது வருமா என பார்த்தேன். இல்லை, ரோடு... வெறிச்!

உடல் தளர்ந்திருந்தாலும் மனது தளரவில்லை. தளராதே...தயங்காதே! ஓடு!

உடன் சைக்கிளை ஒரு ஓரத்தில் நிறுத்திவிட்டு ஓடத் தொடங்கினேன். கையில் தேர்வு எழுதும் அட்டை, விடைத்தாள்கள்.

இந்தத் தேர்வைத் தவறவிட்டால் வாழ்க்கையே முடிந்துவிடும். கூடாது. நான் எப்படியும் தேர்வு எழுத வேண்டும் என்ற வெறியோடு ஓடினேன்.

ஓடு...ஓடு... என முளை உற்சாகப்படுத்துகிறது. உன்னால் முடியும்... ஓடு!

கண்களை மூடிக் கொண்டு அசர ஓட்டம்!

நரி துரத்தும்போது தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முயல் எப்படி ஓடுமோ. அதுபோல நான் தோல்வியிலிருந்து விடுபட, என் வெற்றியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஓடினேன்.

ஓடுவதை சாலையிலே பலர் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தனர். அனுதாபத்தோடு பார்த்தனர். இவனுக்கு என்னாயிற்று என் இப்படி தலை தெறிக்க ஓடுகிறான்? கையில் பரீட்சை அட்டை வேறு வைத்திருக்கிறான் என்று பேசிக்கொண்டனர். ஏனன்மாய் சிரித்தனர்.

அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தவில்லை... மரண ஓட்டம்! அவர்களுக்கென்ன! என் பிரச்சனை எனக்கு!

எப்படியும் தேர்வு எழுதிவிட வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணம் மட்டும்தான் அப்போது இருந்தது. ஆகவே தலைதெறிக்க பள்ளியை நோக்கி ஓடினேன். இன்று அரபு நாடுகளில் எத்தனையோ மாரத்தான் போட்டிகளை நடத்தி அதில் கலந்து கொண்டு நானும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அன்று பரீட்சை எழுத ஒடிய ஒட்டம் மறக்க முடியாதது.

அது ஒரு ஏழை மாணவனின் ஒட்டம்.

கல்வியை தன் கண்களாக நினைத்த சிறுவனின் ஒட்டம்.

படிப்பு ஒன்றுதான் வாழ்க்கை என்று நினைத்த ஒரு மாணவனின் ஒட்டம்.

Dr.R. Seetharaman receiving the “Lifetime Achievement Award “From Dr.K. Rosaiya Honourable Governor of Tamil Nadu - India – 2014

தாயின் சமையைக் குறைப்பதற்காக, மகள் ஒடிய ஒட்டம்.

வறுமையிலே வாடிய ஒரு வசதியில்லாச் சிறுவனின் வெறிபிடித்த ஒட்டம்.

உடம்பெல்லாம் வியர்வை ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஒடியது. போட்டிருந்த சட்டையும் நனைந்துவிட்டது.

4 கிலோ மீட்டர் ஒடி, சரியாக 10.25 மணிக்கு மூச்சிரைக்க பள்ளிக்கூடம் போய் சேர்ந்தேன். 30 நிமிடத்தில் 4 கிலோ மீட்டர்

எப்படி ஒடிச்சேர்ந்தேன் என்பது இன்றுவரை எனக்குப் புரியவில்லை.

நல்லவேளை இன்னும் 5 மணித்துளிகள் கடந்திருந்தால் தேர்வு எழுதி இருக்க முடியாது. ஆசிரியர் மகாதேவனிடம் என் சோதனைகளைச் சொன்னேன். மூச்சவாங்க நெஞ்சம் பதைப்பதைக்க எடுத்துரைத்தேன் - அழுகையோடு, அவர், தட்டிக்கொடுத்து “கவலைப்படாதே! போய் எழுது” என்று தேர்வு அறைக்கு அழைத்துப்போனார்.

குறித்த நேரத்திற்கு முன்பே தேர்வு எழுதி விடைத் தாள்களைக் கொடுத்துவிட்டு வெளியேறினேன்.

அந்த அசராத அசர ஒட்டத்தின் மூலம் எனக்கு நல்ல மதிப்பெண்கள் கிடைத்திருந்தது. அதன் பலனாய் இலவச விடுதியில் மூன்று வருடங்கள் தங்கிப் படிக்கவும் முடிந்தது.

ஆனால் அந்த ஒட்டமும் முயற்சியும், திரில்லும், வலியும் இன்றும் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கின்றன.

○

தமிழ்நாட்டில் பிரண்ட் வெள்ளர் அவைப்பு நடந்ததில் தமிழ்நாட்டில் ஆசிரியர் என்.சி. மோகன்தாசான்...

உலகம் ஒரு நாடக மேடை

எனக்கு நாடக நடிப்பு மேல் எப்போதும் ஆர்வம் உண்டு. அதற்கு தஞ்சையில் குமார நாடக சபாவில் நடிக்க வாய்ப்பு கேட்டேன்.

அப்போது கல்லூரியில் சேர்ந்திருந்தேன். பி.காம் முதலாண்டு படித்துக்கொண்டிருந்த என்னைப் பற்றி விசாரித்த நாடக இயக்குநர் என் பளிச்சென்ற முகத்தையும், கண்களையும் உற்றுப்பார்த்தார்.

“என் வேஷம் கொடுத்தாலும் உன்னால் நடிக்க முடியுமா?” என்று அவர் கேட்டார்.

‘நடிக்க முடியும்’ என்றேன்.

அடுத்த மாதம் ‘இனப் இல்லம்’ என்ற சமூக நாடகம் நடத்த இருக்கிறோம். அதில் ஒரு பெண் வேஷம் இருக்கிறது. நடிப்பாயா?” என்றார் என்னுடைய மீசை முளைக்காத முகத்தைப் பார்த்தவுடன், என் சிவந்த நிறத்தைப் பார்த்தவுடன் அவருக்கு பெண் வேஷம் மனதில் தோன்றியது போலும்,

மனதிற்குள் பட்டாம்புச்சி பறந்தது. அத்தனை மகிழ்ச்சி!

நான் மிகவும் மதித்துப் போற்றிடும் நடிகர்திலகம் முதலில் நாடகத்தில் போட்டு பெண் வேஷம் தான். எனவே, எனக்கும் முதலில் பெண் வேஷம் கிடைத்ததில் அளவு கடந்த சந்தோஷம்!

நாடகம் நடிப்பதில், என் வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்த மாமாவுக்கு விருப்பம் இல்லை.

படிப்பில் ஆர்வம் காட்டாமல், இதெல்லாம் தேவைதானா என்று அவர் முன்னுமுனுத்தார். இளம் வயதிலேயே நான் கற்றுக்கொண்டது, எந்தப்பணி செய்தாலும் இதயமும் மூளையும் அதில் ஒருங்கிணைந்திருக்க வேண்டும் என்பதே.

பாட்டி, “உன் இதயமும் ஒரு இயந்திரம்தான். அந்த இயந்திரத்தை இயக்குவது நாமல்ல, இறைவன்! ஆகவே இதயத்துக்கு மாறுபட்டு, மனசாட்சிக்கு ஏதிராக செய்யும் பணிகள் இறைவனுக்கும், நமக்கும் நாம் செய்து கொள்ளும் கெடுதல்களே!” என்பார்.

நான் என்ன செய்தாலும், அது வாளெனாலி நாடகமாகட்டும் மேடை நாடகமாகட்டும் அல்லது வேறு வேலைகள் செய்தாலும் அவையெல்லாம் அதன்மூலம் எனக்குக் கிடைக்கும் வருவாய்க்காகத்தான். இருந்தாலும் நாடக நடிப்பு, மற்றும்

Dr.R. Seetharaman
with QatarFinance
MinisterMr. Ali
Sherif Al

வேலைகள் எதுவும் என் படிப்பைப் பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதில் எப்போதும் கவனமாய் இருப்பேன்.

‘இந்த உலகமே ஒரு நாடக மேடைதான்’ - இது அறிஞன் ஒருவனின் வாக்கு.

நாடகத்தில் யார்யார்க்கு என்ன வேஷம் என்று முடிவு செய்வது இயக்குநர் வேலை. அதே போல வாழ்க்கை நாடகத்தில் நம் பெற்றோர் தான் இயக்குநராக இருந்து நம் வேஷத்தை முடிவு செய்கிறார்கள்.

என் பெண் வேஷ நாடகத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் நன்பார்கள் கேளி பேச ஆரம்பித்தனர்.

‘ராமன், நாடகத்தில் சீதையாக நடிக்கப்போகிறானாம்!’ என்று ஏனம்! நமட்டு சிரிப்பு!

“ராமா - உனக்கு ஏன் இந்த வேண்டாத வேலை? பெண் வேஷம் இல்லாமல் வேறு ஏதாவது வேஷத்தைக் கேட்டு வாங்க வேண்டியதுதானே!” என்று உச்சப்பு ஏற்றினர்.

நான் அதை பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் உள் மனது ‘ஏற்றுக்கொள்’ என அங்கீகரித்தது. அதுபோதும். எது நல்லது எது உகந்தது என பகுத்தறிந்துவிட்டால் போதும் - பிறரின் ஏச்சபேச்சுகளை ஒதுக்கித்தள்ளி முன்னேறலாம்.

படிக்கும்போது, புகுமுக வகுப்பு (INTERMEDIATE) முடித்தவுடன் ஒரு டாக்டராக வரத்தான் ஆசைப்பட்டேன்.

ஆனால் எனக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. அப்போது என் மனத்திற்குள் ஒரு வெறுமை ஏற்பட்டது.

நாங்கள் தஞ்சாவூரில் குடியிருந்த வீட்டின் பக்கத்து வீட்டில் எனக்கு ஒரு நன்பர் இருந்தார். அவர் பெயர் ராஜேகோபால். என்னைவிட 15 வயது மூத்தவர். அன்பாய் பழகக் கூடியவர்.

ஒரு சமயம் அவரது வீட்டுத்திண்ணையில் குழந்தை ஒன்று தலையாட்டிப் பொம்மையை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

‘தஞ்சாவூர் தலையாட்டி பொம்மை’ மிகவும் விசேஷமானது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அட்டைகளால் செய்யப்பட்ட அந்த பொம்மையின் அடிப்பகுதி அகலமாக இருக்கும். அந்த பொம்மையை எப்படி சாய்த்தாலும் அது சட்டென நிமிர்ந்து கொள்ளும். ராஜகோபால், “ராமா, அந்த தலையாட்டிப் பொம்மையைப் பார்த்தாயா?” இது போல் நாம் வாழவேண்டும். எப்படி என்று புரிகிறதா?” என்று கேட்டார், எனக்குப் புரியவில்லை “மற்றவர்கள் விளையாட நாம் பொம்மையாக இருக்க வேண்டுமா?” என்றேன்.

“அப்படியல்ல. அந்தப் பொம்மையைப் பார். அந்தக் குழந்தை அதை எப்படி சாய்த்தாலும் அது கீழே விழுவதில்லை. உடனே நிமிர்ந்து கொள்கிறது. நாமும் அப்படித்தான் வாழ வேண்டும். இயற்கை அல்லது சந்தர்ப்ப சூழல் நம்மை எப்படி சாய்த்தாலும் நாம் உடனே எழுந்து கொள்ள வேண்டும். இதைத்தான் இந்த தலையாட்டிப் பொம்மை சொல்லாமல் சொல்கிறது!” என்று விளக்கினார். அது என் மனதின் ஆழத்தில் பதிந்திருந்தது.

தீவிரமாய் நாடக ஓத்திகைகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. இயக்குநர் என்னுடைய நடிப்பில், என் நடையில் சிறு சிறு மாறுதல்களைச் செய்தார்.

குழந்தைப் பருவத்தில் சீதாராமன்

“தம்பி! இந்த நாடகத்தின் வெற்றி என்பது ஒருவரால் மட்டும் அமையாது. வெற்றிக்கு நாம்தான் காரணம் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். நம்பிக்கையோடு நடியுங்கள். நம்பிக்கையை விட, நம்மால் சிறப்பாக நடிக்க முடியும் என்ற உங்களின் தெரியம் மிகவும் முக்கியம்!”

இது அன்று நடிப்பிற்காக சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் கூட -

இந்த அறிவுரை பின்னாளில் வங்கித்தொழிலில் எனக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

இன்று தோகா வங்கியில் நாங்கள் மிகப்பெரிய வெற்றிகளை பெற்றிருக்கிறோம்.

இந்த வெற்றிகளையும் சாதனங்களையும் யாரும் தன்னுடையதாக என்னுவதில்லை.

முறையான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறோம்.

ஒரு நிறுவனத்தின் வெற்றிக்கு நாம் மட்டுமே காரணம் என்று நினைப்பது தோல்விக்கு அடிப்படை என்பது நாடகமேடை எனக்கு கற்றுத்தந்த பாடம். முதலில் நம்மை - நம் பணியை - நமக்கு தந்திருக்கும் வேலையை - நம் பாத்திரத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு எல்லா கூட்டு முயற்சிகளுக்கும் நாம் தயாராகி விட வேண்டும். அப்போதுதான் சோபிக்க முடியும். ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து, ஒத்துழைக்காவிட்டால் நாடகம் வெற்றி பெற முடியாது.

நம்பிக்கை! இது அத்தியாவசியமான ஒன்று.

தோல்வி, சந்தேகம், குழப்பம் இவற்றிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றி நம் இலக்குகளை அடைவதற்குத் தேவையான ஆற்றலை நம்மிடமிருந்தே வெளிப்படச் செய்வது தான் நம்பிக்கை!

தஞ்சாவூரில் குமார நாடக சபாவின் ‘இன்ப இல்லம்’ நாடகம் மிகச்சிறப்பாக நடந்தது. நல்ல கூட்டம். நண்பர்களில் பலரும் நாடகத்திற்கு வந்திருந்தனர்.

நான் பெண் வேஷத்தில் நடித்தேன் என்று சொல்வதை விட, பெண்ணாகவே மாறி இருந்தேன் என்று நண்பர்கள் புகழ்ந்தனர். முன்பு பெண் வேஷமா... என கிண்டல் பண்ணினவர்களும் கூட இதில் அடக்கம்.

பெண் வேஷம் எனக்கு மிகவும் பொருந்தி இருந்தது என்றும், எனது குரல் மாற்றிப் பேசும் திறமையால், நடை, முகவெட்டு இவற்றின் மூலமாகவும் அந்தக் கதாபாத்திரத்திற்கு மெருகு ஊட்டியிருந்தேன் என்றும் பாராட்டு மழை!

நாடக மேடையில் சீதாராமன்

இது ‘வேஷம்’ என்பது கூட்டத்தில் இருந்த நண்பர்கள்கு மட்டுமே தெரியும். மற்றவர்களெல்லாம் அந்தக் கதாபாத்திரத்தை செய்தது ஒரு பெண் என்றே நினைத்திருந்தனர்.

நாடகம் முடிந்தவுடன் சக நடிகர்களும், இயக்குநரும் கூட கட்டித்தமுவி தங்கள் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்தனர்.

அதன்பின் பல நாடகங்களில் நடித்தேன். அசுகள் ஜாக்கிரதை, கீக்கடை நாயர் இப்படி பல நாடகங்கள்! ஒரு நாடகத்தில் அப்புதி அடிகளாக நடித்தேன். ராமாயண நாடகத்தில் ராமராக நடித்தேன். ராமர் வேடமும் எனக்கு மிகவும் பொருந்தியது. என்றாலும் இன்ப இல்லம் நாடகத்தில் பெண் வேஷத்தில் நடித்தபோது கிடைத்த பாராட்டை என்றும் மறக்க முடியாது!

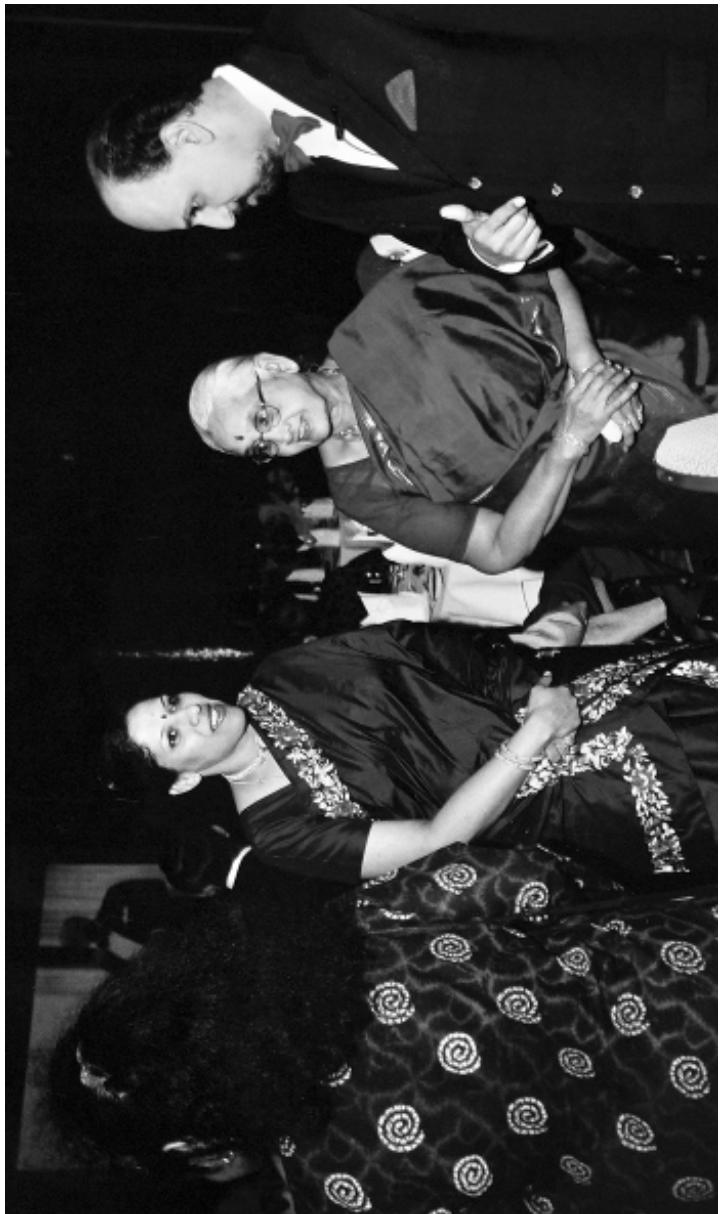
நாடகம் முடிந்தவுடன் மேக்கப் ரூமுக்கு வந்த நண்பர்கள் ‘ராமா, அசத்திட்டா’ என்று கட்டித்தமுவின்து இன்னும் என்மனதில் இருக்கிறது. எனக்கு உடன் தலையாட்டி பொம்மை ஞாபகம் தான் வந்தது. வாத்தியாரின் வார்த்தைகள்! அவர்தீர்க்கதறிசி.

நாம் இறுமாப்போடு இருக்கக்கூடாது. பிடிவாதம் பிடித்தால் ஓடிந்துபோவோம். வளைந்து கொடுக்க வேண்டும். ரொம்ப வளைந்தாலும் உடைந்துபோக வாய்ப்புண்டு.

நிமிர்ந்து நிற்பதும் வளைவதும் அந்தந்த சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையைப் பொறுத்து முடிவெடுக்க வேண்டிய ஒன்று. எங்கே நிற்க வேண்டுமோ அங்கே நிற்கனும். எங்கே தாழை வேண்டுமோ அங்கே தலைவணங்கத் தயங்கக்கூடாது!

யோசித்துப் பார்த்தால் இன்றைய நமது நிலைமை சட்டென உருவானதல்ல. அவ்வப்போது சின்னச் சின்ன சம்பவங்கள் மூலம் இறைவன் நமக்கு, அறிவை - அனுபவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறான். அவற்றை நாம் அந்தந்த நேரத்தில் உணர்வதில்லை. அவ்வளவே.

Dr.R.Seetharaman with his mother and wife.

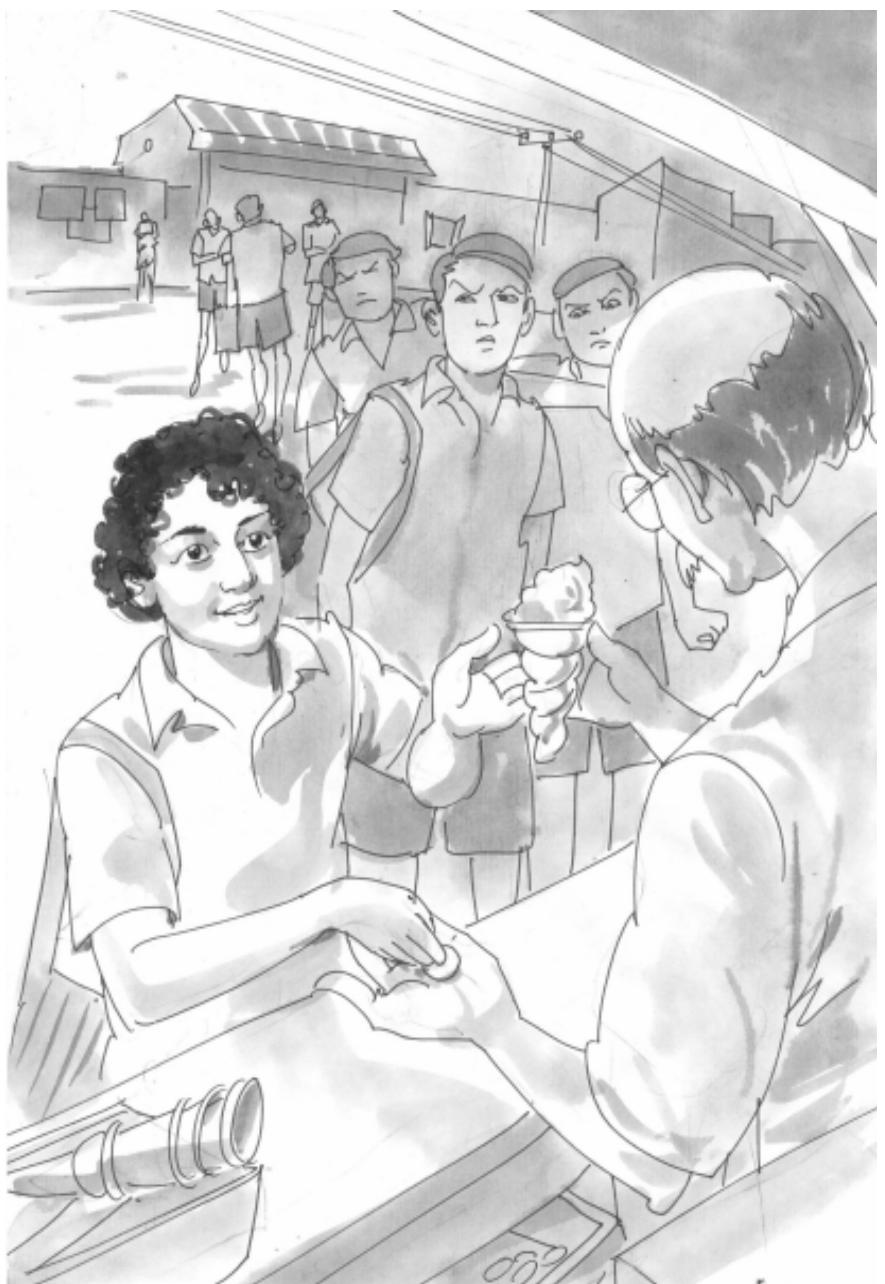
கால் ரூபாய் மகத்துவம்

காலை நேரங்களில் டவுன் பஸ்ஸில் போவது ஒரு சுகமான அனுபவம். மாயவரம் நேஷனல் பள்ளியில் 8ஆம் வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்த போது தினமும் தேரெழுந்தாரி விருந்து டவுன் பஸ்ஸில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவேன். மாலையில் 5.15 மணிக்கு அதே பஸ்ஸில் வீட்டிற்கு!

பஸ்ஸில் எப்போதும் டிரைவர் பக்கத்து சீட்டில் அமர்வதால் அந்த டிரைவர் ராஜா, எனக்கு நண்பராகி இருந்தார்.

என் வயதுப் பையன்களை விட என்னிலும் வயது அதிகமுள்ளவர்களிடம் பழகுவது எனக்குப் பிடித்தமான ஒன்று. எதனால் எனக்கு அந்தப்பழக்கம் வந்தது என்பது தெரியவில்லை. வந்துவிட்டது. அவ்வளவே. சாதாரணமாய் மூத்தவர்களிடம் பேச பழக பலரும் தயங்குவர் பயப்படுவர். எனக்கு அப்படி எதுவும் இல்லை.

அந்த வகையில் கிடைத்தத்தான் டிரைவர் ராஜாவின் சினேகிதம். பஸ்ஸில் ஏறியவுடன் அவர் என்னைப் பார்த்து சினேகிதமாக ஒரு புன்னைகை பூப்பார். அதில் ஒரு நயம் இருக்கும். அந்யோன்யம். அன்பு! இவன் நம்மாள் என்கிற அரவணைப்பு! அதனால் அவர் மேல் எனக்கு ஒரு ஈர்ப்பு எப்போதும்.

Dr.R. Seetharaman receiving Man of the year at IAIR awards -2014

பள்ளிக் கூடத்தைப் பற்றி, பாடங்களைப் பற்றி அவர் ஏதாவது கேட்பார்.

என்ன பேசினாலும் அவர் பார்வை மட்டும் என்பக்கம் திரும்பாது. அது சாலையில்தான் இருக்கும்.

அவர் நேஷனல் பள்ளியின் முன்னாள் மாணவராம். என்மீது ஒரு பிரியம் ஏற்பட அதுவும் ஒரு காரணமாய் இருக்கலாம்.

இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கார் ஓட்டுவெதற்கு தனித்திறமை வேண்டும்.

R.T.O. ஆபிலில் டிரைவிங் ஸைன்ஸ் எடுத்தபோது நமக்கு சொல்லிக் கொடுத்தது எல்லாம் இங்கே வேலைக்கு ஆகாது.

மூன்று போகம் விளையும் வயல்கள் மிகுந்து இருப்பதால் பெரும்பாலான தஞ்சை கிராம மக்கள் சாலை ஓரங்களில் தான் குடித்தனம். அவர்கள் எப்போது வீட்டிற்குள் இருந்து வெளியே ஒடிவருவார்கள் - எப்போது மாட்டை ரோட்டில் விரட்டி விடுவார்கள் என்பதெல்லாம் கடவுளுக்கே வெளிச்சம்.

அப்போது எங்களின் தேசிய வாகனம் சைக்கிள்தான்! சைக்கிள் ஓட்டிகள் கார் டிரைவர்களுக்கு சவாலாக இருப்பார்கள்.

எந்த சந்துபொந்திலிருந்தும் எப்போது வேண்டுமானாலும் என்ன வேகத்தில் வேண்டுமானாலும் சைக்கிளில் வருவார்கள். உடன் சடன் பிரேக் போட்டு நிறுத்தும் டிரைவரை அலட்சியமாக, கேவிப்புன்னையுடன் பார்த்துவிட்டுப் பறந்துவிடுவர்.

இந்த சாலையில், குறிப்பிட்ட வண்டியை ஒட்டிச்செல்லும் டிரைவர்களின் திறமையைப் பாராட்டியோக வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடத்திற்குள் நுழையும் வாயில் அருகே தாத்தா கடை ஒன்று உண்டு. அவரைப் பார்க்காமல் நான் உள்ளே போவது இல்லை.

அவரும் என்ன வியாபாரம் இருந்தாலும் என்னைப் பார்த்து ஒரு புன்னை வீசவார். வியாபாரம் குறைவாக இருக்கும்போது சிரித்துக்கொண்டே ‘என்ன ராமா எப்படி இருக்கிறே’ என்று சத்தமாகக் கேட்பார்.

தோகாவில் கலை-கலாச்சாரம் சமுதாயப் பங்களிப்பு, வியாபாரம், பொதுநலத் தொண்டு, இந்தியர் நலன் இவற்றில் சிறந்தவர்களை தேர்வு செய்து வழங்கப்படும் மிகப்பெரிய விருது 2006ல் எனக்கு வழங்கப்பட்டது.

அந்த குழு சிலாகித்துச் சொன்னது:

“இவர் ஒரு இந்தியர் என்பதற்காக மட்டுமல்ல. இவர் மிகுந்த அன்பும், தயாள சிற்றனையும் உடையவராய் உள்ளார்.

இந்தியர்களால் இவர் மிகவும் நேசிக்கப்படுகிறார். உலகளவில் பெரிய வங்கியாளராகவும், வங்கித்துறை, புதிய தொழில் வளர்ச்சி, மற்றும் பல்வேறு நுணுக்கங்கள் பற்றி மேடையில் பேசும் பேச்சாளராக உள்ளார். பல்வேறு கருத்தரங்களில், மாநாடுகளில் கலந்து கொள்கிறார்.

அக்குழு முக்கியமாகக் கூறிய ஒரு காரணம், “இவர் மிகவும் எளிமையாக இருக்கிறார். இவரை எப்போதும் எந்த இடத்திலும் சந்தித்துப் பேசி, நம் சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். இவர் எளிமை, எல்லோரையும் இவர் பால் ஈர்க்கிறது” என்றனர்.

நான் பழகி வந்தது, நட்புடன் இருந்தது எல்லாம் அடித்தட்டு மக்களிடம்தான். ஆகவே, என்னிமைக்குக் காரணமே எனது பள்ளி கல்லூரி வாழ்க்கைதான்.

என் வகுப்பில் படித்த ராஜா, மாயவரத்தில் முக்கியமான பிரமுகர் வீட்டுப்பையன். அவன் ஆடம்பரமாக வகுப்புக்கு வருவான். உடை, புத்தகப்பை, கைக்கடிகாரம் எல்லாம் அவனுடைய வசதியை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

என் மீது எப்போதும் அவனுக்குப் பொறாமை! நான் எப்போதும் எல்லாப்பாடத்திலும், முதல் மதிப்பெண்ணோ, இரண்டாம் மதிப்பெண்ணோ பெற்று விடுவேன். சும்மா இருக்கும் போது ஊர் சுற்றி விட்டு பர்ட்சை நேரம் பலரும் விழுந்து விழுந்து படிப்பதுண்டு. அது மாதிரியான அவன், எப்போதும் ஒன்று அல்லது இரண்டு பாடங்களில் பெயில் ஆகிவிடுவான்.

அவனுடைய பொறாமைக்குக் காரணம் என் மதிப்பெண்கள் அல்ல. நான் மதிய இடைவேளையிலோ அல்லது மற்ற நேரங்களிலோ படித்துக் கொண்டு இருப்பதில்லை. படிப்பெல்லாம் வீட்டில்தான். இவன் எப்படி இவ்வளவு மார்க் எடுக்கிறான் என்பது தான் அவன் பொறாமைக்குக் காரணம்.

Honorary Degree,
Doctor of Laws
2012 during the
229th
Commencement
Ceremony of
Washington College

மதிய இடைவேளையில் போது ராஜா, தாத்தா கடைபில் நின்று கொண்டு ஏக ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டிருப்பான்.

அவன் நன்பர்களுக்கெல்லாம் ஜஸ்கிரீஸை வாங்கிக் கொடுப்பான்.

இதனாலேயே அவனைச் சுற்றிலும் ஒரு கூட்டம் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும்.

அந்தப்பக்கம் போகும்போது என்னையும் “ராமா ஜஸ்கிரீஸ் சாப்பிடற்று!” என்பான். நான், ‘நன்றி’ என்று சொல்லி விலகிப் போய்விடுவேன்.

நான் தேரெழுந்தாரிலிருந்து டவுன் பஸ்ஸாக்கு வரும்போது அம்மா 2 கால் ரூபாய் தருவாள். இரண்டு சட்டைப் பாக்கெட்டிலும் இரண்டு கால் ரூபாய் இருக்கும். போகவர மொத்தம் அரை ரூபாய்.

இதில் ஜஸ்கிரீஸ் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க முடியாது.

ஆனால் எந்த சூழலிலும் ஏழ்மையை நான் நொந்து கொண்டதோ, வெளிக்காட்டிக்கொண்டதோ இல்லை.

15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை மதிய இடைவேளையில் ராஜாவும் அவன் கூட்டமும் நிற்கும் கடைக்குச் சென்று தாத்தாவிடம் 1/4 ரூபாயை நீட்டி ஜஸ்கிரீஸ் வாங்கி சாப்பிடுவேன்.

தாத்தாவுக்குத் தெரியும் 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை நான் வருவேன் என்பது.

ஒரு வாரம் வரவில்லை என்றால் தாத்தாவே, “என்ன ராமா கடைப்பக்கம் காணோம்?” என்பார்.

ஆனால், அவருக்கு மட்டுமல்ல; அங்கிருந்த என் சகமாணவர்கள் அனைவருக்குமே தெரியாத ஒரு விஷயம்.

அப்படி நான் ஜஸ்கிரீஸ் சாப்பிடும் நாளில் தேரெழுந்தாருக்கு 8 கிலோ மீட்டர் நடந்து போகிறேன் என்பது.

Dr. R. Seetharaman with Qatar Father Emir HE Sheikh Hamad bin Khalifa Al Thani

சிலபேர் நான் நடந்து போவதைப் பார்த்து ‘பாவம் பஸ்ஸை தவறவிட்டுவிட்டான் போல இருக்கிறது’ என்று நினைத்துக் கொள்வார்கள்.

இங்கே ஜஸ்கிரீஸ் என்பது அத்தியாவசியப் பொருளால்ல. சுவைத்தே ஆகவேண்டும் என்கிற கட்டாயமில்லை. ஆனாலும் கூட அந்தந்தப் பருவத்தில் அந்தந்த கால கட்டத்தில் அனுபவிக்க எத்தனையோ இன்பங்களை ஆண்டவன் படைத்திருக்கிறான்.

அவற்றை அனுபவிக்க எல்லோருக்கும் முடிவதில்லை. வாய்ப்பு வசதிகள் இருப்பதில்லை. என்னைப் பொருத்தவரை எதுவும் எந்தத் தருணத்திலும் எட்டாக்கனி என நினைப்பதில்லை.

வீட்டில் வசதியில்லாவிட்டால் என்ன... அதற்கான வழிமுறைகளை நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்வோம் என்கிற திட்டமிடல். பேராசைக்கு இடம் கொடுக்காத அதே நேரத்தில் நிராசைக்கும் நான் இடம் தருவதில்லை.

மற்ற பசங்கள் தினம் தினம் ஜஸ்கிரீஸ், சாக்லெட், கம்மர்க்ட், கடலைமிட்டாய் என சுவைக்கிறார்களோ... நமக்கு முடிவில்லையே என்று ஏங்கின்தில்லை. அவர்களைப் பார்த்து பொறாமைப்படுவதும் இல்லை.

யதார்த்தம் உணர்ந்தால் இந்த போட்டி, பொறாமை எதுவும் நெருங்காமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அன்று நன்பன் ராஜா ஜஸ்கரீம் வாங்கித் தருகிறேன் என்று அழைப்பது - ஆத்மார்த்தமாக அல்ல என்பதும், 'நீலெயல்லாம் துக்கடா - நான் வாங்கிக் கொடுத்தால் தான் உண்டு. உனக்கு முடியாது'. நீ வசதி குறைந்தவன் என்று ஏனானம் செய்யத்தான். அது புரிந்ததால் விலகியிருந்து அதே நேரத்தில் எனக்கும் முடியும் என்று காட்ட வேண்டி சொந்தக் காசில் ஜஸ்கரீம் வாங்கும்போது உள்ள திருப்தியே தனி! அங்கே ஜஸ்கரீம் சுவையை விட அந்த திருப்தி பெருமகிழ்ச்சி தரும்.

ஏறத்தாழ 2 மணிநேரம் தாமதமாக நான் வீட்டுக்கு வரும்போது என் அம்மா கோபிப்பதில்லை. அனாவசியமாய் நான் எங்கும் சுற்றப் போகமாட்டேன் என்பது அவருக்குத் தெரியும். "கைகால்கழுவிட்டு வந்து காபி சாப்பிடு" என்று சொல்லிவிட்டு கூடவே வந்து சன்னகுரவில்,

'என்னடா ராமா, ஜஸ்கரீமா?' என்பாள்.

O

Dr.R. Seetharaman with Qatar Emir HE Sheikh Tamim bin Hamad Al Thani

அம்மாவுக்கு மிக்ஸி

ஒன் அம்மா கோனேரி ராஜபுரத்திற்கு மாட்டுப்பெண்ணாக வந்ததிலிருந்து 20 வருஷங்கள் அம்மிக்கல்லில் தினமும் குறைந்தது மூன்று முறை குழம்புக்காக, சட்னிக்காக அரைத்துக் கொண்டிருப்பாள்.

அம்மா அம்மிக்கல்லில் அரைக்கும் போது பலமுறை நான் கவனித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். அவருடைய சிவந்த உள்ளங் கைகள் இரண்டும் அந்த அம்மியை இறுக்கமாகப் பிடித்து முழு சக்தியையும் அந்த கைகளுக்குத் தருவதால் ரத்தச் சிவப்பாக காட்சி அளிக்கும்.

நாங்கள் குடியிருந்த பக்கத்து வீடுகளில் மிக்ஸி அரைக்கும் சத்தம் கேட்கும்.

அப்போதெல்லாம் என் மனது அடித்துக்கொள்ளும். நம் அம்மாவும் கைவலி இல்லாமல், உள்ளங்கை ரத்தச் சிவப்பு ஆகாமல் சில நிமிடங்களில் ஸ்விட்டைப் போட்டு சிரமம் இல்லாமல் மிக்ஸியில் அரைக்கும் காலம் எப்போது வரும்?

அப்போது என் மனம் எனக்குச் சொல்லியது. வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டும். பணம் சேர்க்க வேண்டும். பணம் சேர்ப்பது ஏழ்மையை வெல்வதற்காக மட்டுமல்ல. ஆன்மீக

மதிப்பிலும் அது நம்மை உயர்த்துகிறது. உழைப்பின் சின்னமாக நாம் திகழ வேண்டும்.

இது மனித வாழ்வில் அப்பட்டமான உண்மை. சிறு குழந்தையாக வளரும் போது இருக்கும் தனிப்பண்புகள் தான் பெரியவர்களாகும் பொழுது நம்மைத் தீர்மானிக்கின்றன என்பது தான் இதிலுள்ள ஆத்மஞானக் கருத்து.

ஒருசமயம் நடைபெற்ற வானோலி நாடகத்தில் நான் மிகச் சிறப்பாக என் பங்கை வெளிப்படுத்தியிருந்தேன். அந்த நாடகத்தில் நான் நடித்த பாத்திரம் கடைசியில் இறப்பது போல அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

உனர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசிவிட்டு இறப்பது போல குரலால் பேசி நடிக்க வேண்டும்.

ஆனால் நான் பேசியதோடு மட்டுமல்ல. மேடை நாடகத்தில் செய்வது போல இறக்கும் காட்சியில் கீழே விழுந்து நடித்தேன்.

அதைக் கவனித்த வானோலி நிலைய நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர் திரு. சந்திரன் என்னைத் தட்டிக் கொடுத்தார்.

“ராமா, நீ அந்த கதாபாத்திரமாகவே மாறிவிட்டாய். உன்னுடைய நடிப்பு கூட ஒரு அர்ப்பணிப்பாக இருந்தது” என்று இயக்குநர் பாராட்டினார். இதைத்தான் இன்றும் பின்பற்றுகிறேன். என்னைப் பொருத்தவரை, செய்கின்ற செயலை உண்மையாக, திறம்படச் செய்வது தான் அர்ப்பணிப்பு, தியானம் எல்லாம்.

உன்னில் உன்னைப் பார்க்கும் சக்தி இருக்க வேண்டும். உனக்கு நீ இதயப்பூர்வமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்து நேர்மையுடன் நடந்து தொழில்செய்தால் அது தான் கடவுளுக்கு நாம் செய்யும் அர்ப்பணிப்பு,

இறைவன் என்னுள் என் உடலாக, மூளையாக, இதயமாக, நரம்பாக, ரத்தமாக பின்னிப்பினைத்திருக்கிறான். அந்தக் கடவுளை நான் என்னுள் பார்த்துப் பழக வேண்டும்.

அப்படியென்றால் என் உடலாக, என் இதயமாக, ரத்தமாக இருப்பதெல்லாம் என் பெற்றோர்தான் என நினைக்கிறேன்.

ஆன்மீகம் என்பது உலக வாழ்க்கைக்கு அந்நியமானது அல்ல.

ஆழந்து உள்ளுக்குள் கிடப்பது, இடையறாது மனதைக் கவனிப்பது. இதனால் ஏற்படும் அமைதி - தினசரி வாழ்க்கையில் செய்யப்படும் செயல்களில் மிக நன்றாக படர்வதைக் காணலாம்.

அந்த நாடகளில் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டே வானோலி நாடகங்களிலும் நடித்துக் காச சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு சமயம் நல்லதொரு தொகை சன்மானமாய் கிடைக்க, அதை வைத்து மிக்கி வாங்கி வீட்டிற்கு எடுத்துப் போனேன்.

எழுத்தோ, படிப்போ, மேடையோ, வியாபாரமோ வேறு விவகாரங்களோ எதுவாக இருந்தாலும் முழுமனதாய் ஈடுபடும் தன்மை எனக்கு அந்த வயதிலேயே இருந்தது. முழுமனதாய் ஈடுபடுவதாலேயே செயல் மிகத் துல்லியமாக - சுத்தமாக - உண்மையைத்தொடர்கின.

எவ்வளவு உயரம் போனாலும் அதனால் பாதிக்கப்படாமல் உண்மையான எளிமையோடு எந்த உத்தேசமும் இல்லாத பிரியத்தோடு என் வாழ்க்கை இன்றளவுக்கு செல்வதற்குக் காரணமே இந்த ஆன்மீக உனர்வுதான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்த நாள் என் வீட்டில் மிக்கிச் சத்தம் கடகட என்று ஒலித்தது. எனக்கு அந்த சத்தம் இனிய சங்கீதமாகக் கேட்டது.

இனிமேல் என் அம்மாவின் கைகள் சிவக்காது. கைகளில் வலி எடுக்காது. அந்த அம்மியைக் கழுவி, குழவியைக் கழுவி, பின்னர் அந்தக்குழவியை நியிர்த்தி வைத்து - இந்த சிரமங்கள் எதுவும் இருக்காது.

ஒரு ஏழை கல்லூரி மாணவன் தன் தாய்க்குச் செய்த சொற்ப உதவியாக நான் இதை நினைத்தேன்.

GCC summits on real estate, Infrastructure and urban planning -UAE -2013

ஆனால், என் அம்மாவைப் பொருத்தவரை அம்மியில் அரைத்த போது இருந்த அதே மனநிலையில்தான் மிக்கியில் அரைக்கும்போதும் இருந்தாள்.

அம்மியில் அரைத்தபோது அவளுக்கு வருத்தமும் இல்லை. மிக்கியில் அரைத்தபோது சந்தோஷமும் இல்லை. இருந்தாலும் நான் எடுத்துக்கொண்ட அக்கறைக்கு என்னை வெகுவாகப் பாராட்டினாள்.

படிக்கும் நாட்களில் நான் ஓட்டை சைக்கிள் வைத்திருந்தேன். இப்போது ஜாக்குவார் முதற்கொண்டு விலையுயர்ந்த பல பெரிய கார்களும் பெற்றிருக்கிறேன்.

ஆனால் அன்று சைக்கிளில் போன அதே மனநிலைதான் இப்போது சொகுசுக் காரில் போகும்போதும் இருக்கிறது. இதெல்லாம் என் தாயினால் கிடைத்த வரப்பிரசாதம்!

O

அதிலே ஒரு சுகம்

அம்பாபாய் சத்திர இலவச ஹாஸ்டலில் எனக்கு மார்க்குகள் அடிப்படையில் இடம் கிடைத்திருந்தது. அப்போது நான் 9ஆம் வகுப்பு!

என்னுடன் 10ஆம் வகுப்பு, 11ஆம் வகுப்பு படிக்கும் மாணவர்களும் இருந்தனர். அவர்களுடன் சேர்ந்து தினம் காலை எழுந்து, பனி, குளிர் என பாராமல் பச்சைத் தண்ணீரில் குளித்து கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடக்கும்.

5 மணிக்குத் தொடங்கி 6 மணிவரை ஜபம், வழிபாடு. 6 மணிக்கு காபி தருவார்கள். பிறகு $6\frac{1}{2}$ மணி முதல் 8.00 மணி வரை படிப்பு. 8.30 மணிக்கு காலை உணவு பெரும்பாலும் இட்லி. சில தினங்களில் உப்புமா அல்லது பொங்கல் கிடைக்கும்.

காலை உணவு முடிந்தவுடன் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் புறப்படுவதற்கான ஆயத்தம், சரியாக 9.00 மணிக்கு பள்ளிக்குப் புறப்பட்டு விடுவோம்.

‘தானத்தில் சிறந்தது அன்னதானமாம்’ எனென்றால் அதைத்தான் மனிதன் போதும் என்று சொல்லுவான். அதில் தான் நிறைவு செய்ய முடியும்.

ஏழை மாணவர்களாகிய நாங்கள் அறிவுதானம் பெறுவதற்காக யாரோ ஒரு புண்ணியவான் எங்களுக்கு

அன்னதானம் தந்து, இருக்க இடமும் கொடுத்தார். ஏழேழு பிறவிக்கு அவர் வம்சம் நன்றாக வாழ வேண்டும் என்று நாங்கள் பிரார்த்திப்போம்.

அம்பாபாய் சத்திரத்தில் மிகுந்த கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அது மாயவரத்தில் நகரத்தின் மையத்தில் உள்ளது. நான் படிக்கும் நேஷனல் உயர் நிலைப்பள்ளிக்கு அருகாமையில் இருந்தது எனக்கு மிகவும் வசதியாயிற்று.

ஓழுங்கும், கட்டுப்பாடும், நேரம் தவறாமையும் அங்கு முக்கியம்.

மாதத்திற்கு ஒருமுறைதான் வீட்டிற்குப் போகமுடியும். ஹாஸ்டல் மேனேஜர் ஆஜானுபாவ தோற்றத்துடன் இருப்பார். எப்போதும் வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டு, ஏதாவது கணக்கு எழுதிக்கொண்டே இருப்பார்.

அவர் என்ன எழுதினாலும் சமையல்காரர் முதல் மாணவர்கள் வரை எங்கள் மீது ஒரு கண் இருக்கும்.

படிப்புதான் அங்கு முக்கியம். எந்த மாணவனாவது தோற்று விட்டால் அவன் ஹாஸ்டலில் தொடரமுடியாது.

மேனேஜர் அனுமதி இல்லாமல் யாரும் எங்கும் போக முடியாது. மாதத்தில் ஒருமுறைதான் பெற்றவர்கள் பிள்ளைகளைப் பார்க்க வரலாம். வரும்போது தன் பிள்ளைக்கு என்று எதுவும் தின்பதற்கு வாங்கி வரக் கூடாது. இருப்பவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுத்தால், இல்லாதவர்களுக்கு ஏக்கம் ஏற்படுத்திவிடக்கூடும் என்பதற்காக அந்தக் கட்டுப்பாடு.

இரவு 10.00 மணி வரை படிக்க வேண்டும். விடியற்காலை 4.00 மணிக்கே எழுந்து காலைக்கடன் முடித்து, நீராடி 5.00 மணிக்கு சரியாக ஹாலுக்கு ஜபம், வழிபாட்டிற்கு வந்துவிட வேண்டும். வந்து விடுவோம். அப்படியே பழகிவிட்டிருந்தது.

இதையெல்லாம் கண்காணிக்க சுப்ரமணி எனும் 11ஆம் வகுப்பு மாணவன் எங்களுக்கு தலைவனாக அமைக்கப் பட்டிருந்தான்.

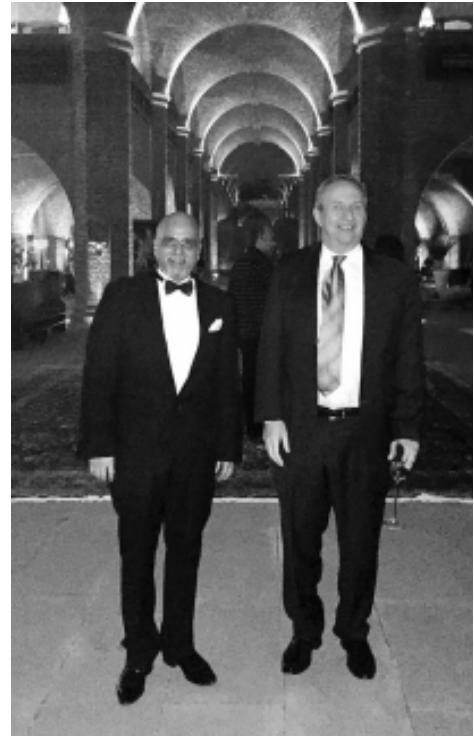
அவன் சரியாக செயல்படு கிறானா என்பதை வாரம் ஒரு முறை திடீரென மேனேஜர் வந்து கண்காணிப்பார். அமாவாசை அன்று எங்களுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். ஏனென்றால் அன்று விசேஷ சாப்பாடு!

பாயசம், வடை, அப்பளம் என களை கட்டும். வாசம் தூக்கும்!

எட்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருந்த அம்மாவையும் அன்னன் தம்பிகளையும் தங்கைகளையும் பிரிந்து இருப்பது முதல் ஒரு மாதம் கஷ்டமாக இருந்தது.

எனக்கு எப்போதும் அம்மா நினைவாகவே இருக்கும். சில நேரம் ஹாஸ்டலை விட்டுவிட்டு அம்மாவிடம் ஓடிவிடலாமா என்று கூட நினைத்ததுண்டு. காலை 7.30 மணி அம்மா அப்போது எங்களுக்கு டிபன் செய்யும் நேரம் டிபன் செய்து கொண்டே என்னை புறப்படச் சொல்லுவாள். மற்ற பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் புறப்பட ஆயத்தமாகி விட்டார்களா என்று பார்த்துக்கொண்டே ரங்கேஷ் புறப்படு. பாரதி குளித்துவிட்டு வா, ராமா நீ பஸ்ஸைப் பிடிக்க வேண்டும், படித்தது போதும் எழுந்திரு புறப்படு. இப்படி அம்மாவிடமிருந்து உத்தரவுகள் பறந்து கொண்டே இருக்கும்.

ஹாஸ்டலில், இரவில் சாப்பிடும்போதும் அம்மா நினைவு வரும். அம்மா என்ன செய்து கொண்டிருப்பாள்? பாரதி சாப்பிட்டு இருப்பாளா? என்று ஒவ்வொன்றையும் அசை போடும்போது கண்கலங்கும். ஆனாலும் கூட அதிலே ஒரு சுகம். பிரிவையும் மீறி மனத்திற்குள் ஒரு மகிழ்ச்சி. திருப்தி இருக்கும்.

Dr.R. Seetharaman with Dr. Larry Summers

அப்பாடி, அம்மாவுக்கு தினமும் பஸ்ஸாக்கு காசு கொடுக்கும் சிரமம் இனி 3 வருஷத்துக்கு இல்லை. சில நேரங்களில் எனக்குக் கொடுக்க காசில்லாமல் அவள் தவித்தது எல்லாம் ஞாபகத்தில் பிசிறும்.

அம்மாவின் அந்தக் கஷ்டம் குறைவதற்காகவே நான் ஹாஸ்டல் வாழ்க்கையை விரும்பினேன். பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கின பெற்றோர்களுக்கு நாம் ஒத்தாசையாக - உதவிகரமாக இருக்கவேண்டும். முடியாவிட்டால் நம் மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்படும் சிரமங்களையாவது குறைக்க வேண்டும். அதிலே ஒரு மன நிறைவு.

ஒரு மாதம் கழித்து அம்மாவைக் காணப்போகும் நாளை நினைத்துக்கொண்டே அந்த ஒரு மாதத்தை ஓட்டிவிடுவேன்.

ஒரு முறை எங்கள் ஹாஸ்டலுக்கு சாமியார் ஒருவர் வந்திருந்தார்.

அவர் ஒரு ஞானி - எப்போதும் புன்னகையுடனே இருப்பார். 2 நாட்கள் அங்கு தங்கி இருந்தார்.

ஒரு நாள் இரவு எல்லோரும் அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அவருக்கு எல்லா கலைகளும் தெரியுமாம்.

மாணவர்கள் எல்லோரும் அவரிடம் கைரேகை பார்த்தனர்.

நான் ஒரு மூலையில் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தேன். என்னை ரொம்ப நேரம் கவனித்துக் கொண்டிருந்தவர், அருகில் அழைத்து,

“உன் பெயரென்ன?” என்றார்.

சொன்னேன்.

“உன் கையை காட்டு” என்று வாங்கிப் பார்த்தவரின் முகத்தில் பிரகாசம்! அவரது விழிகள் விரிந்திருந்தன. என் முகத்தையும் கையையும் அவர் மாறிமாறிப் பார்த்தார். எதுவும் பேசவில்லை.

மாணைஜருக்கு பொறுமை யில்லை, “சாமி! என்ன.... என்ன விஷயம்?”

“ஓண்ணுமில்லை. இந்த பையன் கைரேகை மிகவும் அபூர்வமானது - லட்சத்தில் ஒருவருக்குத்தான் இப்படி அமையும்.

இவன் உலகப்புகழ் பெறுவான். இதோ பார்.. இதய ரேகையும் ஞான ரேகையும் சமமாக அமைந்து இணைந்து ஒன்றாக இருப்பதைப்பார்!

இவன் எந்தச் செயல் செய்தாலும், மூளை, இதயம் இரண்டும் ஒருங்கிணைந்து முழு முயற்சியோடு செய்வான்.

மூளையும் இதயமும் ஒருங்கிணையாத முடிவுகளை கோடி ரூபாய் கொடுத்தால் கூட யாராலும் எடுக்க முடியாது.

Dr.R. Seetharaman with Industrialist Lord Swraj Paul

சாட்சாத் வெங்கடேசபெருமாள் எப்போதும் இவனுடன் இருப்பான்” என்று அவர் கூறியதும் மேணைஜருக்கு என் மேல் இருந்த மதிப்புக் கூடியது.

மனதிற்குள் சிரிப்பு வந்தது. பல நேரங்களில் நான் ஒருவேளை சாப்பாட்டிற்கே கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன்!

என்னிடம் செல்வத்தின் அதிபதியான வெங்கடேச-பெருமாள் இருப்பதாகக் கூறினால் சிரிப்பு வராதா என்ன....! அன்றைய வயதிற்கு அவ்வளவு தான் என்னால் சிந்திக்க முடிந்தது. அந்த வார்த்தைகளை நம்பி “எல்லாம் நமக்குக்

கிடைத்துவிடும்” என்று சும்மா இருந்து விடவில்லை. வீண் கனவு கண்டு நான் வெட்டிப் பொழுது போக்கவில்லை.

அவரது வார்த்தைகள் எனக்கு உற்சாகம் தந்தன. நம்மோடு பெருமாள் இருக்கிறார். எதற்கும் கலங்காதே. தயங்காதே! முயற்சி எடு. வந்தது வரட்டும் எனக்கிற துணிச்சலை சாமியாரின் வார்த்தைகள் கொடுத்திருந்தன.

அதன்பிறகு எதை செய்தாலும் முழுமனதோடு - மூனை - இதயம் இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்து செய்ய ஆரம்பித்தேன் என்று சொல்லலாம்.

அம்மாவிடம் அந்த செய்தியை சந்தோஷத்துடன் பகிர்ந்து கொள்ள - அவருக்கு ஆனந்தம் பிடிபடவில்லை.

“ராமா, நீ நிச்சயம் உயர்ந்த இடத்திற்கு வருவாய்! சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு முழு முயற்சியோடு செயல்படும் போது, உன் தகப்பனார் சொன்ன கோடிக்கணக்கான வேத மந்திரங்கள், உனக்கு எப்போதும் பக்க பலமாயிருக்கும்!”

அம்பாபாய் சத்திர மாணவர்களுக்கு மாதத்தின் முதல் வார வெள்ளிக்கிழமை என்றால் குஷி! ஏனென்றால் அன்று எங்கள் எல்லோருக்கும் மாலையில் ஒரு பக்கோடா பொட்டலம் வழங்கப்படும். அதை ருசித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு. அடுத்த மாதம் முதல் வெள்ளி எப்போது வரும் என்று காத்திருப்போம்.

எதுவுமே எனிதாய் கிடைத்துவிட்டால் அதன் அருமை தெரிவதில்லை. சாப்பாடே இல்லாதவனுக்கு ஏதாவது கிடைத்தால் போதும் என்றிருக்கும். தினமும் சாப்பாடு போடும்போது ‘தினம் தினம் சாப்பாடு தானா... டிபன் கிடையாதா என நினைப்போம்.

அங்கே மூன்று நேரம் ஆகாரம் உறுதி என்றானானின் அதன் மகிழையும் மகத்துவமும் குறைந்து சகஜமாகியிருந்தது.

எப்போதோ கிடைக்கிற - கிடைக்கப் போகிற பக்கோடா அப்போது பெரிதாய் தெரிந்தது.

Dear Mr. Sekharan
Congratulations for all the achievement
you made last year.
I wish you continued good health
and prosperity in the new year.
I would also like to thank you
for your support for the common
cause to address climate change
andustainable development goals.
With my warm regards,
Kiyo Poornima

Greetings from H.E Ban Ki Moon, secretary General,
United Nations.

வாழ்க்கையில் எல்லாமே அப்படிதானோ?

நம்முடனேயே அருகில் இருப்பவர்களின் அருமை - பெருமைகளை நாம் உணர்வதில்லை. எங்கோ நமக்கு எட்டாத இடத்தில் இருக்கிற, விளையாட்டு, அரசியல், இலக்கியம், கலை சார்ந்த பிரபலங்களை பூஜிக்கிறோம்.

என்றைக்காவது அவர்களைப் பார்க்க நேரும்போது குதுகவிக்கிறோம். அவர்களைப் புகழ்ந்து தள்ளுகிறோம். அதற்காக-

தள்ளியிருப்பவர்களைப் போற்றக்கூடாது என சொல்ல வரவில்லை. கூட உள்ளவர்களையும் அவர்களின் செயல் களையும் கூட மதிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.’

○

Dr.R. Seetharaman Receiving the award from H.E Sultan bin Saeed Al Mansouri, Minister of Economy –UAE – 2014

ரேம்யோ பெட்டி

தஞ்சையிலிருந்து 10 கல் தொலைவில் உள்ள பூண்டி கல்லூரியில் அப்போது பி.காம் இரண்டாம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தஞ்சையிலிருந்து பஸ்ஸில் சென்று பூண்டியில் இறங்கி காவிரி ஆற்றுப்பாலத்தைக் கடந்து கல்லூரிக்கு 2 ஃபர்லாங் நடந்து செல்ல வேண்டும்.

அது மாணவர் தலைவர் தேர்தல் நேரம், போட்டியிடு பவர்கள், வேடிக்கை பார்ப்பவர்கள் என அப்போது ஒரே கோலாகலமாயிருக்கும்.

நண்பர்கள், கையில் ஒரு ஹாரனை வைத்துக்கொண்டு “நம் வேட்பாளரான திரு. ராஜ்சேகரனுக்கு இப்போது நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் ஒட்டு கேட்பார்கள்!” என்று அறிவித்து விட்டு ஹாரனை என் கையில் கொடுத்து, “பேசுடா ராமா, பேசு” என்பார்கள்.

உடனே நான் சிவாஜியாக என்னைப் பாவித்து ஆரம்பிப்பேன். “என்ன... ஸ்டூடன்ஸ்! நல்லா இருக்கீங்களா? பூண்டி கல்லூரி, நம்ம கல்லூரி, இதன் மாணவர் தலைவர், மாணவர்களுக்கு நன்மை செய்யனும்னு நினைச்சா உங்க

பிரச்சனைகளை எல்லாம் தீர்த்து வைக்கனும்னு நீங்க நினைச்சா என்னோட அன்புத்தம்பி, உங்க மேலே அக்கறை உள்ள ராஜ்சேகருக்கு மறந்திடாம ஓட்டு போடுங்கப்பா, ஓட்டு போடுங்க! என்ன செய்வீங்களா? வரட்டுமா...?" என்று -

சிவாஜியின் அழுத்தமான குரலில் பேசுவேன். சிம்மக் குரலோனின் அந்த கணீர் குரலும், அழுத்தம் திருத்தமான தமிழ் உச்சரிப்பும் எல்லோரையும் ஈர்க்கும். அனைவரையும் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கும்.

மாணவர்கள் கைதட்டிச் சிரிப்பார்கள். அடுத்த நிமிடம் ஹாரனை வாங்கி “அன்பான மாணவர்களே, நம் ராஜ்சேகரனுக்கு இப்போது புரட்சித்தலைவர் ஓட்டு கேட்பார்” என்று என்னை உச்சப்பிவிடுவார்கள். “ம்... பேசு... பேசு!”

நான் ஹாரனை வாங்கி எம்.ஐ.ஆர். போல குரலை மாற்றி, “என் உபிரினும் மேலான ரத்தத்தின் ரத்தங்களே! நம்ம ராஜ்சேகரன் யாரு? ஓடி ஓடி உழைக்கிற தம்பி! ஓடி ஓடி

Dr.R. Seetharaman addressing "Growing opportunities prevail between Qatar and USA" - Washington -2013

உழைக்கனும் ஊருக்கெல்லாம் கொடுக்கனும்னு நான் பாடியிருக்கேன். உங்களுக்காக ஓடி ஓடி உழைச்ச, உங்க பிரச்சினைகளை எல்லாம் தீர்த்து வைக்கிற என் பாசத்திற்குரிய தம்பி ராஜ்சேகரனுக்கு மறந்திடாம ஓட்டு போடுங்க... மறந்திடாதிங்க! அன்னா நாமம் வாழ்க்க!”

இதற்கும் மாணவர்கள் விசிலடித்துக் கைதட்டி பேச்சை ரசிப்பார்கள்.

அடுத்து கலைஞர்!

“உடன் பிறப்பே! கடவிலிருந்து அலையைப் பிரிக்க முடியாதது போல, கண்ணிலிருந்து இமையைப் பிரிக்க முடியாதது போல...

நம் கண்ணின் மனிபோன்ற தம்பி ராஜ்சேகரனிடமிருந்து உழைப்பை பிரிக்க முடியாது, உன்மையைப் பிரிக்க முடியாது!

வருங்கால தானைத் தலைவர்களான மாணவர்களுக்கு ஒரே தலைவன், உன்னத்த் தலைவன், ஒப்பற்ற தலைவன் ராஜ்சேகரன் என்பதை மறக்காமல் வாக்களித்து வெற்றி பெறச் செய்யுங்கள்!

வாழ்க தமிழ்... வளர்க தமிழினம்....”

இந்த குரலை மாற்றிப்பேசுவது நான் ஏழாவது படிக்கும் போதே கற்றுக்கொண்ட வித்தை. விளையாட்டாக முயற்சி செய்து பார்த்து. நன்றாகவே அது எனக்கு கை வந்து விட்டிருந்தது. மாணவர்கள் சும்மா ஜாலிக்கு அடிக்கடி என்னை பேசச் சொல்லி ரசிப்பார்கள்.

அது கல்லூரித் தேர்தல் காலத்தில் இந்த அளவுக்குக் கைகொடுக்கும் என்று நானே எதிர் எதிர்பார்க்கவில்லை.

மாணவர் தேர்தலின் போது தேர்தலில் போட்டியிடும் நபரைவிட பல குரலில் பேசிய நானே கதாநாயகன் போல ஆக்கப்பட்டுவிடுவேன்!

ஒரு சமயம்...

கல்லூரி ஆண்டு விழாவிற்கு திருச்சி வாணோலி நிலைய இயக்குனர் தலைமை தாங்கினார்.

நான் திருவிளையாடல் திரைப்படத்தில் சிவாஜியும் நாகேசும் பேசும் வசனத்தை கொஞ்சம் மாற்றி இருவர் குரலிலும் பேசி நடித்தேன்.

இந்த பலகுரல் நிகழ்ச்சி மாணவர்களிடையே மிகப்பெரிய வரவேற்றைப் பெற்றது.

வாணோலி நிலைய இயக்குநர் ‘யார் இந்த பையன்?’ என்று என்னைப் பற்றி விசாரித்தார். பிறகு என்னை அழைத்துப் பாராட்டி-

“வாணோலி நாடகங்களில் நடிக்க விருப்பமா?” என்று கேட்டார். நான் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொண்டேன். ஏனென்றால் வாணோலி மூலம் என் புகழ் பரவும் என்பதற்காக அல்ல.

Honorable Mayor of Kochi Jony Chammany officially Inaugurates the launch of New Products of DBFS – India -2015

புகழ்... நிச்சயம் வேண்டும். எந்த ஒரு கலைஞருக்கும் அது அவசியம். அதுவே அவனை உற்சாகப்படுத்தும். மெருஷாட்டும், ஆனால் அந்த சமயம் எனக்கு பிரதானமாக தெரிந்தது. புகழ் அல்ல பணம்! அதை வைத்து என் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்வதுடன் பெற்றோரின் பாரத்தையும் குறைக்கலாம். முடிந்த அளவில் அவர்களுக்கும் உதவலாம் என்கிற உந்துதல்.

வாணோலி நாடகத்தில் நடித்தால் பணம் தருவார்கள் என கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அது முதற்கொண்டு மாதந்தோறும் நான் வாணோலி நாடகங்களில் நடித்து வந்தேன்.

இன்று சுற்றுச் சூழலைப் பாதிக்கும் காரணிகள் நம்மை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

நிலம், நீர், காற்று ஆகிய மூன்றாம் திட, திரவ, வாயுப் பொருள்கள் கழிவுகளால் பாதிப்பட்டிருக்கின்றன.

மக்களால் அன்றாடம் பயன்படுத்தப்பட்ட பின் கழிவாக எறியப்படும் குப்பை, விவசாயக்கழிவுகள், தொழிற்சாலைக் கழிவுகள் - இவற்றால் நிலமும், வீடுகளின் மூலம் வெளிவரும் கழிவு நீர், தொழிற்சாலை கழிவுகள் - இவற்றால் நீரும், போக்குவரத்து வாகனங்கள் தொழிற்சாலைகள் வெளிப்படுத்தும் நஷ்கப்புகை, அனுமின் நிலையங்கள் வெறியேற்றும் கதிரியக்க மாசு - இவற்றால் காற்றும் பெருமளவில் மாசடைந்து வருகின்றன.

இன்று எங்கள் தோகா வங்கி உலகம் முழுவதும் பசுமையை உருவாக்க மரங்களை வளர்த்து சமூக நலமாகவும், வணிகமாகவும் செய்யும் திட்டத்தை ஏற்றுள்ளது.

இந்த சுற்றுப்புறச்சூழலை மாசுபடுத்தும் விஷயங்கள் பற்றி ஒரு நாடகத்தைப் பல நாடுகளில் நடத்தி இருக்கிறேன்.

உலகப்புகழ் பெற்றிருக்கும் தோகா வங்கியின் அன்றைய துணைத்தலைமை நிர்வாகியாக இருந்து நான் இதனை நாடகப் பாங்கில் நடத்துவதை பல நாட்டு மக்கள் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்திருக்கின்றனர்.

எந்த விஷயத்தையும் நேரடியாக போதிக்காமல், வெகு ஜனங்களும் ரசிக்கிறபடி, அவர்களுக்கும் புரிகிறபடி, அவர்களும் உணருகிறபடி எனிமைப்படுத்தி சவாரஸ்யமாய் கொடுத்தால் அது நன்றாக மனதில் பதியும்.

கருத்துகளை இப்படி நாடகப் பாங்கில், அதற்கான உடை அணிந்து அதற்கான குரலில் பேசி நடிப்பது கல்லூரியும், வாளொலி நிலையமும் எனக்கு கற்றுக்கொடுத்தவை.

தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் கல்லூரிகளுக்கு இடையே நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் எங்கள் கல்லூரியின் சார்பில் நான் நடித்த நாடகம் முதல் பரிசு பெற்றது.

விழாவில் கலந்துகொண்டு பரிசுளிக்க இசைஞானி இளையராஜா வந்திருந்தார்.

முழுமையாக எல்லா நாடகங்களையும் பார்த்து நான் தயாரித்து நடித்த நாடகத்திற்கு முதல் பரிசு என்று நடுவர் குழு அறிவித்தது.

Dr.R. Seetharaman Receiving “Banking Innovator” at the 2014 Indian Innovator Awards – Dubai-2014

எங்கள் கல்லூரி மாணவர்களின் கரவொலியில் அரங்கம் அதிர்ந்தது.

இசைஞானி மேடைக்கு வந்தார். வெள்ளை வேட்டி, வெள்ளை ஜிப்பா - தாடி, நெற்றியில் திருநீறு சந்தனம். இசையை தன் முச்சாக ஜீவனாக, இசைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்த இசை மேதையின் கைகளினால் நான் பரிசு பெற்றேன்.

நான் முதன்முதலில் வாளொலி நாடகத்தில் நடித்த அந்த நிகழ்வு என்றும் என்னால் மறக்க முடியாதது.

அது ஒரு சமூக நாடகம். நான் அதில் செல்வந்தனாக நடித்தேன்.

அந்த நாடகம் ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் 11.00 மணிக்கு வாளொலியில் ஓலிபரப்பாகும் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது.

கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் அந்த நாடகத்தை ஞாயிறு என்பதால் அவரவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் கேட்க ஆவலாய் காத்திருந்தனர்.

கோடைஸ்வரராக நான் நடித்த நாடகத்தை நான் என் நண்பன் வீட்டிலே தான் கேட்டேன். ஏனென்றால் எங்கள் வீட்டில் வாளொலிப் பெட்டி இல்லை.

சொந்தமாக ஒரு வாளொலிப் பெட்டி வாங்கும் அளவு எங்களுக்கு அப்போது வசதி இல்லை.

வாளொலி என்பது ஒரு அறிவு பூர்வ பொழுது போக்கு சாதனம். இன்றைக்கு தொலைக்காட்சிகளில் நாடகம், சினிமா, சீரியல்கள் போல அன்று வாளொலிதான் எல்லாவற்றிற்கும்.

சினிமாப் படங்கள், பட்டிமன்றம், நாடகங்கள், கிரிக்கெட், யாராவது இறந்துவிட்டால் நேரடி ஓலிபரப்பு - செய்திகள், விரும்பிக் கேட்டவை, விவிதபாரதி விளம்பரங்கள் என. வாளொலி நிச்சயம் உபயோகமான ஒன்றாக இருந்தது.

குடும்பத்தினர் அனைவரும் அதற்கு ரசிகர்கள். எங்கள்

வீட்டிலும் கூட அதற்கு ஆசைப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அதற்கான வசதியில்லை. அடிப்படைத் தேவைகளுக்கே அல்லாடும் போது போழுது போக்கிற்கு ஆசைப்படமுடியுமா?

ஆனாலும் கூட அம்மாவோ, நானோ உடன் பிறப்புக்களோ அதற்காக வருந்தினதில்லை.

இது அப்பா கற்றுத்தந்த அல்லது அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட பாடமாக இருக்கலாம்.

எல்லோருக்குமே எல்லாம் அமைந்து விடுவதில்லை. கிடைத்து விடுவதில்லை. அதற்காக இல்லாதவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தாமலா இருக்கிறார்கள்? இருப்பதற்கு மகிழ்வேண்டும். உள்ளதை வைத்து திருப்திப்பட வேண்டும். நமக்கு என்ன முடியுமோ -

அதற்குள் வாழுப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். சும்மான்னாலும் அதில்லை... இதில்லை என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தால் நிம்மதி போகும். உள்ளதையும் அனுபவிக்க முடியாது. “இல்லை” என்பதை என்றைக்குமே ஒரு குறையாகவோ

Dr.R. Seetharaman Receiving NRI Foundation Excellence Award by Honorable Mr. Arun Jaitly, Indian Finance Minister – India -2015

கூடு முயற்சி...

“சா மியே ஜயப்பா... சாமியே ஜயப்பா...!”

ஜயப்ப பூஜை கோலாகலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அப்போது எனக்கு எட்டு வயதிருக்கும்.

அரியலூரில் எங்கள் குடும்பம் இருந்த நேரம் அது.

என் தந்தை ஜயப்பனுக்கு மாலை போட்டிருந்ததைப் பார்த்து சாமி கும்பிட மலைக்கு வருவேன் என்று நானும் அடம் பிடித்தேன்.

“வேண்டாம். அந்த பாதையில் உன்னால் முடியாது” என்று அப்பா எடுத்துச் சொன்னார்.

ஆனால் அங்கிருந்த குருசாமி அய்யர்வாள் “பையன் வரட்டுமே.... உமக்கென்ன. இது ஜயப்பன் விருப்பம் போலும்” என்றார். அதன் பிறகும் மறுத்தால் நன்றாக இருக்காது என்று அப்பாவும் சம்மதித்தார்.

உடனே என்னைக் குளிக்க வைத்து ஒரு காவித்துண்டைக் கட்டுவித்து நெற்றி நிறைய திருநீறு பூசி குருசாமியுடன் நிற்க வைத்தார்.

Dr.R. Seetharaman Receiving 4th Rajiv Gandhi Excellence Award – India -2013

குருசாமி என் கழுத்தில் ஒரு உருத்திராட்ச மாலையைப் போட்டு,

“பார்த்தீரா... சாட்சாத் ஜயப்பனே வந்தது போல இருக்கிறது!” என்று பிரகாசமானார்.

அதிலிருந்து நான் அந்தக் கோவத்திலேயே பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போனேன்.

ஆசிரியர்கள் என்னை கொஞ்சம் மரியாதையுடன் பார்க்கத் தொடங்கினார். அந்த மரியாதை எனக்கல்ல என்பதும் ஜயப்பனுக்கு என்பதும் தெரிந்தாலும் கூட உள்ளுக்குள் ஒரு உற்சாகம். புத்துணர்ச்சி.

இந்த சிறு பையனால் அத்தனை தூரம் நடக்க முடியுமா என்பது அவர்களின் ஜயப்பாடு.

சக மாணவர்கள் என்னை ஆசிரியமாகவும் ஒருவித பொறுமையுடன் பார்த்தனர்.

மற்ற பள்ளி அலுவலர்கள் மற்றும் நண்பர்கள் எல்லாம் “ராமா” என்று கூப்பிடுவதை விட்டுவிட்டு “சாமி, சாமி” என்றும், சக ஜயப்ப பக்தர்கள் “வாங்க கண்ணிசாமி” என்றும் அழைக்க எனக்குள் பெருமை பிடிப்பாது. பூரிப்பு!

காலையும் மாலையும் நீராடிய பின் அம்மா பூஜையறையில் என்னை அமரவைத்து ஜயப்ப மந்திரத்தை 108 முறை சொல்லச் சொன்னாள்.

அன்று நடந்த ஜயப்ப பூஜைக்கு நிறைய கூட்டம், நான் குருசாமிக்குப் பக்கத்திலேயே நின்றேன். இது குருசாமியின் கட்டளை.

அவருக்கு பத்தியை எடுத்துக்கொடுப்பது, மைக்கை சரிசெய்வது, பூ எடுத்துக்கொடுப்பது, சந்தனம் எடுத்துக் கொடுப்பது - இப்படி சின்னச் சின்ன உதவிகள் அவர் கேட்கும் போதெல்லாம் செய்வதற்காக என்னைப் பக்கத்திலேயே நிற்க வைத்திருந்தார்.

பல ஜயப்ப சாமிகள் மாறிமாறி பக்திப் பாடல்கள் பாடினார்கள். ஒரு சாமி ஆர்மோனியம் வாசித்தார். இரண்டு சாமிகள் தபேலா வாசித்தார்கள்.

அந்த இடமெங்கும் விழுதி வாசனையும், பூக்களின் வாசனையும், சந்தன வாசனையும் கலந்து வீசிக்கொண்டிருந்தன.

கூட்டத்தில் இருந்த அனைவரும் பக்திப் பாடல்களையும், ஜயப்ப மந்திரங்களையும் பின்பாட்டு பாடினர்.

**“பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்கு
சாமியே ஜயப்பா! ஜயப்பா சாமியே!
கல்லும் முள்ளும் - காலுக்கு மெத்தை!
சாமியே ஜயப்பா! ஜயப்பா சாமியே!”**

குருசாமி கூட்டத்தைக் கவனித்தார். அவருக்கு முன்னால் கொஞ்சம் தன்னி உட்கார்ந்திருந்த ஒரு பெண் குழந்தை, 8 வயது சிறுமி எந்த மந்திரத்தையும் சொல்லாமல் உட்கார்ந்திருந்தாள். குருசாமி ரொம்ப நேரம் அந்த சிறுமியைக் கவனித்தார்.

நான் குருசாமி பார்ப்பதைக் கவனித்து அந்த சிறுமியின் பக்கம் திரும்பினேன்.

பஜனைக்கு வந்தால் பாட வேண்டியது தானே எல்லோரும் பாடல்களைத் திரும்பப் பாடும்போது இந்த சிறுமி மட்டும் ஏன் மௌனமாய் இருக்கிறாள்?

குருசாமி, அந்த சிறுமியின் அருகிலிருந்த அவள் தாயிடம் ‘பாடச் சொல்லுங்கள்’ என்று சைகை காட்டினார்.

அதற்கு அந்தத் தாய் ‘அவளுக்கு பேச்சு வராது சாமி’ என்று சைகையில் பதிலளித்தாள்.

எனக்கு அதிர்ச்சி. ‘பாவம் ஊமை! இவளுக்கு ஏன் இந்தக் கொடுமை... ஜயப்பா... நீ இவளை சரிபண்ணக்கூடாதா... என்று மனதிற்குள் வேண்டுதல் ஓடிற்று.’

குருசாமி அந்த சிறுமியை அருகில் அழைத்தார். எழுந்து தன் அருகில் வந்த சிறுமியின் நெற்றியில் ஜயப்பனின் பாத்திலிருந்து திருநீற்றை பூசிவிட்டு வாயைத்திறக்கும் படி சொல்லி கொஞ்சம் திருநீறு போட்டு போ என்றார்.

அந்த சிறுமி திரும்பவும் தன் இடத்தில் போய் அமர்ந்துகொண்டாள். குருசாமி, எல்லா சாமிகளும் இந்த குழந்தைக்காக வேண்டிக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

நான் அந்த நிகழ்ச்சி அத்துடன் முடிந்துவிட்டது என நினைத்துக் கொண்டு குருசாமிக்கு உதவிக்கொண்டும் பஜனைப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டும் இருந்தேன்.

திடீரென அந்த சிறுமியின் தாய் ஆவேசமாக கத்தியது எல்லோரையும் அவள் பக்கம் திரும்ப வைத்தது.

“சாமி... சாமி... என் மகள் பேசுறா சாமி, சாமி சாமி என் மகளுக்கு பேச்சு வந்திடுச்ச சாமி!”

அந்த தாயின் முகத்தில் சந்தோச வெளிச்சம்! அந்த சிறுமி கண்களை மூடிக்கொண்டு ‘சாமியே ஜயப்பா... ஜயப்பா சாமியே!’ என்று நெகிழ்வுடன் மந்திரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

நேற்று வரை, சற்று நேரத்துக்கு முன்வரை பேச்சு வராது ‘ஊமையாய் இருந்த குழந்தை பேசிவிட்டது.’

ஜயப்ப பக்தர்களின் குரல், மகிழ்ச்சியில் ஜயப்பனுக்கு நன்றிப் பெருக்கில் அந்த தெருவே கேட்கும் அளவிற்கு உயர்ந்தது.

அந்த சிறுமியின் தாய் குருசாமியின் காலில் விழுந்து கண்ணீர் மல்க சாமி... சாமி... என்று நெக்குருகினாள்.

அங்கிருந்த எல்லா சாமிகளின் காலிலும் அவள் விழுந்து விழுந்து வணங்கினாள்.

தன் மகளையும் விழுந்து வணங்கச் சொன்னாள். அதுவரை தன் மகளின் பேச்சைக் கேட்காத அந்தத் தாய்க்கு ‘ஜயப்பா’ என்ற அந்த மகளின் குரல் தேனாமிர்தமாக இருந்தது.

அதற்குள் அந்த செய்தி அரியலூர் மட்டுமின்றி காட்டுத்தீபோல் பக்கத்து ஊர்களுக்கும் எல்லாம் பரவி -

அடுத்த நாள் புதிதாக பலர் குருசாமியிடம் மாலை போட்டுக் கொண்டனர்.

ஜயப்பன் அருளால் அந்தக் குழந்தை பேசியது என்றாலும், அங்கிருந்த ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஜயப்ப சாமிகளின் பஜனைப் பாடல்கள், அந்தக் குழந்தை பேசவேண்டும் என்று அவர்கள் கூட்டாக வேண்டிக் கொண்டது இவைதான் அந்த அதிசயத்தை நிகழ்த்தியதோ என்று நினைத்தேன்.

அன்று கூட்டு முயற்சியின் பலன் எனக்குத் தெரிந்தது. இன்றும் நான் தலைமை ஏற்றிருக்கும். தோகா வங்கியின்

Inaugural function of 58th Art & Dance Festival.

மிகப்பெரிய வெற்றிக்கு கூட்டு முயற்சியே காரணமாயிருப்பதைக் காணகிறேன். இந்த உலகத்தில் பல வெற்றிச் சாதனைகள் கூட்டு முயற்சியால் நடந்திருக்கின்றன.

இரு நிறுவனத்தில் கூட்டு முயற்சிக்குத் தயாராயிருப்பது வேலை செய்கிறவர்களை ஊக்குவிக்கும்.

தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ளவர் ஒரு தூண்டுகோல்தான், வெற்றி தன்னால்தான் என்று யாராவது நினைத்தால் அது தோல்வியின் தொடக்கம் என்று சொல்லலாம்.

சின்ன வயதில் படித்த ஒரு கதை.

தீப்பெட்டியும், தீக்குச்சியும் பேசிக்கொண்டதாம் தீக்குச்சி தீப்பெட்டியைப் பார்த்து கேட்டது - “நாம் இரண்டு பேரும் தான் மோதிக்கொள்கிறோம். ஆனால் உனக்கு ஒன்றும் ஆவதில்லை. நான் மட்டும் எரிந்து சாம்பலாகி விடுகிறேனே ஏன்?”

அதற்கு தீப்பெட்டி சொன்ன பதில் “என்ன செய்வது, உனக்கு மன்னைக்கனம் அதிகமாயிருக்கிறது! அதனால் தீய்ந்து போகிறாய்!”

அந்த ஊமைக்குழந்தை பேசியதற்கு காரணம் ஜயப்பன் அருளும், ஜயப்ப பக்தர்களின் வேண்டுகோளும் என்று தான் எங்கள் குருசாமி நினைத்தார். அடுத்த நாள் பகல் 11.00 மணி இருக்கும் அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை நான் வீட்டில் இருந்தேன். இரண்டு ஜயப்ப சாமிகள் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தனர். அவர்கள் யார், எவர் என எனக்குத் தெரியாது.

என்னிடம் “எங்கே சாமி உங்க அப்பா” என்றனர். என் அப்பா ஏதோ ஒரு காரியமாகப் போயிருந்தார். சத்தம் கேட்டு அம்மா வெளியே வந்தாள்.

ஜயப்ப சாமிகள் என் அம்மாவிடம், “அம்மா, நாங்க மதியம் சாப்பிட உங்க வீட்டுக்கு வருகிறோம்!”

அம்மா “அதனாலென்ன... வாங்க!” என்று சொல்லிவிட்டு என்னைப் பார்த்தாள். திடீரென வருகிறோமே... இவர்களுக்கு முடியுமா... சாப்பிட வரலாமா... என்றெல்லாம் கேட்காமல். வந்த வேகத்திலேயே கிளம்பிப் போயினர்.

அம்மா கையைப் பிசைந்து கொண்டு கண்கலங்க நின்றிருக்க, “என்னம்மா? ” “என்றேன். எனக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை.

“டேய் ராமா... வீட்டில் பிடி அரிசி இல்லை. சாமிகள் சாப்பிட வரதா சொல்லிட்டுப் போயிருக்காங்க. இப்போ என்ன செய்யறது?”

அம்மாவின் கலக்கம் அப்போது தான் எனக்குப் புரிந்தது. என்ன செய்வது...?

இந்த இக்கட்டிலிருந்து அம்மாவைக் காப்பது எப்படி? ஓடிப்போய் சாமிகளிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி வரவிடாமல் செய்துவிடலாமா...?

Dr.R. Seetharaman addressing at the SME Businesses Condave - India -2013

ம்கூம்... வேணாம். அம்மா வருத்தப்படுவாள். அரைமணி நேரம் ஒரே மன உளைச்சல்!

எதிர்பாராமல் - அப்போது -

“மாமி ... மாமி” என்று வாசற்படியில் யாரோ அழைக்க, அம்மா போனாள்.

“என்ன மாமி அய்யர் மாலை போட்டிருக்காராமே... மலைக்குப் போறாராமே... எங்களுக்கும் வேண்டிக்க சொல்லுங்க” என்று இரண்டு பெண்கள் பக்தியோடு உள்ளே நுழைந்தனர்.

வந்த வேகத்திலேயே அவர்கள் -

“இந்தாருங்க...” என்று இரண்டு பைகளை நீட்டினர். அந்தப் பையில் அரிசி, காய்கறிகள் எல்லாம் இருந்தன. அப்புறம் என்ன...?

மதியம் 2.00 மணிக்கு ஜயப்ப சாமிகளுக்கு சாப்பாடு தட்புலாக நடந்தது.

புராணக் கதைகளில் இது மாதிரி படித்திருந்த எனக்கு அந்த அற்புத்தை கண்கூடாக காணும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

வறுமை என்று தெரிந்தும் கூட அந்த ஜயப்ப சாமிகளை சாப்பாடு கேட்டு வீட்டுக்கு அனுப்பினது யார்?

வீட்டில் சமையலுக்கு வேண்டிய பொருட்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட நம்பி வந்தவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது என்று சரி என அம்மாவை ஓப்புக்கொள்ளச் சொன்னது யார்?

அப்புறம் கதிகலங்கி நிற்கும் போது சம்மந்தமேயில்லாத பெண்களை அனுப்பி பொருட்கள் தரச் சொன்னது யார்?

அந்த வயதில் எத்தனை யோசித்தும் எனக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை. சாப்பாடு பரிமாறி, வந்தவர்கள் பசியாறினதைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்ட அம்மாவின் கருணை முகம் இன்னமும் என் மனதில் இருக்கிறது.

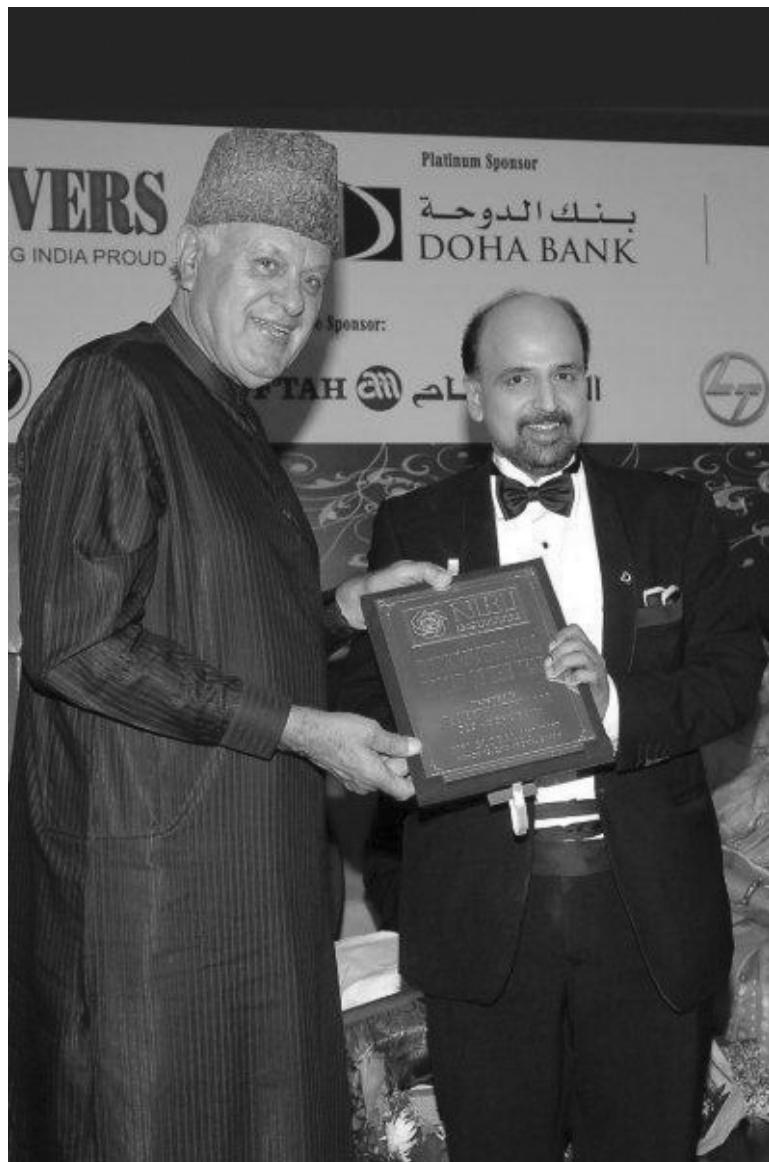
அன்று மட்டும் வாக்கு கொடுத்தபடி சாப்பாடு தயார் பண்ண முடியாமல் போயிருந்தால் அம்மா எவ்வோ கஷ்டப்பட்டிருப்பாள்!

இதிலிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டது ஏராளம். வறுமையோ, கொடுமையோ, அது நம்மைச் சார்ந்தது. பசி என்று வந்தவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது.

சோதனைகள் நமக்கு எந்த ரூபத்திலும் வரலாம். எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம். அதற்காக மனம் கலங்கிவிடக்கூடாது. ஈகையை வெறுக்கவோ, விட்டுவிடவோ கூடாது. மனதார நாம், செய்யும் நல்ல காரியங்கள் நிச்சயம் நம்மைக் காப்பாற்றும்.

அதை எனக்கு உணர்த்த - படிப்பிக்கத்தான் ஜயப்பன் அன்று அவர்களை அனுப்பி வைத்தான் என நினைத்துக் கொண்டேன்.

Dr.R. Seetharaman Receiving International Indian of the Year Award from H. E. Dr. Farooq Abdullah during the 2nd NRI Global Summit - Doha - 2010

EUROPEAN UNIVERSITY CENTER FOR MANAGEMENT STUDIES

The board of Trustees of European University Geneva (Switzerland)
has decided to confer the Degree of Honoris Causa to

Raghavan Seetharaman

Because of your expertise, achievement and invaluable contribution to the banking, trade and investment industry; because of your distinguished academic background; because of your extensive experience in integrating people, process, technology and re-engineering; because of your excellence in handling multi-dimensional functions; because of your commitment to Corporate Social Responsibility, global warming and climate change; because of your committed leadership; because of your love of family and friends, and your generous spirit with unequalled positive attitude. The European University by actions of its Board of Trustees is honored to present you with this Degree of Doctor of Civil Laws, Honoris Causa on the 20th of June 2012 at Geneva.

Dr. Dirk Craven
President

Doctorate of Civil Laws of Honoris Causa 2012 by European University

Dr.R. Seetharaman addressing at
“International Arab Banking Summit 2014” –
France -2014

பணம்... பணம்...

மாயவரம் தேசிய உயர்நிலைப்பள்ளியில் நன்றாக படித்துவிட்டு நேஷனல் மெரிட் ஸ்காலர்ஷிப் பெற்றேன். ஒரு சமயம், அப்படி கிடைத்த பணம் 400 ஐ கல்லூரி நண்பன் துரையிடம் கொடுத்திருந்தேன்.

“எங்கம்மாவுக்கு உடல் நிலை சரியில்லை. ஆஸ்பத்திரி செலவுக்கு பணம் வேண்டும். உதவி பண்ணு 4 நாளில் திருப்பித் தந்து விடுகிறேன்” என்று அழுது - கெஞ்சி பணத்தை அவன் பெற்றிருந்தான்.

எனது இரக்க குணம் - பணத்தை கொடுத்துவிட்டேன்.

கடன் வாங்கியதற்கு அடுத்த நாளிலிருந்து அவன் கல்லூரிக்கு வரவில்லை.

ஒரு நாள் ஆயிற்று, இரண்டு நாள் ஆயிற்று, மூன்று நாளும் முடிந்தவுடன் நான் பயந்து விட்டேன். நண்பனுக்கு உதவி செய்ய ஆசைப்பட்டு கொடுத்த பணத்திற்கு ஆபத்து வந்து விட்டதோ?

அந்தக் காலத்தில் 400 ரூபாய் என்பது எங்கள் வீட்டிற்கு 4 லட்சம் போல, கல்லூரிக்கு பீஸ் கட்ட வேண்டிய நாள் கடந்து விட்டிருந்தது.

Dr. R Seetharaman addressing to the ICAI Abu Dhabi Chapter Members -2014

என்பால் அன்பு கொண்ட கல்லூரி முதல்வர் கோவிந்தசாமி என்னை தேடி வந்துவிட்டார்.

“என்ன ராமா, கல்வி உதவி தொகை வாங்கினாய். அப்புறம் ஏன் பீஸ் கட்ட தாமதம். உன் பெயர், பீஸ் கட்டாதவர் பட்டியலில் உள்ளதே? என்ன ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தில் மளிகை சாமான் வாங்கிட்டியா?” என்றார்

“நான், 2 நாள்ல பீஸ் கட்டுறேன்” என்று சொல்லி முடித்து அங்கிருந்து கிளம்பினேன்.

“ரெண்டு நாள்ல பீஸ் கட்டலேன்னா காலேஜாக்கு வராதே” என்று சொல்லி விட்டு சென்றுவிட்டார்.

‘இனியும் பொறுக்கமுடியாது’ - காலையில் வீடு, வீடாக பேப்பர் போட்டுவிட்டு 15 கி.மீ. தள்ளியிருந்த துரையைச் சந்திக்க அதிகாலையில் சைக்கிளில் பறந்தேன்.

உயர்நிலைப்பள்ளியில் என் தமிழ் வாத்தியார் சொன்ன, ராமகிருஷ்ணருடைய கதை எனக்கு எப்போதும் நினைவில் இருக்கும்.

ஓற்றையடிப் பாதையில் வழக்கமாக காலையில் ஒரு பாம்பு, தன் புற்றிலிருந்து பறப்பட்டுச் செல்லும். அந்த வழியில் அதுவரை தன் வளையில் வெளியே இருக்கும் தவளை, பாம்பு வந்ததைப் பார்த்தவுடன் தன் வளைக்குள் ஓடி ஒளிந்து கொள்ளும்.

இது வழக்கமாக நடந்து கொண்டிருந்த ஒன்று. ஒரு நாள் பாம்பு வரும்போது தவளை வளைக்குள் போகாமல் தெரியமாக நின்றதாம்.

தவளை நகர்ந்தவுடன் பார்த்தால், தவளையின் கீழே காலனா காசின் மேல் இருந்ததும், தவளைக்கே ஒரு தெரியம் வந்து விட்டிருந்தது.

அப்படியென்றால் இந்தப் பணம், மனிதனுக்கு எவ்வளவு தெரியத்தை, நம்பிக்கையைக் கொடுக்கும்.

திருவள்ளுவரும் பொருள் அதாவது பணம், செல்வம் உள்க்கு இல்லையென்றால், இந்த உலகத்திலே வாழத் தகுதியே இல்லை என்பார்.

துரையின் வீடு தஞ்சாவூர், மன்னார்குடி சாலையில் வடுவூரில் இருந்தது.

மனதில் பல்வேறு சிந்தனைகள். இந்தப் பணம்தானே எங்கள் குடும்பத்தை இந்தப் பாடுபடுத்தியது.

இந்தப் பணம் தானே பத்து வருடங்களாக என் தாயையும், தந்தையையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து வாழவைத்தது!

இந்தப் பணம்தானே படிக்கின்ற காலத்திலேயே மற்ற மாணவர்கள் போல இருக்கவிடாமல் என்ன வீடுவீடாக பேப்பர் போட வைத்தது.

Dr. R Seetharaman addressing Global Business Meet - London -2014

பெட்டிக்கடைகளில் வேலை பார்க்க வைத்தது! இந்தப் பணம் எனக்கு சவாலாக இருந்தது.

மகாபாரதத்தில் அர்ச்சனன் தேர் மீது நிற்கிறான். கிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

“அர்ச்சனா.. நீ எப்போதும் ஒரே சீரான நிலையில் இருக்க வேண்டும். அதுதான் யோகம்!” மனிதர்கள் இன்பம் வந்தால் துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள். துன்பம் வந்தால் துவண்டு போகிறார்கள்.

இதுபோல் இருக்காமல் இரண்டு நிலையிலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பது தான் யோகம்.

பொதுவாக மனிதர்கள் இப்படி இருப்பதில்லை. குறைவாக ஊதியம் என்றால் ஒரு மாதிரியாகவும். அதிக ஊதியம் என்றால் ஒரு மாதிரியாகவும் வேலை செய்கிறார்கள்.

கிடைக்கிற பலனைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் காரியத்தை சிறப்பாக முடிக்க வேண்டும்.

Dr. R. Seetharaman Receiving 4th Rajiv Gandhi Excellence Award – India -2013

முதல் நாள் நடந்த உபன்யாசத்தில் பாகவதர் இதை விஸ்தாரமாக கூறியது நினைவில் தட்டிற்று.

கால்கள் சைக்கிளை வேகமாக மிதித்துக்கொண்டிருந்தன. இன்னும் சில கிலோ மீட்டர் வண்டி ஓட்ட வேண்டும். ஆனாலும் தயங்கவில்லை. தளரவில்லை. ஒன்றைத் தீர்மானித்துவிட்டால், செயலில் இறங்கிவிட்டால் அதை முடிக்காமல் நான் ஒய்வதில்லை. இந்த சுபாவம் சிறுவயதிலிருந்தே எனக்குள் சமூன்று கொண்டிருக்கிறது.

அன்றைக்கு ஒரு நாள் மனதில் சமாதானம் இருந்தது. நன்பன் நல்லவன். அம்மாவிற்காகத்தானே வாங்கினான்.. கூடிய சீக்கிரம் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவான் என்று நம்பினேன்.

ஆனால்.. ஒரு வாரமாகியும் அவனிடமிருந்து எந்தத் தகவலும் இல்லாமல் போகவே பயமாயிற்று. பணத்தையும் காணோம், அவனையும் காணோம்.

Dr.R. Seetharaman addressing the Global Warming Seminar – Washington -2007

இனியும் காத்திருக்க முடியாது என்று அவனை தேடி சைக்கிள் பயணம். அவன் மேல் கோபமிருந்தாலும் கூட, மனதிற்குள் அவனது தாய்க்கு எதுவும் நேர்ந்திருக்கக் கூடாது என்ற பிரார்த்தனை.

ஒருவேளை அவருக்கு ஏதாவது என்றால், அவனிடம் பண்த்தை எப்படிக் கேட்க முடியும்? அவன் செலவழித்திருந்தால்..?

குழப்பங்களுடன் அவனது வீட்டை அடைந்து கதவைத் தட்டினேன்.

“துரை... துரை!” என்று கத்தினேன். சைக்கிள் மிதித்ததில் மூச்சு வாங்கி, உடல் வியர்த்துக் கொட்டிற்று.

சற்று நேரத்தில் கதவு திறக்கப்பட்டு, “யார்... யாருப்பா நீ..?” என்று அசுவாரஸ்யத்துடன் வெளியே வந்தது அவனது தந்தை!

அம்மாவுக்கு உடம்புக்கு முடியலை என்றானே. ஒருவேளை சரியாகியிருக்குமோ...? சரியான வரை சந்தோஷம்.

“கேட்டேனில்லே... யாரு நீ... என்ன வேணும்?”

Dr.R. Seetharaman Honored by Sri S.P. Balasubramaniam

“சார்... துரை...”

“அவனுக்கென்ன இப்போ?” என்று அவர் ஆவேசப்பட்டார்.

“நா.. அவனோட கல்லூரி நண்பன்.”

“அதுக்கென்ன இப்போ...”

“அவனை பார்க்கணும்... தூங்குறானா..?”

“அவன் வீட்டிலில்லை!”

“வீட்டிலில்லையா... அப்புறம்?”

“ஓடிப்போயிட்டான்!”

“ஓடிப்... சார் என்ன சொல்றீங்க?”

“ ஏய்... வந்ததிலிருந்து பார்க்கிறேன்... இந்தப்பக்கம் கேள்வியா கேட்டுக்கிட்டிருக்காயே தவிர எதுக்கு வந்தேன்னு நீ சொல்லவேயில்லை.

“சார்... அது வந்து... அவன் எங்கிட்ட 400 ரூபாய் கடன் வாங்கி...” சொல்லி முடிக்கும் முன்பு. “நீதானா.. அது...

Dr. R. Seetharaman with H.E QCB Governor and other bankers

உன்னைத்தான் நான் தேடிக்கிட்டிருக்கேன்!“ என்று அவர் எனக்கு அறை விடாத குறை! சட்டென காதைப் பிடித்து இழுத்து அமர வைத்து, முறைத்தார்.

“விடுங்க...!” என்று திமிறினேன். “எதுக்கு என் மேல பாயற்றிங்க... நான் என்ன தப்பு பண்ணினேன்..?”

“அவனுக்கு எதுக்குப் பணம் கொடுத்தாய்.. ரொம்பப் பெரிய மனுஷன்னு நினைப்போா..?

“இல்லே சார்.. அம்மாவுக்கு உடம்பு முடியலேன்னான். உதவலாமேன்னுதான்...”

“உதவறதுக்கு நீ யார்ரா..? பேங்க்கா... இல்லை மார்வாடியா?”

அவர் என் கோபிக்கிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

“அவனுக்கு கெட்ட சகவாசம். ஒழுங்கா படிக்காம, கல்லூரிக்குப் போகாம ஊர் சுத்திகிட்டிருந்தான். கண்டிச்சுப் பார்த்தேன். கேட்கலை. கடைசியில உன்னிடம் பொய் சொல்லிப் பணத்தை வாங்கிட்டு பட்டணத்துக்கு ஓடிப்போயிட்டான்!”

எனக்கு பக்கென்றிருந்தது.

Dr.R. Seetharaman with Singapore Prime Minister

“சார்... அவன் சொன்னதை நம்பி.. அது என் ஸ்காலர்ஷிப் பணம். பீஸ் கட்டியாகணும்.”

எனக்கு அழுகை அழுகையாய் வந்தது.

“இப்போ அழுது என்ன பிரயோஜனம்? முன்பே நீ யோசிச்சிருக்கணும். என்னதான் நண்பளையிருந்தாலும் பணம்னு வரும் போது கறாராய் நடந்துக்கிட்டிருக்கணும்.”

அவன் சொல்றது உண்மையா... பணத்தை ஒழுங்காய் திருப்பித் தந்துவிடுவானா... அப்படியே அவன் சொல்வது உண்மையென்றாலும் அம்மாவின் மருத்துவத்திற்கு செலவு செய்துவிட்டால் திரும்ப எப்படி தருவான்? எந்த ஆதாரத்தை வைத்து அவனிடம் பணம் கொடுத்தாய்?

அவரது கேள்விகள் என்ன சாட்டையால் அடித்தது போலிருந்தது. ஆனால் அவை அத்தனையும் யதார்த்தம். அது மனதில் வைரமாய் பதிந்திருந்தது.

என் நிலைமையை உணர்ந்து அவரிடம் இருந்த சைக்கிள் - ஒரு கேமிரா இரண்டையும் என்னிடம் தந்தார். “இந்தா இதை

Dr.R. Seetharaman at World Malayalee Conference – Singapore -2008

Conversation with Maria Bartiroma

வித்து கிடைக்கிற காசில உன் காலேஜ் பீஸ் கட்டிக்கோ” என்று என்ன வழியனுப்பி வைத்தார்.

பின்னாளில், நான் பேங்கராக வெற்றிகரமாய் செயல்பட அந்த சம்பவம் பெரிதும் உதவிற்று.

ஒருவருக்கு பணம் தரும்போது அவரது கேரக்டர் - கெபாசிட்டி - கேபிடல் இந்த மூன்றையும் யோசித்து பார்க்க வேண்டும் என உணர்த்திற்று.

○

என் பேரன் ஆழட்டார்...

அது பி.காம். தேர்வு எழுதி, முடிவுக்காகக் காத்திருந்த சமயம்.

அப்போது தஞ்சாவூரில் ஒரு சைவ ஹோட்டலில் பில் போடும் வேலை பார்த்து வந்தேன்.

காலையில் 5 மணிக்கு போக வேண்டியிருக்கும். பகல் 10 மணியிலிருந்து 12.00 மணி வரை வீட்டுக்கு வந்து விட்டு பிறகு 12விருந்து இரவு 8.00 மணி வரை பில் போடும் வேலை.

மாதம் 200 ரூ சம்பளம்.

நான் பி.காம்., வரை படித்திருப்பது அந்த ஹோட்டல் முதலாளிக்குத் தெரியாது.

யாரோ ஒரு ஏழைப் பையன் என்பது மட்டும்தான் அவருக்குத் தெரியும்.

என் மீது அவருக்கு மிகுந்த மரியாதை! ஹோட்டலில் ஒரு காபி குடித்தால் கூட அதை என் கணக்கில் எழுதி விடுவேன்.

இது என்னைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயத்தை அவரிடம் ஏற்படுத்தி இருந்தது.

CNBC studiois NYSE.

ஒரு நாள் நண்பர்கள் வேகமாக ஹோட்டவுக்கு வந்து என்னிடம் “ராமா, ரிசல்ட் வந்துடுச்சுடா... இப்பதான் காலேஜிலே போய் பார்த்து வந்தோம். நீ பி.காமில் முதல் வகுப்பில் பாஸ் பண்ணி இருக்கடா” என்றார்கள்.

எனக்கு அதில் ஒன்றும் பெரிய மகிழ்ச்சி இல்லை. ஏனென்றால் பி.காம்., தேர்வில் எனக்கு முதல் வகுப்பு கிடைக்கும் என்பது தேர்வு எழுதும்போதே தெரிந்த ஒன்று. நான் பி.காம்., படித்தவன் என்றும் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றவன் என்றும் தெரிந்தபின். அந்த ஹோட்டல் முதலாளிக்கு மிகுந்த ஆச்சரியம்.

உடன் அவர் என்னை வியப்பாக பார்த்தார். அதன் பின் இரண்டு நாட்களில் “தம்பி, நீங்க நல்லா படிச்சவரு, உங்களை ஹோட்டல்ல இந்த வேலை செய்யச் சொல்ல என் மனசு ஓப்பல... இந்தாங்க உங்க சம்பளம்” என்று கூறி என்னை அனுப்பி விட்டார்.

எதிர்பார்த்தபடியே நிகழ்ந்துவிட்டது!

பர்ட்சை ரிசல்ட் வந்த சில நாட்களில், கல்லூரி முதல்வரிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது “திரு. சீதாராமனுக்கு முதல்வர் எழுதிக்கொள்வது, பி.காம்., தேர்வில்

சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதல் இடத்தை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். முதலாவதாக வருபவருக்கு வழங்கும் தங்கப்பதக்கம் தங்களுக்கு கிடைத்துள்ளது.

இது தங்களுக்கும், கல்லூரிக்கும் கிடைத்த பெருமை. தங்களை நிர்வாகமும், முதல்வரும் பாராட்டுகிறார்கள்.”

நன்பர்கள் என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு “கோல்டு மெடலிஸ்ட் சீதாராமன், கோல்டு மெடலிஸ்ட் சீதாராமன்!” என்று கோஷம் போட்டுக் கொண்டு எங்கள் தெருவில் பெரிய ஊர்வலமே வந்து விட்டனர் சினிமாவில் காண்பது போல.

கல்லூரியில் பி.காம்., முதலாமாண்டு படிக்கும்போது இரண்டாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு நான் டியூஷன் எடுப்பேன்.

அதேபோல இரண்டாம் ஆண்டு படிக்கும் போது மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கும்! அதில் பல சௌகர்யங்கள் இருந்தன. எனது அறிவுத் தேடலுக்கு விருந்து கிடைத்தது. அந்தந்த வருடத்துப் பாடங்களை நான் முன்பே முடித்துவிடுவேன்.

டியூஷனுக்குப் பணம் வாங்குவதில்லை. ஆனால் அடுத்த ஆண்டிற்குரிய புத்தகங்களையும், நோட்ஸ்களையும் எனக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதே எங்கள் ஓப்பந்தம். அந்த நாட்களில் அந்தந்த வருடத்துப் புத்தகங்களை பலரும் தூக்கிப் போட்டுவிடுவார். அல்லது பழைய புத்தகக் கடைக்கு விற்பர். புதிய பாடப்புத்தகங்கள் வாங்கும் செலவு எனக்கு மிகச்சம்!

பல நேரங்களில் என் வறுமையே என்னை நேர்மை படுத்தியிருப்பதாகவே உணர்கிறேன்.

பொதுவாக வறுமை என்பது ஒரு பாவம், அடிமைத்தனம் என்பார்கள். கையில் எதுவும் இல்லாத போது இருப்பவர்களுக்கு அடங்கிப் போக வேண்டிய கட்டாயம்.

உடற்பயிற்சிக் கூடத்திலுள்ள உபகரணங்கள் உடலை வலுப்படுத்த உதவுவதுபோல, வறுமை என்னையும் என் மனதையும் வலுப்படுத்த உதவியது.

எத்தனையோ வசதிபடைத்த மாணவர்கள் தேர்வில் தோற்றுப் போனார்கள். யோசித்துப் பார்க்கும்போது வசதி ஆக்கத்திற்கும் அறிவிற்கும் எதிரியாகவே தெரிகிறது. சொகுசு சோம்பேறியாக்குகிறது. வசதியானவர்களைத் தூக்கிப் பிடிக்க பலரும் இருப்பர். நமக்கு யாருமில்லை. நம் காரியத்தை நாமே தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் சூழலும் நெருக்கடியும் என்னை வளப்படுத்தி மனதிலும் உடலிலும் உரமேற்றியிருந்தது. காசு, பணம் முயற்சியைத் தடுக்கிறது. பார்த்துக்கலாம் என்கிற அலட்சியத்தை வளர்க்கிறது.

ஆனால் கல்வி பெறுவதற்காக போராடிய நான், ஒவ்வொரு அடி வைக்கும்போதும் எனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய எல்லாவற்றிற்கும் முட்டி மோதி - அடிபட்டு ரணப்பட்டு. சளைக்காமல் போராடி, அதில் தளர்ந்து போகவில்லை. அசந்துவிடவில்லை. ஓட்டம்... ஓட்டம்! வெற்றியை நோக்கி ஓட்டம். மனமும், சிந்தையும் ஒருங்கிணைந்ததால் செயல் திறன் கூடிற்று.

வேறு எதுவும் வேண்டியதில்லை. படித்துவிட்டால் போதும். எல்லாம் கிடைத்துவிடும் என்கிற உத்வேகம் உசுப்பேற்றி, உசுப்பேற்றி அறிவுச் செல்வத்தைத் திரட்டிக்கொண்டதால்தான் அந்தத் தங்கப்பதக்கத்தை என்னால் பெற முடிந்தது.

அந்தத் தருணத்தில் -

அப்பா, “ராமா ஏதாவது வேலைக்குப் போகலாமே” என்றார்.

என் மாமா அரசாங்கத்தில் கல்வித்துறையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். என்னுடைய படிப்பிற்கு அரசாங்கத்தில் அவர் மூலம் எழுத்தர் வேலை உடனடியாக கிடைத்துவிடும். ஆனால் நான் வேறுவிதமாக யோசித்தேன் - இதற்கா நாம் இத்தனை பாடுபட்டோம்? கல்லும் முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை என்று கடந்து வந்தோம்?

என் சிந்தனைகளும் நம்பிக்கையும் பெரிதாக இருந்தன. ‘அப்பா! நான் ஆடிட்டிங் படிக்கிறேன்’ என்றேன் தீர்க்கமாய்.

“அதுக்கு 4 வருஷம் ஆகுமே” என்று சற்றுத் தயங்கினார். “பரவாயில்லைப்பா! நான் படிச்சுட்டிறேன்!” என்றேன் உறுதியாய்.

ஆடிட்டர் ஆகிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் -
என்னுள் வேர் விட்டிருந்தது. அந்தக்காலத்தில் ஆடிட்டர் படிப்பு மிகவும் கஷ்டமானதாகக் கருதப்பட்டது. பலருக்கும் அது எட்டாக்கனி! தட்டுத்தடுமாறித் தத்தளித்து சிலர் அதில் ஜெயிப்பார். இது நமக்கு சரிப்படாது என்று பின் வாங்குபவர்களும் உண்டு.

என்னைப் பொறுத்தவரை திறமையை விட நம்பிக்கையை நான் மிகவும் போற்றினேன். திறமையும் வேண்டும். அந்தத் திறமையை வலுப்படுத்த தன்னம்பிக்கை தேவை. துணிச்சல், நம்மால் முடியும் என்கிற ஆற்றல்!

தோகா வங்கியின் தலைமைப் பொறுப்பேற்றின் வங்கியின் வளர்ச்சியை பலமடங்கு அதிகரித்திருக்கிறோம். அதோடு மட்டுமின்றி -

தோகா வங்கியின் வணிகத்தை உலக அளவில் கொண்டு சென்றிருக்கிறோம்.

கத்தார் - அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் வங்கியில் இணைவதற்கு தோகா வங்கி காரணமாகியுள்ளது.

கத்தார் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை சரிசெய்யும் பணியில் தோகா வங்கி இருக்கிறது.

கத்தார் நாட்டில் வாழும் இந்தியருக்கு தோகா வங்கி ஒரு அரண் என்றும் சொல்லலாம். உண்மை.

கேரள மாநிலம் - கத்தாருடன் இணைந்து வளரும் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எங்கள் வங்கி மூலம் அமைந்துள்ளன.

மேலும் தோகா வங்கி மூலம் ஸ்டாக் மார்க்கெட், ரியல் எஸ்டேட், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் போன்றவற்றைச் செயல்படுத்துகிறோம்.

டிராவல் இன்சுரன்ஸ், குழந்தைகள் கல்வித்திட்டம், இன்சுரன்ஸ் திட்டம், தோகாவிலிருந்து பல நாடுகளுக்கு வங்கி மூலம் விரைவாக பாதுகாப்பாக பணம் அனுப்புதல்!

இப்படி பலப்பல சாதனைகள் படைப்பதற்கு அடிப்படை - இருபது வயதிலேயே என்னிடமிருந்த தொலைநோக்குச்

Dr. R. Seetharaman receiving New York Tamil Sangam award for Excellence.

சிந்தனையும், நம்பிக்கையும் தான். அந்த நம்பிக்கைக்கு நீருற்றி - சீராட்டியவர்களில் என் தாத்தாவும் ஒருவர்.

நான் எப்படியும் ஒரு ஆடிட்டர் ஆகி விட வேண்டும் என்ற கனவில் அவருக்கும் பெரிய பங்குண்டு.

நான் தஞ்சையில் ஆடிட்டர் பணியில் சேர்வதற்கு முன்னதாகவே, தாத்தா, “என் பேரன் ஆடிட்டர், என் பேரன் ஆடிட்டர்” என்று வருவோர் போவோரிடமெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்.

தஞ்சையில் தெற்கு வீதியில் ஆடிட்டர் திரு. வெங்கட் ராமய்யரிடம் பயிற்சிக்கு சேர்ந்தேன்.

படிக்கச் சேர்ந்த ஒரு மாதத்தில் என் தாத்தா சிவபதம் அடைந்தார். உடம்பிலிருந்து உயிர் பிரிவதற்கு முன்னால் கடைசியாக முனுமுனுத்தது -

சொன்னால் ஆச்சர்யப்படுவீர்கள் -

“என் பேரன் ஆடிட்டர், என் பேரன் ஆடிட்டர்!” என்பதே.

O

Dr. R. Seetharaman with Steve Forbes (President and CEO of Forbes)

நடிகர் திலகமும் நானும்

நான் சினிமாப் பைத்தியம் அல்ல. ஆனால் சிவாஜி ரசிகன். அவரது நடை - உடை - பாவனை- வசனம் எல்லா வற்றிற்கும் அடிமை என்றே சொல்லலாம்.

என் மாணசீக குருவான நடிகர் திலகத்தின் ஓவ்வொரு படம் வரும்போதும் பெரும்பாலும் முதல் நாளே அந்தப் படத்தைப் பார்த்துவிடுவேன். இல்லாவிட்டால் எனக்குத் தூக்கம் வராது.

அதனால் பாவமன்னிப்பு, பார்த்தால் பசிதீரும், வியட்நாம் வீடு, தங்கப்பதக்கம் போன்ற படங்களின் முக்கியமான வசனமெல்லாம் எனக்கு மனப்பாடம் ஆகியிருந்தது.

நான் நாடகங்களில் நடிக்கும்போது அந்த கதாபாத்திரமாகவே மாறிவிடுவது எல்லாம் நடிகர் திலகத்திடம் அவர் நடிப்பைப் பார்த்து மாணசீகமாகக் கற்றுக் கொண்டதுதான். கவிக்குல குரு காளிதாசன், செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்த்த கவச குண்டலம் தந்த கர்ணன், ஊழித்தாண்டவமாடும் ருத்ரன், திருவிளையாடல் சிவபெருமான், அமுதத்தமிழன் உன்னதக் கவியான பாரதி, செக்கிமுத்த செம்மல் வ.உ.சி. தமிழ் மன்னின் வீர தீர சந்ததியான வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன், சூரியனான ராஜராஜேசோழன்...

Dr.R. Seetharaman receiving NRI Excellence Award - London -2008

இப்படி நடிகர் திலகத்தால் உருகொடுக்கப்பட்ட கதா பாத்திரங்கள் எல்லாம் எப்போதும் என் மனதில் மின்னிக் கொண்டிருக்கும்.

மனித ஆத்மாவை நடுநடுங்க வைத்த வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் கதாபாத்திரத்தை யாரால் மறக்க முடியும்?

சூரியன் அஸ்தமனம் ஆகாத பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதியான ஜாக்சன் துரைக்கு நேராக ஆதித்தமிழக வீர மன்னனின் சிங்க கர்ஜனையை மறக்க முடியுமா? மறக்கலாகுமா?

“ஏர் பிடித்தாயா...? களை வெட்டினாயா...? கஞ்சிக்கலயம் சுமந்தாயா? அங்குக் கொஞ்சி விளையாடும் எம்குலப் பெண்களுக்கு மஞ்சள் அரைத்துக் கொடுத்தாயா? நீ எனக்கு மாமனா, மச்சானா, மானங்கெட்டவனே யாரை கேட்கிறாய் வரி....”

தமிழக மக்களை சிலிர்த்தெழுச் செய்த உலகப்பிரசித்தி பெற்ற இந்த வசனத்தை திரைப்படத்தில் சிவாஜி சொல்லி

முடித்தவுடன், நடித்த அவருக்கு மட்டுமல்ல, இதைக் கேட்ட எனக்கே வியர்த்து விடும். நடிகர் திலகத்திற்கும், எனக்கும் பல ஒற்றுமைகள், அவரும் தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். நானும் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்.

பிடித்தவர்களிடம் நமக்கும் ஒத்துப் போகிற அல்லது ஒப்புமைப்படுத்திப் பார்க்கிற சந்தோஷமே தனி! அவருக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? சிவாஜியை நேரில் பார்த்ததுகூட இல்லை. என்னைமாதிரி லட்சக்கணக்கில் அவருக்கு ரசிகர்கள் இருக்கலாம்.

ஆனாலும் கூட அவருடன் சில விஷயங்களை ஒப்பிட்டு அவருக்கருகில் இருப்பதாகவே உணர்கிறேன்.

நடிகர்திலகம் இளமையில் வறுமையில் போராடினார். நானும் கூட அப்படியே!

அவரும் பெண் வேஷத்தில் நாடகத்தில் நடித்திருக்கிறார். நானும் கூட!

செய்கின்ற தொழிலைத் தெய்வமென மதிப்பவர் நடிகர் திலகம். நேரம் தவறாதவர். இதுவும் நான் அவரிடம் கற்றுக் கொண்டவை.

அண்ணன் தங்கை பாசத்தை எடுத்துக்காட்டும் அற்புதமான படம் அவரது ‘பாசமலர்’.

நடிகர் திலகம் சிவாஜியும், நடிகையர் திலகம் சாவித்திரியும் அதில் ஒருவரை ஒருவர் மிஞ்சும் அளவிற்கு நடித்திருப்பார்கள்.

எங்கள் வீட்டில், நாங்கள் மூன்று சகோதரர்கள். எங்களுக்கு ஒரே அன்புத்தங்கை பாரதி.

என் தங்கை பாரதியின் மீது எனக்கு மிகவும் பாசம் உண்டு. பாசமலர் படம் பார்த்தவுடன் அந்த பாசம் இரட்டிப்பானது. அது அப்படத்தின் தாக்கம். அதன் வெற்றி!

O

Dr.R.Seetharaman at the 6th Edition Waste Management & Recycling Summit in Doha on 3rd Feb 2016.

எதிர்நீச்சல்

அந்தக்காலத்தில் வந்த படங்கள், படங்களாக மட்டுமல்ல பாடங்களாகவும் இருந்தன. அதற்கு பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும்.

எனக்கு மிகவும் பிடித்த படங்களில் எதிர்நீச்சல் படமும் உண்டு.

அந்தப்படத்தில் வரும் வாலி எழுதிய பாடல் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கும்.

வெற்றி வேண்டுமா போட்டுப் பார்டா எதிர்நீச்சல்.

சரிதான் போடா தலைவிதி என்பது வெறும் கூச்சல்,

என்னித் துணிந்தால் என்ன இங்கு நடக்காதது?

கொஞ்சம் முயன்றால் இங்கு எது கிடைக்காதது?

பிள்ளையைப் பெறுகிற அம்மாவுக்கு பத்துமாசமும் எதிர்நீச்சல்

பிறக்கிற குழந்தை நடக்கிற வரைக்கும் தரையில் போடுவது எதிர்நீச்சல்

பள்ளிக்கு பள்ளி இடத்துக்கு அஸையும் அப்பனுக்கதுதான் எதிர்நீச்சல்

Dr.R. Seetharaman addressing at "Qatar Gas distribution Projects Seminar"- 2013

பிள்ளைக்கு எப்படி இடங்கிடச்சாலும் பரீட்சை வந்தா எதிர்நீச்சல்.

இந்தப் பாடலை எப்போதும் என் உதடுகள் முனு முனுத்துக் கொண்டே இருக்கும்.

தஞ்சாவூரில் காலையில் என் பேப்பர் போடும் வேலை முடிந்தவுடன் தெற்கு வீதி அய்யர் குளத்தில் 40 அடி உயரத்தில் இருந்து குதித்து நீந்துவேன். என்ன கடமை இருந்தாலும், பொறுப்புக்கள் எதிர்பட்டாலும் இந்த மாதிரி சின்னச் சின்ன ஆசைகளையும் கூட நான் விட்டுக் கொடுத்ததில்லை. அனுபவி ராமா... அனுபவி!

நீச்சல் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. அதுவும் காவிரி ஆற்றில் எதிர் நீச்சல் போடுவது என்பது...ஆஹா... அது ஒரு பரப்ரப்பான சுகம்!

அதுவும் என்னைவிட பத்துவயது மூத்தவர்களோடு சேர்ந்துதான் நீச்சல் அடிப்பேன்! அவர்கள் என்னை ஏனமாகவோ, ஒதுக்கவோ பார்ப்பார்கள். அதற்காக அஞ்சவுதில்லை, கெஞ்சவுதில்லை. அவர்களுக்கு நிகராக நீந்துவேன். சமயத்தில் முந்தவும் செய்வேன். அது திமிரா இல்லை துணிவா தெரியாது. தெளிவு!

இன்று கத்தார் நாட்டில் தோகா வங்கியில் நாங்கள் பல்வேறு சமூகப் பணிகளை செய்து வருகிறோம்.

கல்வி வளர்ச்சிக்கு -

கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறோம்.

'Asian Games' கத்தாரில் நடந்த போது உலகிலேயே பெரிய கால்பந்தை உருவாக்கி கிண்ணஸ் சாதனை செய்து காட்டனோம்.

விளையாட்டுத் துறைக்கு உதவுகிறோம்.

பல்வேறு பொது அறிவு வினாடி-வினா நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகிறோம்.

கத்தார் நாட்டில் தலைமைப்பொறுப்பில் பெரும்பாலும் ஜோப்பியர்களே இருப்பார்கள். அந்த இடத்தில் ஒரு இந்தியன் - தமிழனான என்னை வைத்திருப்பது, கத்தார் நாட்டின் தலைமைத்துவத்தில் இருப்பவர்கள் என் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. இந்த நம்பிக்கை எனக்கு மட்டும் சொந்தமில்லை. நம் இந்தியர்களின்மேல் அவர்கள் வைத்திருக்கும் மதிப்பு - மரியாதை!

இன்று தோகா வங்கியின் கிளைகள் அமெரிக்கா, லண்டன், துருக்கி, இந்தியா, குவைத், துபாய், சிங்கப்பூர், டோக்கியோ போன்ற நாடுகளில் தொடங்கி இருக்கிறோம். இப்படி முன்னேற்றங்களைக் காணும் போது பல்வேறு நிலைகளில் எதிர்நீச்சல் போடவேண்டி இருக்கும்.

அப்போதெல்லாம் எனக்கு இந்தப் பாடல்தான் நினைவுக்கு வரும்.

அனில் சேவை

நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனின் பிறந்த நாள் விழாவிற்காக அவருடைய பிறந்தநாள் விழா ஜோதியை எடுத்துக்கொண்டு தஞ்சையிலிருந்து திருச்சி வரை நாங்கள் ஓடி இருக்கிறோம்.

கல்லூரியில் நான் படித்த தமிழை விட, திரைப்படங்களில் நடிகர் திலகத்திடம் படித்த தமிழ் அதிகம்.

ஒரு முறை கத்தாரில் ஒரு நிகழ்ச்சி. கத்தார் நாட்டிலுள்ள தோகா 'திரையரங்கத்தில் பிரமாண்டமான கூட்டம். இந்தியத் தமிழர்களும், இலங்கைத் தமிழர்களும் நிறைந்திருந்தனர்.

தமிழகத்திலிருந்து கவியரசு வைரமுத்து, புலவர் அரங்க நெடுமாறன், பாடகர்கள் மனோ, ஷஷலஜா போன்றவர்கள் வந்திருந்தனர். அந்த நிகழ்விற்கு நான் சிறப்பு விருந்தினேன்!

என்னை மேடைக்கு அழைத்துப் பேசக் சொன்னதும் - "My dear Brothers and Sisters" என்று ஆங்கிலத்தில் தொடங்கினேன்.

கூட்டத்தினர் "தமிழ்... தமிழ்... We want தமிழ்" என்று கத்தி கூப்பாடு போடவே -

உடன் தமிழுக்குத் தாவினேன். "நஞ்சையும், புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் தஞ்சையில் பிறந்த என்னிடமா

தமிழுக்குப் பஞ்சம்?" என்று என் பேச்சைத் தொடங்கியவுடன் கூட்டமே கைத்தடி ஆரவாரம் செய்தது.

திருவிளையாடல் படத்தில் நடிகர் திலகம் சிவாஜியும், நாகேஷாம் பேசும் சிவபெருமான், தருமி வசனத்தை நான் இருவர் குரவிலும் மாறி மாறிப் பேசினேன். ஒரு உயர் பதவியிலிருப் பவரிடமிருந்து இந்தக் கலையை எதிர்பார்த்திராத கூட்டத்தினரின் கைத்தட்டலில் அரங்கமே அதிர்ந்தது.

படிக்கிற காலத்தில் மேடை, வாளனாலிக்கு பிறகு நீண்ட இடைவெளிக்கு அப்புறம் - தமிழகத்திலிருந்து வந்திருந்த தமிழ் வல்லுநர்களுக்கு முன்னில் கிடைத்த மேடை! விடுவேனா...? விளாசித் தள்ளிவிட்டேன்.

எனக்கு தமிழ் ஊட்டின, கம்பீரம் தந்த, சிவாஜிக்கு நான் திருப்பி ஏதாவது செய்ய வேண்டாமா? அவர் இருக்கும் உயரத்திற்கு என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? ஆனாலும் கூட செய்ய வேண்டும். ராமாருக்கு அனில் போல, சிவாஜிக்கு இந்த ராமன் அனிலாக இருந்திருக்கிறேன். எப்படி என்கிறீர்களா...?

பலசந்தர்ப்பங்களில் படிப்புத் தேவைக்காகவோ, வீட்டுத் தேவைக்காகவோ நான் சினிமாப் பட போஸ்டர்கள் ஓட்டியிருக்கிறேன்.

தஞ்சாவூரில் அன்றைக்கு வெளியாகும் பாசமலர் பட போஸ்டர்களை முதல் நாள் இரவு முழுதும் எல்லா இடங்களிலும் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து நானும் ஓட்டினது மறக்க முடியாத அனுபவம். ஆனால் அது பணத்தேவைக்காக அல்ல!

நடிகர் திலகத்தின் தீவிர ரசிகனான நான் அவருடைய படத்திற்கு போஸ்டர் ஓட்டுவதை ஒருவித தெய்வீக அர்பணிப்பாகவே செய்திருக்கிறேன். போஸ்டர் ஓட்டினதும் என் வேலை முடிந்தது என்று சும்மா இருக்கமாட்டேன்.

காலையில் எழுந்தவுடன் கைக்கிளில் போய் படப்போஸ்டர்கள் சரியாக ஓட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா, யாரும்

கிழிக்காமல் சரியாக இருக்கிறதா என்று ஒரு சற்று பார்த்துவிட்டு வருவது என் வழக்கம்.

செய்கிற தொழிலில் நேர்த்தி இருக்க வேண்டும் என்பது அந்த இளம் வயதிலேயே என்னிடம் ஊட்டப்பட்டிருந்தது.

செய்யும் காரியம் சின்னதோ பெரியதோ அதற்காக கூசக்கூடாது. பிறர் ஏசுவார்களே, கிண்டல் செய்வார்களே என்று மலைத்துவிடக்கூடாது. செய்வதில் ஒரு நேரமை வேண்டும். விருத்தி! செய்வன திருந்தச் செய் என்பதை இப்போதும் உறுதியாக கடைப்பிடித்து வருகிறேன்.

பறந்து... பறந்து...

உம்பை விமான நிலையம். முதன் முதலில் வேலைக்காக அயல் நாட்டிற்குப் பயணிக்கிறேன்.

“மஸ்கட் செல்லும் விமானத்தில் செல்ல இருப்பவர்கள் தங்களின் பயணத்திற்கான போர்டிங் போடலாம்!” என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

என்ன வழியனுப்ப வந்திருந்த தாய், தந்தை இருவரின் காலிலும் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்கிறேன். பறக்கணும், கடல் கடந்து போய் சாதிக்கணும் என்கிற உத்வேகம் இருந்தாலும் கூட பிரிவு வருத்தவே செய்தது.

என் அம்மா, “ராமா... உடம்பைக் கவனித்துக்கொள். வேலை வேலை என்று உடம்பைக் கெடுத்துக்கொள்ளாதே. நேரத்துக்கு சாப்பிடு” என்று கன் கலங்கினார். அவருக்குத் தெரியும் நான் ஒயமாட்டேன். ஓடிக் கொண்டேயிருப்பேன் என்பது. ஓட்டம் அவர்களின் கன் முன்னில் சரி, எங்கேயோ... போறானே என்கிற பரிதவிப்பு!

என் தந்தை ‘ஜாக்கிரதையா இருடா! அம்பாள் உனக்கு துணையிருப்பா...! என்று ஆசீர்வதித்தார். உள்ளே எனக்காக புழங்கினால் கூட, அவர் எதையும் அத்தனை எளிதாய் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாதவர்!

என் தந்தைக்கு மனதிற்குள் ஒரு நெருடல். மும்பையில் மிகப்பெரிய ஆடிட்டரிடம் கிடைத்த வேலையைப் பார்க்கக்கூடாதா. அவர் மாதம் 5000 தருவதாகச் சொன்னாரே கடல் கடந்து போக வேண்டுமா... என்பது அவரது வருத்தம். பிள்ளைகளை நீண்ட நாட்கள் பிரிந்து இருந்தாயிற்று. இப்போதாவது ஒன்றாக இருக்கலாமே என்கிற ஏக்கம் மறுபக்கம் அவருக்கு.

என் அம்மாவிற்கு அது பற்றி எல்லாம் கவலையில்லை. புது இடம்! என் முதல் வெளிநாட்டுப் பயணம்! சாப்பாடெல்லாம்பெடி இருக்குமோ... அரபு நாடாயிற்றே! அங்கே அசைவம் தானே பிரதானம்... இவன் அங்கே எப்படி ஒப்பேற்றப்போகிறான்...?

தயிர்சாதம் கிடைக்குமா, சப்பாத்தி கிடைக்குமா என்று அவள் என் உடம்பைப் பற்றித்தான் பெரிதும் கவலைப்பட்டாள்.

Dr. R. Seetharaman with Shri K. J. Yesudas and Family

அந்தக் காலத்திலிருந்தே அம்மா எப்போதும் எந்த ஒரு விஷயத்திலும் தன் கருத்தை என் மீது தினித்தது கிடையாது.

என் அம்மா நேர்மை தவறாதவர். நான் எப்போதும் என் வழியில் சிந்திக்க அவர் உறுதுணையாக இருந்தார்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் -

என்னை உயர்த்தும் சிறகாக இருந்தானே தவிர, என்னைத் தன் கருத்துகளால் அழுத்தும் சிலுவையாக இல்லை.

“உங்கள் குழந்தைகள் உங்கள் மூலமாக இந்த உலகிற்கு வந்தவர்கள். அவ்வளவுதான். அவர்களுக்கு உங்கள் அன்றைத் தாருங்கள், பாசத்தைத் தாருங்கள். உங்கள் விருப்பு வெறுப்புகளைத் தந்துவிடாதீர்கள்!” என்று ஆங்கில கவிஞருள் ஒருவன் சொல்லியிருக்கிறான்.

இதற்கு என் தாயார் மிகவும் பொருத்தமானவர் எனலாம்.

அவர் சந்தித்த சோதனைகள் மிகமிக அதிகம். பொருளாதாரச் சிரமங்கள், பிள்ளைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பு, இட மாற்றங்கள் என எந்த நிலையிலும் துணிச்சலுடன் இருந்தார். எந்த கடுமையான சூழலையும் பொருட்படுத்த மாட்டார். சளைக்கமாட்டார். சலித்துக் கொள்ளாமல் ஆகவேண்டியதை பார்க்கும் பக்குவும் அவரிடமிருந்தது.

இந்த நேரத்தில் பழைய சம்பவம் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

மும்பையின் மிகப்பெரிய ஆடிட்டரின் அழைப்பின் பேரில் நான் வேலைக்காக சென்றிருந்தேன்.

அவர் மும்பையில் 30 ஆண்டு காலமாக ஆடிட்டிங் செய்து வருபவர். அவர் அலுவலகமே மிகவும் பிரமாண்டமாக, ஆடம்பரமாக இருக்கும்.

அவருக்குக் கீழ் பல ஆடிட்டர்கள் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

Dr.R. Seetharaman at Gandhi Ashram,
Gujarat –India

முதல் நாள், அவரது அறைக்குள் நுழைந்தவுடன் என்னை அண்டுடன் வரவேற்றார்.

“Mr. சீதாராமன்! உங்களுடைய சர்டிபிக்கேட் எல்லாம் பார்த்தேன். வெரி குட். நீங்க நாளையே என் ஆபீஸில் வேலைக்குச் சேரலாம். உங்களுக்கு மாதம் 5000 சம்பளம்! வருடந்தோறும் சம்பள உயர்வு உண்டு!” என்றெல்லாம் பேசினார்.

நான் அமைதியாக நின்றிருந்தேன். “என்ன சீதாராமன்... என்ன யோசிக்கிறீர்கள்?” என்றார்.

“எனக்கு ஒரு வாரம் அவகாசம் கொடுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு அவரது பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் கிளம்பி விட்டேன்.

வீட்டுக்கு வரும்போதே யோசித்துக் கொண்டே வந்தேன். என் திட்டம் - ஒரு வருடத்தில் மும்பையில் மாதுங்கா அல்லது செம்பூர் பகுதியில் சொந்த வீடு வாங்க வேண்டும்! வீடு எனும்போது குறைந்த பட்சம் ஐந்து லட்சம் வேண்டும்.

இவரிடம் மாதம் 5000 ரூபாய்க்கு வேலை பார்த்தால் என் செலவு போக 20 வருடங்கள் கழித்துதான் அந்தப் பணத்தைப் பார்க்க முடியும்.

அதற்குள் வீட்டின் மதிப்பும் ஏறியிருக்கும். அதனால் சொந்த வீட்டுக் கனவு கரை சேராது.

நான் ஒருபோதும் பேராசைக்கு இடம் தருவதில்லை. ஆனால்.. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, உறங்க இருப்பிடம் என்பது அடிப்படைத் தேவையாயிற்றே! இதற்கு நான் ஆசைப்படக் கூடாதா...? இது நியாயமான ஆசை தானே!

விஷயம் வீட்டோடு முடியப் போவதில்லை.

ஒரு வருடத்தில் வீடு வாங்கியவுடன் அடுத்த 2 வருடத்தில் என் தங்கைக்கு ஊரே போற்றும்படி ஜாம் ஜாம் என்று திருமணம் நடத்த வேண்டும். இதுவும் கூட நியாயமான ஆசைதானே!

5000 ரூபாய் சம்பளத்தில் இவ்வளவும் நடக்காது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். அலசி ஆராய்ந்த போது என் படிப்பிற்கு வெளியே போனால் நிறைய சம்பாதிக்கலாம் என தெரிந்தது.

இதற்கு ஒரே வழி, வெளிநாட்டிற்கு சென்று வேலை செய்வது என்று முடிவு எடுத்தேன். கன் முன்னே வாய்ப்பு தெரியும்போது அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வாய்ப்புகள் எப்போதும் வருவதில்லை. எல்லோருக்கும் அமைவதில்லை. எனக்கு அமைந்தது!

விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்தவுடன் என் சிந்தனைகள் சிறகடித்துப் பறந்தன. தஞ்சாவூரில் அய்யர் குளத்தில் 40 அடி உயர்த்தில் குதித்தது. வீடுவீடாகப் பேப்பர் போட்டது. நடிகர் திலகம் சிவாஜி படப் போஸ்டர்கள் ஓட்டியது எல்லாம் நினைவுக்கு வந்து போயின.

நான் எனக்குள் ஒரு தீர்மானம் செய்துக் கொண்டேன். நாம் எந்த சூழ்நிலையிலும் வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் பெருமை சேர்க்கும்படி சொலாற்ற வேண்டும். அது வெளிநாடாக இருந்தாலும் சரி; நம்மைச் சார்ந்தும், சுற்றியும் உள்ளவர்களுக்கு பிரயோஜனமாக இருக்க வேண்டும்.

என் தந்தை அடிக்கடி சொல்லும் வார்த்தை, “நீ எதை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள். ஆனால் அதில் சாதனை புரிபவனாக இரு!”

முதன்மையானவனாகவும் முதலாவதாகவும் இரு!

உன்னால் நம் குடும்பத்திற்கும் நாட்டிற்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்க வேண்டும் என்பதை எப்போதும் நினைவில் கொள்!”

மஸ்கட் என்ற அரபு நாட்டில் என் தொழில் வாழ்க்கை தொடங்கியது. பெருங்கனவுடனும் எதிர்பார்ப்புடனும் கடல் கடந்து வந்தாயிற்று. இனி அதற்கான அடித்தளங்களை அமைக்க வேண்டும்.

முதலில் அங்கு ஒரு ஆடிட்டரிடம் வேலைக்குச் சேர்ந்தேன். ஒரு வருடத்தில் 5 லட்சம் சேர்க்க வேண்டுமே! அவர்

தந்த சம்பளத்தில் அவ்வளவு பணம் ஒரு வருடத்தில் சேர்க்க முடியாது என்பது புரிந்தது.

அதிகப்படி வருவாய்க்கு என்ன வழி என யோசித்த போது - கல்லூரிக் காலங்களில் எனக்கு கை கொடுத்த 'டியூஷன்' ஞாபகத்திற்கு வந்தது. வாழ்க்கையின் பிற்பாதி ஒவ்வொன்றிலுமே இளமைப் பருவ அனுபவங்கள் எனக்குக் கைகொடுத்து வந்திருக்கின்றன.

என் அலுவலக வேலை போக பல இடங்களில் டியூஷன் எடுத்தேன், கணக்கெழுதினேன். ஒரு நாளைக்கு 18 மணி நேரம் வேலை செய்தேன். இந்த ஒட்டம் எனக்கொன்றும் புதிதல்லவே. முன்பு பசிக்கும் படிப்புக்கும் உழைத்தேன். இப்போது சேமிப்புக்கு! நன்றாக சாப்பிடலாம் என்ற நிலையிலும் கூட -

ஒரு தாளியை (சைவ உணவு) வாங்கி ஃபிரிஜ்லீல் வைத்து அதை மூன்று வேளையும் உண்பேன்!

சுந்தனை முழுக்க உழைப்பு - உழைப்பு - அடுத்து சேமிப்பு! சொன்னால் நம்புவீர்களா..?

மஸ்கட் வந்து ஒரு வருடம் கழித்து திட்டமிட்டபடி பணம் சேர்ந்தபின் தான் மும்பைக்கு தொலைபேசியில் பேசினேன். அதுவரை கடிதங்கள்தான்!

என் அம்மா, அப்பா, அண்ணன் ராதா, தம்பி ரங்கேஷ், தங்கை பாரதி எல்லோரும் என் குரலைக் கேட்க ஆவலுடன் தொலைபேசி அருகில் குழுமியிருந்தனர்.

முன்பே, கடிதம் எழுதி, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் என்னுடன் பேசி குடும்பமே அங்கு காத்திருப்பு!

ஒருவருடம் கழித்துத்தான் எல்லோரும் என் குரலைக் கேட்டார்கள்! பேசுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டாலும் கூட, எனக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை. சந்தோஷத்தில் குரல் கம்மிற்று. ஒரு வருடமாய் அணைக்கட்டாய் அடக்கி வைத்திருந்த பாசமெல்லாம் அங்கே கசிய ஆரம்பித்தது. இது... இதுதாண்டா அன்பு! அதன்முன் வைராக்கியமெல்லாம் தோற்றுப் போயிற்று.

அடுத்த சில மாதங்களில் திட்டமிட்டபடி மும்பை வந்து, சொந்தமாக செம்பூரில் வீடு வாங்கினேன்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வாழ்க்கையில் வீடு என்பது பெரும் கனவாக இருக்கும். அதுவும் சொந்த உழைப்பில் என்கிற போது அதில் கிடைக்கிற மகிழ்ச்சிக்கும், திருப்திக்கும் அளவே இருக்காது.

தூரதிரஷ்டமாக, குடும்பத்தில் வறுமையின் காரணமாக நாங்கள் வசதிகளை மறந்து - துறந்து, இருக்கிற இடங்களை வைத்து அனுசரித்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறோம்.

வீடு எனக்கு என்பதைவிட, அப்பா - அம்மா, உடன் பிறப்புக்கள் எல்லோருக்கும் சௌகர்யம் பண்ணித்தரவேண்டும் என்பது தான் அதன் பின்னில் உள்ள நோக்கம்.

Dr.Seetharaman with Former Kerala Chief Minister
Shri Oommen Chandy

ஒரு நோக்கத்தை நோக்கி செயல்படும்போது அதன் மேலேயே எப்போதும் கவனமும் கண்ணும் இருக்கும். அது நிறைவேறிவிட்டால் போதும் அப்பாடா... என்றிருக்கும்.

ஆனால் அது நிறைவேறிவிட்டபின் மனது அடங்கி விடுவதில்லை. அடுத்து... அடுத்து என திட்டங்கள் உருவாகின்றன. தேவைகள் அதிகரிக்கின்றன.

தேவைகள் - ஆடம்பரமில்லாமல் - ஆர்ப்பரிப்பில்லாமல் சுழுகமான வாழ்வுக்கு என்ன தேவையோ... அவற்றைப் பற்றி உடன் சிந்திக்க ஆரம்பிப்பேன்.

முயற்சித்தால் முடிவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கும் படச்த்தில் - உடன் அந்த வழியில் பயணிக்க ஆரம்பிப்பேன். எந்தத் தருணத்திலும் ஆசைகளும் கனவுகளும் பேராசையாகாமல் கவனமாய் இருப்பேன். இருக்கிறேன்.

எத்தனை சொத்து சுகங்கள் இருந்தாலும் நல்ல உணவு, சுத்தமான உடை, இருப்பிடம், அமைதியான தூக்கம். இதற்கப்பால் ஒரு மனிதனுக்கு என்ன வேண்டும்?

வீட்டைக் கவனித்த பின்பு - அடுத்த கட்டம் சுழுகம் - நாடு - நம் நாட்டு மக்கள் இவர்களுக்கு நம்மால் என்ன செய்ய முடியும் என்கிற யோசனைகள் ஒடும்.

சின்ன வயதிலிருந்தே ஆள்மீகம் - இலக்கியம் - கலை - கலாச்சாரம் இவற்றின்மேல் நாட்டம் உண்டு. அவற்றில் முழுமையாய் ஈடுபட முடியாவிட்டாலும் கூட ரசிகனாக இருந்திருக்கிறேன். அப்படி என்னை ரசிக்க வைத்த கலைஞர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்கிற தாக்கம் எப்போதும் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். அதை நிறைவேற்ற இப்போது வசதியும் வாய்ப்பும் எனக்குத் தந்திருக்கிற இறைவனை நன்றியோடு நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

Dr.R. Seetharaman received the "Gullands for Excellence" Award – London -2008

PRAVASI ACHIEVERS GOLD MEDAL

presented to

R. Seetharaman

In recognition of achievements and contributions
in your respective field and keeping the flag of India high
by NRI Welfare Society of India

House of Lords,
10th September 2010
London, U.K.

Dr. P. Srinivas Reddy, President
Gopalakrishnan, Secretary General

Pravasi Achievers Award - September 2010.

நான் என்பது நானால்ல!

இரு சமயம் சிவன் கோவிலில், சமயச்சொற்பொழிவாளர் புலவர் கீரனின் சொற்பொழிவுக்குப் போயிருந்தேன்.

‘காந்தி கண்ட ராமன்’ என்பது தலைப்பு, புலவர் கீரன் கடல்மடை திறந்தது போல பேசுபவர்.

அவருடைய வேகத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் சொற்கள் பிரமாதமாய் ஏற்றிறக்கத்துடன் வந்து விழும். தொடக்கத் திலிருந்து பேச்சை முடிக்கும் வரை உணர்ச்சி பிரவாகமாக இருப்பார்.

பேச்சிற்கிடையே அன்றைக்கு அவர் -

“உண்மைக்கு என்றும் அழிவில்லை. உன்னுடைய ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும், ஒவ்வொரு சொல்லிலும் ஒவ்வொரு உறவிலும், ஒவ்வொரு தேக அசைவிலும், ஒவ்வொரு புன்னகையிலும் எல்லாவற்றிலும் உண்மை இருத்தல் வேண்டும்.

உண்மை என்பது ஞானவெளி. அது உன்னிடம் இருந்தால் குழப்பங்கள் தீர்ந்து, துன்பங்கள் தொலைந்து பயணம் தொடரும்.

உழைப்புதான் வாழ்க்கை என்பது உண்மையின் மகத்தான் கோட்பாடு!” என்று பல உண்ணதக் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்.

UK Tamilnadu Business Meet - London - 2014

அன்று முதல் நான் புலவர் கீரனின் தீவிரமான ரசிகராகி விட்டேன். அதுமட்டுமில்லாமல் கல்லூரிகளில் பல நிகழ்ச்சிகளில் கீரனைப் போலவே பேசியதால், என்னை சக மாணவர்கள் 'குட்டி கீரன்' என்றே அழைப்பார்கள்.

'நீ வாழ்வில் வெற்றிபெற வேண்டுமா? அஞ்சாதே... உனக்குள் இருக்கும் தெய்வீக ஆற்றலுடன் தொடர்புகொள்... உண்மையும் உழைப்பும் உன் இரு விழிகள் ஆகட்டும்' இந்தக் கருத்துகள் என் மனதில் ஆழத்தில் பதிந்து விட்டன.

ஓமன் வங்கியில் பெரிய பதவியில் நான் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது வடநாட்டைச் சேர்ந்த திரு. பராக் எனக்கு நன்பரானார்.

ஒருநாள் திரு. பராக் அவர்களிடம் "அப்பாவுக்கு போன் செய்தீர்களா?" என்று கேட்டேன். எதற்காக அப்படிக் கேட்டேன்

என்று எனக்கும் தெரியவில்லை. என்னவோ தோன்றிற்று - கேட்டேன்!

அவர் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்து, "இல்லையே ஏன்?" என்றார்.

'சம்மா கேட்டேன்' என்று கூறிவிட்டு வந்துவிட்டேன்.

அடுத்த நாளும் அவரைப் பார்க்கும் போது "அப்பாவுக்கு போன் செய்தீர்களா?" என்று திரும்பக் கேட்டேன்.

அவர் ஒன்றும் புரியாமல் இல்லை என்று தலையாட்டிவிட்டு தன் வேலையில் மூழ்கிப் போனார்.

அன்று இரவு 10.00 மணி இருக்கும். "மிஸ்டர் ஆர்.எஸ்., மிஸ்டர் ஆர்.எஸ்..." என்று சத்தமாய் என் வீட்டுக்கதவு தட்டப்பட்டது.

இந்த நேரத்தில் யாராக இருக்கும்...? யோசனையுடன் கதவைத் திறக்க அங்கே பதட்டத்துடன் பராக் நின்றிருந்தார். அவரது கண்கள் நனைந்திருந்தன.

"சார்... என்னாச்சு...?"

"ஆர்.எஸ். என் அப்பா இறந்துவிட்டாராம். இப்போது தான் எனக்குத் தகவல் வந்தது." என்று சொல்லிவிட்டு அழ ஆரம்பித்தார்.

"நீங்க 2 நாட்களாக போன் பேசினேனா என கேட்டீர்கள். ஆனால் நான் போன் செய்யவில்லை. நாளை காலை ஊருக்குப் போகிறேன். என் தந்தைக்கு நான் ஒரே பிள்ளை! என் மீது அவருக்கு மிகவும் பாசம் கடைசி நேரத்தில் அவர் பக்கத்தில் இருக்க முடியாமல் போய்விட்டதே!"

கதறி அழும் அவரை சமாதானம் செய்து அவருடன் துணைக்குச் சென்று. அடுத்த நாள் காலை அவரை ஊருக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

Dr.R. Seetharaman Receiving 'Hind Rattan' award.

திரு. பராக்கிடம், அப்பாவுக்கு போன் செப்யுங்கள் என்று சொன்னது நான்தான் என்றாலும், அது நானல்ல. அது எப்படி நிகழ்ந்தது... சம்மந்தமேயில்லாமல் ஏன் அவரது அப்பாவை ஞாபகப்படுத்தினேன் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. ஏதோ ஒன்று என்னில் இருந்து என்னென்த் தூண்டுகிறது என்பது மட்டும் புரிந்தது.

நம் ஆற்றல், நமக்குள்ளே இருக்கிறது. அதைப் புரிந்து கொள்ளும்போது அந்தத் தெய்வீக ஆற்றல் நம்முள் இருந்து நம்மை வழிநடத்தும்!

இந்த உள் மனது பொல்லாதது. பல சமயங்களில் நம்மை ஆட்கொண்டு ஆட்டிப் படைத்துவிடும். நடக்கப் போகிற ஓவ்வொரு விஷயத்திற்குமே, ஏதாவது ஒரு வழியில் முன்னரிவிப்பு நமக்கு வருவதுண்டு. ஆனால் அவற்றை அந்தந்த

நேரத்தில் நாம் உணர்வதில்லை. பெரிதாய் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அல்லது நேரமின்மையாலோ பிற நெருக்கடிகளாலோ அலட்சியப்படுத்தி விடுகிறோம்.

சமயத்தில் உள் மனது உணர்த்தும் தகவல் பொய்யாகி விட்டாலோ... என்கிற தயக்கம் இருக்கும். “உங்கப்பாவிடம் பேசினீர்களா...?” என்று கேட்ட நான் “உடனே அவரைப் போய் பாருங்கள்....!” என்று ஏன் சொல்லவில்லை? சொல்லியிருந்தால் பராக் - தன் தந்தையை உயிருடன் போய்ப் பார்த்திருப்பாரோ தெரியவில்லை...!

Bharat Shiromani Awards

International Arab Bankers Summit - 2015.

மனைவி ஒரு வரம்

'கௌரி கல்யாண வைபோகமே
சீதா கல்யாண வைபோகமே'

பெண்கள் லாலி பாடிக்கொண்டிருந்தனர். மங்கல வாழ்த்து அங்கே ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. மும்பையில் மிகப்பெரிய திருமண மண்டபத்தில் என் அன்புத் தங்கை பாரதியின் திருமணம் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து சொந்தபந்தங்கள் எல்லாம் தவறாமல் வந்திருந்தனர். திருமணம் எங்கள் விருப்பப்படி கோலாகலமாக நடந்தது.

இது என்னுடைய இரண்டாவது திட்டம். என்னில் கலந்து என்னுடைய உனர்வாக, என் உருவமாக, உயிராக இருக்கும் பெற்றோர்க்கு என் கடமையைச் செய்ய முடிந்த பாக்யம்.

மாப்பிள்ளையும் கூட என் தேர்வுதான்! அவரும் ஆடிட்டர்! என் தங்கைக்குப் பொருத்தமானவர்.

திருமண வீட்டில் எல்லோரும் எல்லாவற்றிற்கும் "ராமா... ராமா..." என்று என்னைத்தான் அழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்த அளவிற்கு ஒவ்வொன்றையும் பார்த்துப் பார்த்து, மகிழ்ந்து, செய்திருந்தேன்.

Dr.R. Seetharaman with Shri Amitabh Bachchan -Qatar -2016

பாரதி, அம்மி மிதித்துக்கொண்டு அருந்ததி பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அம்மிக்கல் போல உறுதியான எந்த சூழலிலும் கலங்காத மனம் இந்த மணமக்களுக்கு வேண்டும்.

அருந்ததி இரட்டை நடச்தத்திரம், ஆனால் பார்ப்பதற்கு ஒரு நடச்தத்திரம் போலத்தெரியும். கணவனும் மனைவியும் உடலில் இருவராக இருப்பினும், உள்ளத்தில் ஒருவராக இருக்க வேண்டும் என்பதற்குத்தான் அருந்ததி பார்ப்பது.

என் தங்கையையும், மாப்பிள்ளையையும் ஊஞ்சலில் வைத்து லாலி பாடி பெண்கள் ஆடவைத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

ஊஞ்சல் சங்கிலி, கடவுள் பந்தம். முன்னும் பின்னும் போய் வருவது ஏற்ற இறக்கம். ஊஞ்சல் முன்னும் பின்னும் போனாலும், ஊஞ்சலில் இருப்பவர்கள் எப்போதும் சமமாய் ஒரே மாதிரி அசைவில்லாமல் இருப்பார்கள். அதுபோல வாழ்வில் ஏற்ற

இறக்கமும், இன்ப துன்பமும் வரும்போது மணமக்கள் ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டும். இதற்குத்தான் ஊஞ்சலில் ஆடவைப்பது.

மணமகள் கழுத்தில் அணியும் திருமாங்கல்யத்தை அணிவித்து மாப்பிள்ளை மூன்று முடிச்சுப் போடுவாரே... முதல் முடிச்சு கணவன் மனைவிமீதும், மனைவி கணவன்மீதும் வைத்திருக்கும் அன்பிற்காக:

இரண்டாம் முடிச்சு அவர்கள் மீது இவர்களின் பெற்றோர் வைத்திருக்கும் அன்பிற்காக:

மூன்றாம் முடிச்சு கணவன் - மனைவி மீது இறைவன் வைத்திருக்கும் அன்பிற்காக,

எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டினார்கள். என் கடமையை, என் பெற்றோர்களின் அபிலாவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு பாராட்டு எதற்காக என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த புகழும் பாராட்டும் என்னை ஆளாக்கின பெற்றோருக்கும், எனக்கு வாய்ப்பளித்த இறைவனுக்கும் தான் போய் சேர வேண்டும்.

பிறரின் பாராட்டும், கைகுலுக்கலும் என்மனதில் ஒட்டவில்லை. என் சிந்தையெல்லாம் தங்கையின் மீதேயிருந்தது. பாசமலர் சிவாஜியாக என்னை உருவகப்படுத்திக் கொண்டு மனது அவளை வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தது.

திருமணம் - கணவன் - மனைவி மகத்துவம் முன்பு எப்போதோ கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் சொன்ன கதை அப்போது நினைவில் பிசிற ஆரம்பித்தது.

ஒரு காலத்தில் தைமூர் மன்னன் இஸ்தான்பூர் என்னும் கோட்டையை முற்றுகையிட்டான். மூன்று நாட்கள் யுத்தம்! பல வீரர்களை இழந்த பின்னர் தைமூர் அவ்வுரைப் பிடித்தான்.

அவ்வுரையும் அங்குள்ள ஆடவர்களையும் அழிக்க நினைத்த மன்னன், அவ்வூர் பெண்களை அழைத்து நாளை

Dinner with Mr. Ram Kumar and Mr. Prabhu, Family at their residence -2016

மாலை கோட்டை வாசலும், அரண்மனைக் கருதுலமும் திறந்திருக்கும். நீங்கள் உங்களுக்குத் தேவையான செல்வத்தை எடுத்துக்கொண்டு செல்லலாம் என்று அறிவித்தான்.

பெண்கள் வெளியேறிய பின் ஆடவர்களை அழிப்பது அவன் திட்டம்.

அடுத்த நாள் மாலை பெண்கள் தலையில் மூட்டையுடன் வேகமாக வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர்.

மூட்டைகளைச் சோதித்த போதுதான் தெரிந்தது. ஓவ்வொரு மூட்டையிலும், அந்தப் பெண்களின் கணவன்மார்கள் இருந்தனர். அவனுக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை. “ஹாங்களா நீங்க...?”

“மன்னா, எங்களுக்குப் பிடித்த விலை உயர்ந்த பொருளை எடுத்துக் கொண்டு செல்லலாம் என்றீர்கள். எங்களுக்குப் பிடித்த விலை உயர்ந்த பொருள் எங்கள் கணவர்களே!” என்று அவர்கள் பதிலளிக்க, அவன் உறைந்து போனான்.

மனவிதான் குடும்பத்தின் ஆதாரம். அதனால்தான் மனவியை தாரம் என்று சொல்வார்கள்.

வாழ்க்கையை இரட்டை மாட்டு வண்டிக்கு ஒப்பிடுவர். இரண்டு மாடுகளும் சம அந்தஸ்து உடையவை. கணவனோ, மனவியோ தன் இழுப்புக்கு அடுத்தவரை இழுக்கக்கூடாது.

தங்கையின் மீது எங்களுக்கு மிகுந்த பாசம் உண்டு. எங்கள் மூன்று சகோதரர்களின் ஒரே தங்கை! என் அன்புத் தங்கை பாரதியின் திருமணத்தை மிகச்சிறப்பாக விமரிசையாக நடத்த வேண்டும் என்பது சிறு வயதிலிருந்தே எனது கனவு.

சொந்தக்காரர்கள் எல்லோரும் வியந்து என்னை பாராட்டிக் கொண்டிருக்க -

என் மனம் வேறு ஒருவரை நினைந்து சீராட்டிக் கொண்டிருந்தது. அது -

அந்தத் திருமணத்திற்காக ஒருவாரமாக ஓடி ஆடி வேலை செய்து கொண்டிருந்த என் மனைவி சங்கீதா!

சென்னையில் புதுமுக வகுப்பை விவேகானந்தர் கல்லூரியில் படித்தேன். ஒருவருடம் இலவச ஹாஸ்டலில் இருந்தேன்.

பின்னாளில் ஒரு முறை மனைவி, மகள்கள் ஸ்ருதி, ஸ்வேகா இவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அங்கு சென்றிருந்தேன்.

அன்று மாணவர்கள் அனைவர்க்கும் மதிய உணவு விருந்தளித்தேன்.

“நீங்க தங்கி இருந்த ஹாஸ்டலைப் பார்க்கலாமா?” என்று மனைவி சங்கீதா ஆர்வமுடன் கேட்டாள்.

சரியென்று அழைத்துப் போனேன்.

ஒரே ஹாலில் 100க்கு மேல் மாணவர்கள் தங்க வேண்டும். ஒரு பாய், ஒரு மரப்பெட்டி, அதில் புத்தகங்கள், அதன்மேல் ஒரு அலுமினியத் தட்டு, அலுமினிய டம்ஸர், கொஞ்சம் பூரண்டு படுத்தால் அடுத்தவன் இடத்தில் என் கால் பட்டுவிடும். இலவச ஹாஸ்டல் என்பதனால் வசதிகள் மிகவும் குறைந்து காணப்பட்ட அந்த ஹாஸ்டலைப் பார்த்தவுடன் என் மனைவி அதிர்ச்சியில் உறைந்துப் போனாள்.

“இந்த இடத்திலேயா நீங்கள் தங்கிப் படித்தீர்கள்?” எனக்கேட்டு அடுத்த நிமிடமே அடக்க முடியாமல் கண்ணீர் விட்டு அழுது விட்டாள்.

“சங்கீதா! என் கஷ்டத்தை, நான் பட்ட சிரமத்தை நினைத்து நம் கணவன் இவ்வளவு ஏழ்மையில் இருந்திருக்கிறானே என நினைத்து அழுகிறாய்.

ஓன்றை மறந்துவிடாதே! அந்த ஏழ்மைதான் எனக்குள் ஒரு வைராக்கியத்தைத் தந்து என்னை முன்னேற்றப் படிகளில் ஏற

வைத்தது!” என்று சொல்லி அவளை சமாதானப்படுத்தினேன்.

சங்கீதா முதுகலைப் பட்டதாரி, கத்தாரில் இந்தியன் ஸ்கலில் ஆசிரியையாக பணியாற்றியிருக்கிறார்.

கத்தாரில் என் சிந்தனை, பொழுதுபோக்கு, உழைப்பு, என் உயிர் மூச்ச எல்லாம் என் வேலைதான், இந்த மாதிரி இருப்பதால் தான் இந்த அளவிற்கு நானும் உயர முடிந்திருக்கிறது. வங்கியும்!

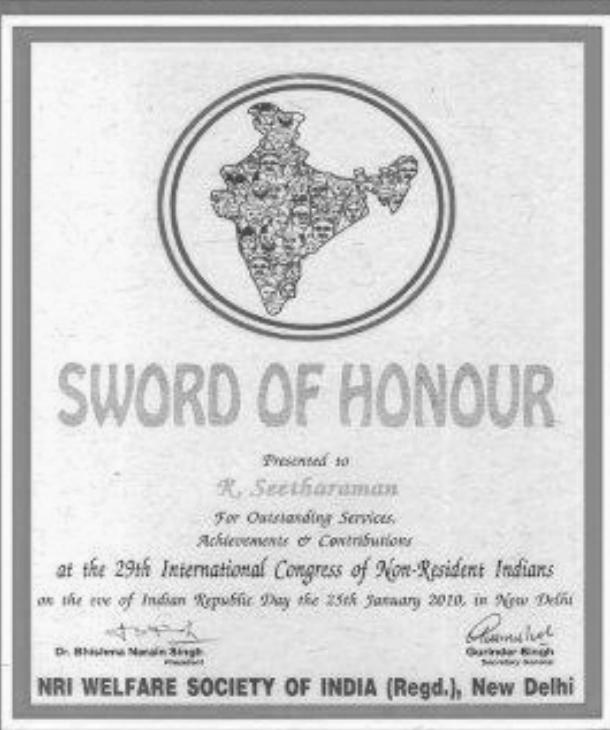
இப்படி எந்த நேரமும் வங்கியும், நானுமாக மாதந்தோறும் பல நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்வதற்கும் மனைவி சங்கீதா உறுதுணையாக இருப்பது நான் செய்த புன்னியம் என்றே சொல்லவேண்டும்.

அதனால்தான் மனது என் மனைவியைப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தது. இவ்வளவு செலவு செய்து என் தங்கையின் திருமணத்தை நடத்தியுள்ளோம். என் செயல்களுக்கு, என் கருத்துகளுக்கு இணைந்து பெற்ற மகள் திருமணம் போல சங்கீதாவும் முன்னின்று செயல்பட்டதை - அவள் என் மீது வைத்திருக்கும் அன்பையும், அவளுடைய பரந்த மனதையும் நினைத்து நினைத்து வியந்து கொண்டேன்.

இன்னமும் வியந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆரம்ப நாட்களிலும் சரி, இப்போதும் சரி, இது வேண்டும் அது வேண்டும் என்று அவள் எதற்கும் நச்சரித்ததில்லை. சூழ்நிலையை அறிந்து உணர்ந்து, ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தன் முழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

Dr.R. Seetharaman Receiving Sword of Honor from NRI Welfare Society India - 2010

சவாலே ... சமாளி

ஈம் திறமை, நம் முயற்சி - நம் உழைப்பு இவற்றால் வெற்றி கிடைப்பதும் முன்னேறுவதும் இயல்பு. அது நடைமுறை. ஆனால் அடுத்த மனிதர்களின் அவச்செயலாலும் அவர்கள் நம்மைத் தாழ்த்துவதாக நினைத்து செயல்படுவதாலும் கூட நாம் பொங்கி எழ வழிவகுப்பதும் உண்டு.

எப்படி என்கிறீர்களா...?

நம் தகுதியை மறுத்து அல்லது மறைத்து, நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அங்கீகாரத்தைத் தவிர்க்கும் போது பலரும் தளர்ந்து போவதுண்டு. அது தவறு. நமக்கு நிஜமாகவே திறமை இருக்கும் பட்சத்தில் யாரும் அதைத் திரை போட்டு மறைத்துவிட முடியாது.

என்னெப் பொறுத்தவரை அந்த மாதிரி நிகழ்வுகளை - வெராக்கியமாகக் கொண்டு, அவர்கள் முன்னில் ஜெயித்துக் காட்ட வேண்டும் என்று சவாலாக செயல்படுவது வழக்கம். அப்படி ஒரு சம்பவம் இங்கே.

ஓமனில் கலாச்சார அமைப்பின் நாடகத்தில் எனக்கு சின்ன வேடம் என்றாலும் கூட முக்கியமான பாத்திரம் தரப்பட்டு. அதில் சிறப்பான பெயர் கிடைத்தது. அது அந்த அமைப்பாளருக்குப் பொறுக்கவில்லை. 'இவனுக்கு எதற்கு பெயர் போக வேண்டும்' என்று என் வேடத்தையே தூக்கிவிட்டார். அதனால் நான்

Dr.R.Seetharaman,along with other panellists, at the Bank's Knowledge sharing Event, Changing Dynamics and Market Opportunities in Kuwait on Apr,2016.

கலங்கிவிடவில்லை. உடனே வேகமாக மனதும் உடலும் செயல்பட ஆரம்பித்தன.

அதில் 'பெஸ்ட் ஆக்டர்!' அவர்ட் பெற்றிருந்தும் கூட நான் ஒதுக்கப்பட்டது எனக்குள் சவாலாக விஸ்வரூபம் எடுத்தது. 'என் நாமே வித்தியாசமாய் சிந்தித்து' நாடகத்தை அரங்கேற்றக்கூடாது என செயல் பட ஆரம்பித்தேன். அதன் பலனாக -

"வங்கி அதிகாரி சீதாராமனின் மோனோ ஆக்டிங் நாடகம் 'குற்றம் குற்றமே!' 2 மணி நேரம் தனி ஒருவராக பல கதாபாத்திரங்களாக நடித்து செய்யும் மோனா ஆக்டிங் நாடகம் அனைவரும் வருக!"

ஓமனில் மிகப்பெரிய விளம்பரத்துடன் தமிழ்ச்சங்கம் இந்த நாடகத்தை அரங்கேற்றிற்று. அதற்கு பெரிய அளவில் கூட்டமும் சேர்ந்திருந்தது.

அதில் காட்சி அமைப்புகளை மிகுந்த பொருட்செலவில் ஏற்பாடு செய்திருந்தேன்.

ஒரு சவாலாகவே அந்த நிகழ்வை நடத்த ஒப்புக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒருவரால் எப்படி ஓன்பது வேடங்களில் 9 வகையான குரல்களில் பேசி நடிக்க முடியும் என்ற வியப்போடு கூட்டம் ஆவலுடன் காத்திருந்தது.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு வங்கியின் அதிகாரி இப்படி மோனோ ஆக்டிங் செய்வதும் அவர்களுக்கு ஆச்சரியம் கலந்த ஆர்வமாக இருந்தது.

நாடகத்தின் கதை இதுதான்:

தன் மகன் சிறுவயதில் செய்யும் தவறுகளைக் கண்டிக்காமல், கண்டு கொள்ளாமல் வளர்த்திருந்த அவனுடைய தாய், பின்னால் அவன் பெரிய திருடனாக மாறியவுடன் அழுது புலம்புகிறாள்.

மகன், தான் திருடனாக மாறியதற்குக் காரணமே தன் தாய்தான் என்று கூறி, சிறுவயதில் தவறுகளைக் கண்டிக்காத சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறான்.

மிகுந்த பொருட்செலவில் நடத்தப்பட்ட பிரமாண்ட நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க இந்தியர்கள் மட்டுமல்ல; அரபியர்களும் கூடி இருந்தனர்.

ஓன்பது வேடங்களில் ஒருவரே குரலை மாற்றிப் பேசவது - நடிப்பது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

ஓன்பது கலர் ஸெட்டிங்.

ஓவ்வொரு காட்சிக்கும் ஸெட்டிங் மாறும், அரங்கம் மாறும்.

ஆண், பெண், குழந்தை, திருடன், இளைஞன், தாய் என்று பல குரல்களில் நான் ஒருவனே மாறி மாறிப் பேசியதைக் கேட்டு கூட்டம் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தது.

Dr.R. Seetharaman Receiving Golden Peacock Award from
Rt. Hon. Theresa May, MP – UK Home Secretary – London -2104

அந்த நிகழ்ச்சி மக்களிடம் மிகப்பெரிய வரவேற்றையும் பாராட்டையும் பெற்றது.

பொதுவாக உயர் பதவியில் இருப்பவர்கள் தங்களைச் சுற்றி அதிகாரம், பதவி என்று வளையத்தை வைத்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட கலை விழாக்களில் கலந்து கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பெறுவதை விரும்பமாட்டார்கள்.

இதற்கு நான் விதிவிலக்காக இருந்தேன். பல்வேறு பொறுப்புகளை லாவகமாகக் கையாள்வதற்கு இந்த கலை உள்ளமும் பல நேரங்களில் எனக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது.

பள்ளி கல்லூரியில் படிக்கும்போது கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்று திறமையை வெளிப்படுத்துவது எதிர்காலத்திற்கு எவ்வளவு பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதற்கு என் அனுபவம் ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்று கூட சொல்லலாம்.

எல்லோரும் நிகழ்ச்சி முடிந்தவுடன் வரிசையாக வந்து, எனக்கு கைகொடுத்து, ‘அற்புதம், அபாரம், பிரமாதம்’ என்று தமிழிலும், இந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலும் பாராட்டிச் சென்றனர்.

என்னுடன் வங்கியில் பணியாற்றும் சக அதிகாரி, “மிஸ்டர் சீத்தா! எப்படி உங்களால் இதெல்லாம் செய்ய முடிகிறது” என்றார் வியப்புடன்.

மறுநாள் வங்கியில் அவருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது -

“எந்தச் செயலிலும் ஆர்வம் தான் முக்கியம். ஆர்வமும், ஈடுபாடும் இல்லாத எந்த செயலையும் நீ செய்யாதே!” என்பது எனக்கு என் குடும்பப் பாரம்பரியம் சொல்லிக்கொடுத்த பாடம்! என்பதை விளக்கினேன்.

நமக்கு தெளிவும், ஆக்கப்பூர்வ மனோபாவமும் முக்கியம்.

நாம் ஒரு காரியத்தை எடுத்து விட்டால், அதை எக்காரணம் கொண்டும் கைவிட்டு விடக்கூடாது.

செய்வன திருந்தச் செய்வதோடு செய்வனவற்றை வித்தியாசமாகவும் செய்வது மிகவும் முக்கியம்.

மற்றவர்களை வசப்படுத்த, அவர்களுக்கு எது பிடிக்கிறதோ அதைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பழக்கங்களிலிருந்து விலகி, விஷயங்களைப் பார்ப்பதில் தான் மேதா விலாசம் வெளிப்படும்.

அடுத்து முடிவெடுக்கும் திறன். எவ்வளவு படித்திருந்தாலும், எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும் இந்த முடிவெடுக்கும் திறன் சரியாக இல்லையென்றால் வாழ்க்கையில் நாம் பல சுறுக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டி இருக்கும்.

எப்போதும் உயர்வானதையே நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

நம்மால் சாதிக்க முடியும் என்ற உறுதி எப்போதும் உள்ளுக்குள் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

Dr.R.Seetharaman Addressing at QCB Conference - Qatar - 2014

இவற்றையெல்லாம் ஆழ்மனத்தில் பதித்துக் கொண்டு நம் வேலைகளில் பிரதிபலிக்கும் போது சாதிக்கலாம்.

கல்லூரி நாட்களில் கராத்தே பயிற்சிக்கும் சில நாட்கள் சென்றிருக்கிறேன். (அதையும் விட்டு வைக்கவில்லை!)

அங்கே கராத்தே மாஸ்டர் சொன்னது இன்னமும் என் நினைவில் நிழலாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒருவன் கராத்தே படிக்க மாஸ்டர் ஒருவனிடம் போனான்.

“கராத்தே படிக்க எத்தனை வருஷம் ஆகும்?” என்று கேட்டான். அதற்கு குரு “பத்து வருஷம் ஆகும்” என்றார்.

இவன் உடனே, “கஷ்டப்பட்டுக் கற்றுக்கொண்டால்?” “கஷ்டப்பட்டுக் கற்றுக்கொண்டால் உனக்கு கராத்தே கற்றுக் கொள்ள 12 வருஷம் ஆகும்.”

ஆனால் “இஷ்டப்பட்டுக்” கற்றுக்கொண்டால் ஐந்தே வருஷங்களில் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்றாராம்!

வங்கியில் வெற்றிகளுக்குக் காரணமாக நாங்கள் நினைப்பது.

எப்போதும் முன்னோக்கிய சிந்தனை;

எதற்காகவும் சமாதானம் மேற்கொள்ளாமல்,

உண்மையான - கடுமையான முயற்சிகளால் வெற்றிகளை எட்டிப்பிடித்தல்;

தெளிவான நோக்கம்;

அதிகப்தசமாகப் பெற விரும்புவதைத் தேர்ந்தெடுத்தல்;

நோக்கத்தை அடைய திட்டம்;

எப்போது அடைவது என்ற கால அட்டவணையுடன் செயலில் இறங்குதல்;

எங்களைப் பொறுத்தவரை வெற்றி என்பது சேருமிடமல்ல. அது ஒரு பயணம். எங்களின் உற்சாகம் வெற்றிபெற்றதால் கிடைத்தல்ல; உற்சாகமாக இருப்பதால் வெற்றி பெறுகிறோம். ‘பசித்திரு - தனித்திரு - விழித்திரு’ என்று முன்னோர்கள் சொல்லியுள்ளனர். நாங்கள் அறிவுப் பசியோடும் - தனித்தன்மையோடும் - விழிப்போடும் இருக்கிறோம்!

UNITED STATES DEPARTMENT OF COMMERCE
U.S. Commercial Service

CERTIFICATE OF APPRECIATION FOR ACHIEVEMENT IN TRADE

Presented to

Mr. R. Seetharaman

for tireless efforts and outstanding
creativity in promoting US-Qatari
trade and financial ties.

Israel Hurwany
Assistant Secretary and Director General

US commercial service certificate.

புதிய சவால்கள்...

இன்று தோகா வங்கியின் அலுவலர்களின் அவசரக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

தோகா வங்கியில் பெருந்தொகை கடன் வாங்கிய ஒரு வியாபாரி, வியாபாரத்தில் பெரிய நஷ்டத்தை அடைந்து விட்டார்.

அவரிடமிருந்து கடனை எப்படி வசூல் செய்வது? அவர் மீண்டும் வங்கியிடம் கடன் கேட்டிருக்கிறார். கடன் கொடுக்கலாமா? கூடாதா? இந்த பிரச்சினை சம்பந்தமாக எங்கள் கூட்டம் கூடி இருந்தது.

நான் தலைமைப் பொறுப்பேற் பின் தோகா வங்கியில் எங்கள் கூட்டு முயற்சியில் பல வியக்கத்தக்க சாதனைகளை செய்திருந்தோம்.

நிறைய வங்கிக் கிளைகள் திறக்கப்பட்டன. 99க்கும் மேலான ATM மையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பல நாடுகளில் எங்கள் வங்கி அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டு -

வளைகுடா நாட்டின் மிகச்சிறந்த கமர்சியல் வங்கி விருதுகள் பல பெற்றிருக்கிறோம். இது வங்கி உலகத்தில் மகத்தான சாதனையாகக் கருதப்பட்டது.

Dr.R.Seetharaman addressing the Global Warming Seminar at Washington in 2007

உலக அளவில் மற்ற வங்கிகளுக்கு நாங்களே ஒரு முன் மாதிரியாக விளங்குகிறோம் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இந்த விருதுகள் உலக அளவில் தோகா வங்கியின் புகழைப் பறைசாற்றுகின்றன.

இந்தியாவில் ஸ்டேட் பேங்க் ஆப் இந்தியா. சிட்டி யூனியன் வங்கி ஆகியவற்றுடன் ஓப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளோம்.

ஊழியர்கள் அனைவரும் எப்போதும் இன்முகத்துடனும் நிதானத்துடன் இருக்கிறோம். வாழ்க்கையின் நோக்கமே மகிழ்ச்சியை நோக்கிய பயணம்தான் என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

இறைவன் உழைப்பிலே இருக்கிறார். உண்மையிலே இருக்கிறார். மனித நேயத்தில் இருக்கிறார்.

எங்கள் குடும்ப நண்பர் தமிழ் ஆசான் திரு. அன்புபிள்ளை அவர்கள் சொல்வார்....

தானத்தில் சிறந்தது அன்னதானம்
அதைவிட நாறுமடங்கு சிறந்தது அறிவுதானம்
அதைவிட நாறுமடங்கு சிறந்தது நிதானம்
அதைவிட நாறுமடங்கு சிறந்தது சமாதானம்
அதையும் விட நாறுமடங்கு சிறந்தது இறைவனின் சந்திதானம்.

வெற்றி, தோல்வி முழுக்கமுழுக்க எங்கள் நடவடிக்கை களைப் பொறுத்தது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்துள்ளோம்.

இன்றைய மனித சமுதாயம் இதற்கு முன் கண்டிராத அளவு வேகமாக மாறி வருகிறது. மாற்றங்கள் அவசியமான ஒன்று. மாற்றங்களை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளவும் வேண்டும். நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்!

இன்று தொழில் உலகில் பல மாற்றங்கள்! வழக்கமான நிர்வாக முறையிலிருந்து விலகி, எல்லா ஊழியர்களும் வேகமாய் நிர்வாகம் செய்யும் நிலை உள்ளது.

எல்லோருக்கும் வெகுமதி அளிக்கும் நிலை, உற்பத்தித் திறனை சாதாரண தொழிலாளரிடம் மட்டுமின்றி மேல்தளத்தில் பணியாற்றுகின்றவர்களிடமும், அதை எதிர்பார்க்கும் போக்கு! தோகா வங்கியின் சார்பாக சுற்றுப்புறச் சூழல் கருத்தரங்கங்கள் நடத்துகிறோம்.

விளையாட்டு, பொது அறிவு இவற்றில் வினாடி வினா (Quiz shows) நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகிறோம்.

எங்களுடைய ஸ்பான்சரில் கத்தார் ஓட்டகத் திருவிழா நடத்துகிறார்கள்.

Dr.R.Seetharaman was conferred with 'Doctor of Philosophy (Honorary)' by Arts, Science and Technology University, Lebanon on 2016

தட்பவெப்பநிலை மாற்றம், உலக அளவில் மாச நீக்கும் வழிகள் பற்றிய கருத்தரங்குகள் நடத்துகிறோம்.

எங்களின் தனித்தன்மை - புதுமையாகச் செய்தல், தரம், பாதுகாப்பு, செயல்பாடு ஆகியவையே! தோகா வாழ் இந்தியர் களுடன் கலாச்சாரக் கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

உலகில் எங்கு பேரிடர் ஏற்பட்டாலும் ஓடிப்போய் உதவிகரம் நீட்டுகிறோம்.

தோகா வங்கியின் வணிகத்தை நாங்கள் உலக அளவில் மாற்றியபோது, வங்கிக்கும், கத்தார் நாட்டுக்கும் உலக அளவில் புதுப் பரிணாம வளர்ச்சி கிடைத்தது என்பது நிஜம்.

இந்திய நாட்டின் அழைப்பின் பேரில் கத்தார் அரசர் இந்தியாவிற்கு விஜயம் செய்த போது, அன்று அவருடன் வந்த

உயர்மட்டக்குழுவில் அப்போது தோகா வங்கியின் துணைத் தலைமை நிர்வாகியாகிய நானும் பங்கேற்றது, எங்கள் சிந்தனைக்கு, உழைப்புக்குக் கிடைத்த வெற்றி.

புதிய சவால்களை ஏற்கின்ற வகையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிற திறமையை வைத்து தொழிலையும், ஸ்தாபனத்தையும் உயர்த்துதல், மனித உணர்வுகளை மதித்து தனி நபர் திறமைகளை ஆக்டிக்கும் போக்கு, ஒரே வங்கியில் சேமிப்பு, கடன், இன்கூரன்ஸ், மியூச்சவல் பண்ட, நிதி ஆலோசனை என்று அனைத்துத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்தல், ரியல் எஸ்டேட், ஷாப்பிங் காம்பளக்ஸ் போன்ற புதிய சவால்களில் இறங்குதல்...

இப்படி எங்கள் தோகா வங்கியை பல்வேறு வகையில் நாங்கள் சிகரத்தை நோக்கிச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அனைவரும் ஆச்சர்யத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

பணம் வெற்றியின் முக்கிய கூறு என்று கூறுவது சரியான கண்ணோட்டம். பணமிருக்கும் போது பல தேவையான நல்ல காரியங்கள், சமூக சேவைகள் செய்யலாம்.

பணத்தை மனோதத்துவ ரீதியான கவனத்திற்குரிய பொருளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

பொருளாதார வெற்றி என்பது எது?

சேமிப்பு, முதலீடு போன்றவற்றில் நிபுணர்கள் கருத்தறிந்து நடத்தல்.

உற்பத்தித் திறனில் கவனம் செலுத்தி, வாடிக்கையாளரை திருப்பதி செய்து விட்டால் லாபம் தானாக வரும் என்பதில் நாங்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்.

நுகர்வோர் சேவையில் கவனம் செலுத்தாமல் லாபத்தை எதிர்பார்ப்பது வீண் முயற்சி என்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம்.

இன்று நிலம், நீர், காற்று ஆகிய மூன்றும் திட, திரவ, வாயுப்பொருள் கழிவுகளால் பாதிப்படைகின்றன.

Thesis presentation on Global Governance at European University in 2013.

அதனால் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடன் இணைந்து மரம் வளர்ப்புத் திட்டத்தை ஒரு சமூகப் பணியாகவும், வணிகமாகவும் செய்து வருகிறோம்.

இத்தனை சாதனைகளை நோக்கிச் செல்லும்போது எதிர் பாராத சறுக்கல்களும் வந்து விடுவதுண்டு. அப்படி வந்ததுதான் அந்த பெரிய வியாபாரியின் கடனை வசூலிப்பதா அல்லது அவர் கேட்டபடி மீண்டும் கடன் கொடுப்பதா என்ற கேள்வி.

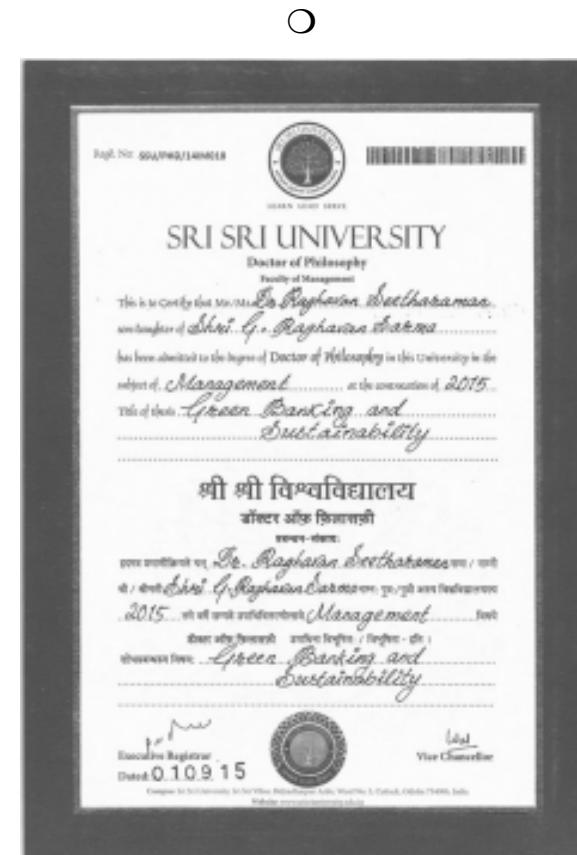
மற்ற அலுவலர்கள் சட்டப்பூர்வமாக முயற்சிசெய்து அவிடம் எப்படியாவது கடனைத் திரும்பப் பெறுவதுதான் சரியான அனுகுமுறை என்று அபிப்ராயப்பட்டனர்.

நான் வேறுவிதமாக யோசித்தேன். 'செடி வாடி விட்டதால், கிள்ளி ஏறிய வேண்டுமா? மீண்டும் ஒரு முறை தண்ணீர் ஊற்றிப் பார்ப்போமே...' எனது இந்த கருத்தோடு பலருக்கும் ஒத்துப்போக முடியவில்லை. ஆனாலும் கூட நான் உறுதியாக இருந்தேன்.

முடிவில் அவருக்கு மீண்டும் கடனாக பெரிய தொகையை வழங்கினோம்.

நான் எதிர்பார்த்தபடியே, கணித்தபடியே ஒரே வருடத்தில் அவர் வியாபாரத்தில் இழந்த நஷ்டத்தை மீட்டு, எங்கள் கடனை அடைத்ததுடன் மிகப்பெரிய வெற்றியையும் லாபத்தையும் அடைந்தார் என்பது கணமுன் நிகழ்ந்த உண்மை.

இது தொலைநோக்குச் சிந்தனைக்குக் கிடைத்த வெற்றி.

Dr.R. Seetharaman Receiving Ph.D for his thesis on Green Banking and Sustainability at the 2nd Convocation of Sri Sri University – India -2015

Dr.R. Seetharaman with Turkish Deputy Prime Minister
Mr. Ali Babacan.

ஓரு புண்ணிய ஜன்மம்...

அன்று காலை தூங்கி எழுந்த போது மனதில் உற்சாகம் குறைந்திருந்தது.

முதல் நாள் இரவு தொடர் கனவுகள். நான் எங்கள் பாரம்பரிய உடையான பஞ்ச கச்சம் அணிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

‘ஹோ’ என்ற சத்தத்துடன் அருவி கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது! நான் அருவியின் கீழ் நிற்கிறேன். அந்த அருவி வடிந்து கீழே நதியாக ஊர்ந்து போகிறது. நான் அதன் பின்னாலே செல்கிறேன். வழியில் ஒரு துறவி என்னெனப் பார்த்து சிரிக்கிறார். “நன்றாக இருக்கிறாயா ராமா?” என்று கேட்கிறார்.

நான் பதில் சொல்லாமல் நதியின் பின்னால் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்.

நதி கடவில் சேருகிறது. நான் கரையில் நிற்கிறேன்.

இப்படி ஏதேதோ கனவுகள். ஏன் - எதற்கு - என்று தெரியவில்லை. காலையில் அதைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் அலுவலகத்திற்குத் தயாராகிறேன்.

வழக்கமாக புறப்படும் நேரத்தில், மும்பையில் இருந்து தொலைபேசியில் என் தம்பி ரங்கேஷ் பேசினான். அப்பாவுக்கு

ரொம்ப சீரியஸ், ஆஸ்பத்திரிக்குத் தூக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள்!” என்று குரல் தழுதமுத்தான்.

உடன் என் தனி அலுவலர் திரு. கெய்சரைத் தொடர்பு கொண்டு தோகாவிலிருந்து சென்னைக்குப் போகும் விமானத்தில் டிக்கெட் போடச் சொன்னேன்.

சொல்லிவிட்டு அசதியாக இருக்கையில் அமர்ந்தேன். தொடர்ந்து ரங்கேஷ் போனில், “அண்ணா! அப்பா போயிட்டார்...” என்று அழ ஆரம்பித்தான்.

“மாலை 5.00 மணிக்கு சென்னை புறப்படும் கத்தார் விமானத்தில் உங்களுக்கு டிக்கெட் போட்டுள்ளோம்” என்று என் தனி அலுவலர் கூறினார்.

திடீரென நான் சென்னைக்குப் போவதில் அவருக்குக் குழப்பம். என்ன காரணம் என்று அவரிடம் நான் தெரிவிக்கவில்லை.

ஏனென்றால் திட்டமிடாமல் நான் எந்தப் பயணத்தையும் திடீரென மேற்கொள்வதில்லை.

பதறாமல் திரு. கெய்சரை அழைத்து வங்கியில் ஒருவாரத்திற்கான வேலைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கூறினேன். எல்லாவற்றையும் குறித்துக் கொள்ளச் சொன்னேன்.

‘திரும்பும் நாள்?’ என்று அவர் கேட்டார். திரும்பும் நாளை பிறகு முடிவு செய்து கொண்டு பயண ஏற்பாடு நானே செய்து கொள்கிறேன்!” என்று சொல்லிவிட்டுப் பயணப்பட்டேன்.

ஊருக்குப் போய் சேர்ந்தாயிற்று.

மனைவி, குழந்தைகள் என்னைச் சுற்றிலும் அழுத கண்களுடன் நின்றிருந்தனர்.

என் சிந்தையில் அப்பா! அவரது நினைவுகள் அலையடித்தன.

அப்பா... என்னை 5 வயதில் கைப்பிடித்து அழைத்துப் போய் தஞ்சையில் ‘கொங்கனேஸ்வர் வித்தியாலயம்’ என்ற பள்ளியில் சேர்த்து அமர வைத்த... அப்பா!

வேறு ஊர்களில் அவர் வேலை பார்த்த சமயங்களில் படித்துக்கொண்டே வீடு வீடாக நான் பேப்பர் போட்டதை, போஸ்டர் ஓட்டியதை எல்லாம் கேள்விப்பட்டு மனசுக்குள்ளே அழுதுகொண்டு ராமா... படிப்பை மட்டும் கவனி என்று சொல்லிய - அப்பா!

ஒரு முறை கூட கோபமாக மோசமான வார்த்தைகளை என் மீது பயன்படுத்தாத... அப்பா!

என்னுடைய நாடக நடிப்பை, செய்யும் மிமிக்கிரியை எல்லாம் மனதிற்குள்ளே ரசித்த - அப்பா!

பி.காம். படிப்பில் நான் மாநிலத்தில் முதலாவதாக வந்து தங்கப் பதக்கம் பெற்றதைக் கேள்விப்பட்டு மும்பையில் பார்ப்பவர் களிடமெல்லாம் சொல்லிச் சொல்லி பரவசப்பட்ட அப்பா!

குடும்பத்தில் நான் மூத்த மகன் இல்லையென்றாலும் மூத்த மகனிடம் பேசுவது போல ஒவ்வொரு காரியத்தையும் என்னிடம் கலந்து, யோசனை கேட்ட அப்பா!

ஆடிட்டர் பட்டம் பெற்று மஸ்கட் நாட்டுக்குப் புறப்படும் போது ஒரு குழந்தையைப் போல என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு ‘ராமா, ராமா.... ஜாக்கிரதையாக இரு, கஷ்டப்படாதே’ என்று கதறிய... அப்பா!

ஒரு தந்தையின் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் என் தங்கையின் திருமணத்தை முன்னின்று நடத்தியபோது திருமணத்திற்கு வந்தவர்களிடம் எல்லாம் ‘என் மகன் ஆடிட்டர் சீதாராமன்’ என்று அறிமுகப்படுத்திப் பெருமிதம் கொண்ட அப்பா!

வங்கித் தொழிலில் நான் மிகப்பெரிய அதிகாரியாக மஸ்கட்டிலும், தோகாவிலும் இருந்ததைப் பார்த்து இந்த புகழ்,

Dr.R. Seetharaman addressing at the International Arab Banking Summit – Vienna – 2013

இந்த செல்வம், இந்த பெருமை எல்லாம் இறைவன் தந்தது என்று புளகாங்கிதப்பட்ட என் அப்பா!

எங்களை விட்டுச்சென்றுவிட்டார். அன்று இரவே நான் குடும்பத்துடன் சென்னை வந்தேன்.

அம்மா எதுவும் பேசாமல் தலைமாட்டில் அமர்ந்திருந்தார்.

என்னைப் பார்த்ததும் “ராமா... உங்கப்பா... நம்மை விட்டுட்டு...” என்று கதறினாள்.

அப்பாவின் அந்த அமைதியான முகத்தைப் பார்த்தேன். எந்தத் துன்பமும் படாமல் யாருக்கும் பெரிய தொல்லை கொடுக்காமல் இறைவனடி சேர்ந்த அந்த உன்னதமான மனிதரை, சமஸ்கிருத சிரோன்மணியை வணங்கினேன்.

என் கண்களில் கண்ணீர் தாரைதாரையாக கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.

கோடிக்கணக்கான வேத மந்திரங்களைச் சொன்ன வாய் அமைதியாக மூடி இருந்தது. ஒளி நிறைந்த அந்த கண்கள் மூடிக் கிடந்தன.

யாருக்கும் கெடுதல் நினைக்காத, பணத்திற்காக மனைவி, மக்களைப் பிரிந்து பலகாலம் மும்பையில் இருந்து எல்லோராலும் நேசிக்கப்பட்ட என் அப்பா கோபாலராகவ சர்மா மீளா தூக்கத்தில் இருந்தார்.

சீனாவில் வேலையாயிருந்த என் அண்ணன் வரத்தாமதமானதால் மூன்று நாட்கள் பிரீசரில் அவரை வைத்திருந்தோம்.

அண்ணன் வந்ததும் ஈமக்கிளியைக்கான காரியங்கள் செய்தோம்.

அன்று இரவு யாரும் இல்லாத போது நான் தனியறையில் சுவரில் முட்டிக்கொண்டு அழுதேன்.

மூன்றாம் நாள் நானும் அண்ணன், ராதா, தம்பி ரங்கேஷ் மூவரும் என் அப்பாவின் சிதையிலிருந்து அப்பாவின் அஸ்தியை சேகரித்து பால், தயிர், எண்ணெய், கோமியம், இளாநீர் எல்லாவற்றிலும் கழுவி, சென்னையில் ஆறு கடலுடன் சங்கமிக்கும் கரைக்குச் சென்றோம். மண்கலயத்தில் போட்டு பட்டுத் துணியால் போற்றப்பட்ட அஸ்திக் கலசத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்த நதி சங்கமிக்கும் கடலில் இறங்கினோம்.

கடல் அலைகள் பொன்னிறமாய் மின்னிக் கொண்டிருந்தன. நதி நீர் அமைதியாக கடலில் சேர்ந்து கொண்டிருந்தது.

புதிய துண்டைக்கட்டிக் கொண்டு கலசத்தின் வாயைக் கட்டிய துணியை அவிழ்த்தபடி தண்ணீருக்குள் இறங்கினோம்.

Dr.R. Seetharaman Receiving “The Phenomenal Banker Achievers Excellence Award”– Mauritius -2009

சிறுசிறு அலைகளோடு ஒடும் தண்ணீரின் கதகதப்பு காலில் பட்டது.

தலைக்கு மேலாகத் தூக்கி அஸ்திக் கலசத்தை என் அண்ணன் பின்னால் ஏற்றந்தபோது என் நெஞ்சில் அப்பா என்ற மன அலறல், வேதனையோடு வெளிப்பட்டது.

அப்படியே தண்ணீரில் குனிந்து முழுகினேன். என் தலைக்கு மேலே கடவில் -

ஜலமாக

காலமாக

ஜனனமாக

மரணமாக

இன்பமாக

துன்பமாக

கண்ணீராக

இரக்கமாக

ஜீவசக்தியாக

சகலமும் நிறைந்த பிரபஞ்சமாக அப்பா போய்க் கொண்டிருந்தார்.

நான் அந்த மகா ஜலக் கடவில் மூன்று முறை மூழ்கி எழுந்தேன்.

ஒரு புன்னிய ஜன்மம் பூர்த்தி அடைந்தது.

இது தான் வாழ்க்கை. இது தான் யதார்த்தம்.

வாழ்க்கை என்பதே ஒரு ஒப்பந்தம் தான்.

லீசுக்குதான் நாம் வருகிறோம். அந்த ஒப்பந்த காலம் முடியும் போது போயாக வேண்டும்.

வாழ்வே ஒரு ‘லீஸ்’ என்பதை உணராமல் ‘என் பணம் - என் சொத்து - என் உடமை’ என்று அலட்டுகிறோம். ஆர்ப்பரிக்கிறோம். உற்றார், உறவினர் - மற்றாருடன் சண்டை - சுச்சரவு! போட்டி - பொறாமை! பிறர் சொத்தின் மேல் ஆசை! சூழ்ச்சி - வஞ்சகம் - பொய் - பித்தலாட்டம் - போலிவேஷம்!

எல்லாம் எதற்காக? யாருக்காக? ஒப்பந்தம் முடியும்போது யார் எதை தன்னுடன் கொண்டு போகப் போகிறார்கள்? கடவுள் நம்மிடம் ஒப்பந்தம் போட்டு அனுப்பியிருப்பது நாம் வாழ மட்டும் அல்ல.

நம்மால் முடிந்த அளவு பிறரையும் வாழவைக்கவும் தான். இதைத்தான் அப்பா அடிக்கடி “நீ உயர்ந்தால் மட்டும் போதாது - வீட்டுக்கும் நாட்டுக்கும் பயனுள்ளவனாக இரு!” என்று சொல்வார். அவரது அந்த வார்த்தைகள் என் அடி மனதில் வேதவாக்காக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

○

Dr.Seetharaman speech - Nadigar Thilagam Sivaji Ganesan
87th Birthday Celebration -2015

Dr. R Seetharaman addressing the august gathering at Madras Management Association's Mega Conclave on Green India at Chennai on 2015.

தொழில் தர்மம்

பத்திரிகைகள், தொலைகாட்சியினர் பேட்டி எடுக்கும் போது என்னிடம் “தங்களது தொழில் வாழ்வில் சந்தித்த பிரச்சினைகள் ஏதாவது உள்ளதா?” என்று கேட்பதுண்டு.

தொழில் வாழ்வில் எவருமே எதையுமே பிரச்சினையாக நினைத்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சவால்களை சமாளிக்க வேண்டும். அதுதான் தொழிலின் எதிர்பார்ப்பும் கூட.

சாதாரணமாக எந்த ஒரு நிறுவனத்திலும் புதியவர்களும், இருப்பார்கள். பழையவர்களும் வேலை செய்வார்கள்.

புதிய நிர்வாகக் குழுவிற்கும், பழைய நிர்வாகக் குழுவிற்கும் இடையே சமநிலை என்பதை வெற்றிகரமாகச் சமாளித்தல் வேண்டும். இருதாப்பினருக்குமிடையே ஈகோ இல்லாமல் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வைக்க வேண்டும்!

எனது தொழிலில் எனக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய பொக்கிஷம் - அனுபவம், மக்கள் மற்றும் நிர்வாகச் சூழல்தான்!

நான் வங்கியின் நிதிப்பிரிவில் பணியாற்றி பிறகு பதவி உயர்வு பெற்றேன். இக்காலகட்டத்தில் வங்கியின் அனைத்து வேலைகளையும் திறமையுடன் கையாண்டேன்.

தொழிலில் நான் வளர்ச்சியடைந்தது எப்படி? மற்றவர்க்கும் எனக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன? இதை எப்படி என்னால் சிறந்த நிறுவனமாக மாற்ற முடிந்தது?

எப்போதும் நான் எனக்குள் என்னை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வேன். சரித்திர சாதனை புரியும் என்னத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்வேன்.

நீந் ஒரு இடத்திலும் என்னால் என்னுடைய ஆளுமைத் திறமையை முதன்மையாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

தோகா வங்கியின் தற்போதைய வளர்ச்சி மிகப்பெரிய நிலையையும், மன எழுச்சியையும் கொண்டுள்ளது.

இன்று உலகத்தர வரிசையில் முதன்மை பெற்றுள்ளது.

இதற்குப் போட்டியாக, எந்த வங்கியும் இவ்வளவு வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கவில்லை.

தோகா வங்கி தொழில் நுட்ப அளவிலும் தன்னிறைவு பெற்று உயர்ந்து வருகிறது. கத்தாரில் SMS Banking, Bank-on-wheel, ATM, Heavy duty cash deposit Machines, Internet Banking, E.Bank இப்படி பலசாதனைகள் படைத்த நாங்கள் இதற்கு மேலும் பல சாதனைகள் புரிய கடுமையாக உழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

வாழ்க்கையில் தியாகம் செய்ததாக ஏதாவது உண்டா...?

வேலைதான் என் முதல் மூச்சு. எனக்குக் கிடைத்த மனைவி மற்றும் மகள்கள் எனக்கு உறுதுணையாக உள்ளனர்.

அந்த வகையில் நான் அதிர்ஷ்டசாலி.

எனக்கு நாடகத்தறையிலும், தமிழ் இலக்கியத்திலும் அதிக ஈடுபாடு உண்டு. ஆனால் அதற்காக செலவு செய்ய நேரம் ஒதுக்க இயலவில்லை.

சிறந்த செயல்களுக்காக சிறு சிறு தியாகங்களாக இதைக் கருதுகிறேன்.

வாழ்வில் தாரகமந்திரம் என்ன?

நிறைய உள்ளன. எதை 'நீ செய்கிறாயோ அதில் உண்மையாகவும் முழு ஈடுபாட்டுடன் செய்!'

நான் நம்புவது எல்லாம், வளர்ச்சி என்பது பயணம். தொழிலில் இருக்கும் வரை யாரும் மனதிறைவடைய மாட்டார்கள்.

நான் நினைப்பது என்னவெனில், எனது வாடிக்கையாளர்களின் அனுகூலத்திலும், வாடிக்கையாளர்களின் அக்கறையிலும், லாபத்திலும், தோகா வங்கி தன்னிறைவு அடைந்துவிட்டது என்று யாரும் எண்ணி விடக்கூடாது. என் நிறுவனத்தின் சுலோகம் -

'முன்னோக்கிப் பார்ப்பதற்கு நிறைய விஷயங்கள் உள்ளன' என்பதே.

செயலாக்கத்திற்கு வழிமுறைகள் என்னென்ன...?

நாம் எதைச் செய்தாலும், நேர்மை, கடின உழைப்பு, தொழில் அறிவு இவை வேண்டும்.

பிடித்த பொழுது போக்கு?

தற்போதைய நிலையில் எனது முதன்மையான பொழுதுபோக்கு வேலை, நாடகம் மற்றும் இலக்கியங்களில் எனக்கு ஈடுபாடு உண்டு.

சமூக சேவைகளில் அறச்செயல்களில் எனக்கு ஈடுபாடு உள்ளதா? எந்த மாதிரியான செயல்களில் ஈடுபட விரும்புகிறேன்?

முதியோர் இல்லம் மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி. என் தந்தை பெயரில் இதற்கான அறக்கட்டளை இயங்கி வருகிறது.

லட்சியத்தை அடைந்தபின் எனது அடுத்த லட்சியம்?

எந்த ஒரு நிறுவனமும் ஒரு பொழுதும் இயங்காத நிலையை அடையாது. தோகா வங்கி உலக அளவிலும் புகழ் பெற வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்.

தொழில் ரீதியாக நான் மிகச்சிறந்த நிர்வாகியாகவும், சாதிக்கத் துடிப்புள்ளம் கொண்டவராகவும் விளங்க வேண்டும்.

மேலும் மிகச்சிறப்பான முறையில் என்னை உயர்த்தி நோபல் பரிசு பெற வேண்டும் என்பது என் எதிர்கால இலக்கு.

சக வர்த்தகப் போட்டியாளர்களை எவ்வாறு சமாளிக்கிறேன்?

எங்கள் குழுவில் உள்ளவர்கள் வேலையின் மீது அதிகப் பற்றும், தியாக உள்ளமும் கொண்டவர்கள். நாங்கள் சாதாரணமான வர்கள், ஆனால் உயர்வான செயல்களைத் தீர்மானிப்பவர்கள்.

நாங்கள் எங்களின் தினசரி அலுவல்களுக்கிடையே எதிர்கால நோக்கை அடிப்படையாக கொண்டே செயல்படுகின்றோம்.

பங்குகளின் மூலம் பெறும் லாபத்தை நேர்மையான முறையில், நடுநிலை தவறாமல் எல்லா பங்குதாரர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

கத்தார் - வளர்ந்து வரும் பங்குச் சந்தை. உலகத்தரத்தில் மிகச் சிறந்த உயர்த்தை அடைந்துள்ளது.

தோகா, கத்தார் மிகவும் அழகான - எதையும் சாத்திய மாக்கக் கூடிய, இடர்ப்பாடான நிலைமைகளை சமாளிக்கும் திறனுடைய, அதிகப்படியான வளங்களையும் உடைய நாடு.

இது அசர வேகத்தில் முன்னேறும் நாடு. உள்கட்டமைப்பும், சுற்றுலாவும் இன்னும் கூடுதலாக்கலாம்.

சிறந்த அறிவார்ந்த சமூகத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் உண்மையான வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தலாம்.

இந்நாட்டைப் பொறுத்தவரை மக்களின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் எளிதில் எல்லோரும் கலந்து பழகும் வண்ணம் உள்ளது.

துபாய், சிங்கப்பூர் போல தோகா கத்தாரும் மிகச்சிறந்த நாடு!

இந்திய நாடு, அறிவு வலிமையிலும், உயர்ந்த நிலையிலும் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு உலக அளவில் உயர்ந்துள்ளது.

இந்தியர்கள் தங்களின் வலிமையான திறமையாலும், வேலை செய்வதில் உயர்வான கருத்துகளாலும் தங்களை மறுபடியும் நிருபித்துக் கொண்டுள்ளனர்.

உலக அளவில் இந்தியர்களின் சாதனை இந்தியா முழுதும் எதிராவித்துக் கொண்டுள்ளது.

இந்தியா - பொதுவாக சரியான பாதையில்தான் போய்க் கொண்டுள்ளது.

தொழிலாளர்கள், நிர்வாகிகள், பொருளாதார வல்லுனர்கள், சமூக அறிஞர்கள் இப்படிப் பலர் பொதுவாழ்விலும், அரசாங்கத்திலும் உறுதியானவர்களாய் உருவாக வேண்டும்.

இந்தியாவின் வலிமையே, அது ஐனநாயக நாடு என்பது தான்.

சமூக அக்கறையுடன் சமுதாயம் உயர வேண்டும்.

திறமையான அறிஞர்கள், நல்ல உழைப்பை நேசிப்பவர்கள், இவர்களெல்லாம் மக்களைவையில் பங்கேற்க வேண்டும்.

இந்தியா ஒரு ஐனநாயக நாடு.

பொருளாதார வளர்ச்சியில் இந்தியாவின் குரல் உலக அளவில் ஓங்கி ஓலிக்கிறது.

கத்தாரும், தனது பகுதியின் அமைதி, பொருளாதார வளர்ச்சி, கூட்டுறவு போன்றவற்றில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது.

முன்னேற்றம் என்பது வெறும் வளர்ச்சியை மட்டும் வைத்து அமைவதல்ல. அழிவையும் கண்டறிந்து தவிர்க்க வேண்டும்.

Doha Bank's Involvement with COP 18 in 2012 at Doha, Qatar

வன்முறையையும், பலவந்தங்களையும் முடிந்தவரையில் கடுமையாக தடுத்து வர வேண்டும். நம் நாட்டில் என்ன இல்லை? இயற்கைச் செல்வங்களை தற்காலிக ஆதாயம் மற்றும் தேவைக்காக அழிக்கிறோம். அப்புறம், வெயில், குளிர், மழையில்லை என புலம்பி விவசாயத்தை கோட்டைவிடுகிறோம்.

இந்திய சமூகமும் தோகாவும் மிகவும் ஜக்கியத்துடன் செயல்பட்டு வருகின்றன.

பல்வேறு நாட்டினர் பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் தோஹாவில் இருப்பினும் ஒருங்கிணைந்து செயல் படுகிறோம்.

கலாச்சாரக் கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

இயற்கைப் பேரிடர் எங்கு ஏற்பட்டாலும் நாங்கள் உதவி செய்து வருகிறோம்.

ஆசியா, எப்போதும் இயற்கை வளம், மக்கள் திறமை உற்பத்தி - தொழில் நுட்பம், அறிவு நுட்பம் - அன்புப் பணி, விருந்தோம்பல் இவற்றில் சிறந்து விளங்கி வருகிறது.

உண்மையான உறுதியுடன் களத்தில் இறங்கிச் செயல்பட்டால் மற்ற எவரையும் விட நாம் இன்னும் அதிக உயரத்தை எட்டிவிட முடியும். நமக்குள் தேவை ஒற்றுமை, ஒருங்கிணைப்பு.

GCC, இந்தியா, சீனா, மலேசியா, ஈரான், தென்கொரியா ஆகியவை இணைந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டால் உலகின் எந்தப் போட்டியையும் எளிதில் வென்று விடலாம்.

இதுநாள் வரை அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இப்படிப்பட்ட உயர் பொறுப்புகளையும், உயர் விருதுகளையும் பெற்று வந்துள்ளனர்.

உலகம் முழுதும் வங்கியியல், சமூகவியல், கல்வியியல், மனிதனேயம், பொருளாதாரம் இப்படி பல்வேறு தலைப்புக்களில் பல கருத்தரங்குகளில் கையில் எந்தக் குறிப்பும் வைத்துக் கொள்ளாமல் உரையாற்றுகிறார். இது எப்படி சாத்தியப்படுகிறது?

“நான் எந்த கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்டாலும் முன்னதாகவே அங்கு பேச வேண்டியதை என் சிந்தனையில் சேமித்து வைத்துக் கொள்வேன். அதனால் குறிப்புகள் தேவைப்படுவதில்லை.”

இந்த ஆற்றல் என் பெற்றோர்களால் எனக்குக் கிடைத்தது என்று சொல்லலாம்.

குறிப்பாக நியூயார்க்கில் நடைபெற்ற தலைமைத்துவம் பற்றிய கருத்தரங்கில் என் கருத்துக்கு பெரிய வரவேற்பு கிடைத்தது. அதன் சாராம்சம் இது தான்.

“இன்றைய உலக மயமாக்கலின் தலைவன், தொண்டளை மாறி உழைத்தால்தான் தலைமைத்துவம் சிறப்புறும்”

Dr.R. Seetharaman receiving award from Dr. B.K. Modi - Founder-Chairman of Global Citizen Forum - India - 2014.

Dr.R. Seetharaman receiving award from Ex-French President Mr. Dominique.

European University - Doctorate in Global Governance - 2013

Dr.R.Seetharaman speaking at the Global Leadership Forum held under the aegis of the World Culture Festival – a Celebration of the The Art of Living's 35 years of service to humanity.

அப்பாவின் ஒட்சை

அப்பா!

அவர் எனக்கொரு போதிமரம். ஆனால் அவர் போதித்ததைவிட அவரிடமிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டதே அதிகம்.

குடும்பத் தேவைகளின் பொருளாதார நெருக்கடிகளால் குடும்பத்தை விட்டு தள்ளியிருக்க நேர்ந்ததிற்கு அவர் நிச்சயம் யாரையும் சபிக்கவில்லை. யாரையும் குற்றப்படுத்தவில்லை.

அனைவரிடமுமே நிறை - குறை எல்லாமுமிருக்கும். குறைகளை மறந்து பிறரிடமுள்ள நிறைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாமே என்பார் அப்பா. அப்படி நிறைகளை மட்டும் பார்க்கும்போது யாரையும் குறைசொல்லத் தோன்றாது. மன வருத்தம் வராது. எப்போதும் ஒரு இணக்கமான சூழல் உருவாகும்.

அப்பாவுக்கு அந்த நாட்களில் சம்பளம் 75 ரூபாய். அதில் 25 ரூபாய் எனது ஆடிட்டர் படிப்பிற்காக ஒதுக்கினார். சலிப்புடன் அல்ல - மனமுவந்து! அவரது அந்த மனநிறைவு தான் இன்று என்னை நிறைமனிதனாய் அமைத்திருக்கிறது.

Dr.R. Seetharaman Receiving “CEO of the Year 2011” Award –
Dubai -2011

“தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்”

-திருக்குறள்.

அன்று C.A. ரிசல்ட் வந்து, நான் பாஸ் என்றதுமே அப்பாவுக்கு மகிழ்ச்சி பிடிபடவில்லை. அன்று மதியமே பட்டு வேஷ்டி, பட்டுச் சட்டையுடன் தெருவில் இறங்கி எல்லோருக்கும் இனிப்பு வழங்க ஆரம்பித்திருக்கிறார். ஏற்குறைய கல்யாணம் போல குதூகவித்திருக்கிறார். அவருக்கு அவ்ளோ சந்தோஷம்!

ராத்திரி பதினேராரு மணிக்கு நான் வேலை முடிந்து வீடு திரும்பி, அவரை நமஸ்காரம் பண்ணி ‘பாஸ்’ விஷயத்தைச் சொல்ல, “எல்லாம் ஏற்கனவே கொண்டாடியாயிற்று” என்று கண் கலங்கினார். “எனக்கு இனி கவலையில்லையப்பா, குடும்ப

பாரமெல்லாம் இனி உன் மேல்” என்று கட்டித் தழுவினார். அதில் ஒரு பெருமிதமும், நிம்மதியும் தெரிந்தது. எனக்குத் திருக்குறள் தான் மறுபடியும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

**“மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல்ளனுஞ் சொல்”**

எனது வளர்ச்சி - குடும்ப வளர்ச்சி என எல்லாவற்றையும் அப்பா சந்தோஷமாய் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். எந்த சந்தோஷத்தையும் அனுபவிக்க முடியாமல் இருந்தவருக்கு மருந்தாக இருக்கிறோம் என்பது எனது திருப்தி. எனது பாக்கியம் எனக் கருதிக் கொள்வேன்.

ஒரு சமயம் அப்பா தோகா வந்து எங்களுடன் தங்கினார். அங்கு எனது அலுவலகம் - பெரிய இடத்துத் தொடர்புகளைப் பார்க்கப் பார்க்க அவருக்கு பூரிப்பு. ஒ லூ குரூப் திரு. யூசுப் அலியை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்த, மிகவும் நெகிழ்ந்தார்.

அப்புறம் ஒரு சமயம், “ராமா... உனக்கு இத்தனை தொடர்புகள் இருக்கிறதே அரசர், பிரதம மந்திரி கூடவும் பழக்கம் இருக்குமே” என்றார்.

“இருக்குப்பா. என்?”

“அவர்ட்ட என்னை அழைச்சுப் போறியா...?”

“எதுக்கு?”

“உனக்கு இந்த அளவுக்கு செல்வாக்கு கொடுத்திருக்கிற அவருக்கு நன்றி சொல்லத்தான்”

“சந்தர்ப்பம் வரும் போது அழைச்சுப் போறேன்! ” என்று சும்மா ஒப்புக்குச் சொல்லிவிட்டு அந்த விஷயத்தை அப்படியே விட்டுவிட்டேன். திரும்ப அவர் ஞாபகப்படுத்தின போதுகூட, “அப்பா... பிரதமரைப் பார்ப்பது அத்தனை சுலபமல்ல. காரணகாரியமில்லாமல் அவரை நாம் தொந்தரவு பண்ணக்கூடாது!” என்று அப்பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டேன்.

Doctorate of Civil Laws of Honoris Causa 2012 by European University

அவர் ஊருக்குத் திரும்பும் போது ஏர்போர்ட்டில் அப்பாவை விட்டுவிட்டு வந்தபோது -

பிரதமர் அலுவலகத்திலிருந்து எனக்குத் திடீர் அழைப்பு, போய் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். இதற்கிடையில் கவனக்குறைவால் அப்பாவின் விசா புதுப்பிக்கப்படாமல், ஏர்போர்ட் எமிகிரேஷனில் அவரை வெளியேற்றி விட -

அவசர அவசரமாய் அதைப் புதுப்பித்து டிக்கெட்டை இராவுக்கு மாற்றி மறுபடியும் பயணம் அனுப்ப டிப்ளமேட் பகுதிக்குச் சென்றோம். அன்று மாலை பிரதமரை சந்திக்கப் போனதை அறிந்ததும், “எம்ப்பா... என்னையும் அழைச்சுப் போயிருக்கலாமில்லே...” என்றார் குழந்தை போல.

“இல்லப்பா... அது அலுவலக சம்பந்தமான மீட்டிங் நீங்கள்னாம் வரமுடியாது!” என்றதும் அவரது முகத்தில் வாட்டம்.

யார்யாருக்கோ என்னென்னவோ செய்துதருகிறோம். அப்பாவின் அந்த ஆசையை நிறைவேற்ற முடியாமல் போயிற்றே என்கிற வருத்தம் எனக்குள்ளும் இருந்தது.

ஆனால், ஆச்சர்யம் பாருங்கள்...!

டிப்ளமேட் பகுதியில் அமர்ந்திருந்தபோது பிரதமரும் பயணத்திற்காக அங்கே உள்ளே நுழைகிறார்! உடன் அங்கே வைத்து அப்பாவை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தவே, அவருக்கு சந்தோஷம் பிடிபடவில்லை. “ராமா... என்னவோ... பிரதமரை பார்க்க முடியாதுன்னு சொன்னாயே... இப்போ பார்... அவரே...” என்று அப்பாவுக்கு சந்தோஷம் பிடிபடவில்லை. எனக்கும் மகிழ்ச்சி அப்பாவின் கடைசி ஆசை அது தானோ...?)

டிப்ளமேட் சானலில் நான் போனது அதுதான் கடைசி, அப்பாவின் நினைவாக அதன்பிறகு டிப்ளமேட் சானல் போகாமல் பொது வழியைத்தான் இன்றும் உபயோகிக்கிறேன்.

நெறிமுறைகள்:

நமக்கு படிப்பு உள்ளது, வசதி உள்ளது எப்படி வேண்டுமானாலும் வாழலாம், எப்படி வேண்டுமானாலும் செயல்படலாம் என்பதில் எனக்கு உடன்பாடு கிடையாது.

வாழ்வில் பணம் முக்கியம்தான். பணம் இருந்தால் எதையும் வாங்கலாம், வேண்டியவர்களுக்கு உதவலாம். ஆனால்... அந்த பணம் எப்படி வருகிறது என்பதும் முக்கியம். பேராசை அல்லது குறுக்கு வழி சம்பாத்தியத்தில் எனக்கு உடன்பாடில்லை.

நம் உழைப்பில் நேர்வழியில் கிடைக்கும் பணம் மட்டுமே சந்தோஷம் தர முடியும். குறுக்கு வழியில் வரும் வருமானத்தை வாழ்வின் பல சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்த்திருக்கிறேன். அதனால் எனக்குத் தாழ்வு மனப்பான்மையோ, குற்ற உணர்வோ இல்லாமல் என்றும் நிமிர்ந்து நிற்க முடிகிறது.

Dr.R. Seetharaman receiving Memorium from Mr. KapilSibil,
Former Minister at the Global Citizen Forum - India - 2014

2002ல் தோஹா வங்கியில் சேர்ந்திருந்த நேரம் அது. அந்த சமயம் என்னிடம் சேமிப்பாக சில மில்லியன்கள் இருந்தன.

அப்போது IPO (INITIAL PUBLIC OFFERING) என கத்தாரில் உள்ளூர் பிரஜெகளுக்கு மட்டும் அந்த தற்காலிகமாய் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

உடன் கத்தார் நன்பர் “நீ உன் பணத்தைக் கொடு, குறுகிய காலத்தில் பலமடங்காக திருப்பித் தந்துவிடுகிறேன்!” என்றார்.

எனக்கு அதில் விருப்பமில்லை. அவர் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தினார். “யோசித்துச் சொல்! வாழ்நாளில் இந்த மாதிரி ஒரு லாட்டரி உனக்குக் கிடைக்கவே கிடைக்காது. பணம் எளிதாய் வருகிறது. மறுக்காதே! யோசி!”

அது பற்றி யோசிக்கவே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

சில சமயம் - யோசிக்க யோசிக்க, “அப்படி செய்தால் லாபம் வருகிறது... ஏன் கூடாது?” என மயங்கிவிடக்கூடும். அதற்கு நான் இடம் கொடுக்கவில்லை. மறுத்துவிட்டேன்.

பணம் எளிதாய் வரலாம். ஆனால் இந்த வாய்ப்பு எனக்காக உள்ளதல்ல. வரம்பு மீறி எந்த முதலீடும் வேண்டாம் என்பதில் உறுதியாக இருந்தேன்.

அன்று அவர் சொல்படி நடந்திருந்தால் குறுகியகாலத்தில் அது ஆறு மடங்காக திரும்பி வந்திருக்கும். ஆனால்... என்மனசாட்சி அங்கே அடகு வைக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த மாதிரி தற்காலிக ஆசைகளுக்கு அடிமையாகியிருந்தால் இன்று நேர்மையான வங்கியாளாக நிச்சயம் ஆகியிருக்க முடியாது உண்மை.

1991 என ஞாபகம். அப்போது பேங்க் ஆஃப் ஓமனில் பணப் பரிவர்த்தனைப் பொறுப்பிலிருந்தேன்.

அந்த நேரம் வங்கியில் நிறைய பிரச்சினைகள். வங்கி சிரமத்திற்கிடையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அதிலிருந்து மீன்வதற்கு நிறைய மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன.

ஆனால் அவற்றை ஏற்க, செயல்படுத்த யாரும் தயாரில்லை. மாற்றங்கள் கூடாது என நிர்வாகத்தில் பலரும் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் - அந்த மாற்றங்கள் வங்கிக்கு நிச்சயம் பலன் தரும் என்பதில் நான் உறுதியாயிருந்தேன். எனக்கு மேலிருந்தவர்கள் ஏற்காத போது அவர்களை மீறி நான் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலைமை.

மற்ற அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்காத ஜெனரல் மானேஜர், என்னை அழைத்து, இதை “உன்னால் செய்ய முடியுமா?” என்று கேட்டார்.

“முடியும் சார்”

“எவ்வோ நாளில் முடிக்க முடியும்?”

“ஆறு மாதத்தில்!”

“ஆறு...?” அவருக்கு நம்ப முடியவில்லை... “எல்லோரும் குறைந்தது மூன்று வருடங்கள் ஆகும் என்கிறார்கள். நீ எப்படி...? ஆர் யு கான்...பிடின்ட்?”

UK Tamilnadu Business Meet - London - 2014.

“யெஸ் சார். என்னை நம்புங்கள். முடித்துக் காட்டுகிறேன். ஆனால் அதற்கு எனக்கு முழு அதிகாரமும் தரவேண்டும். யாருடைய தலையீடும் கூடாது. முழு சுதந்திரத்துடன் செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டும்!”

“ஓகே. யு.கோ அஹெட்!” என்று என் மேவிருந்த நல் அபிப்ராயத்தில் எழுத்துபூர்வமாக அந்த ப்ராஜக்டை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

அந்த நன்மதிப்பு ஒருநாள் இரண்டு நாளில் உருவானதல்ல. பல நாட்கள், பல வருடங்கள்! இரவு - பகலாக - உழைத்ததின் வெகுமதி. இவன் பகட்டுக்காரன் இல்லை. முடியாததை பேசமாட்டான். முடியாததில் தலையிடமாட்டான் என நான் உருவாக்கி வைத்திருந்த அடித்தளம் அங்கே பலனளித்தது.

உடன் எனக்கு புது தெம்பு கிடைத்திருந்தது.

ஆனால் மேலதிகாரிக்குக் கோபம். காச் மூச்... என கத்த ஆரம்பித்தார். “இதை நீ எப்படி ஏற்கலாம்... எப்படி செய்கிறாய்... என பார்க்கிறேன்.. உனக்கு இதை அனுமதித்தது... யார்...?” என்று பூமிக்கும் வானத்திற்குமாக குதித்தார். நான் அலட்டிக்

கொள்ளவில்லை. அமைதி காத்தேன். “இந்த ப்ராஜக்டை நான் செய்யத்தான் போகிறேன். இதோ அதற்கான அனுமதி” என்று பேப்பரைக் காட்டினேன். அவர்களின் முகத்தில் ஈயாடவில்லை.

“தோ பாருங்கள்.. இது எனக்காக இல்லை. இதில் ஜெயித்தால் வங்கி வெற்றிபெறும். நாம் எல்லோருமே வெற்றி பெறலாம். இயலுமானால் என்னுடன் சேர்ந்து இதில் பணியாற்றலாம். இயலாதவர்கள் வெளியே போகலாம்!”

அவர் அதை சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

‘உன்னைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்!’ என்கிற மட்டில் எல்லாவற்றையும் தூக்கிப் போட்டுவிட்டு வெளியேறினார். அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை.

எந்த ஒரு காரியத்திலும் முழு நம்பிக்கை ஏற்பட்டபின் தான் நான் இறங்குகிறேன். அப்படி இறங்கிவிட்டால்...

இறங்கிவிட்டால்... எக்காரணம் கொண்டும் பின் வாங்குவதில்லை... அதை முடிக்காமல் விடுவதில்லை.

நான் ஓமனில் உள்ள BOBK வங்கியில் கணக்கராய் பணியாற்றிய போது ஒட்டுமொத்த வங்கியின் செயலாக்கத்தையும் ஆறு மாதங்களில் புதுப்பிக்கும் மிகவும் சவாலான ஒரு பணி என்னிடம் வழங்கப்பட்டது. அதனை நான் எனக்கு நேர்ந்த பாதிப்பாக உணராமல் அதனை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு வேலை செய்தேன். எனக்கு பழக்கமில்லாத புது தொழில் நுட்பமாக இருந்தபோதிலும் இலக்கை அடைய கடினமாக உழைத்தேன். அதன் பிரதிபலன் 180 நாட்களில் முடிக்க வேண்டிய வேலையை 120 நாட்களில் முடித்தேன். வங்கியின் மேலாண்மை குழுவிடம் பாராட்டையும் பெற்றேன். இதை ஏன் இங்கு சொல்கிறேன் என்றால் நான் எனக்கு விடுக்கப்பட்ட சவாலைக் கண்டு துவளாமல் அதனை எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்பாக பயன்படுத்தினேன். அதில் வெற்றியும் கண்டேன். அதுவே பின்னாளில் குறைந்த வயதில் ஒரு வங்கியினை ஏற்று நடத்துகின்ற வாய்ப்பினை எனக்கு வழங்கியது. அப்போது எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்பினை பயன்படுத்திக் கொண்டேன் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

Projects and contracts opportunities and challenges - knowledge sharing session - 2014.

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சகத்து ஸோரெலாம் எதிர்த்து நின்ற போதிலும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
துச்சமாக எண்ணி நம்மைத் தூறுசெய்த போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
பிச்சை வாங்கி உண்ணும் வாழ்க்கை பெற்றுவிட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சைகொண்டே பொருளெலாம் இழந்துவிட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
என்ற பாரதியின் வரிகளுக்கேட்ப அச்சம் என்ற உணர்வு இல்லாத
நிலையில் எதற்கும் ரெடி என்ற உணர்வோடு எனது இளமைப்
பருவத்தில் இருந்தேன்.

அந்த ப்ராஜக்ட்டும் நான் வாக்களித்தபடி ஆறு
மாதத்திற்குள்ளேயே முடிந்தது. அதன் பலன் வங்கிக்கும்,
அலுவலர்கள் எல்லோருக்கும் எனக்கும் சேர்த்து கிடைத்து.

அன்று கோபமாய் உதறித் தள்ளிவிட்டுப் போன எனது
மேலதிகாரி அதன்பின் எனக்குக் கீழ் வேலையைத் தொடர்ந்தார்
என்பது இங்கு பின்குறிப்பு.

O

எல்லாம் நம்கையில்...!

பொதுவாக வெற்றியைக் கொண்டாடும் மனது தோல்வி
எனும் போது துவண்டு விடுவதுண்டு. வெற்றி வரும். அதற்கு
சொந்தம் கொண்டாட அல்லது அனுபவிக்க பலரும் இருப்பார்.
அல்லது வருவார்.

அப்படி வெற்றியில் பங்கு போட்டுக் கொள்பவர்கள்
தோல்வியைப் பகிரத் தயாராக இருப்பதில்லை. நம் மனதும் கூட
ஒரு மின்சாரம்தான்! நிலையாக இருக்காமல் அலைபாய்ந்து
கொண்டேயிருப்பதுண்டு.

வெற்றிக்கு நாம்தான் காரணம் என்று நினைக்கத் தோன்றும்.
தோல்விக்குக் காரண காரியங்கள் தேடி அவற்றை பிறர் மேல்
சமத்தத் துடிக்கும்.

யோசித்துப் பார்க்கும் போது, எதுவுமே பிறர் கையில்
இல்லை. எல்லாம் நம்மிடம்தான்!

பரந்த உலகத்தில் எவ்வளவே பரவிக் கிடக்கிறது. நல்லது-
கெட்டது, நன்மை-தீமை, நியாயம்-அநியாயம், சுகம்-துக்கம், என
பலதும்! அவற்றில் நமக்கு வேண்டியதை தேர்வு செய்வதும்
அதன்படி நடப்பதும் நம் கையில்தான் இருக்கிறது.

Dr. R. Seetharaman addressing the gathering at Jumeirah.

எத்தனையோ பேர்கள் வழிகாட்ட இருக்கலாம். புத்திமதிகள்-யோசனைகள் சொல்லலாம். அவற்றை ஏற்று செயல்பட வேண்டியது நம் பொறுப்பு.

வங்கிப் பணி என்பதும் கூட ஒருவகை சேவைதான்! இங்கே பல தரப்பட்டவர்கள் வருவார்கள். போவார்கள். அறிந்தோ அறியாமலோ பலவகை ஏச்ச பேச்சுகள்-எதிர்பார்ப்புக்கள், ஏமாற்றங்கள் என எல்லாவற்றையும் ஏறிட வேண்டும். அதற்கு சகிப்புத்தன்மை வேண்டும்.

அதிலும் குறிப்பாக அயல்நாட்டு வங்கி எனும் போது சொல்லவே வேண்டியதில்லை.

இங்கே பல நாட்டினர்-வெவ்வேறு மொழி-கலாச்சாரம்-பண்பாடு! அவர்களின் வேறுபட்ட குணாதிசயங்கள்! சுபாவங்கள்! அவற்றில் நிறைய முரண்பாடுகளை சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்! சந்திக்க வேணும்!

சந்திக்கிறேன்-அதன் பலன்தான் இந்த வெற்றி. பொது வாழ்வுக்கு வந்தபின்பு, எல்லாவற்றையும் சகித்து, எல்லாவற்றையும் அரவணைத்துப் போக வேண்டியுள்ளது. இந்த சகிப்புத் தன்மை காரியத்தை சாதிக்க வேண்டி மட்டும் உருவானதல்ல.

சிறு வயதிலிருந்தே-குடும்பத்தினரை-முன்னோர்களை பார்த்து-கேட்டு-பழகி-அவர்களிடமிருந்து எனக்குள்ளேம் குடிகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு இளமையில் பட்ட கஷ்டங்கள் ஒரு காரணம். அடுத்தது தியானம்! பிரார்த்தனை!

எத்தனை நெருக்கடி என்றாலும், எத்தனையோ காரியங்களுக்காக, எத்தனை தேவைகளுக்காக ஓடினாலும் சரி; வீட்டில் அதிகாலையில் எழுந்து குளித்து பிரார்த்தனை செய்து விடுவோம்.

Dr. R. Seetharaman with Indian President Shri Pranab Mukherjee

Inaugurating the new block in his father name at his home town school.

இன்னும் சரி, நான் எந்த நாட்டில் இருந்தாலும் அவற்றை நான் தவறாமல் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறேன்.

சில பழக்க வழக்கங்களைக் கைவிட்டு விடக்கூடாது. இடம்-பொருள்-ஏவல் அனுசரித்துப் போக வேண்டும் என்பதற்காக நம் கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் தட்டிக் கழித்துவிட முடியாது. கூடாது.

தினமும், இரவு பதினேரு மணிக்கு உறக்கம்! அதிகாலை 4.30க்கு எழுந்து, தியானம்-பிராத்தனை! யோகா-உடற்பயிற்சி என்று கடைப்பிடிப்பது, மனபலம்-உடல்பலம்-உடல் ஆரோக்யம் காக்கவும் ஜம்புலன்களையும் கட்டுப்படுத்தி மனதை ஒருமுகப்படுத்தவும் உதவுகிறது.

இந்த பிரார்த்தனைக்கு ஜாதி-மத-நாடு-பேதமில்லை. அவரவர்கள் அவர்களுக்கு பிடித்த-ஈடுபாடு உள்ள மத வழிமறைப்படி பிரார்த்தனை செய்யலாம்.

வேறு எந்த விஷயத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்தாலும்-நீதி-நேர்மை-நேரந்தவறாமை-வாய்மை-எனிமை-பிரார்த்தனை போன்றவற்றில் நான் விட்டு கொடுப்பதே இல்லை.

அதேபோல ஒவ்வொருவருக்கும் சில விஷயங்களில் ஈடுபாடு இருக்கும். கொள்கைப்பிடிப்பு இருக்கும். அவற்றை பிறரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. அதே மாதிரி அவர்களுக்காக நாமும் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அவசியமுமில்லை.

புகை-மது இவற்றுடன் மாமிசம் பக்கமும் நான் போவதில்லை. என் சார்பில் இப்போதும் வீட்டில் விருந்துபசாரம் நடக்கிறதென்றால் அங்கு கட்டாயம் சைவ உணவுதான் ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

விருந்துக்கு வருவது யாராக இருந்தாலும், சைவம்தான்! ஆரம்ப நாட்களில் தோலூவைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் “சைவத்தில் என்ன வெரைட்டி இருக்கப் போகிறது...?” என்று தயங்கினர்.

Annual corporate dinner - 2012.

Annual corporate dinner - 2012.

“நீங்கள் வந்து பாருங்கள்!” என்று இட்லி, தோசையில் ஆரம்பித்து இருபது முப்பது அயிட்டங்கள் சுடச்சுட பரிமாற, அதன்பின் விரும்பி வருகிறார்கள்.

அதுதான் சொல்கிறேன்-எல்லாம் நம் கையில்தான் இருக்கிறது!

பிறருக்குப் பலன் இருக்கும் பட்சத்தில், நமக்கும் பாதிப்பில்லாத வகையில் மாற்றங்கள் சரி, அதற்காக நம் கொள்கைகளை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை.

நாம் எப்போதும் நாமாக இருப்போம்.

நான் நானாகத்தான் இன்னமும் இருக்கிறேன். அதனால் எனக்கோ சுற்றியிருப்போர் அவர்களுக்கோ எந்த இழப்பும் ஏற்பட்டு விடவில்லை!

என்னங்களே... செயல்களாக...

நம் என்னங்கள் எப்படியோ, அப்படிதான் செயல்களும் அமையும். டாக்டர் கலாம் சொல்வது போல லட்சியத்தைத் தேர்வு செய்து கனவு காண வேண்டும். பிறகு அதை அடைய ஆயுததங்கள்!

லட்சியத்தை அடைய முயற்சியுடன் அடி எடுத்து வைக்க வேண்டும். முதல் அடியே முதல் படியாக இருக்க வேண்டும். முதல்படி மலைப்பு தரலாம். சிரமமாய் தெரியலாம். ஒருபடி தாண்டிவிட்டால் பிறகு கலபமாகிவிடும்.

சிலர் இருக்கிறார்கள். எப்போதும் அதிருப்தி. முன்னுமூன்பு. முதல்படியே போதும். அதுவே கடைசி என அமர்ந்துவிடுவர். ஒன்றை அடைந்துவிட்டால் அத்துடன் திருப்திப்பட்டு அமர்ந்துவிடக்கூடாது. அடுத்து... அடுத்து என அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் எழவேண்டும்.

வாழ்க்கை இவ்னோதான் என நினைக்கக்கூடாது. வாழ்க்கைக்கு முடிவேயில்லை. நாம் நினைத்ததை சாதிக்க முடியாமல் போகலாம். அதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை. நாம் துவக்கி வைப்போம். நம் சந்ததிகள் அவற்றைத் தொடர்ட்டும். தொடரவேண்டும்.

Donation given to Rama Krishna Mission Students Home

நம் உடலுக்கு அழிவு இருக்கலாம். ஆத்மாவிற்கு இல்லை. உருவங்கள் மாறலாம். ஆத்மா கூடுவிட்டு கூடு பாய்கிறது. நாம் இல்லாவிட்டாலும் உலகம் இருக்கும். நாம் உருவாக்கினவைகள் இருக்கும். நம் தேவை-நம் சந்தோஷம் இவற்றுக்கப்பால் எதை விட்டுவிட்டுப் போகிறோம் என்பது முக்கியம். முன்னோர்கள் மரம் வைத்தார்கள். அதன் பலனை-காயை நாம் சுவைக்கிறோம். அதேபோல நாமும் நல்லவைகளை நடவேண்டும். விதைக்க வேண்டும்.

நம் சந்தோஷத்தை விட பிறத்தியாரின் சந்தோஷத்தைப் பெரிதாக நினைத்தோமானால்-பிறருக்கு நம்மால் கொடுக்க முடிகிற தென்றால்... அதற்கு ஈடு இணையாக வேறு சந்தோஷமே இருக்க முடியாது.

இந்த உலகத்தை நேசிக்க ஆரம்பித்தால் பொது உடமை தானே வரும். சோர்வு ஒடிப்போகும். உலகத்திற்கு முன்பு

குடும்பத்தை முதலில் நேசிக்க வேண்டும். குடும்பம் என்றால் என்ன என்று புரியணும்.

அன்பு-ஆசை-பண்பு-நம் உள்ளத்தை சுத்தப்படுத்தும்... அதன்பின்-தியாக மனப்பான்மை தானே வரும்.

பல நாடுகளுக்கும் தொழில் ரீதியாய் பயணிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. நம் கண்முன்னில் உலகம் இருக்கின்றது. பலவிதக் கலாச்சாரங்களை நான் பார்க்கிறேன். உயர்வு, ஏற்றத்தாழ்வுகள், கஷ்டநஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறேன். அப்போது வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்று புரிகிறது.

பல வண்ணங்கள், பல தர மக்கள்! எல்லாவற்றையும் ரசிக்கணும். கண்முன் கடந்து போவதை ரசிக்க ஆரம்பித்தால் உடல் சோர்வு-மனச்சோர்வு எதுவுமே வராது.

Dr. R. Seetharaman Receiving “Banker of the Year -2007” Award - 2007

Annual corporate dinner - 2012.

நம்மை விட பிறர் நன்றாக இருக்கணும். நமக்குப் பிறகும் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று, சிந்திக்க வேண்டும். நம்மைவிட பிறருக்கு அதிகமாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் செயல்பட வேண்டும்.

வளர்ச்சியிலோ, தொழிலிலோ போட்டியிருக்கலாம். பொறாமை கூடாது. நாம் முன்னேறணும் என்கிற உத்வேகம் வேணும். ஆனால் அடுத்தவரை அழித்து முன்னேற நினைக்கக் கூடாது.

நம் என்னங்கள் நல்லது என்றால் நம்மைச் சுற்றியிருப்பதெல்லாம் அழகாய்த் தெரியும். அன்பு தெரியும். ஆற்றல் தெரியும். எல்லாவற்றையும் ஆராதிக்க வேண்டும்.

எதிரிகளின் மேல்கூட வன்மம் கூடாது. இங்கே யாரிடம் குறைகள் இல்லை! யாரிடம் தவறு இல்லை? தவறுகளை மறந்து, நல்லதையே நினைப்போம். நல்லதையே பார்ப்போம்.

சொத்து சுகம், செல்வாக்கு இவற்றுக்கப்பால் நிம்மதி முக்கியம். அமைதி முக்கியம்.

‘கல்யாணமாலை’ மோகன் ஒருசமயம் என்னிடம் “மகிழ்ச்சி என்றால் என்ன?” என்று கேட்டார்.

“வெறும் புன்னகையும், நகைச்சவையும் மட்டுமே மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது. மன அமைதிக்குப் மறுபெயர்தான் மகிழ்ச்சி” என்றேன்.

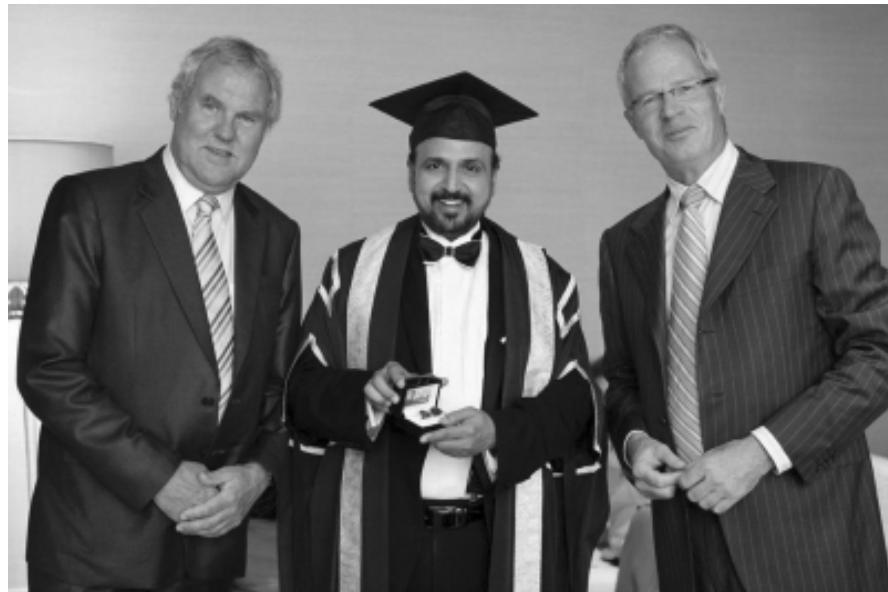
அதே மாதிரி வாழ்வில் ஒளிவு மறைவு கூடாது. எனது வாழ்க்கை ஒரு திறந்த புத்தகம். மனைவியிடமோ, மக்களிடமோ, உறவுகளிடமோ நான் எதையும் மறைப்பதில்லை.

இழப்பு என்று ஏதுமில்லை

வாழ்வில் கொள்கை கோட்பாடுகளுடன் நாம் இருக்கலாம். தர்ம நியாயத்துடன் நாம் நடக்கலாம். ஆனால் மற்றவர்களும் நம்மிடம் அதே மாதிரி நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

Doctorate of Civil Laws of Honoris Causa 2012 by European University

Doctorate of Civil Laws of Honoris Causa 2012 by European University

நம்பி ஏமாந்த சம்பவங்கள் எனக்கும் நேர்ந்திருக்கின்றன.

நன்பன் ஒருவன்-என்னுடனேயே இருந்து உண்டு உறங்கி சகோதரன் போல நேசிக்கப்பட்டவன்! எனது வசதியும், செல்வம் செல்வாக்கு எல்லாம் அவனுக்குத் தெரியும்.

ஒரு சமயம் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று பணம் கேட்டான். ஒருவர் சொந்தமாய் தொழில் தொடங்க முயற்சி எடுக்கிறார் என்பது நல்ல விஷயம். அதை ஊக்குவிக்க வேண்டும்-உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று பல லட்சங்கள் அவனுக்குக் கடனாகக் கொடுத்தேன்.

ஆனால் அவன் அதை பேசியபடி திருப்பித் தரவில்லை. கடனாகப் பெற்றதிற்கு ஷேர் ஹோல்டர் என பேர் பண்ணி-நஷ்டத்திலும் பங்கு போட வைத்தான். நான் அதை சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. உதவி பண்ணப் போனதற்குத் துரோகம்! அதுவும் நம்பிக்கைத் துரோகம்!

“ஏன் இப்படிச் செஞ்சே...? என்றதற்கு, “உன்னால் முடிஞ்சதைப் பார்- Let us go to court!” என்றான்.

எனக்கு அதிர்ச்சி. அத்தோடு அவனது நட்பைக் கைகழுவி விட்டேன். பணம் போகும். வரும். நம்பிக்கை நானையம் அப்படியா...? வாக்கு கொடுத்தால்-தலையே போனாலும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பார்கள்.

அவனது தொழில் பிறகு பெரிய அளவில் வளர்ந்த போதிலும் கூட எனக்கு நஷ்டம்தான் மிச்சம்.

அப்போதும் நான் பணத்தைப் பெரிதாய் நினைக்கவில்லை. அந்த நஷ்டத்தால் நான் ஒன்றும் வீணாகிவிடவில்லை. கஷ்டப் பட்டு உழைத்த காச நிச்சயம் வீண் போகாது என்று தெரியும்.

அதேமாதிரி-

மறு வாரத்திலேயே.... நான் செய்திருந்த ஒரு வேலைக்காக-நான் எதிர்பார்க்காமலேயே-பெரிய ஒரு வெகுமதி என்னைத் தேடி வந்தது.

Honorary Degree, Doctor of Laws 2012 during the 229th Commencement Ceremony of Washington College

சொன்னால் ஆச்சர்யப்படுவீர்கள்-அது நான் இழந்ததைவிட மூன்று பங்கு அதிகம்!

நல்லதை நினைத்து-நல்லதையே செய்தால் நன்மையே விளையும் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

எதையும் எப்போதும் வாங்கிவிட முடியாது

ஓமன் வங்கியில் என் உழைப்பிற்கும் திறமைக்கும் இளம் வயதிலேயே பெரிய பதவி தரப்பட்டிருந்தது. எனது ஆற்றலில் பலன் அடைந்த வங்கியின் சேர்மன் மனம் மகிழ்ந்து புதிய மாடல் ஜாக்குவார் கார் எனக்கு பரிசளித்திருந்தார்.

அந்த நேரம் இரண்டு வங்கிகளின் இணைப்பு நடந்து, எங்கள் நிர்வாகமும் கைமாறிற்று. உடனே புதிய நிர்வாகிக்கு அந்தக் கார் கண்ணே உறுத்த ஆரம்பித்தது.

சின்ன பயல்! இவனுக்கு எதற்கு ஜாக்குவார்... என வினை விடைக்க முயன்றார்.

Dr.R. Seetharaman Receiving Crystal Trophy from H.E. Sheikh Abdullah bin Saud Al Thani - QCB Governor at the National Sports Day Event-Qatar-2015

புது நிர்வாகி, “மிஸ்டர் ராமன்! இந்தக் காரைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவ்கள்!” என்றார். அவருக்கு என்னை பதவியிறக்கம் செய்யும் எண்ணமிருந்தது.

“என் சார்?”

“இல்லை. இந்தக் காருக்கு ஏற்றபடி அடுத்து பெரிய பதவி நீ எதிர்பார்க்கக்கூடும்!”

“எனக்கு இங்கே பதவி முக்கியமில்லை. எனது குறிக்கோள் உன்னதமானது. இரண்டு வங்கிகளும் ஒன்று சேரவும். சேர்ந்தபின் சிறப்பாக செயல்படவும் கைகொடுத்திருக்கிறேன்.”

“எல்லாம் சரி. காரை மட்டும் திருப்பிக் கொடுத்திரு!”

“இல்லை சார். இது எனக்கு வெகுமதியாக கிடைத்த சீதனம். இதை விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை!” என்றேன். கறாராய்.

“நீ யாரிடம் பேசுகிறாய் என்று தெரியுமா...?” என்று அவரது குரல் எகிறிற்று.

“தெரியும் சார். நீங்க 58, நான் 36”

“நான் புது வங்கியின் உயர் பதவிப் பிரதிநிதி:”

Dr.R. Seetharaman with Indian Ambassador P. Kumaran, Tamil Nadu legislator Siva L. Meyyanathan and others on the dais at the "Pongal Vizha" Celebrations, 2017.

“அதே மாதிரி நானும் எங்கள் வங்கியின் பிரதிநிதி என்பதை மறந்திட வேணாம்!”

“ராமன்! விதண்டாவாதம் வேணாம். இந்தக் காரைப் பறிக்க எனக்கு எவ்வோ நேரம் ஆகும்...? வங்கியையே வாங்கின எனக்கு நீ எம்மாத்திரம்?”

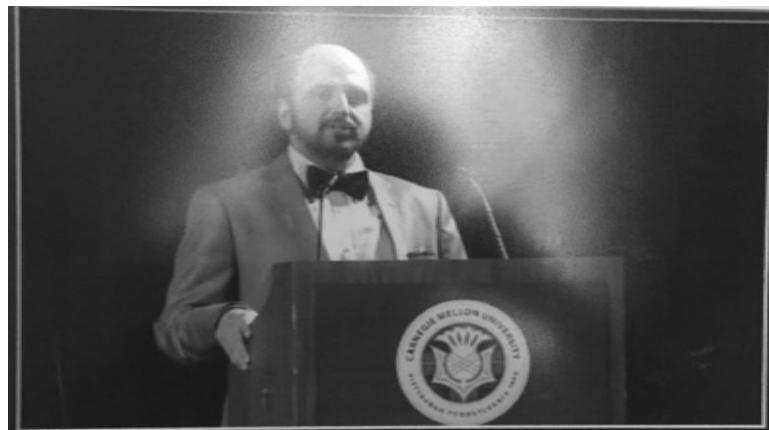
“சார்... எங்கள் வங்கியைதான் நீங்கள் வாங்கினீர்கள். என்னையல்ல!

காரை மட்டுமல்ல. என்னையே கூட நீங்கள் நீக்கலாம். ஆனால்... ஒன்றை நீங்கள் மறந்துவிட்டார்கள். இங்கே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா என்று தீர்மானிக்க வேண்டியது-நான்! அந்த உரிமை என் கையில்தான் உள்ளது!”

“இது அகங்காரம்.. ஆனவம்!”

“இல்லை. கொள்கை! என்ன வந்தாலும் சரி; என் உடமையை நான் விட்டுத்தர முடியாது!” என்று பிடிவாதமாய் இருந்து அவர்களிடம் ஜெயித்தேன். அதன் பலன். அந்தக் கார் அடுத்து 15 வருடங்கள் என்னிடமிருந்தது. அதைப் பொக்கிஷமாக பாதுகாத்து வந்து 2012-ல்தான் விற்றேன்.

O

Dr.R. Seetharaman addressing Knowledge Sharing Session at Carnegie Mellon University

வாழ்க்கையே ஒரு வாய்ப்புதான்

ஒரு உலக பிரஜையாக, இந்த வாழ்க்கையை நான் எனது செயல்களின் மூலம் எனக்குள்ள கடமையின் மூலம், நான் கொண்டாடி வருகிறேன். எனது வாழ்வில் எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்பை, எனக்கு சாதகமாக மாற்றிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

வாழ்க்கையே நமக்கு கிடைத்த ஒரு வாய்ப்புதான். உயரிய எண்ணங்கள் நமது வாழ்க்கையை ஆக்கப்பூர்வமாக மாற்றும். ஆப்ரஹாம் லிங்கனைவிட தோல்வியை சந்தித்தவர் யாருமில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர், தனது வாழ்க்கையில் வெற்றி என்பதையே பார்த்ததில்லை. 27 வயதில் மனவியை இழந்தார். 24 ஆம் வயதில் சென்ட்டில் தோல்வியற்றார். பின்னர் நோய் வாய்ப்பட்டார். 36 ஆம் வயதில் தேர்தவில் தோல்வி. பின்னர் 44 ஆம் வயதில் தேர்தவில் மீண்டும் தோல்வி. ஆனால், இறுதியில் 52 ஆம் வயதில் அமெரிக்காவின் ஐளாதிபதி ஆனார். அதனால் தோல்வியை கண்டு துவளக் கூடாது.

“ஒரு அவன்ஸ் தங்கம் வேண்டுமென்றால் பல டன் தூசியை எடுக்க வேண்டும்” நாம் தோண்டும்போது குப்பையை பார்க்கவில்லை, தங்கத்தைத்தான் பார்க்கிறோம். அதுபோல, வாழ்வில் நல்ல விஷயங்களை மட்டும் எடுத்து கொள்ள

வேண்டும். வாழ்க்கையில் நடக்கும் எல்லா விஷயங்களையும் பாசிட்டில் ஆக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற என்னை என்னிடம் இருந்தது.

உலகில் வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவில், இந்தியாவில், 35 வயதுக்கும் கீழ் 65 சதவீதம் இளைஞர்கள் உள்ளனர். 2020ஆம் ஆண்டில், உலகிலேயே மிகவும் இளமையான நாடாக இந்தியா திகழும் என்கிறபோது இந்திய இளைஞர்களின் திறனை நம்மால் உணர முடிகிறது. இதன்மூலமாக, இந்தியா எப்படி ஒரு வல்லரசாக மாறப்போகிறது என்பதைத்தான் நான் பார்க்கிறேன். இன்று இந்தியா உலகின் ஒவ்வொரு மூலைக்கும் சென்று கொண்டு இருக்கின்றது. இந்த நூற்றாண்டு இந்தியர்களுக்குதான் சொந்தம். ‘இன்றைய இளைஞர்கள், நாளைய மன்னர்கள்’ என்று சொல்வதுபோல நாளை இந்திய இளைஞர்கள் உலகெங்கும் பிரகாசமாக திகழப் போகிறார்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

வாழ்க்கை என்பதைக் கொண்டாடுங்கள். குறிப்பாக இளமை என்பதே ஒரு கொண்டாட்டம்தான். வாழ்க்கையை நேசியுங்கள். பெற்றோரை போற்றுங்கள். பிறந்த நாட்டினை போற்றுங்கள். இந்த உலகுக்கு நம்மால் முடிந்த உதவியை செய்யுங்கள். நாம் பிறருக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ வேண்டும். நமது வாழ்வு அர்த்தமுள்ள வாழ்வாக அமைய வேண்டும். ‘இளமையின் கொண்டாட்டம்’ என்பது வெறும் வெற்று சத்தமாக இல்லாமல் என்றும் பயனுள்ளதாக வேண்டும்.

தாயும், தந்தையும் முன்னறி தெய்வங்கள்

‘இந்தியா முன்னேற வேண்டும் என்று சென்னால் இளைஞர்களை நம்பவேண்டும்’ என்று சுவாமி விவேகானந்தர் சொன்னார். அதே விவேகானந்தர் பயிற்சி மையத்திலே தங்கி படித்தவன் நான். வாழ்க்கையில் போராடி வெற்றி பெற்று ஒரு வங்கியில் செயல் அதிகாரியாக நான் பணியாற்றுகிறேன். நான் தங்கி படித்த விவேகானந்தர் மையத்துக்கு குடும்பத்தினரை அழைத்துச் சென்றபோது, என் மகள் என்னிடம் சொன்னாள். “அப்பா, வறுமை என்பது ஒரு வரப்பிரசாதம்தானே. அதனால் தானே வாழ்வில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் உள்ள வெற்றியை உணர முடிகிறது. ஆனால், இன்று நாங்கள் நல்ல நிலையில் இருக்கிறோம். நாங்கள் எப்படி வறுமையை எதிர்கொள்ள முடியும்.”

அவள், என்னிடம் கேட்ட கேள்வி யோசிக்க தூண்டியது.

‘எந்த குழந்தையையும் நம்மால் மாற்ற முடியும். வறுமை என்பது ஒரு பொருட்டல்ல’ என்பதை இன்றைய இளைஞர்கள் உணர வேண்டும்.

‘நடப்பவை எல்லாம் நன்மைக்கே’ என்று நினைத்து நாம் நமது முயற்சியை செய்ய வேண்டும்.

எனது இளமை வாழ்க்கை என்பது ஒரு நெறிமுறையுடன் கூடிய வாழ்க்கையாகவே அமையபெற்றது. என் தாய், தந்தை யாரை திருமணம் செய்யச் சொன்னார்களோ அந்தப் பெண்ணையே திருமணம் செய்தேன். அதனால் நான் இன்று எனது வாழ்வில் உயர் நிலையைதான் அடைந்துள்ளேன். தாயும், தந்தையும் முன்னரி தெய்வங்கள்.

பறந்து விரிந்த நீந்திய கலாசாரம்

இன்று இந்திய கலாசாரம் உலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சென்றுவிட்டது. அதேபோல இந்திய நடனம், உணவு வகை என அனைத்தும் இன்று உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்றுவிட்டது. 2012ஆம் ஆண்டு நான் எனது வேலை நிமித்தமாக ரஷ்யா சென்றபோது தீபாவளி விழாவினை கொண்டாட நேரும்போது அங்கு ரஷ்ய நாட்டு இளைஞர்கள் இந்தியாவின் நடனங்களை பரத நாட்டியம், குச்சப்புடி, ஓடிசி என இந்தியாவின் எல்லா நாட்டிய வகைகளையும் அவர்கள் ஆடிக் காண்பித்தார்கள். இப்படி இந்திய நடனங்கள் உலகின் பல நாடுகளுக்கும் சென்றுவிட்டது. இதே ரஷ்யாவில் தமிழ் கலாசார மையத்தில் அங்குள்ள இளைஞர்கள் நமது இந்தியாவின் நாடக காட்சிகளை அவர்கள் நடித்து காண்பித்தார்கள். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் நடிகர் திலகம் சிவாஜி அவர்களின் படங்களில் உள்ள வசனங்களை நடித்துக் காண்பித்தார்கள். நான் நடிகர் திலகம் சிவாஜி அவர்களின் ஒரு ரசிகனாக ரஷ்ய நாட்டு இளைஞர்கள் நடத்தும் அதனை பார்த்தபோது எனது உடல் சிலிர்த்தது. நான் பார்ப்பது உண்மையா இல்லை பொய்யா என்று எனக்கு புரியவில்லை. இந்த அளவுக்கு இந்திய கலாசாரம், நாடகம் உலக அளவுக்குச் சென்று இருக்கிறது.

அப்போது அவர்களிடம் நான் சொன்னேன். நானும் மேடையில் இதேபோல் நடித்துக் காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன் என்று. நான் சிவாஜி படத்தின் வசனங்களை நடித்துக் காண்பித்தேன்.

கிஸ்தி திரை வரி வட்டி
வானம் பொழிகிறது பூமி விளைகிறது
உனக்கேள் கொடுப்பது கிஸ்தி
எங்களோடு வயது வந்தாயா ஏற்றமிரைத்தாயா நீர்பாய்ச்சி
நெடுவெயல் நிறையக் கண்டாயா?
நாற்று நட்டாயா? களை பறித்தாயா? களனி வாழ்
உழவருக்கு கஞ்சி கலையம் சுமந்தாயா?
அங்கு கொஞ்சி விளையாடும் எம்குல பெண்களுக்கு
மஞ்சளாறைத்து பணிபரிந்தாயா?
அல்லது நீ மாமனா? மச்சானா?
மானங்கெட்டவனே எதற்கு கேட்கிறாய் திரை? யாரை
கேட்கிறாய் வரி?
போரடத்து நெற்குவிக்கும் மேலை நாட்டுலழவர் கூட்டம்
பரங்கியர்களின் உடலையும் போரடத்து தலைதனை
நெற்கதிர்களாய் குவித்து விடும் ஜாக்கிரதை

என்று நான் வீர ஆடுவேசத்துடன் நடித்துக் காட்டினேன். இன்று இந்தியா என்பது உலகின் எல்லா பகுதிகளிலும் இருக்கிறது. இப்போது பார்த்தோம் என்று சொன்னால் உலகிலேயே பெரிய வளர்ந்து வருகின்ற நாடாக இந்தியா திகழ்கிறது என்று சொல்லும்போது இந்த நூற்றாண்டு இந்தியர்களுக்கு தான் சொந்தம் என்று சொல்வதில் என்ன தவறு. அதை கொண்டாடுவதிலே என்ன தவறு. இந்த பாரம்பரியம் மிக்க இந்திய கலாசாரம் எல்லோருக்கும் பெருமை தருவதோடு அல்லாமல் இங்கு பிறந்ததற்கு நாம் பெருமை கொள்ள வேண்டும்.

பசுமை உலகம் படைப்போம்

நாம் வாழ்கின்ற இந்த உலகை ஒரு நல்ல உலகமாக செழிப்பானதாக மாற்ற வேண்டும். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் கல்வி அறிவை கொடுக்க வேண்டும். அதன்மூலமே வீட்டையும், நாட்டையும் கல்வி அறிவுமிக்க ஒரு அறிவுசார் சமூகமாக மாற்ற முடியும். இந்த உலகை நல்ல ஒரு உலகமாக மாற்றுவது நமது கையில்தான் இருக்கிறது.

மாறிவரும் தட்ப வெட்ப நிலையை உணர்ந்து அதற்கு தேவையான செயல்களை செய்வதே நாம் வருங்கால சந்ததியினருக்கு செய்யும் பேருத்தவியாகும். நாளை நாம் இந்த பூமியை விட்டுச் சென்றபோதும் நாம் செய்த நல்ல காரியங்கள் மட்டுமே இந்த உலகில் நமது பெயரைச் சொல்லும்.

உனவு பற்றாக்குறை என்பது நமது சந்ததியினருக்கு விடப்பட்ட பெரிய சவாலாக அமையும். உனவு பற்றாக்குறை என்பது 2050ஆம் ஆண்டு 9.2 பில்லியன் டன் என மாறும் என கருத்து கணிப்புகள் கூறுகின்றன. உனவு உற்பத்தி 70 சதவீதம் நாம் அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதை எப்படி எதிர்கொள்ளப் போகிறோம் என்பது இன்றைய இளைஞர்களுக்கு விடப்பட்ட பெரிய சவால் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த நிலையை மாற்றத்தான் என்னால் முடிந்ததை என்னுடைய பணிகளில் செய்து வருகிறேன்.

‘பசுமை வங்கி’ என்ற திட்டத்தை நான் தொடங்கி அதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தியும் வருகிறேன். இந்த ஆண்டு உலக பன்னாட்டு சபையான ஐநா. சபையில் என்னை பரிந்துரை செய்தார்கள். நஞ்சையும், புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் தஞ்சையில் பிறந்த நான் ‘எங்கும் பசுமை, எதிலும் பசுமை’ என்று பசுமையை பார்த்து வளர்ந்த நான், அந்த பசுமையை வங்கித் திட்டத்தை கொண்டு வர ஆசைப்பட்டேன். அதன் விளைவுதான் இது.

இதன்மூலம் நான் இளைய சமுதாயத்திற்கு வேண்டுவது, நம் நாட்டின் இயற்கை வளங்களைப் பேணி பாதுகாத்து அதை சரியான முறையில் பயன்படுத்துவது நம் கடமை. அது மட்டும் அல்லாமல் வருங்கால சந்ததியினருக்கு இயற்கை வளங்களை சரியான வகையில் விட்டுச் செல்வது இறைவனுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக்கடனாகும்.

Retail knowledge sharing session - 2014.

நிறைவாக...

- என்.சி. மோகன்தாஸ்

சீதாராமனின் இந்த துணிவையும், எதையும் சமாளிக்கும் திறனையும் நான் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன்.

குவைத்தில் தோலூ வங்கியின் வாடிக்கையாளர் சந்திப்பு ஆறு மாதத்திற்கொரு முறை நடத்தப்படும். அதில் பிரதானமாய் பங்கேற்பது சீதாராமன்தான்.

பொருளாதாரம்குறித்து பேச, உலகின் பல பாகங்களி லிருந்தும் பேச்சாளர்களை இவர் ஏற்பாடு செய்வார். நிகழ்வு ஜூந்து நடக்க்கிற ஹோட்டலில் பலமான விருந்துடன் நடக்கும். குறித்த நேரத்திற்கு சீதாராமன், வாசலுக்கு வந்து நின்று அனைவரையும் இன்முகத்துடன் வரவேற்பார்.

ஓவ்வொருவரிடமும் நெருக்கமாய் உலாவி, கனிவாயும், பனிவாயும் அங்கு காணப்படுவார் மேடைக்குச் சென்றதும் கம்பீரத்திற்குத் தாவிவிடுவார். மற்றவர்களெல்லாம் குறிப்புக்கள் வைத்துக் கொண்டு பேச, மைக்கைப் பிடித்ததும் மடைத்திறந்தது போல புள்ளி விவரங்கள் இவரிடமிருந்து வந்து கொட்டும்! மனிதர் கொஞ்சமும் அசருவதில்லை. குறிப்பு வைத்துக் கொள்வதில்லை. சரளமாய், சுவையாய்-அதேசமயம் அழுத்தம் திருத்தமாய் கருத்துகளை பதிவு செய்வார்.

தோலூ வங்கி முதன்முதலில் இந்தியாவில் இயங்கும் முகமாக மும்பையில் அதன் துவக்கவிழா நடந்த போதும் அப்படித்தான். சீதாராமன் இருக்கிறார் என்றால்-அங்கு அவர்தான் பிரதானமாயிருப்பார். அவர்தான் அங்கு அட்ராக்ஷன்! இது இவரது உருவம், நிறம், முகப் பிரகாசத்தால் மட்டும் வருவதல்ல. இவரது பேச்சு - வீச்சு - அனுகுமுறை - அரவணைப்பு போன்றவைகளும் அதற்குக் காரணம்.

○ ○ ○

Dr.R. Seetharaman addressing Knowledge sharing session - Singapore - 2013.

Dr.R. Seetharaman with the world renowned artiste the late Mr. M.F. Hussain.

Dr.R. Seetharaman with Ms. Deepa Gopalan Ambassador of India to Japan and other officials.

H E Sheikh Nahyan bin Mubarak Al Nahyan , Minister of Culture, Youth and Comm unity Development , Govt.of UAE honoured Dr.R.Seetharaman at the IOD Event - UAE -2015

Dr.R. Seetharaman with Doha bank Chairman Sheikh Fahad Bin Mohammad Bin Jabor Al Thani

‘வெளிநாட்டு வாழ் இந்தியர் விருது’

டாக்டர் R. சீதாராமன் அவர்களுக்கு

இந்தியா அளித்த மிகப்பெரிய கவுரவம்!

2017 ஜூவரி 9 ஆம் தேதி, இந்திய அரசின் வெளியூறு துறை அமைச்சகம் சார்பில் பெங்களூருவில் வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள் மாநாடு நடந்தது. தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தியடிகள், தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து பாரதம் திரும்பிய தினத்தை நினைவு கூர்ந்து இந்த நிகழ்வு நடக்கிறது. இதில் இந்தியாவிலும், வெளிநாடுகளிலும் சிறப்பான பங்களிப்பு செய்த வெளிநாட்டு வாழ் இந்தியர்களுக்கு வருடம் தோறும் விருது வழங்கி

கவுரவிக்கப்படுகிறார்கள். 2017 ஆம் வருட மாநாட்டின் நிறைவு நிகழ்ச்சியில் வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள் 30 பேருக்கு சிறந்த வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் விருதை ஜனாதிபதி ஸ்ரீ பிரணாப் முகர்ஜில் வழங்கி கவுரவித்தார்.

வங்கி மற்றும் நிதித்துறையில் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக சிறப்பாக பணியாற்றிவரும் தோஹா வங்கியின் தலைமை செயல் அதிகாரி (CEO) Dr R. சீதாராமனுக்கு Pravasi Bharatiya Samman Award வழங்கி ஜனாதிபதி ஸ்ரீ பிரணாப் முகர்ஜி பாராட்டினார். இந்தியாவுக்கும் வளைகுடா வாழ் இந்தியர்களுக்கும் இடையே பாலமாக இருந்ததற்காகவும், கடந்த 30 ஆண்டுகளாக, வெளிநாட்டு முதலீடுகள் இந்தியாவுக்கு வர எடுத்த அரிய முயற்சிக்காகவும் Dr R. சீதாராமனுக்கு இந்த விருது வழங்கப்பட்டது.

“வெளிநாடுவாழ் இந்தியர்களுக்கான விருதுக்கு என்னை இந்திய அரசு தேர்வு செய்ததை நான் பெரும் பாக்கியமாக கருதுகிறேன். வளரும் நாடு என்பதில் இருந்து வளர்ந்த நாடாக இந்தியா முன்னேறி வருகிறது. இந்த வளர்ச்சியில் இந்திய குடிமகன்கள் குறிப்பாக வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. சேமிப்பு, முதலீடு மற்றும் வர்த்தகம் போன்ற வழிகளில் இதை செயல்படுத்த வேண்டும். இந்தியா மற்றும் வளைகுடா நாடுகள் இடையிலான உறவை வளைகுடா நாடு வாழ் இந்தியர்கள் பலப்படுத்து வர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உள்ளது. எனக்கு விருது வழங்கி கவுரவித்தற்காக இந்திய அரசுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்று பெருமிதம் கொள்கிறார் Dr R. சீதாராமன்.

தான் பெற்ற விருதை, தன்னை வளர்த்து, ஊக்குவித்து உலகுக்கு அடையாளம்காட்டிய தனது தாயார் திருமதி தூர்காம்பாளூருக்கு, Dr R. சீதாராமன் சமர்ப்பித்து மகிழ்ந்தார். அவரது மனைவி திருமதி சங்கீதா மற்றும் மகள்கள் உடன் இருந்து பெருமிதம் அடைந்தனர்.

விருது பெற்ற Dr R. சீதாராமன் அவர்களை இந்திய பிரதமர் ஸ்ரீ நரேந்திர மோடி அவர்கள் பாராட்டினார்.

Dr. Seetharaman with Doha Bank Board Members

Dr. R. Seetharaman Honoured with Green Economy Visionary Award at UAB Summit Switzerland-2016

The High Representative for the United Nations Alliance of Civilizations

New York, 25 January 2016

Dear Distinguished Norwegian Nobel Committee,

Allow me to express my admiration of your dedication towards building fraternity between nations, promoting peace and bringing social transformation.

As per World Bank data till 2003 – GCC was consistently amongst the top countries in carbon dioxide emissions (metric tonnes per capita). Dr. R. Seetharaman realised that Carbon emission in Gulf States is not an ordinary issue and as a banker he has an important role to play. This led him to start a Green Banking movement in GCC wherein he worked tirelessly for more than fifteen years to create commercially viable Green Bank. In that context, let me take the liberty to introduce Dr. R. Seetharaman, an outstanding economist, a visionary and a renowned environmentalist.

Dr. Seetharaman is a passionate and vocal supporter of the environment. Under his stewardship, Doha Bank was the first bank in the Gulf region to pioneer Green Banking. He is very active in promoting Green economy in GCC emphasising on renewable energy, green buildings, clean transportation, climate smart agriculture to address food security, water & waste management and land management with a clear vision of creating a growth model for global sustainability. He has been advocating that every bank should earmark minimum 10% of Tier 1 capital subject to a cap of 10% of risk weighted capital towards Green banking, Clean Development Mechanism or any sustainable development projects taking into consideration the carbon emissions prevailing in the economy in which bank operates.

Dr. Seetharaman has also conducted several environmental seminars across the world and showcased models of Python and Alligator to highlight the challenges arising from Global Warming. He has also initiated a host of initiatives like Environmental Alliance with UNESCO to run Eco-schools projects, Al Dana Green Run, Green Seminars and Conferences.

Dr. Seetharaman understands the importance of trade in the peace process between countries. Trade is instrumental in achieving and maintaining peace and stability in the region. Economic interdependence promotes peace and mutual economic benefits preclude war between nations. With this vision, he has been promoting bilateral trade and investments between GCC, India and various countries in the world. He has also equally contributed towards the success of entrepreneurship in the State of Qatar through innovative initiatives.

Apart from being a Chartered Accountant, he is the recipient of multiple doctorates. A personality with profound passion in multiple domains and has equally contributed to social, philanthropic and charitable causes. By nature being sociable, he supports the old and destitute people in building homes and supporting for the education of poor children. He is also committed towards social causes, like Tsunami and earthquake relief, student's careers, education, banking for the underprivileged and people with special needs besides his initiatives towards creating a knowledge-society and providing guest lectures at some of the renowned universities around the world.

Considering his invaluable contribution, it is an honor and privilege recommending Dr. R. Seetharaman for the prestigious "Noble Peace Prize" award.

Best regards,

Nassir Abdulla Al-Nasser

The Norwegian Nobel Committee

* 730 Third Avenue, 20th Floor • New York • NY10017
* Email: al-nasser@un.org Web: www.unaoc.org • www.twitter.com/unaoc

Dr. R. Seetharaman recommended for Nobel Peace Prize by the United Nations High Representative for the Alliance of Civilizations

Dr.R. Seetharaman at Doha Bank Eco-School Program Awarding Ceremony - 2015.

யாசமான தம்பி

- ஏ.ஆர். லட்சுமணன்

(முன்னாள் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி)

குதிரை தாராமன் எனது நீண்டகால நண்பர் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

ஒருவருடன் ஜீக்யம் ஏற்பட பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஓரே கொள்கை கோட்பாட்டில் பயணிப்பவர்களுக்கு நட்பு எளிதாகிறது. சந்தோஷம் தருகிறது. அவர் நட்புக்கு ஒரு இலக்கணம் எனலாம்.

அவர் சிறந்த குடும்பத்திலிருந்து வறுமையையும் சமாளித்து படிப்படியாக முன்னேறியவர். எனக்கும் அவருக்கும் உள்ள ஒற்றுமை-உழைப்பு-நேர்மை-நேரந்தவறாமை அடுத்தது சமூக தொண்டு!

48 ஆண்டுகாலம் சட்டத்துறையில் கடுமையாக உழைத்து-4 நீதிமன்றங்களிலும், பிறகு உச்சநீதிமன்றத்திலும் நீதிபதியாக வாய்ப்புக் கிடைத்த தமிழன். அதே மாதிரி அவரும் படிப்படியாய்

முன்னேறி தோஹா வங்கிக் குழுமத்தின் தலைவராகி இன்று உலகமெங்கும் அதைக் காலான்ற வைத்திருப்பவர்.

தனக்கு மட்டும் வசதியான வாழ்க்கை போதும் என அதோடு திருப்திப்பட்டு விடாமல் மற்றவர்களுக்கும் உதவ வேண்டும் எனும் பண்பு அவரது ரத்தத்திலேயே ஊறிக் கிடக்கிறது.

சிறந்த பெற்றோர்கள், உறுதுணையாக இருக்கும் மனைவி என அவரது வளர்ச்சிக்கு பின்னில் எல்லாம் அமைந்திருக்கிறது. என்னை ‘அண்ணா’ என்றே எப்போதும் அழைப்பார். அந்த பாசத்திற்கு நான் மிகவும் கடமைபட்டிருக்கிறேன்.

பொருளாதாரத்தைத் திறம்பட நிர்வகிக்கக்கூடிய திறமைபடைத்த இவர், உலக அளவில் பல விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரர். இவருக்கு இன்னும் அதிகமாய், ஓளிமயமான எதிர்காலம் அமைந்திருக்கிறது.

சீதாராமனுடன் தோஹா, சென்னை, மும்பை என்று சேர்ந்து பல நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துக் கொண்டிருக்கிறேன். குவைத்தில் இந்தியன் ஃப்ரன்ட்லைனர்ஸின் புத்தக வெளியீடில் நான் கலந்து கொள்கிறேன் என்பதை அறிந்து இவரும் அதற்கு ஏற்றபடி தன் பிளி ஷெட்டியூலை சரிபண்ணி என்னுடன் சேர்ந்து கலந்துக் கொண்டது மன்னிறைவான சம்பவம்.

தம்பி, உலக அளவில் மென்மேலும் சிறக்க எனது வாழ்த்துகள்!

இந்தியர்களுக்கு பெருமை சேர்த்த தமிழர்

- நல்லி குப்புசாமி செட்டியார்

சர்வதேச அரங்கில் பல தொழில் வர்த்தக நிறுவனங்களுக்கு இந்தியர்கள் தலைமை தாங்குகிறார்கள் என்பது பெருமைக்குரிய செய்தி. இவர்களில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த திரு.சீதாராமன் தோஹா வங்கியின் தலைமை நிர்வாகியாக இருப்பது தமிழர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் பெருமை தரும் செய்தி.

பொதுவாக வங்கிகளின் தலைமைப் பதவியில் ஒருவரை நியமிப்பது என்றால் உள்ளாட்டிலேயே எவ்வளவோ யோசனை செய்வார்கள். வெளிநாட்டு வங்கிக்குத் தமிழர் ஒருவரை நியமிப்பதற்கு அந்த வங்கியின் நிர்வாகம் எவ்வளவு யோசித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும்? அப்படி யோசித்துப் பார்த்து அவரை நியமித்திருக்க வேண்டுமென்றால் அவருக்கு எவ்வளவு தகுதிகள் இருக்க வேண்டும்? நான் தகுதிகள் என்று சொல்வது வெறும்

கல்வித் தகுதிகள் மட்டுமல்ல. உழைப்பு, நேர்மை, விசுவாசம் போன்ற குணங்களும். இந்தக் குணங்கள் திரு. சீதாராமனுக்கு இருப்பதனால்தான் இவருக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் அந்த உயர் பதவியை வெளிநாட்டின் வங்கி முதலாளிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இவரை நான் எதேச்சையாகச் சந்தித்தேன். ஒரு சங்கீத சீசனில் பாரத் கலாச்சார் விழாவில் கலந்துகொண்டு திரும்பும் போது புகைப்படக் கலைஞர் யோகா என்னிடம் சீதாராமனைப் பற்றிச் சொன்னார். பிறகு நான் அவரை கிருஷ்ணகான சபா விழாவுக்கு சிறப்பு விருந்தினராக அழைத்தேன். அவர் எங்கள் கடைக்கு ஒரு வாடிக்கையாளராகவும் வருவது உண்டு. அவர் பேசும்போதே அவரிடம் உள்ள பண்பு நலன்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். தன் தாயாளின் விருப்பத்திற்கிணங்க அவருக்கு ஒரு நல்ல வீடு வாங்கித்தர விரும்பி, பண்த்தைப் பற்றிக் கவலைப் படாமல் மயிலாப்பூரில் லஸ் பகுதியில் பெரிய வீடு வாங்கிக் குடியேற வைத்தார். அந்த அளவுக்கு குடும்பப் பாசம் கொண்டவர்.

பின்னர் தோஹா வங்கியின் மும்பை கிளைத் திறப்பு விழாவுக்கு என்னை அழைத்திருந்தார். மிக நேர்த்தியாக விழாவை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஒவ்வொன்றிலும் அவரது கவனம் இருந்தது. ஒவ்வொருவரையும் நன்றாகக் கவனித்தார். எத்தனையோ பெரிய மனிதர்கள் வந்திருந்தார்கள். சீதாராமன்தான் தோஹா வங்கி, தோஹா வங்கிதான் சீதாராமன் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் வந்தபோதிலும் அவர் மிகவும் அடக்கமாகவே நடந்து கொண்டார். ஒருவருக்கு தன் நிறுவனத்தின் மீது விசுவாசமும் நிர்வாகத்தில் நேர்மையும் வாடிக்கையாளர்களிடம் கணிவும் இருந்தால் மட்டுமே இது சாத்தியம். இந்தக் குணங்கள் திரு. சீதாராமன் அவர்களிடம் பரிபூரணமாக இருக்கின்றன. இந்த வங்கியில் இதற்கும் மேற்பட்ட பதவியிலோ அல்லது வேறு ஒரு சர்வதேச வங்கியில் உயர் பொறுப்பில் பணியாற்றவோ இவருக்குத் தகுதிகள் இருக்கின்றன. வாய்ப்புகளும் வருமென்று நம்புகிறேன்.

தாயைப் போற்றுகிறவன் தரணியெல்லாம் போற்றப்படுவான்

- வி.ஜி. சந்தோஷம்

பண்பின் சிகரமாக, பாசத்தின் உறைவிடமாக பார்ப்போர் போற்றும் எளிமையும் இனிமையுமடைய என்னருமை சோதரர் டாக்டர் சீதாராமன் அவர்களைப் பற்றி என்னுகின்ற போதெல்லாம் ஒரு இந்தியன் - அதிலும் ஒரு சிறு கிராமத்திலே சாதாரணமான குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த டாக்டர் சீதாராமன் அவர்கள் படிப்பதற்கு பல கிலோ மீட்டர் தூரம் சைக்கிளில் சென்று படித்து, இன்று பாரெல்லாம் போற்றும் அருளும் அன்பும் நிறைந்த ஓர் உயர்ந்த மாமனிதராக திகழ்கிறார்.

அன்னையிடம் பக்தியும், துணைவியார் மற்றும் மகள்களுடன் பாசமும் கொண்டு குடும்பத்திலே அன்னை தந்தையைப் போற்றி வாழ்ந்து வரும் மாமனிதர் இன்று உலகமெல்லாம் சென்று, அனைத்துலக மக்களையும் கவரும் வகையில் தமிழகும் தமிழ்த் தொண்டிற்கும் ஆற்றிவரும்

சிறப்பை நினைக்கும் போதே இனிக்கும் விதத்திலே ஏறு நடை போட்டு வருகின்றார்.

டாக்டர் சீதாராமன் அவர்கள் ஒரு கற்பக விருட்சமாக கண்ணித்தமிழையும், கல்வியையும் இரு கண்களாகப் பாவித்துக் கடமையை செய்கின்ற கர்மவீரராக விளங்குகின்றார். அவர் சிறந்த மாமனிதர் என்ற சிறப்பு மிக்க சாதனை செய்ததற்காக பல அரிய பட்டங்களை பெற்றுள்ளார். நிதி நிர்வாகம், வங்கிச் சேவை, ஆளுமை, சுற்றுச்சூழல் உள்ளிட்ட அனைத்துத் துறைகளிலும் குன்றின் மேலிட்ட விளக்காய் ஒளிரும் அவரது பதக்கம், விருதுப் பட்டியல் மிகமிக நீளம். சர்வதேச பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்களை விரல் நுனியில் வைத்திருக்கிறார்.

தமிழகத்திலிருந்து கத்தார் நாட்டிற்குச் சென்று அங்கு தோகா வங்கியில் மிகச் சிறப்பான CEO பதவியைப் பெற்று, வங்கி நிர்வாகத்தின் பாராட்டுகளைப் பெற்று, இன்று தோகாவில் வாழும் தமிழ்க் குடிமக்கள் அனைவரும் போற்றும் வகையில் உயர்ந்து நிற்பது உண்மையான உழைப்பு, திறமை, முடியும் என்ற நம்பிக்கைக்கு கிடைத்த வெற்றி.

பொருளாதார நிபுணராக புவியேங்கும் சென்று கல்விச் சாலைகள், கல்லூரிகளில் நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுடனும், பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று மிகச் சிறந்த முறையில் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசும் வல்லவராகவும் இருந்து வருகிறார். அவர் கோட் அணிந்து குறுந்தாடி வைத்து குறுந்கையுடன் அலங்காரமாக - வருவோரை வசீகரிக்கும் கம்பீரத்துடன் வருவார்.

அன்புச் சகோதரர் டாக்டர் சீதாராமன் அவர்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு துண்பமும் துயரமும் பட்டாலும் நம்மால் முடியும் என்ற இறைநம்பிக்கையுடன் உயர்ந்து, இன்று எல்லோருக்கும் உதவி செய்யும் உயர்ந்த மாமனிதராகத் திகழ்கிறார்.

தோகாவிற்குச் செல்கின்ற கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், தமிழ் அறிஞர்கள் ஆகியோரை அழைத்து, தமிழுக்கு ஆக்கப்பூர்வமாக பணிகளை செய்துவருகிறார். ஈரடி நாயகன் திருவள்ளுவரின் வழியில் ஒளி வீசி வரும் இந்த அற்புதமான மாமனிதருக்கு என் இதயங்களிந்த நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இறையருளோடு அவரும் அவர் துணைவியார் சங்கீதா, மகள்கள் ஸ்வேதா, ஸ்ருதி மற்றும் அன்பு தாயும் என்றும் சீரும் சிறப்புடன் வாழவும், அவர் இன்னும் உலகளவில் பெரிய பதவிகள் பெறவும் என் இதயங்களிந்த நல்வாழ்த்துக்களை விஜிபி குடும்பத்தின் சார்பிலும் விஜிபி உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பிலும் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

“தாயைப் போற்றுகிறவன்
தரணியெல்லாம் போற்றப்படுவான்”

மனதில் நீற்கும் மாமனிதர்!

- ஜெம் வீரமணி

ஓதாராமன் எனது குடும்ப நண்பர் என்று சொல்லலாம். அவர் நட்புக்கு மரியாதை தரக்கூடியவர். எங்களது 25வது திருமணநாள், மகளின் திருமணம் என மிக்க அன்போடு வந்து வாழ்த்தியிருக்கிறார்.

தனது பதவி-அந்தஸ்து-திறமை-சாதனை-புகழை முன் நிறுத்தாமல், எனிமையை முன்னிறுத்தி இனிமையாய் பழகக்கூடியவர்.

ஏழ்மையில் படித்து, கலை ஆர்வத்தோடு வளரும் ‘கிரியேட்டிவிட்டி’ எல்லோருக்கும் வந்துவிடாது. ஓவ்வொரு விஷயத்தையும் பார்த்துப் பார்த்துக் கற்று, செய்து தெளிந்த நீரோடையாயிருக்கிறார். சின்னச்சினான் விதைகள் போட்டு, நீருற்றி, சீராட்டி பராமரித்து செடியாக ... ஆலமரமாக வேறுன்றி இருக்கிறார். இவையெல்லாம் இவராக சொந்த முயற்சியில் தேடிக் கொண்டது.

மனிதருக்குள் இன்னும் எத்தனையோ திறமைகள் புதைந்து கிடக்கின்றன. தொழில் நிமித்தம் மட்டுமின்றி பொதுவாகவே

நிறைய படிக்கிறார். உலக பொருளாதாரத்தை கணிக்கிறார். கருத்தரங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், டிவிக்கள் என சொற்பொழிவாற்றி இளைஞர்களை ஊக்குவிக்கிறார்.

நம்மில் பலர் குறைகளை மட்டுமே பேசுவதுண்டு. குறைகளை விடுத்து, நிறைகளை மட்டுமே பார்ப்பது இவரது சிறப்பு.

இவர் சிறந்த வழிகாட்டி, பேச்சாளர், எழுத்தாளர், நடிகர், பாடகர், ரசிகர் மொத்தத்தில் தசாவதானி!

“சீதாராமனின் திறமைகள் வெளிநாட்டுக்குப் போய்விட்டன. அவர் அவற்றை இந்தியாவிற்குப் பயன்படும்படி செய்ய வேண்டும்!” என்று சிலர் மேடையில் பேசுவதுண்டு.

நான் ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்வேன். அவர் இங்கே இருந்திருந்தால் நிச்சயம் வெளிப்படாமல் பத்தோடு புதினொன்றாக போயிருக்கக்கூடும்.

இங்கே நல்ல செய்திகளாவிட, மோசமானதுதான் பரவுகின்றன. பரப்பப்படுகின்றன. திறமைகள், சாதனைகள், வெற்றிகளை, தேடி கண்டுபிடிக்க வேண்டியுள்ளது. இங்கே அங்கீகாரங்கள் முழுவதுமாக-முறைப்படி கிடைப்பதில்லை.

தோஹா வங்கிக் குழுமம் சீதாராமனின் திறமையை முழுமையாக பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளதற்கு பாராட்ட வேண்டும்.

அவரது முகத்தில் வெறுப்பு-சலிப்பு-களைப்பு-எரிச்சல் எதுவுமே பார்த்ததில்லை. எப்போதும் பிரகாசம்! உற்சாகம்!

எப்போதும் மகிழ்ச்சியும். மனதிறைவு-கடவுள்பக்தி-பிறருக்கு எந்த வகையில் உதவலாம் என்கிற சிந்தனை-என இவர் ஒரு ஜெம். லெஜென்ட்! எத்தனை பெரிய சாதனையாளர் என்றாலும் முடிவில் மனதில் நிற்க வேண்டும். அந்த வகையில் இவர் மனதில் நிற்கும் மாமனிதர் எனலாம். வாழ்த்துக்கள் நண்பரே!

இப்பழ ஒருவரை பார்த்ததில்லை

- Dr. V.R.S. சம்பத் M.A., ML., P.G.D.T., DSW., Ph.D.,
ஆசிரியர் - சட்டக்கதீர்

இலக அளவில் பல நிர்வாகங்களின் தலைவர்களை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். ஆனால் சீதாராமனைப் போல பக்குவமான முழுமையானவர்களைப் பார்த்ததில்லை என்றே சொல்லலாம்.

சீதாராமனின் சுறுசுறுப்பு, நேர்மையான சிந்தனை, புதியவர்களிடம் கூட பல வருடங்கள் பழகின்னுபோல பழகுவது, யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சிறிய அளவிலாவது உதவிட வேண்டும் என்று நினைப்பது... என இவரிடம் வியக்கக்கூடிய விஷயங்கள் ஏராளம்.

நீதிஅரசர் திரு. ஆர். இலட்சுமணன் அவர்கள் மூலம் தான் இவர் எனக்கு அறிமுகம். தோலூாவில் NRI மாநாடு நடக்க, நீதிஅரசருடன், சீதாராமன் என்னையும் அழைத்திருந்தார். அங்கு சென்றபோது இவரது அருமை பெருமைகள், இந்திய நிகழ்ச்சி களுக்கு இவர் தோள் கொடுப்பது எல்லாம் அறிய முடிந்தது.

அந்த மாநாட்டில் பெரும்பாலும் வடதிந்தியர்களே இருக்க, தமிழர்களுக்காக நடத்தக்கூடாதா... என கேட்டேன். அதற்கும் சீதாராமன் ஏற்பாடு செய்தார்.

2011ல் உலக தமிழர் பொருளாதார மாநாடு துபாயில் நடத்தப்பட்டது. அதற்கு சிறப்புப் பேச்சாளர் மற்றும் ஸ்பான்சர் இவர்தான். அந்த மாநாட்டில் சிட்னியிலிருந்து ஆபன் நகரத்தின் முன்னாள் துணைமேயர் திரு.பாலபாலயேந்திரா, ETA திரு. சலாவுதீன், மாஸ்கோ திரு.பாஸ்கரன், வண்டன் திரு.ஜாக்கட் ரவி பாலன் என பலரும் கலந்து கொண்டனர். அத்தனை பேர்களின் மத்தியிலும் சீதாராமனுக்கு சிறப்பான பெயர் கிடைத்தது.

C.A. என்றால் கணக்கு, பணம்-பணமென்றே இருப்பார்கள் என சொல்லப்படுவதுண்டு. ஆனால் காசு சம்பாதி ப்பதோடு நில்லாமல், கலை, இலக்கியம், சமூகப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு C.A.பதவிக்கே சீதாராமன் பெருமை சேர்த்திருக்கிறார்.

சென்னை வளர்ச்சிக் கழகத் தலைவரான நான், 200 முக்கிய பிரமுகர்களை அழைத்து, சீதாராமனுக்கு அறிமுகவிழா நடத்தி அதன்மூலம் தமிழக அரசுக்கு பரிந்துரை செய்து இவருக்கு கலைமாமணி விருதும் கிடைத்தது என்பது மகிழ்வான செய்தி.

சீதாராமனுக்கு அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் வழங்கப்பட்டதற்கும், அவருக்கு சென்னையில் பாராட்டுவிழா நடத்தின சந்தோஷம் எனக்குண்டு.

சீதாராமன் எத்தனை பிலி என்றாலும், பல விஷயங்களையும் அவ்வப்போது என்னுடன் கலந்து கொள்வார்.

அவர் மட்டுமின்றி அவரது குடும்பம் ‘எஸ்’ குடும்பம்! ('நோ' கிடையாது!) சீதாராமன்-மனைவி சங்கீதா. மகள்கள் சுவேதா-சுருதி!

தமிழ்மொழி வளர்ச்சி-சமூக சேவை-பண்பாடு-கலாச்சாரம்-நலத் திட்டங்களை உள்ளடக்கி தொண்டு நிறுவனம் நடத்த வேண்டும் என்பது சீதாராமனின் நீண்ட நாளைய கனவு.

அதற்காக ‘S :பவுண்டேசன்’ என சேவை நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளது. அதற்கு ஒருங்கிணைப்பு செய்வதில் எனக்கு பெரும் மகிழ்ச்சி.

இப்படி எனக்கு மட்டுமின்றி சுற்றி இருப்பவர்கள் மகிழ்வாக இருக்க வேண்டும் என்று செயல்படும் சீதாராமன் நீடிழி வாழவும் அவரது சேவை தொடரவும் எனது வாழ்த்துக்கள்!

சீதாராமன்-இரு அற்புதமான கலவை

- கவிஞர் வெரமுத்து

தோ ஹாவில் நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்து கொள்ளப் போயிருந்தேன். மேடையில் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். என் அருகில் அமர யாரோ வங்கி மேலதிகாரி வருகிறார் என்றார்கள். வரட்டும் என்றேன்.

அவர் வந்ததும் மலைப்பு. பிரகாசமும் வீறுநடையும், என்னை வீழ்த்திற்று. அத்தோடு நில்லாமல் அவரது தமிழ் ஆர்வமும் வீரபாண்டியக் கட்டப்பொம்மனாய் கம்பீரமாய் பேசினதும் அவர் மேல் என்னைக் காதல் கொள்ள வைத்தது.

அவருக்கு கணிதமுளை மற்றும் கலைமுளை! பொதுவாய் ஏதாவது ஒன்றுதான் வேலை செய்யும். இவர் அற்புதமான கலவை! இரண்டும் இவரிடம் சரிவிகிதத்தில் வேலை செய்கிறது!

மிகச்சிறந்த வாசகன், ரசிகன், கலைஞர், தமிழ்ப்பற்றாளர் என இவரது பரிமாணங்கள் எனக்கு வியப்பளித்தன.

எவன் ஒருவன், சகமனிதன் மேம்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறானோ-அதற்கேற்றபடி செயல்படுகிறானோ-அவன் உன்னதமானவன். உயர்ந்த மனிதன்!

அந்த உயர்ந்த உள்ளமும், அத்தோடு குழந்தை உள்ளமும் கொண்டவர் இவர்.

இரண்டு தாய்கள் அவருக்கு! பெற்றதாய், அடுத்து வரப்பெற்ற-வரம் பெற்ற துணைவி! சக்கரகட்டிகளாக இவர்களுக்கு பரிசாக இரண்டு பெண் மக்கள்!

குடும்பம், சமூகம், பொருளாதார வாழ்வில் சிறந்திருக்கிற இவருக்கு இதுமட்டுமல்ல... இன்னும் இவர் பறக்கப் போகிற உயரம் அதிகம்.

எனது ‘கருவாச்சி காவியம்’ புத்தகத்தை சென்னையில் கலைஞர் வெளியிட்டார். அதில் ஒரு புத்தகம் பெற வரமுடியுமா என்று சீதாராமனைக் கேட்டேன்.

“அந்தத் தேதிகளில் ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி உலக சுற்றுப் பயணத்தில் இருப்பேன். இருந்தாலும் எப்படியும் வந்து விடுகிறேன்!” என்றார். சும்மா சொல்கிறார் என்றுதான் நினைத்தேன். எல்லாவற்றையும் தூக்கிப் போட்டுவிட்டு இவரால் எப்படி வரமுடியும்?

ஆனால் ஆச்சர்யம். என்னால் அதை நம்ப முடியவில்லை.

நான்கு கண்டங்கள், தாண்டி, நான்கைந்து விமானங்கள் மாரி சரியாய் வந்து குதித்தார். என் கண்கள் நனைந்தன. அவர் மேலிருந்த அன்பு மதிப்பாக கணிந்து கசிந்துருகிற்று.

நம் கும்பகோணத்துக்காரர் உலகமேடையில் பிரகாசிப்பது நமக்குக் கிடைத்த பாக்கியம். பொக்கிஷம்!

இவரது வாழ்க்கையும், இந்த நாளும் சிறக்க எனது வாழ்த்துகள்!

வெள்ளை மன தமிழக, நந்தியன்!

- நடிகர் எஸ்.வி.சேகர்

ஶா தாரணமாய் ஒருவர், வளர்ந்து உச்சத்துக்குப் போகும்போது பல சோதனைகளையும் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். தம் சொந்த கொள்கை கோட்பாடுகளை விட்டுக் கொடுத்தாலே நிலைக்க முடியும் என்கிற சூழல் எழும்.

ஆனால் சீதாராமன் இதற்கு விதிவிலக்கு. சோதனை களையும் சாதனைகளாக்கி நேர்மை-நியாயம்-மனிதாபிமானம் காத்துவருபவர். எந்தத் தருணத்திலும் தன் அன்றாட செயல்களை விட்டுக் கொடுப்பதில்லை.

எப்போதும் தொழில்ரீதியாய் வெளிநாட்டு பயணத்திலிருப் பவருக்கு ‘ஜெட்லாக்’ கெல்லாம் கிடையாது. எங்கிருந்தாலும் அதிகாலை 4.30 மணிக்கு எழுந்து-யோகா, ஸ்நானம், பூஜை என தவறுவதில்லை.

அலுப்பு-சலிப்பு-களைப்பு இதெல்லாம் இவரை அண்டுவதில்லை! அப்படியே களைப்பு இருந்தாலும் அதை அடுத்தவர் மேல் காட்டுவதில்லை. நேரந்தவறாமை, மாதா-பிதா-

குருக்களை மதிப்பது, இயல்பாகவே உள்ள உதவும் குணம் எல்லாம் இவரது சிறப்பு.

இவரது உடல் மட்டுமில்லை, செயல்களிலும் ‘கருப்பு’ கிடையாது. ஷா. கோட்குட் தவிர-இவரது பணப்பரிமாற்றங்கள் எல்லாமே ‘வெள்ளை’தான்! இவர் ஒரு திறந்த புத்தகம் என்றும் சொல்லலாம்.

விருந்தோம்பலில் இவரும்-மனைவி சங்கீதாவும் கைதேர்ந்தவர்கள். அசைவக்காரர்களும் இவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றால் சைவத்திற்கு மாறிவிடும் அளவிற்கு விதவிதமான பதார்த்தங்களை அள்ளி வழங்குவார்கள்.

உலக பொருளாதாரத்தை கரைத்துக்குடித்து, உலக அளவில் சான்றிலும், யுனிவர்சிடிகளிலும் உரையாற்றுபவர் என் நண்பர் என்பதில் மனம் பெருமை கொள்கிறது.

நாங்கள் இருவரும் தஞ்சை மண்வாசி என்பது எனக்கு இன்னொரு பெருமை. ஒழுக்கம் தவறாமை, தந்தையிடம் கற்ற வேதங்கள், தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, தான் படித்த ஆரம்பப் பள்ளியை புதுப்பித்துத் தரும் தொண்டுள்ளம் என இவர்மேல் பெருமைப்பட எத்தனையோ விஷயங்கள் உள்ளன.

பொதுவாக, வெளிநாடு சென்று சம்பாதித்து செட்டிலாகி விட்டாலே, “இந்தியாவில் அதில்லை-இதில்லை... அது மோசம்.. இது மோசம்” என்று புழுதிவாரி தூற்றுபவர்களுக்கிடையே-

‘நான் இந்தியன்-இந்தியாவில் என்ன வளம் இல்லை..’ என சீதாராமன் உலகம் முழுக்க இந்திய புகழ் பரப்பிவருபவர். அது மட்டுமில்லாமல் தமிழ் பேசுவதையே அகெளரவமாய் நினைப்பவர்களுக்கிடையே ‘நான் தமிழன்டா..!’ என்று நெஞ்சுயர்த்தி தூய தமிழில் பேசும் ஆற்றல் மிக்கவர்.

பிசினஸையும் நட்பையும் குழப்பிக் கொள்ளாமல் இரண்டுக்கும் உரிய பங்கை அளித்து, பிறருக்கு உதவும் கரம் நீட்டி வருபவரை எனது 30 வருட நண்பரான எழுத்தாளர் என்.சி.மோகன்தாஸ் புத்தகமாக்குவது எனக்கு மேலும் பெருமையளிக்கிறது. வாழ்த்துகள்!

பெருமைக்குரிய தமிழர்!

- கெடரக்டர் P.வாச

இழைப்பு-நாணயம்-நேர்மை-மனிதாபிமானம் இவற்றுடன் இவரிடம் இன்னொன்றையும் நான் பார்க்கிறேன்.

அது-புத்திசாலித்தனம்!

ஒருசமயம் உலக கால்பந்து போட்டி நடக்க, அதன்மூலம் எல்லோரையும் திரும்பிப் பார்க்க வைக்க இவர் ஜியன்ட் செலில் கால்பந்து ஒன்று செய்து தன் வங்கியின் நிறத்தில் மேலே பறக்க வைத்தார். வங்கியின் விளம்பரத்திற்கு இதைவிட பெரிதாய் வேறு யாராலும் யோசித்துவிட முடியாது!

தான் எத்தனை உயரத்தை எட்டினாலும் நன்பர்களை மறக்காமல், நம்மவர்கள் அங்கே போனாலும் சரி அல்லது அவர் இந்தியாவிற்கு வந்தாலும் பேசுவார். சந்திக்க தவறமாட்டார்.

இவரது ‘பொருளாதார’ மூளை அபாரம்!

உலகின் பிரபல சேனல்கள் எல்லாம் இவரைத் தேடித்தேடி பேட்டி எடுக்கின்றன. பொருளாதார மாற்றங்களைப் பற்றி பேசச் சொல்கின்றன.

இவர் டாக்டரேட் பெறாத பல்கலைக்கழகங்களே இல்லை எனச் சொல்லலாம். நம் இந்திய அரசு வெளிநாட்டு முதலீடுகளை இந்தியாவிற்கு “வருக.. வருக” என வரவேற்கிறது.

எதிலும் முதன்மையாயிருக்கும் இவர் தன் தோஹா வங்கியை மும்பையிலும் கொச்சியிலும் முந்திக் கொண்டு ஆரம்பித்து முதன்மை பெற்றிருக்கிறார். எனக்குப் பெருமையாய் இருக்கிறது. இந்த முதல்வரை நட்பாக பெற்றதற்கு!

எளியவர், வலியவர், னெயியவர்!

- கங்கை அமரன்

(கவிஞர், இசையமைப்பாளர், இயக்குனர்)

வா மீவின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நாம் யார் யாரையோ சந்திக்கிறோம். அதுவும் ஒரு சினிமாக்காரனாக, உலகம் முழுக்க நிகழ்ச்சிகளுக்காக போகும்போது பலரின் அறிமுகமும் கிடைக்கும். அவர்களில் பிறகு வெகுசிலர் தான் தொடர்பில் இருப்பார்கள்.

தொடர்பில் இல்லாதவர்களைவிட, பின்னால் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சந்திக்க நேரும்போது-பழையதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வது நினைத்தாலே இனிக்கிறது!

அப்படி இனிமை நிறைந்தவர்களில் ஒருவர்தான் இந்த டாக்டர் சீதாராமன்.

1976 என ஞாபகம், அண்ணன், நானென்ல்லாம் பிரபலமாகிக் கொண்டிருந்த சமயம். தஞ்சை பூண்டி கல்லூரியில், கலை நிகழ்ச்சிக்கு நடவராக நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன்.

அங்கு இளைஞர் ஒருவன் வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் மற்றும் திருவிளையாடல் சிவன்-தருமி வசனங்களை அச்சுபிச்காமல் பிசிநில்லாமல் பேசி வியப்பேற்றினான். எங்களிடம் பரிசும் பெற்றான்.

அப்புறம் அந்த சம்பவம் மறந்து போயிற்று.

இது மாதிரி எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளில் போட்டியில் வெல்பவர்கள் பலருக்கும் பரிசளிக்கிறோம். அது நமக்கு பெரிதாய் தெரிவதில்லை. ஆனால் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் நினைவில் அது பசுமரத்தாணியாய் பதிந்திருக்கும்.

நீண்ட வருடங்களுக்குப் பிறகு தோஹா தமிழ்ச்சங்க விழாவில் கலந்து கொண்டபோது “இவர் சீதாராமன்-கும்ப கோணத்துக்காரர். வங்கியின் தலைவர்” என அறிமுகப்படுத்தினர். “அப்படியா.. சந்தோஷம்” என கைகொடுத்தேன்.

அப்புறம், அவரே வந்து என்னிடம் பரிசு வாங்கினதை பெருமையாக பூரிப்புடன் தெரிவிக்க எனக்கு மெய்சிலிர்த்துப் போயிற்று.

இன்று இவர் வகிக்கும் பதவி-செல்வம்-செல்வாக்குக்கு அந்த பழைய அங்கீகாரத்தை வெளியே சொல்லவேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஆனால் இவரோ.. வந்த வழியை மறக்காத உயர்ந்த மனிதர். அப்போதே நான் அவரை (வழக்கம்போல!) கட்டிப்பிடித்து உம்மா வைக்காத குறை!

பிறகு அவரது தாயை அறிமுகப்படுத்த “அம்மா என்றழைக்காத” பாடலைப் பாடி மகிழ்வித்தேன். சீதாராமனும் சரி, அவரது மனைவியும் சரி, உபசரிப்பிலும் அன்பிலும் நம்மைத் திக்குமுக்காட வைத்து விடுகிறார்கள்.

எளியோர், பெரியோர் என பாகுபாடு பார்க்காமல், ஜனங்களிடமிருந்து விலகியிருக்காமல் இயல்பாய் இருப்பது இவர்களது சிறப்பு. அதேமாதிரி இவர்களது புத்திரிகளும் அசத்தல்! சீக்கிரம் அவர்களுக்கு திருமணம் முடித்து (என்னைமாதிரி) தாத்தாவாக.. வாழ்த்துகிறேன்!

பிறந்த மண்ணீர்கு பெருமை சேர்ப்பவர்

- கருணாகரன்
(ஆணந்த் தியேட்டர்)

தமிழ்ப்பற்று-

தேசப்பற்று-

மனிதநேயம்-

இனிமையான பழக்கவழக்கம்-

பிறந்த மண்ணை மறக்காமை-

திருக்குறள்தாசன்

இதுதான் நான் அறிந்துள்ள டாக்டர் சீதாராமன்!

ஒரு தமிழன் அரபு நாட்டு வங்கிக் குழுமத்திற்குத் தலைமையேற்று உலகப்புகழ் பெற்றிருப்பது நமக்கெல்லாம் பெருமை.

உலக அளவில் சிந்தித்து, பிறந்த பூமிக்கும் பயனுள்ளவராக இவர் இருக்கிறார்.

தோஹா தமிழ்ச்சங்க விழாவிற்கு டெரக்டர் P.வாச அவர்களுடன் போய்க் கலந்து கொண்ட போதுதான் இவரது அறிமுகம் கிடைத்தது. அதன்பின் எப்போதும் தொடர்பில் இருந்து வருகிறார்.

இவர் விருந்தினர்களை உபசரித்து, பாராட்டி, சீராட்டி, பரிசு கொடுத்து மகிழ் வைத்துவிடுவார்.

தோஹா வங்கியிலேயே விருந்தினர் மாளிகையும் அமைத்து, விருந்தினர்களை அசத்துவது இவரது சிறப்பு.

உலக அளவில் பல முக்கியஸ்தர்களையும் சந்தித்து, பொருளாதாரம் குறித்து அளவளாவும் அளவுக்குத் திறமையும், தகுதியும் பெற்றுள்ள சீதாராமனின் புகழ் மென்மேலும் வளர வாழ்த்துகிறேன்.

வீர் ஒரு உற்சாக ஊற்று

- நடிகர் சத்யராஜ்

சீதாராமன் அவர்களை முன்பு எனக்கு பரிச்சயமில்லை. ஒருசமயம் தோஹாவில் தமிழ்ச்சங்க நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டபோதுதான் இவரின் அறிமுகம் கிடைத்தது.

ஆனால் அந்த முதல் அறிமுகத்திலேயே ‘ஏதோ நீண்டநாள்’ பழகினதுபோல வைத்து, வீட்டில், விருந்து கொடுத்து, அன்பைப் பொழிந்து நெகிழி வைத்துவிட்டார்.

MGR அவர்கள், ‘உழைப்பவனே உயர்ந்தவர்’ என எழுதி ஆட்டோகிராஃப் போடுவார். அந்த மாதிரி உழைப்பால் உயர்ந்தவர்கள் மேல் நமக்கும் மரியாதைவரும். நாமும் முன்னேறனும் என்கிற உத்வேகமும் எழும். எனக்கு சீதாராமன் மூலமும் அந்த உத்வேகம் எழுந்துள்ளது உண்மை.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், ‘சின்னப்பயலே...’ பாடலில் “நாளூம் ஓவ்வொரு பாடம் கூறும் காலம் தரும் பயிற்சி” என்று எழுதியிருப்பார். வாழ்க்கையில் நமக்கு ஓவ்வொரு நாளூம் ஒரு பாடம் கிடைக்கிறது.

டாக்டர் R.S. உடனான அனுபவமும் எனக்கு ஒரு பாடமாகியிருக்கிறது.

பொதுவாக மீடியா-பத்திரிகைகள் எல்லாம் சினிமா-மற்றும் அரசியல் நபர்களை தூக்கிப் பிடிக்கின்றன. இங்கே எல்லாத் துறைகளும் முக்கியம். பிறதுறை வல்லுனர்களும்-அவர்களது சாதனைகளும்கூட அறியப்பட வேண்டும்.

அந்த வகையில் எழுத்தாளர் என்.சி.மோகன்தாஸ் உருவாக்கும் இந்த சீதாராமனின் வாழ்க்கை சரித்திரம் நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அதில் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி.

நடிகர் திலகத்தின் வசனங்களைப் பேசிக் காட்டும்போது, சீதாராமனுடனான எனது தொழில்ரீதியான நெருக்கம் அதிகமாகிறது!

எந்த ஒரு வெற்றிக்கும் தோற்றம்-முக்கியம். தோற்றம் என்பது வெறும் புற அழகு மட்டுமல்ல. முகப்பொலிவு-மலர்ச்சி! இந்த மலர்ச்சி பிறருக்கும் மகிழ்ச்சி அவைகளை உருவாக்கும். அந்த வகையில் இவர்-உற்சாகத்தின் ஊற்றாக திகழ்கிறார்.

எந்த ஒரு வெற்றிக்குப் பின்னும் மனைவி இருப்பார். அந்த வகையில் திருமதி சங்கீதா-சுறுசுறுப்பான்-அன்பான-உற்சாகமான துணையாக துல்லியமாய்-செயல்படுவது சிறப்பு.

“உள்ளம் மட்டும் அள்ளிக் கொள்ளும் மனம் வேண்டும். அதை சொல்லும் வண்ணம் துள்ளிக் கொல்லும் உடல் வேண்டும்” என்று MGR பாடுவார்.

அந்த வகையில்-தன் உடல்நலம் மட்டுமின்றி பிறரையும் பேணி, நல்ல எண்ணங்கள்-தெளிவான சிந்தனை-எல்லாம் ஒருங்கே பெற்றுள்ள இவர் போன்ற சீதாராமன்கள் நமக்கு நிறைய வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்!

அற்புத மனிதர்

- ரவி தமிழ்வாணன்
மணிமேகலை பிரசரம்

டாக்டர் சீதாராமன் அவர்களை எட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு கவிப்பேரரசு திரு.வைரமுத்து அவர்களின் ‘கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம்’ நூல் வெளியீடின்போது சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது.

முதல் சந்திப்பிலேயே “ஓ.. நீங்க தமிழ்வாணனின் மகனா..” என்று முகம் மலர்ந்தார். “நான் அவரது பரமரசிகன் மட்டுமல்ல மணிமேகலை பிரசரத்தின் புத்தகங்கள் நிறைய படித்திருக்கிறேன். தோஹாவுக்கு ஒருமுறை என் விருந்தினராக வாருங்களேன்!” என்று அவர் அழைப்பு விடுக்க, அசந்து போனேன்.

பிறகு இரண்டு வருடங்கள் முன்பு ஜெம் கிரானென்ட்ஸ் அதிபர் திரு.வீரமணி அவர்களின் இல்ல திருமணத்தில் பார்த்த போது, “ரவி! எப்படியிருக்கீங்க..?” என்று விசாரித்து மீண்டும் அசத்தினார்.

இந்த நினைவாற்றல் சீதாராமனின் வெற்றிக்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்திருப்பதாகவே நினைக்கிறேன்.

அடுத்தமுறை சென்னையில் அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தபோது மனைவி, மற்றும் தாயை அறிமுகப்படுத்தினார். தோஹா தமிழ்ச்சங்க மேனாள் தலைவர் திரு.குப்பனின் தொடர்பு எண்ணைக் கொடுத்து நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்து கொள்ளச் சொன்னதுடன், சகோதரர் லேனாவின் ‘நேரம் நல்ல நேரம்’ புத்தகத்தின் பிரதிகளை அங்கு அன்பளிப்பாக விநியோகிக்க வேண்டி அனுப்பச் சொல்லி, கத்தாருக்கு தன் கையோடு எடுத்துச் சென்றதை அவசியம் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்!

அத்துடன் நில்லாமல் தன் பல்வேறு பணிகளுக்கிடையிலும் எங்கள் விசாக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்ததில் இவரது ஆத்மார்த்தமும், நிர்வாகத் திறமையும் புலப்பட்டது.

நான் தோஹா பயணிக்கும் முன்பு, திருமதி சங்கீதா சீதாராமனிடம் “சார் நிகழ்ச்சி நாளில் அங்கு இருப்பாரில்லே..!” என்று கேட்டேன். “எனக்கு சரியாகத் தெரியலை. அவரது பயண விபரமெல்லாம் செகரட்டரிக்குத்தான் தெரியும்!” என்று புன்னைக்கத்தார்.

தன் பயண விவரங்கள் மனைவிக்கே ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள முடியாத அளவிற்கு சீதாராமன் பிளிய! அதற்கிடையிலும் கூட எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் ஈடுகொடுக்கிறார்.

பொதுவாக தமிழில் சிறப்பாகப் பேசக்கூடியவர்கள், ஆங்கிலத்தில் தடுமாறுவதுண்டு. அதேமாதிரி ஆங்கில வித்தகர்கள் தமிழ்ப் பேச்சிற்கு சிரமப்படுவதுண்டு. ஆனால் இவருக்கோ இரண்டுமே அத்துப்படி.

சமீபத்தில் சன் தொலைக்காட்சியின் ‘கல்யாணமாலை’ நிகழ்ச்சியில் இருவாரங்கள் ஒளிப்பரப்பான இவரது ஊக்கமான பேச்சு அதற்கு ஒரு சான்றாக அமைந்திருந்தது.

பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பற்றி இருவிதமான விமர்சனங்கள் எழுவதுண்டு. ஆனால் இவரைப் பொருத்தவரை ஒரே கருத்துதான்!

நல்லவர்-வல்லவர்-திறமையான நிர்வாகி-இந்தியர்கள் அதிலும் குறிப்பாய் தமிழர்களுக்கு நிறைய உதவி வருபவர் இவரைப் பற்றி எதிர்மறையான விமர்சனங்களே இல்லை என்றாச் சொல்லலாம்.

வாழ்த்துரையின் முடிவாக இவரைப் பற்றி இரண்டு பேர்கள் நெத்தியடியாக என்னிடம் சொன்னதை இங்கே குறிப்பிட்டு நிறைவு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அவைகள்...

தோஹா தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் திரு.குப்பன் தெரிவித்தது. “சீதாராமன் எங்களின் தெய்வம்!”

என்னுடன் வயோலா கல்லூரியில் (1973) ஒன்றாகப் படித்து, தற்போது அபுதாபி வங்கி ஒன்றில் பணிபுரிகிற நன்பர்-சிலாகித்துக் கூறியது- “சீதாராமன் ஒரு டயனமிக் பர்சன்!”

அப்பாவின் தூதுவர் நின்த சீதாராமன்

- ராம் கணேசன் & பிரபு கணேசன்
(நடிகர்)

கடவுள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பலர் மூலம் நமக்கு அருளேம் ஆசியும் வழங்குவார் என்று சொல்வார்கள்.

சிவாஜியை நேசித்தவர்கள் அவர்களின் அன்பை வீடு தேடி வந்து எங்கள் மேல் பொழிவது வாடிக்கையாய் நடந்து வரும் ஒன்று.

அந்த வகையில் சமீபத்தில் அறிமுகமாகி எங்களது சகோதரராகவே ஆகிவிட்டார் இந்த சீதாராமன்! இவரது அருமை பெருமைகளை தோஹாவிற்கு கல்யாண் ஜாவல்லரி கடைகள் திறப்பு விழாவிற்குப் போன்போது அறிய முடிந்தது.

கத்தார் நாட்டிற்கு வரும் தமிழர்கள் - இந்தியர்களுக்கு இவர் உதவிக்கரம் நீட்டி வருபவர். இளகிய மனம் கொண்டவர். சிறந்த மனிதாபிமானி. தோலூவில் இந்தியர்களிடமும் அந்நாட்டுப் பிரமுகர்களிடமும் சீதாராமனுக்கு கிடைக்கும் மதிப்பும் மரியாதையும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. மனிதர் தன் திறமை - உழைப்பு - முயற்சிகளால் அனைவரின் அன்பையும் அரவணைத் திருக்கிறார்.

சிவாஜி பிரியர்களில் இவர் ரொம்ப ரொம்ப வித்தியாசம்! அப்பா மேல் உள்ள இவரது அன்பும், பக்தியும் எங்களைப் புல்லரிக்க வைக்கிறது.

2001 முதல் அப்பாவின் பிறந்த நாளான அக்டோபர் 1இல் நாங்கள் வருடந்தோறும் நிகழ்ச்சி நடத்தி கலைஞர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கி வருகிறோம்.

2015 நிகழ்வில் டாக்டர் சீதாராமன் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு. சிவாஜி ரசிகர்களை அசத்திவிட்டார் அசத்தி!

சீதாராமன் தனது ஆறு வயது முதலே சிவாஜியின் ரசிகராம். பள்ளிப் பருவத்தில் குடும்ப வறுமை காரணமாக படிப்புச் செலவுக்காக பல சின்னச் சின்ன வேலைகளும் பார்த்திருக்கிறார் இவர்.

அதில் ஒன்று சினிமா போஸ்டர் ஓட்டுவது. படம் வெளியாகும் போது இரவோடு இரவாக போஸ்டர் ஓட்டி அதில் கிடைக்கும் பணத்தை புத்தகங்கள் வாங்க. பேருந்துக்கு என பயன்படுத்துவாராம்.

ஆனால் சிவாஜி ரசிகரான இவர் சிவாஜி பட போஸ்டர்கள் ஓட்டுவதற்கு மட்டும் காச வாங்குவதில்லை! இரவு முழுக்க போஸ்டர் ஓட்டுவதோடு நிற்காமல் மறுநாள் சைக்கிளில் வலம் வந்து ஓட்டினதெல்லாம் கிழிக்கப்படாமல் இருக்கிறதாவென பார்த்து - கிழிபட்டிருந்தால் திரும்ப ஓட்டுவாராம்.

சீதாராமன் உலகம் முழுக்க யுனிவர்சிடிகள், கார்பரேட் கம்பெனிகள் என கையில் குறிப்புகள் வைத்துக் கொள்ளாமல் தொடர்ந்து இரண்டு மணி நேரம் உரையாற்றும் திறமை படைத்தவர்.

‘இது எப்படி சாத்தியம்?’ என்று வியப்பவர்களுக்கு, ‘எல்லாம் என் ஆசான் சிவாஜியால் வந்தது!’ என்று ஆச்சர்யப்பட வைக்கிறார்.

“சின்ன வயதிலிருந்தே சிவாஜி படங்கள் எல்லாம் பார்த்து, ராஜராஜ சோழன், திருவிளையாடல், கட்டபொம்மன், பராசக்தி, மனோகரா... வசனங்களில் ஈர்க்கப்பட்டு, அவர் போலவே பேசி பேசி எனக்கும் அந்த திறமை வந்துவிட்டது.

சிவாஜி என்னைப் பொறுத்தவரை சிறந்த நடிகர் மட்டுமில்லை. என் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டின குரு - கடவுள் என்றும் சொல்வேன்” என்கிறார். மேடையில் இவரது வசனங்களைப் பேசிக் காட்டினதால் திருச்சி வாணைலியில் நாடக வாய்ப்பு கிடைத்தது. அந்த சன்மானத்தில் வீட்டிற்கு மிக்ஸி வாங்கிக் கொடுத்ததை நினைவு கூர்கிறார்.

அந்த நாட்களில் பாட்டியின்வீட்டில் தங்கிப் படித்து, பாட்டியோடு போய் திருவிளையாடல் பார்த்துப் பார்த்து, சிவாஜியை சிவனாகவே சீதாராமன் தரிசிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

இவர் படித்த தேசிய உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு சிவாஜி சென்றிருக்க, அவரைத் தொட்டுப் பார்த்துப் பரவசப்பட்ட பக்தன் இவர்! வெறியர் என்றும் சொல்லலாம்.

சிவாஜி இறந்த அன்று துக்கம் தாளாமல் ஜீந்து மணி நேரம் ஷவிரில் அமர்ந்து சீதாராமனுக்கு காய்ச்சல்கூட கண்டுவிட்டதாம், உருகுகிறார்.

சிவாஜி பற்றிப் பேச்செடுத்தால் மனிதர் இரண்டு மணி நேரத்துக்கு சுவாரஸ்யமாய் பேசுவார். அப்புறம் அதிலிருந்து வெளியே வர இவருக்கு இன்னும் இரண்டு மணி நேரம் தேவைப்படும்!

அப்பாவின் வசனங்கள் எல்லாம் எங்களைவிட இவருக்கு அத்துப்படி.

அமிதாப்ஜி, நாகர்ஜூனா, கல்யாணராமன் அய்யருடன் நானும் தோஹா சென்றிருந்தபோது வீட்டில் எங்களுக்கு விருந்து வைத்து கொரவித்தது மறக்கமுடியாத ஒன்று.

அமிதாப்ஜியை இவர் போய் பார்த்து அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, “சார், என் மனைவி சங்கீதா உங்களது தீவிர ரசிகை!” என்றிருக்கிறார்.

“அப்படியா... சந்தோஷம்!”

“ஆனால் நானோ சிவாஜியின் ரசிகன் - பக்தனும்கூட!” என்கவும், அமிதாப் சற்றும் சங்கடமோ, கோபமோ படாமல், “அட நானும்கூட சிவாஜி சாரின் ரசிகன்தான்!” என்று மகிழ்ந்திருக்கிறார்.

இந்தச் சமயத்தில் அமிதாப்ஜி பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறோம். அமிதாப், எங்கள் தந்தையின் மேல் மிகப்பெரிய மரியாதை வைத்திருப்பவர்.

அப்பா படப்பிடிப்பாகட்டும், பயணமாகட்டும் குறித்த நேரத்திற்கு முன்பே அங்கு போய்விடும் பண்புள்ளவர். ஒருசமயம் மும்பை விமான நிலையத்தில் விமானத்திற்காக ஒரு ஒரமாய் அப்பா அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டதும் அமிதாப் ஓடிப்போய் அவர் காலைத் தொட்டு வணங்க -

“நோ... நோ... நீ சூப்பர் ஸ்டார். என் காலில் விழக்கூடாது” என்று அப்பா தடுக்க, “இல்லை சார்... எனக்கு நீங்கதான் சூப்பர் ஸ்டார்” என்று அமிதாப் பூரித்திருக்கிறார். “சிவாஜி நடித்த வேஷங்களை யாரும் செய்ய முடியாது. சிவாஜியின் எண்ணிலடங்கா கதாபாத்திரங்களை மறக்க முடியாது” என்று மெய்சிலிர்க்கும் அமிதாப்ஜியையும் இந்த சீதாராமன் வென்று விட்டார்.

கடவுள் பல ரூபங்களில் வெளிப்படுவதுண்டு. எங்கள் தந்தையும் எங்களது தெய்வமுமான சிவாஜி இப்போது சீதாராமன் ரூபத்திலும் வந்து எங்கள் குடும்பத்தில் ஐக்கியமாகி இருப்பதாகவே நாங்கள் உணர்கிறோம்.

சீதாராமன் பல அங்கீகாரங்களும், விருதுகளும் பெற்று கத்தாரில் இந்திய மற்றும் தமிழ் தூதுவர் போலவே சேவையாற்றி வருகிறார்.

அவர் குடும்பத்தோடு நன்றாக வாழ்ந்து அவரது சேவை நம் மக்களுக்கு மென்மேலும் தொடர எங்களது வாழ்த்துகள்.

சீதாராமனிடம் சிவாஜியைப் பார்க்கிறேன்

- ஓய்.ஜி. மகேந்திரன்
(நடிகர்)

எத்தனை கவுடங்களும் சோர்வும் வந்தாலும் மனமும் உடலும் தளராதவர்; பிறருக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் தருபவர்; உண்மை விரும்பி; அறிவுப்பூர்வமான சிந்திப்பவர் - செயல்படுபவர்; கொள்கை கோட்பாடு கொண்டர்.

பெரியோரை மதிப்பவர்; அவர்களைத் தெய்வமாக பூஜிப்பவர்; மனைவி சங்கீதாவுக்கு கண்கண்ட கணவர்; மகள்களுக்கு மகத்துவம் மிக்க தந்தை; மொழி மற்றும் தேசபக்தர்.

டாக்டர் சீதாராமன் பற்றி இப்படி நிறைய நிறய சொல்லலாம். என்னென்ப் பொறுத்தவரை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக -

நான் நெருங்கிப் பழகி - நேசித்து வந்த சிவாஜி அவர்களின் குரலையும் கம்பீரத்தையும் மேடையில் கொண்டு வரும் இவரை - சிவாஜியாகவே பார்த்து மகிழ்கிறேன் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

வளர்ட்டும் இவரது புகழ்!

நால் தொகுப்பாசிரியர்

- அரங்க நெடுமாறன்

(கவிஞர், பட்டிமன்றப் பேச்சாளர், இலக்கிய சமயப் பேச்சாளர்)

6 ஆம் வகுப்பு படிக்கின்றபோதே கணித ஆசிரியரிடம் பேச்சாளரே உனக்கு கணக்கு வரவே வராது என்று திட்டு வாங்கியவர்.

பல நூறு கவியரங்கங்கள், கவிஞர் வாலி, கவிஞர் அப்துல் ரஹ்மான் இப்படி பலர் தலைமையில் கவி பாடினாலும், கவியரசு கண்ணதாசனின் தலைமையில் பொன்னமராவதி என்ற ஊரில் கவியரங்கத்தில் கவிதை பாடியதையே பெரும் பேராக நினைப்பவர்.

பிறந்தது வளர்ந்தது புதுக்கோட்டையில். கற்றது. அறிவு பெற்றது கரந்தைத் தமிழ்க் கல்லூரியில் (புலவர் பட்டமும்) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (முதுகலைப்பட்டமும்).

பல நாடுகளுக்குச் சென்று சொற்பொழிவாற்றுவதற்காகப் பயணம் மேற்கொண்டவர் 1981 முதல் இன்று வரை.

எழுதியவை சில நால்கள் மட்டும். மதமும் மனிதனும் (கட்டுரைகள்), மனம் பரப்பா மலர்கள், ஒரு வானில் இரு நிலா (கவிதைகள்).

அண்மையில் கண்டாவின் வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் இவருக்கு Best Orator விருது டொரோண்டாவில் வழங்கி சிறப்பித்தார்.

சிங்கப்பூர், மலேசியாவில் இவர் மிகவும் பரிச்சயமானவர். அரபு நாடுகள் முழுதும் பட்டிமன்றங்களும், சொற்பொழிவும் செய்தவர்.

அந்த வகையில் தோகா கத்தாரில் ‘பாட்டு மன்றம்’ நடத்தச் சென்றபோது தோகா வங்கியின் CEO திரு. R. சீதாராமனுடன் நட்பு ஏற்பட்டது.

சிங்கப்பூரின் முன்னாள் அதிபர் திரு. லீகுவான்யூ அவர்கட்டு தமிழர்கள் சேர்ந்து நடத்திய 90ஆம் பிறந்த நாள் பாராட்டு விழாவில் தமிழகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட 60 கவிதைகளில் இவர் கவிதையை சிறந்த கவிதையாக சிங்கை தமிழ் எழுத்தாளர் கழகம் தெரிவு செய்தது. இக்கவிதை மக்கள் மத்தியில் வாசிக்கப்பட்டது.

தமிழர்கள் வாழ்வில் பண்பாட்டுச் சடங்குகள், சமயச் சடங்குகள், திருமணச் சடங்குகள் இவை பற்றிய இவருடைய ஒலி, ஒளி நாடாக்கள் வெளிநாடுகளில் பிரபலமானவை.

மேலும் ‘வள்ளுவர் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிகள்’, ‘ஆன்மீக அமுதம்’ என்ற ஒலி நாடாக்களும் வெளியிட்டுள்ளார்.

இவர் ஆஸ்திரேவியாவில் ‘பிரஸ்பர்ன்’ நகரில் நடத்திய பட்டிமன்றம் மிகவும் புகழ் பெற்றது.

‘அரங்க நெடுமாறன்’ என்ற பெயரில் ‘ஃ டியூபில்’ இவர் பற்றிய விபரங்கள் அறியலாம்.

நகைச்சவைக் கருத்துக்கள், இசைப் பாடல்கள் இவை இவர் பேச்சில் கலந்து உறவாடும்.

நால் தொகுப்பாசிரியர்

- எழுத்தாளர் என்.சி. மோகன்தாஸ்

பிறஞக்கு யோசனைகளும் புத்திமதிகள் சொல்வதும், எழுதுவதும் மிக எளிது. அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதுதான் கடினம். எழுத்தும் பேச்சும் வெறும் உபதேசங்களாக மட்டுமின்றி அவற்றை நடைமுறையில் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று தீவிரமாயிருக்கும் எழுத்தாளர்களில் என்.சி. மோகன்தாஸாம் ஒருவர்.

எழுத்துலகில் இதுவரை 400க்கு மேல் சிறுக்கைகள், இருநாறுக்கும் அதிகமாய் நாவல்கள், குறுநாவல்கள், 3,000 கட்டுரைகள், 4 டி.வி. நாடகங்கள் என பிரபல இதழ்களில் எழுதி அவை 75க்கும் அதிகமாய் புத்தகங்களாகியுள்ளன.

வான்தி, மணிமேகலை, நர்மதா, சாந்தி, சாரதா, ராஜேஸ்வரி, கவிதா, சாந்தி, திருமகள், கலைஞர் போன்று பல பதிப்பகங்களும் இவரது நால்களை வெளியிட்டுள்ளன.

திருச்சி மாவட்டத்தில் நம்புகுறிச்சி எனும் (போஸ்டாபீஸ் இல்லாத - போன் உண்டு) கிராமத்தில் பிறந்து. திருச்சி செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியில் B.Sc., இரசாயனம் படித்து, கொச்சின், சென்னை பெட்ரோலியம் கம்பெனிகளில் வேலை பார்த்து -

இப்போது குவைத் பெட்ரோலியம் கம்பெனியில் பணி புரிந்துகொண்டு எழுத்தையும் சமூகத் தொண்டையும் தொடர்ந்து வருகிறார்.

குவைத்தில் வெற்றிகரமாய் செயல்பட்டு வரும் இந்தியர்களையும் அவர்களது வெற்றிப் பயணத்தையும் Frontliners எனும் புத்தகமாய் தொகுத்து - இதுவரை 19 பகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்தப் பகுதிகளை குவைத்தில் மோகன்தாஸ், சமூகத் தொண்டாற்றும் சிந்தனையுடைய நண்பர்களை திரட்டி, நிகழ்ச்சி நடத்தி இந்தியாவில் பாலம், அமர்சேவா சங்கம், ஞானதீபம், சேவாதளம் போன்ற அமைப்புகளுக்கும், உங்காஞ்சலி மூலம் ஏழை மாணவர்களின் கல்விக்கும் உதவி வருகிறார்கள்.

இந்த வாழ்வில் - இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்து உதவி பண்ணி பார்ப்பதைவிட பெரிய சந்தோஷம் வேற்றுவுமில்லை. பிறருக்கு உதவும் அளவில் வசதி வாய்ப்புகளைத் தந்துள்ள இறைவனுக்கு மோகன்தாஸ் நன்றி தெரிவிப்பதுடன்,

தன்னை இந்தளவிற்கு வளர் உதவின ஆசிரியர் சாவி, தினமலர், ராமேஷ், லேனா, ரவி தமிழ்வாணன், ஆசிரியர் மணியன், புகைப்பட யோகா, ப்ரியா கல்யாணராமன், நண்பர் மனோகர் முதல் பலருக்கும் நமஸ்கரிப்பதில் பெருமைப்படுகிறார்.

சேவைக்காக பாலம் அமைப்பு மூலம் டாக்டர் அப்துல் கலாம் அவர்கள் கையால் விருது பெற்றதை பெருமையாக நினைவு கூர்கிறார்.

விடைபெறும் முன்பு...

இதுவரை என் அனுபவங்களின் சில துளிகளை இங்கே அசை போட்ட அனைவருக்கும் நன்றி.

யாருக்கும் தீங்கு நினைக்காமல்,
எதற்கும் பேராசைப்படாமல், உழைப்பு
என்ற விதையினால், உண்மை எனும்
வெளிச்சத்தில் மனிதநேயம் எனும்
தண்ணீரால் வெற்றி எனும் செடியை
வளர்த்திருப்பதற்கு
திருப்திப்படுகிறேன்.

இந்த வெற்றியை காலம்
சொல்லும். முன்னோர்கள் பலருக்கும்
சொல்லியிருக்கிறது. நம் உழைப்பும்
முயற்சியும் பிறருக்கு பலன் உள்ளதாக
அமைய வேண்டும்.

வெற்றி என்பது இங்கே யாருக்காகவும் முன்பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. அது யாருக்காகவும் காத்திருப்பது மில்லை.

அதை நோக்கி நாம்தான் பயணிக்க வேண்டும்.

காற்றும், கதிரவனும் எதற்காகவும் காத்திருப்பதில்லை. அதனால் கடமைகளை அடுத்தது அந்தந்த நேரத்தில் செய்கின்றன. அவற்றுக்குத் தடையோ, வேவியோ இல்லை.

அதே மாதிரி நம் முயற்சிகளும் தொடர வேண்டும்.

நாம் இருப்பது குடிசையா அல்லது கோபுரமா... என்பதல்ல முக்கியம். நம் எண்ணங்கள்-எங்கே-எப்படி உயர்ந்திருக்கின்றன என பார்க்க வேண்டும்.

சிந்தையும் செயலும் உயர்வானதாக இருந்தால் குடிசையும் சரி கோபுரமும் சரி எல்லாம் ஒன்றுதான்! நம் வளர்ச்சியை பலமான அஸ்திவாரத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வெற்றி என்பது வெறும் பணம் பண்ணுவதில் மட்டுமல்ல. அந்த சம்பாத்யம் எப்படி வந்தது. எந்த வழியில் சமூகத்திற்கு பயனுள்ள வகையில் செலவிடப்படுகிறது என்பதில் தான் இருக்கிறது.

நிம்மதியையும் சந்தோஷத்தையும் நம் செயல்கள்தான் தீர்மானிக்கின்றன. அதேமாதிரி நம் வாழ்க்கைத் தரத்தை நிர்ணயிப்பதும் கூட நம் கையில்தான் இருக்கிறது. வீணாக அதில்லை-இதில்லை என்று நிராசைப்படுவதைவிட உள்ளத்தில் திருப்தி காணவேண்டும். உள்ளத்தை முறையாய் உபயோகித்து முன்னேற வேண்டும்.

உழைப்பு, பிறரின் பாராட்டுக்காகவோ அங்கீகாரத்துக் காகவோ இல்லாமல் இயல்பாய் அமைந்தால்-எல்லாமே நம்மைத்தேடி வரும்!

அதேமாதிரி இருக்கிற இடத்திற்கு விசுவாசமாகவும் உண்மையாகவும் இருத்தல் நலம்.

பொது லட்சியத்திற்காக, சொந்தத் தேவைகளைக் குறைத்துக் கொள்வது சிறப்பு. அதற்கு கய கட்டுப்பாடு தேவை. நம்முடன் உள்ளவர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, தன்னலம் தவிர்த்து எல்லோரையும் அரவணைத்துச் செல்லும்போது வெற்றி எளிதாகிறது.

‘ஆண்டவன் இருக்கிறான்-எல்லாம் அவன் தருவான்’ என்று மனதில் ஆயிரம் ஆசைகளை வைத்துக் கொண்டு கோவில் கோவிலாக போய் அலைய வேண்டியதில்லை. ஆலயத்தில் காண்பதைவிட, மனிதநேயத்தில் அந்த மகேசனை காண்பது எனிது.

என் வேண்டுகோள் எல்லாம்-தயங்காதீர்கள், தளராதீர்கள்! சளைக்காதீர்கள், சலிக்காதீர்கள்! அதோ... அதோ தெரிகிறது வெற்றி!

உழைப்பால் நெஞ்சம் நெகிழ்கிறது. மகிழ்கிறது.
உண்மையின் வெளிச்சம் தொடர்கிறது...

நன்றி,

அன்புடன்,

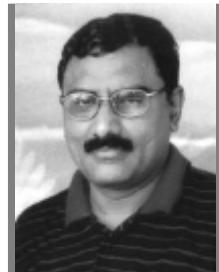
R. சீதாராமன்

Email id: seetharamandoha@gmail.com

நால் ஆக்கக் குழு

அரங்கெந்துமாறன்

என்.சி. மோகன்தாஸ்

கவிதா சேது சொக்கலிங்கம்

வண்ணப்படம் யோகா

V. சேது நாகராஜன்

தவியர் செல்வம்

நால் வடிவமைப்பாளர்
ச. அசோக்குமார்